

විමුක්ති මාර්ග දීපති නම් වූ
මහා සතිපට්ඨාන සූත්‍ර
වර්ණනාව

අතිගරු
ලබ්‍රෙගම ශ්‍රී ලංකානන්ද
මහානායක සච්චරියන් වහන්සේ

මහා සතිපට්ඨාන සූත්‍ර
වර්ණනාව

හැඳින්වීම

‘ධම්මකේන්ද්‍ර කුරුක්කේන්ද්‍ර’ යන ඇ විසින් සකු කිවියන් විසින් පවා වර්ණිත වූ කුරු ජනපදය ධර්මඥනය, පිළිබඳ ආලෝකයෙන් උදම් වුණු ප්‍රදේශයක් වශයෙන් ඉතා ප්‍රචලිතයැ. මේ කුරුදනවුයෙහි ‘කම්මාස දම්ම’ නම් නියම් ගම දී බුදු රඳහු මහා සතිපට්ඨාන සූත්‍රය වදළන.

සති නම් සිහි යැ, පට්ඨාන නම් පිහිටුවීමයි. සිහිය පිහිටුවීම සිහිය මනා අරමුණෙහි තැන්පත් කිරීම පිළිබඳ ධර්ම මාර්ගය මේ සූත්‍රයෙහි විස්තර වෙයි.

‘ඒකායනෝ අයං හික්ඛවේ මග්ගෝ, සත්තානං විසුද්ධියා සෝකපරිද්දවානං සමතික්කමාය දුක්ඛදෝමනස්සානං අත්ථංගමාය ඤායස්ස අධිගමාය නිබ්බානස්ස සච්ඡිකිරියාය යදිදං චත්තාරෝ සතිපට්ඨානා.’

යනුයෙන් මේ සිහිය පිහිටුවීමේ අගය මේ සුතුරින් මැ බුදු රජාණන් වහන්සේ වදළ සේක. සතුන් ගේ විසුදු බව සඳහා ද සෝ වැලැපුම් සන්තිදීම සඳහා ද දුක් දෙමිනස් පහ වීම සඳහා ද නුවණ වැවීම සඳහා ද නිවන පසක් කිරීම හෙවත් අත්දැකීම සඳහා ද මේ සිහිය පිහිටුවීම උසස්තම මහ වන බව යැ මෙයින් බුදුන් විසින් පැවසුණේ.

එහෙයින් සතිපට්ඨානය සෑම බෞද්ධයෙකු විසින් ම මනා වැ වටහාගත යුතු, මනා වැ සිත් සතන්හි කටයුතු; එසේ මැ මනා වැ පුරුදු කළ යුතු උතුම් ධර්ම මාර්ගයක් සකසා විස්තර වන සූත්‍රයෙකි.

කායානුපස්සනාව යැ වේදනානුපස්සනාව යැ චිත්තානුපස්සනාව යැ ධම්මානුපස්සනාව යැ යනුයෙන් මේ සතිපට්ඨානය ප්‍රධාන කොටස් හතරකට බෙදෙයි.

එයින් තමා ගේ හෝ අනුන් ගේ හෝ කය අනු වැ බලමින් සිහිය පිහිටුවීම කායානුපස්සනාවයි. වේදනාව හෙවත් ඇඟීම දැනීම අනුවැ හිත යොමු කරමින් සිහිය පිහිටුවීම වේදනානුපස්සනාව නම්. හිත අනුවැ මැ සිහිය යොමු කැරුම යැ චිත්තානුපස්සනාව නම්, දහම

අනුව සිතිය යොමු කැරැ පිහිටුවීම තමා ධම්මානුපස්සනා නමින් ගැනෙනුයේ,

මෙසේ කෙටියෙන් සතර පිළිවෙළක් වූ නමුත් විස්තර විසින් මේ එක් එක් පිළිවෙළක් තව තව කොටස්වලට බෙදෙයි.

- හුස්ම ගැනීම හෙළීම අනුව සිතිය යොමු කිරීම යැ
- ඉදිම් සිටිම් ඇ ඉරියවු අනුව සිතිය යොමු කිරීම යැ
- ආපෝ, තේජෝ, වායෝ, පඨවි යන ධාතුන් අනු වැ සිතිය යොමු කිරීම ය
- උද්ධුම්මාතක යැ විනීලක යැ විපුබ්බක යැ යන ඇ විසින් අසුබයන් අනුවා සිතිය අරමුණු ගැන්වීම යැ

යන ආදී වශයෙන් කායානුපස්සනාව ප්‍රභේද කිහිපයකට බෙදෙයි.

මෙසේ අනෙක් වේදනානුපස්සනාව ආදියද ප්‍රභේද වශයෙන් වෙනස් වෙනස් ලෙස කොටස් කැරැ, මනා උදහරණ උපමා සහිත වැ මේ සූත්‍රයෙහි විස්තර කරනු ලැබ පවතී.

බුදු දහම පොතට පමණක් සීමා වුවක් නොවැ; කර්ම වශයෙන් යෝග වශයෙන් භාවනා වශයෙන් මනසිකාර වශයෙන් පුරුදු කිරීමෙන් වැඩීමෙන් මැළුළ සාක්ෂාත් කැරැගත යුතු ධර්ම මාර්ගයෙකි. එබඳු අතිඋත්තම ධර්ම මාර්ගයක් ලබා ඇති මේ ලංකා වාසීහු පවා අද බොහෝ කොටු නොයෙක් සැටියේ අපරාධ ක්‍රියාවලට පෙළැඹෙති යනු නොසැබැවෙක් නොවේ. මේ දරුණු අපරාධ මේ ධර්ම ද්විපයේ ඇති වන්නට හේතුව තමන් ළඟ ඇති මහා නිධානයෙන් ප්‍රයෝජන නොගැනීමයි.

දරුණු රෝගයකින් පෙළෙන්නකු හට දක්ෂ වූ වෛද්‍යවරයකු ඉදිරිපත් කළ බෙහෙත් වට්ටෝරුව හොඳ වූ පලියට ඒ ලෙඩා ගේ ලෙඩය තුරන් වේද? ඒ රෝගියා ඒ උසස් බෙහෙත් වට්ටෝරුව තමා ගේ කොට්ටේ යට සහවාගෙනු ඉදීමෙන් ද රෝගය සන්හිඳෙන්නේ; නො එසේ නම් ඒ ඖෂධ නිසි සේ සොයා බෙහෙත සද පිළියෙළ කරගෙනු වෙදණන් පැවසූ සැටියෙන් වැළැඳීමෙන් ද?

අද ලංකා ජනතාවට සිදු වී ඇත්තේත් මෙන්ම මෙබඳු අභාග්‍ය තත්ත්වයෙකි. බුදුරජාණන් වහන්සේ ගේ උතුම් නෛය්‍යාණික ධර්මය ලංකාවේ ඉතා පිරිසිදු වැ පවතියි. එසේ මැ ලංකා වාසීහු ඒ ධර්මය මනා කොටැ උගනිති. එහෙත් ඒ ධර්මය අභ්‍යාස කිරීමක් ඔවුන් අතර දක්නට නැත. මේ රටේ ජනතාව ගේ අභ්‍යන්තර ගුණ නුවණ වගාව සියුම් ලෙස - පිරිසිදු ලෙස - නොවන හෙයින් මැ යැ මේ අපරාධ බහුල තත්ත්වය මේ රටේ පවත්නේ.

ඒ නිසා මේ අවාසනාවත් තත්ත්වයෙන් ඇත් වී උතුම් මානසික අභිවෘද්ධියක් ලබන්නටත්, ධර්මය ක්‍රියා මාර්ගයක් බවට පමුණුවන්නටත් සතිපට්ඨාන සූත්‍රය නිසි සේ හැදෑරීම ද ඒ සූත්‍රය අනුවැ භාවනා යෝග වැඩීම ද සෑම බෞද්ධයකු විසින් මැ දිනපතා මැ, දිනපතා මැ කළ යුතු වැ පවතී. එසේ වනහොත් බුද්ධ දර්ශනය නැමති මහා අන්‍යසත්ම නිධානයෙන් නියම පල ප්‍රයෝජන මේ ලෝ වසයෙනුත් පර ලෝ වසයෙනුත් ලැබීම ඒකාන්ත සත්‍යයෙකි.

අන්න ඒ සත්‍යය ඔබට ඉදිරිපත් කැරැ ඔබ හැබැ බෞද්ධයකු කිරීම සඳහා අරමුණු කරන ලද සමයක් චේතනාවෙන් යුක්ත වැ මේ සතිපට්ඨාන සූත්‍රය අර්ථ විචරණ ටීකා සහිත වැ මෙසේ සකස් කරන ලද බව සිතුව මැනවි.

මෙයට
සංස්කාරක

සන්තය.

නමෝතස්ස හගචතෝ අරහතෝ සමමා සම්බුද්ධස්ස

1. ජවං මේ සුතං, ජ්ඣං සමයං හගවාකුරුසු විහරති කමමාස්සදමමං නාම කුරුතං නිගමෝ. තත්‍ර ඛෝ හගවා හිකඛු ආමන්තේසි, "හිකඛවෝති හදන්තේ" ති තේ හිකඛු හගචතෝ පට්ටස්සෝසුං. හගවා ජ්ඣදවෝච:

1. ජවං මේ සුතං, - මා විසින් අසන ලදී, නොහොත් මගේ ඇසීම මෙසේ යි, ජ්ඣං සමයං = එක් කලෙක; හගවා = භාග්‍යවත් නිලෝගුරු බුදු රජාණන් වහන්සේ; කුරුසු - කුරුඡන පදයෙහි; කමමාස්සදමමං නාම = කල්මාෂදමය නම් වූ; කුරුතං නිගමෝ = කුරු රට වාසීන් ගේ යම් නියම් ගමෙක් වේ ද; විහරති = (එය ඇසුරු කොට) වාසය කරන සේක. තත්‍ර ඛෝ = එකල්හි වනාහි; හගවා = භාග්‍යවතුන් වහන්සේ; හිකඛවෝති = මහණෙනි! යි හිකඛු ආමන්තේසි = හිකුසුන් ඇමැතු සේක. තේ හිකඛු = ඒ හිකුසුහු; හදන්තෙති පින්වතුන් වහන්ස! යයි; හගචතෝ පට්ටස්සෝසුං = භාග්‍යවතුන් වහන්සේ ගේ ආමන්ත්‍රණයට පිළිවදන් ඇස්වූ හ, හෙවත් ආමන්ත්‍රණය පිළිගත්හ. හගවා = භාග්‍යවතුන් වහන්සේ; ජ්ඣදවෝච = මේ මහා සති පට්ඨාන සූත්‍රානක දේශනාව වදළ සේක.

2. ඒකායතෝ අයං භික්ඛවේ මගොග් සත්තානං විසුද්ධියා සෝකපර්දදවානං සමතිකකාමාය දුක්ඛ දෝමනස්සානං අත්ඨගමායඤයස්ස අධිගමාය නිබ්බානස්ස සව්ඡ්ඛිරියාය යදිදං චත්තාරෝ සති පට්ඨානා.

3. කතමේ චත්තාරෝ? ඉධ භික්ඛවේ භික්ඛු කාසේ කායානුපස්සි විහරති අතා පි සම්පජානෝ සතිමා විතෙස් ලෝකේ අභිජ්ඣාදෝමනස්සං. වේදනාසු වේදනානුපස්සි විහරති ආතාපි සම්පජානෝ සතිමා විතෙස් ලෝකේ අභිජ්ඣා දෝමනස්සං. විත්තේ විත්තානුපස්සි විහරති

2. භික්ඛවේ - මහණෙනි! යදිදං චත්තාරෝ සතිපට්ඨානා - යම් මේ සතරසතිපට්ඨාන කෙනෙක් වෙත් ද; අයං මගොග් - මේ මාගීය තෙම; සත්තානං විසුද්ධියා - (රාගමලාදියෙන් කිලිටි වූ) සත්ත්වයන් ගේ පිරිසුදු වීම පිණිස, සෝකපර්දදවානං සමතිකකාමාය - ශෝකයා ගේ පරිදේවයා ගේ ඉක්මැවීම පිණිස; දුක්ඛ දෝමනස්සානං අත්ඨගමාය - කායික දුක්ඛ හා වෛතසික දෙමිතස ද අතුරු දහත් කිරීම පිණිස; ඤයස්ස අධිගමාය - ආයතී අඤ්චාදිගික මාගීයාගේ අවබෝධය පිණිස; නිබ්බානස්ස සව්ඡ්ඛිරියාය - නිව්වාණය ප්‍රත්‍යක්ෂ කිරීම පිණිස; ඒකායතෝ ඒක මාගීය වේ.

3. කතමේ චත්තාරෝ - කවර සතිපට්ඨානයෝ සතර දෙනෙක් ද යත්? භික්ඛවේ - මහණෙනි! ඉධ - මේ ශාසනයෙහි; භික්ඛු - ප්‍රතිපත්ති සම්පාදනය කරන්නාවූ භික්ඛු තෙම; කාසේ - රූප සම්මුභයයි කියන ලද කයෙහි; ආතාපි - කෙලෙසුන් තවන වීයතීය ඇති ව සම්පජානෝ - සම්ප්‍රජත්‍ය සධ්‍ධායන නුවණින් යුක්ත වූයේ; සතිමා - කය සිහි කරන සිහියෙන් යුක්ත වූයේ; ලෝකේ - නැසෙන වැනසෙන හෙයින් 'ලෝක' නම් වූ රූප සම්මුභයෙහි;- ලුජ්ජති පලුජ්ජති - අභිජ්ඣාදෝමනස්සං - දැඩි ලොභය හා නොසතුට ද විතෙස් - දුරුකොට; කාය නුපසස්සි - (අනිත්‍යාදි වශයෙන්) කය අනුව බලමින්; විහරති - වාසය කරයි. වේදනාසු - සුවදුක් ආදි වේදනාවන්හි; ආතාපි - කෙලෙස් තවන වීයතී ඇති ව; සම්පජානෝ - සම්‍යක් ප්‍රඥා ඇති ව; සතිමා - සිහි ඇති ව; ලෝකේ - වේදනා ලෝකයෙහි; අභිජ්ඣාදෝම නස්සං - ලෝභය හා දෙමිතස ද; විතෙස් - (තදභිගාදි වශයෙන්)

අනාපි සම්පජානෝ සනිමා විනෙය්‍ය ලෝකේ අභිජ්ඣා දෝමනස්සං, ධම්මේසු ධම්මානුපස්සි විහරති ආනාපි සම්පජානෝ සනිමා විනෙය්‍ය ලෝකේ අභිජ්ඣා දෝමනස්සං.

4. කථංඤ්ච භික්ඛවේ භික්ඛු කායේ කායානුපස්සි විහරති? ඉධ භික්ඛවේ භික්ඛු අරඤ්ඤාගතෝ වා රුක්ඛමූලගතෝ වා සුඤ්ඤාගාරගතෝ වා නිසීදති පලලධිකං ආගුජ්ඣා උජ්ජං කායං පණ්ඩාය පරිමුඛං සනිං උපට්ඨපෙතවා, සෝ සනෝ, ච අස්සසති සනෝ පස්සසති, දීඝං වා

දුරුකොට, වේදනානුපස්සි වේදනාවන් නැවත නැවත බලමින්; විහරති - වාසය කරයි. විත්තේ - (සරාගාදී) විතකයෙහි ; ආනාපි - කෙලෙස් තවන වියඝී ඇති ව සමපජානෝ = නුවණින් යුක්ත ව සනිමා - සිහි ඇති ව ලෝකේ = නැසෙන වැනසෙන හෙයින් 'ලෝක' නම් වූ සිතෙහි; අභිජ්ඣාදෝමනස්සං = ලෝභය හා දෛම්තස: විනෙය්‍ය = දුරලා; විතනානුපස්සි = සිත නැවත නැවත බලමින්, විහරති = වෙසෙයි. ධම්මේසු = නිවරණාදී ධර්මයන්හි, ආනාපි = වියඝීය ඇත්තේ ; - සමපජානෝ නුවණින් යුක්ත වූයේ; සනිමා = සිහි ඇත්තේ; ලෝකේ - 'ලෝක' නම් වූ නිවරණාදී ධර්ම සමූහයෙහි; අභිජ්ඣා දෝමනස්සං විනෙය්‍ය = ලෝභය හා දොම්තස දුරලා; ධම්මානුපස්සි = නිවරණාදී ධර්මයන් (ලක්ෂණාදී වශයෙන්) නැවත නැවත බලමින්; විහරති = වෙසේ.

4. භික්ඛවේ = මහණෙනි! භික්ඛු = යෝගාවචර මහණ තෙම; කායේ = කාය නම් වූ රූප සමූහයෙහි; කායානුපස්සි = කය නැවත නැවත බලමින් කථංඤ්ච විහරති = කෙසේ වාසය කෙරේ ද? භික්ඛවේ = මහණෙනි! ඉධ = මේ සාසනයෙහි; භික්ඛු = මහණ තෙම; අරඤ්ඤාගතෝ වා = වන සෙනසුනට ගියේ හෝ; රුක්ඛ මූල ගතෝ වා = රුක් මුල් සෙනසුනට ගියේ හෝ; සුඤ්ඤාගාර ගතෝ වා = (ජනයාගෙන් වෙන්වූ) ශුන්‍යාගාරස්ථාපනයට ගියේ හෝ; පලලධිකං ආගුජ්ඣා = පලක් බැඳ; උජ්ජං කායංපණ්ඩාය = සෘජු කොට කය පිහිටුවා; පරිමුඛං සනිං උපට්ඨ - පෙතවා = සිහිය; නිවනට හෝ කම්පජානායට හෝ අරමුණු කොට; පිහිටුවා නිසීදති -; හිදිසි. සෝ = හෙතෙම සනෝ ච විහරති = සිහි ඇතිව ම

අයුසනෝ දීසං අයුසාමිති පජානාති, දීසං වා පයුසනෝ දීසං පයුසාමිති පජානාති, රයුසං වා අයුසනෝ රයුසං අයුසාමිති පජානාති, රයුසං වා, පයුසනෝ රයුසං පයුසාමිති පජානාති, සබ්බකාය පට්ඨංවේදී අයුස සියුසාමිති සිකඛති, සබ්බකාය පට්ඨංවේදී පයුස සියුසාමිති සිකඛති, පයුසමහයං කායසඛාරං පයුස සියුසාමිති සිකඛති, සෙය්‍යථාපි භිකඛවේ දකෙඛෝ භමකාරො වා භමකාරන්තෝවාසී වා

ආශ්වාස කෙරෙයි: සනෝ පයුසති - සිහි ඇතිව ම; ප්‍රාශ්වාස කෙරෙයි. දීසං වා අයුසනෝ - දීර්ඝකොට හෝ ආශ්වාසකරන් නේ; දීසං අයුසාමිති - දීර්ඝ කොට ආශ්වාස කෙරෙමි යි; පජා - නාති - දැනගනී. දීසං වා පයුස නනෝ - දික්කොට ප්‍රශ්වාස කරන්තේ හෝ දීසං පයුසාමිති - දීර්ඝකොට ප්‍රාශ්වාස කෙරෙමියි; පජානාති - දැනගනී; රයුසං වා අයුසනෝ - හුඬු කොට හෝ ආශ්වාස කරන්තේ රයුසං අයුසාමිති - හුඬු කොට ආශ්වාස කෙරෙමියි; පජානාති - දැනගනී. රයුසං වා පයුස නනෝ - හුඬුව කොට හෝ ප්‍රාශ්වාස කරන්තේ; රයුසං පයුසාමිති - හුඬු කොට ප්‍රාශ්වාස කෙරෙමියි; පජානාති දැනගනී. සබ්බකාය පට්ඨංවේදී සියලු ආශ්වාස කය ප්‍රකට කරමින්; අයුසසියුසාමිති - ආශ්වාස කරන්තෙමියි; සිකඛති - වැයමි කෙරෙයි. සබ්බකාය පට්ඨංවේදී - සියලු ප්‍රශ්වාස කය ප්‍රකට කරමින්; පයුසසියුසාමිති ප්‍රශ්වාස කරන්තෙමියි; සිකඛති - වැයමි කෙරෙයි. කායසඛාරං - ඔෟදරික වූ කාය සංස්කාරය: (හෙවත් බලවත් වූ ආශ්වාස ක්‍රියාව;) පයුසමහයං - සන්තිඋචමින් අයුසසියුසාමිති සිකඛති - ආශ්වාස කරන්තෙමියි වැයමි කෙරෙයි ; කායසඛාරං - බලවත් වූ කාය සංස්කාරය (හෙවත් ප්‍රාශ්වාස ක්‍රියාව;) පයුසමහයං - සන්තිඋචමින් ; පයුසසියුසාමිති සිකඛති - ප්‍රාශ්වාස කරන්තෙමියි වැයමි කෙරෙයි.

භිකඛවේ - මහණෙනි! සෙය්‍යථාපි - යම් සේ; දක්ඛෝ භමක රෝ වා - දක්ඛ වූ ලියන වඩුවක් හෝ භමකාරන්තෙවාසී වා - ලියනවඩුවකු ගේ අතැවැසියෙක් හෝ; දීසං වා අකඤ්ඤනෝ - (මහමණ්ඩයන් ලියන කල්හි අත්පා විහිදුවා) දික්කොට අදන්

දීඝංවා අඤ්ඤානෝ දීඝං අඤ්ඤාමිති පජානාති,
 රඤ්ඤං වා අඤ්ඤානෝ රඤ්ඤං අඤ්ඤාමිති පජානාති,
 ජ්වමේව ඛෝ ගිකඛවේ, ගිකඛු දීඝං වා අඤ්ඤානෝ
 දීඝං අඤ්ඤාමිති පජානාති දීඝං වා පඤ්ඤානෝ
 දීඝං පඤ්ඤාමිති පජානාති, රඤ්ඤං වා අඤ්ඤානෝ
 රඤ්ඤං අඤ්ඤාමිති පජානාති, රඤ්ඤං වා පඤ්ඤානෝ
 රඤ්ඤං පඤ්ඤාමිති පජානාති, සබ්බකාය පට්ඨංවේදී
 අඤ්ඤාසිඤ්ඤාමිති සිකඛති, සබ්බකාය පට්ඨංවේදී
 පඤ්ඤාසිඤ්ඤාමිති සිකඛති පඤ්ඤාමහයං කායසඤ්ඤා
 අඤ්ඤා සිඤ්ඤාමිති සිකඛති, පඤ්ඤාමහයං කායසඤ්ඤා
 පඤ්ඤාසිඤ්ඤාමිති සිකඛති.

හෝ දීඝං අඤ්ඤාමිති පජානාති - දික් කොට අදිමියි දැනගනී ද?
 රඤ්ඤං වා අඤ්ඤානෝ - (කුඩා භාණ්ඩයක් ලියන කල්හි මද මදව)
 ලඝු කොට අදනේ හෝ ; රඤ්ඤං අඤ්ඤාමිති පජානාති - ලඝු කොට -
 අදිමියි දැනගනී ද? ගිකඛවේ - මහණෙනි ජ්වමේව ඛෝ - එපරිද්දෙන්
 ම; ගිකඛු - යෝගාවචර මහණ තෙම දීඝං වා අඤ්ඤානෝ - දීඝී කොට
 හෝ ආශ්වාස කරන්නේ ; දීඝං අඤ්ඤාමිති පජානාති - දීර්ඝ කොට
 ආශ්වාස කෙරෙමියි දැනගනී; දීඝං වා පඤ්ඤානෝ - දීර්ඝ කොට හෝ
 ප්‍රාශ්වාස කරන්නේ; දීඝං පඤ්ඤාමිති පජානාති - දීර්ඝ කොට ප්‍රාශ්වාස
 කෙරෙමියි දැනගනී. රඤ්ඤං වා අඤ්ඤානෝ - හුඬු කොට ආශ්වාස
 කරන්නේ හෝ; රඤ්ඤං අඤ්ඤාමිති පජානාති - හුඬු කොට ආශ්වාස
 කෙරෙමියි දැනගනී. රඤ්ඤං වා පඤ්ඤානෝ - හුඬු කොට හෝ
 ප්‍රශ්වාස කරන්නේ; රඤ්ඤං පඤ්ඤාමිති පජානාති - හුඬු කොට ප්‍රශ්වාස
 කෙරෙමියි දැනගනී. සබ්බකාය පට්ඨංවේදී අඤ්ඤාසිඤ්ඤාමිති - සියලු
 ආශ්වාස කය ප්‍රකට කෙරෙමින් ආශ්වාස කරන්නෙමියි; සිකඛති -
 වෑයම් කෙරෙයි; සබ්බකාය පට්ඨංවේදී - සියලු ප්‍රාශ්වාස කය ප්‍රකට
 කෙරෙමින්; පඤ්ඤාසිඤ්ඤාමිති සිකඛති - ප්‍රාශ්වාස කරන්නෙමියි වෑයම්
 කෙරෙයි. කායසඤ්ඤා - කායසංසකාරය; පඤ්ඤාමහයං - සන්තිඋචමින්;
 අඤ්ඤාසිඤ්ඤාමිති සිකඛති - ආශ්වාස කරන්නෙමියි වෑයම් කෙරෙයි;
 කායසඤ්ඤා - කාය සංසකාරය; පඤ්ඤාමහයං - සන්තිඋචමින්;
 පඤ්ඤාසිඤ්ඤාමිති - ප්‍රාශ්වාස කරන්නෙමියි; සිකඛති - වෑයම් කෙරේ.

5. ඉති අජකධනනං වා කායේ කායානුපසසී විහරති, බහිධා වා කායේ කායානුපසසී විහරති, අජකධනනබහිධා වා කායේ කායානුපසසී විහරති, සමුදයධමමානු පසසී වා කායසමීං විහරති, වයධමමානුපසසී වා කායසමීං විහරති, සමුදය-වයධමමානුපසසී වා කායසමීං විහරති, අත්ථි කායෝති වා පනස්ස සතිපච්චුපට්ඨිතා හෝති යාවදේව ඤාණමනතාය පතිස්සමනතා ය අතිස්සිතෝ ච විහරති. නව කිඤචී ලෝකේ උපාදියති, ඒ වමපි භිකඛවේ භිකඛු කායේ කායානුපසසී විහරති.

5. ඉති = මෙසේ; අජකධනනං වා කායේ = නමාගේ හෝ ආශ්වාස ප්‍රාශ්වාස කායයෙහි; කායානුපසසී = කය නැවත නැවත බලමින්; (හෙවත් කායානුපසසනා භාවනාව සිත්හි කරමින්;) විහරති = වාසය කෙරෙයි; බහිධා වා කායේ = අනෙකකුගේ හෝ ආශ්වාස ප්‍රාශ්වාස කායයෙහි; කායානුපසසී විහරති = කය නැවත නැවත බලමින් වෙසෙයි; අජකධනනබහිධා වා කායේ = කලෙක නමා ගේ හෝ කලෙක මෙරමාගේ හෝ ආශ්වාස ප්‍රාශ්වාස කායයෙහි කායානුපසසී විහරති = කය නැවත නැවත බලමින් වෙසෙයි; කායසමීං = ආශ්වාස ප්‍රාශ්වාස කායයෙහි; සමුදයධමමානුපසසී වා = කායාදී සමුදය ධර්මයන් නැවත නැවත බලමින් හෝ විහරති = වෙසෙයි; කායසමීං = ආශ්වාස ප්‍රාශ්වාස කායයෙහි; වයධමමානුපසසී වා (කායාදීන්ගේ නැසීමෙන් ආශ්වාස ප්‍රාශ්වාසයන් ගේ) ව්‍යයධර්මයන් නැවත නැවත බලමින් හෝ; විහරති = වෙසෙයි; කායසමීං ආශ්වාස ප්‍රාශ්වාස කායයෙහි; සමුදය වයධමමානුපසසී වාවිහරති = කලෙක සමුදය ධර්මයන් ද කලෙක ව්‍යය ධර්මයන් ද නැවත නැවත බලමින් වෙසෙයි. යාවදේව යමිතාකා: ඤාණමනතාය = මතුමත්තෙහි හුදක් ඥාන ප්‍රමාණය පිණිස හෙවත් ඥානයාගේ වැඩිම පිණිසද; පතිස්සතිමනතාය = ස්මෘති ප්‍රමාණය පිණිස හෙවත් සිහිය වැඩිම පිණිස ද; කායෝ = ආශ්වාස ප්‍රාශ්වාස කය; අත්ථි වා පන = ඇතැයි ද (සත්‍ය පුද්ගලාදියෙක් නැත ආත්මියාදියක් නො වෙ යැයිද) අස්සං = ඒ යෝගාවචරයා ගේ; සතිපච්චුපට්ඨිතා හෝති = සිහිය ඵලදායී සිටියා වෙයි; අතිස්සිතෝ ච විහරති = (නෘෂණා දෘෂ්ටින්ගේ වශයෙන්) නිශ්‍රය රහිත වැද වෙසෙයි; ලෝකේ = ලෝකයෙහි; න ච

6. පුන ච පරං භික්ඛවේ භික්ඛු ගච්ඡන්තෝ වා ගච්ඡාමිති පජානාති, ධීනෝ ධීනෝමිහිති පජානාති, නිසිනෝ වා නිසිනෝමිහිති පජානාති, සයානෝ වා සයානෝමිහිති පජානාති යථා යථාවා පනස්ස කායෝ පණ්හිතෝ හෝති, තථා තථා නං පජානාති..

7. ඉති අජ්ඣන්තං වා කායේ කායානුපස්සි විහරති, ඛහිධා වා කායේ කායානුපස්සි විහරති, අජ්ඣන්තඛහිධා වා කායේ කායානුපස්සි විහරති, සමුදය-ධමමානුපස්සි වා කායසමීං විහරති,

කිංඤ්ච උපාදියති - කිසි රූපාදියක් ආත්මාදි වශයෙන් නො ද ගනී. භික්ඛවේ - මහණෙනි! ජ්වමපි - මෙසේත්; භික්ඛු - මහණ තෙම; කායේ - ආශ්වාස ප්‍රාශ්වාස කායයෙහි; කායානුපස්සි - කය නැවත නැවත බලමින්; විහරති - වාසය කරන්නේ වේ.

ආනාපානසති පචයයි

6. පුන චපරං - යළිදු; අනෙකක් භික්ඛවේ - මහණෙනි! භික්ඛු මහණ තෙම; ගච්ඡන්තෝ වා - යන්නේ හෝ; ගච්ඡාමිති - යෙමියි; පජානාති - දැනගනී; ධීනෝ වා - සිටියේ හෝ; ධීනෝමිහිති පජානාති - සිටියෙමියි දැනගනී; නිසිනෝ වා - හුන්නේ හෝ; නිසිනෝමිහිති පජානාති - හුන්නෙමියි දැනගනී; සයානෝ වා - හොතේ හෝ; සයානෝමිහිති පජානාති - හෝ නෙමියි දැනගනී; යථා යථාවා පනස්ස කායෝ - (ගමනාදි) යම් යම් ආකාරයකින් ඔහුගේ කය; පණ්හිතෝ හෝති - සිටියේ වේ ද; තථා තථා - ඒ ඒ ආකාරයෙන්; නං - ඒ ඉරියවුව; පජානාති - දැනගනී.

7. ඉති - මෙසේ; අජ්ඣන්තං වා කායේ - තමා ගේ හෝ ඉරියවු සමූහයෙහි; කායානුපස්සි විහරති - (සතර ඉරියවු සැලකීමෙන්) කායානුපස්සනා භාවනාවෙහි යෙදුණේ හෙවත් කය අනුව බලමින් වෙසෙයි; ඛහිධා වා කායේ - අන්‍යයා ගේ හෝ ඉරියවු සමූහයෙහි; කායානුපස්සි විහරති - (සතර ඉරියවු සැලකීමෙන්)

වයධමමානුපසසි වා කායසමීං විහරති, සමුදය
 වයධමමානුපසසි වා කායසමීං විහරති, අත්ථි
 කායෝති වා පනසස සතිපච්චුපඨිතා හෝති
 යාවදේව ඤාණමනතාය පතිසසතිමනතාය, අති -
 සසිතෝ ච විහරති, නච කිඤචි ලෝකේ උපාදියති,
 ඵ්චමපි හිකඛචේ හිකඛු කායේ කායානුප සසි විහරති.

කය අනු ව බලමින් වෙසෙයි. අජකිත්තඛතිධා වා කායේ - කලෙක
 තමාගේ ද කලෙක අන්‍යයාගේ ද ඉරියවු සමූහයෙහි; කායානුපසසි
 විහරති - (සතර ඉරියවු සැලකීමෙන්) කය අනුව බලමින් වෙසෙයි;
 සමුදය ධමමානුපසසි වා කායසමීං - කයෙහි සමුදය ධර්මයන් හෙවත්
 (පස් ආකාරයකින්) රූපස්කන්ධයාගේ ඉපැදීම නැවත නැවත බලමින්
 හෝ; විහරති - වෙසෙයි; වයධමමානුපසසි වා කායසමීං - කයෙහි ව්‍යය
 ධර්මයන් හෙවත් රූපස්කන්ධයා ගේ නැසීම නැවත නැවත බලමින් හෝ
 විහරති - වෙසෙයි; සමුදය වයධමමානුපසසිවා කායසමීං - කලෙක
 ඉපැදීම ද කලෙක නැසීම ද නැවත නැවත බලමින් හෝ; විහරති -
 වෙසෙයි; යාවදේව - යම්තාක්; ඤාණමනතාය - මතුමත්තෙහි ශුඤ්ඤ
 වැඩීම පිණිස ද; පතිසසතිමනතාය - සිහිය වැඩීම පිණිස ද; කායෝ
 - ඊයඹාපථ කායය; අත්ථි වා පන - ඇතැයි ද; (සත්ත්ව පුද්ගලාදියෙන්
 නැතැයි ද;) අසස - ඒ යෝගාවචරයා ගේ; සතිපච්චුපඨිතා හෝති -
 සිහිය ඵලැඹ සිටියා වෙයි; අතිසසිතෝච විහරති - (තෘෂ්ණා දෘෂ්ටි
 වශයෙන්) අනිශ්‍රිත වූයේ ද වෙසෙයි; ලෝකේ - ලෝකයෙහි; න ච කිඤචි
 උපාදියති - කිසි රූපාදියක් ආත්මාදි වශයෙන් නො ද ගනී; හිකඛචේ
 - මහණෙනි! ඵ්චමපි - මෙසේත්; හිකඛු - යෝගාවචර මහණ තෙම;
 කායේ කායානුපසසි විහරති - ඉරියවු කයෙහි කය නැවත නැවත
 බලමින් වෙසේ.

ඊයඹාපථපචයයි.

8. පුත්‍ර ව පරං භික්ඛවේ භික්ඛු අභික්ඛනෙන පටික්ඛනෙන සමපජානකාරී හෝති. ආලෝකිතේ විලෝකිතේ සමපජානකාරීහෝති, සමමිඤ්ජනේ පසාරීතේ සමපජානකාරී හෝති සධ්‍යාට්ඨපත්තවිචර ධාරතේ සමපජානකාරී හෝති, අසිතේ පිතේ බාසිතේ සාසිතේ සමපජානකාරී හෝති, උච්චාර-පසාඨකමෙම සමපජානකාරී හෝති, ගතේ ධීතේ නිසිතෙන සුතෙන ජාගරීතේ භාසිතේ තුණ්හිභාවේ සමපජානකාරී හෝති.

9. ඉති අජ්ඣන්තං වා කායේ කායානුපසස්සි විහරති, බහිධා වා කායේ කායානුපසස්සි විහරති, අජ්ඣන්තබ්හි ධා වා කායේ කායානුපසස්සි විහරති.

8. පුත්‍රවපරං භික්ඛවෙ - නැවත ද මහණෙනි! භික්ඛු - මහණුන් තම; අභික්ඛනෙන - ඉදිරියට යෑමෙහි ද; පටික්ඛනෙන - පෙරළා ඊමෙහි ද; සමපජානකාරී හෝති - නුවණින් දැන කරන්නේ වෙයි; ආලෝකිතේ - අභිමුඛය බැලීමෙහි ද; විලෝකිතේ - අනුදික් බැලීමෙහි ද; සමපජානකාරී හෝති - නුවණින් දැන කරන්නේ වෙයි; සමමිඤ්ජනේ - අත්පා හැකිළීමෙහි ද; පසාරීතේ - දිගු කිරීමෙහි ද; සමපජානකාරී හෝති - නුවණින් දැන කරන්නේ වෙයි; සධ්‍යාට්ඨ පත්තවිචරධාරණේ - සහළ - පාසිවුරු දැරීමෙහි; සමපජානකාරී හෝති - නුවණින් දැන කරන්නේ වෙයි; අසිතේ - වැලඳීමෙහි ද; පිතේ - (කැඳ ආදිය) පීමෙහි ද; බාසිතේ (පිටිකැවුම් ආදිය) කෑ මෙ ද; සාසිතේ - (මීපැණි ආදිය) රසවිඳීමෙහි ද; සමපජානකාරී හෝති - නුවණින් දැන කරන්නේ වෙයි; උච්චාරපසාඨකමෙම - මල මුත්‍ර පහකිරීමෙහි ද; සමපජානකාරී හෝති - නුවණින් දැන කරන්නේ වෙයි; ගතේ - ගමනෙහි ද ධීතේ - සිටීමෙහි ද; නිසිතෙන - හිඳීමෙහි ද; සුතෙන - නිඳීමෙහි ද; ජාගරීතේ - නිදි වැටීමෙහි ද; භාසිතේ - කථාකිරීමෙහි ද; තුණ්හිභාවේ - නො බිණීමෙහි ද; සමපජානකාරී හෝති - නුවණින් දැන කරන්නේ වේ.

9. ඉති - මෙසේ; අජ්ඣන්තං වා කායේ - (සාච්චාදි සතර සම්ප්‍රජන්‍යය සැලකීමෙන්) තමාගේ කයෙහි හෝ කායානුපසස්සි විහරති - කය නැවත නැවත බලමින් වෙසෙයි; බහිධා වා කායේ - අන්‍යයා ගේ කයෙහි හෝ; කායානුපසස්සි විහරති - කය අනුව බලමින් වෙසෙයි,

සමුදය ධම්මානුපයසී වා කායසමීං විහරති,
 වයධම්මානුපයසී වා කායසමීං විහරති, සමුදය-
 වයධම්මානුපයසී වා කායසමීං විහරති, අත්ථි
 කායෝති වා පනස්ස සති පච්චුපට්ඨිතා හෝති
 යාවදේව ඤාණමනතාය පතිස්සතිමනතාය,
 අතිස්සිතෝච විහරති න ච කිඤ්චී ලෝකේ උපාදියති,
 ජ්වමපි හිකඛවේ හිකඛු කායේ කායානු පයසී විහරති.

10. පුත ච පරං හිකඛවේ හිකඛු ඉමමේච කායං
 උදධං පාදනලා අධෝ කේසමත්ථකා තච පරියනනං
 පුරං නානපපකාරස්ස අසුචිනෝ පචචවෙකඛති.

අජකතඛති ධා වා කායේ - තමාගේ ද අන්‍යයන්ගේ ද කයෙහි;
 කායානුපයසී විහරති - කය අනුව බලමින් වෙසෙයි; කායසමීං -
 කයෙහි; සමුදය ධම්මානුපයසී වා - ඉපැදීමේ ස්වභාවය අනුව බලමින්
 හෝ; විහරති - වෙසෙයි; වයධම්මානු පයසී වා - කායසමීං - කයෙහි
 නැසීම් ස්වභාවය අනුව බලමින් හෝ; විහරති - වෙසෙයි; කායසමීං
 - කයෙහි; සමුදය වයධම්මානුපයසී වා - කලෙක ඉපදීම ද කලෙක
 නැසීම ද නැවත නැවත බලමින් හෝ විහරති - වෙසෙයි; යාවදේව
 - යම්තාක්; ඤාණමනතාය - නුවණ වැඩීම පිණිස ද; පතිස්සතිමනතාය
 - සිහිය වැඩීම පිණිස ද; අත්ථිකායෝති වා පන - කය ඇතැයි ද (සත්ත්ව
 පුද්ගලාදියෙක් නැතැයි ද;) අස්ස - ඔහුට; සතිපච්චුපට්ඨිතා හෝති - සිහි
 ඵලඹ සිටියා වෙයි; අතිස්සිතෝ ච විහරති - තෘෂ්ණාදෘෂ්ටින් අතිශ්‍රිත
 වූයේ ද වෙසෙයි; ලෝකේ - ලෝකයෙහි; න ච කිඤ්චී උපාදියති - කිසි
 රූපාදියක් ආත්මාදි වශයෙන් නො ද ගනී. හිකඛවේ - මහණෙනි!
 හිකඛු - මහණ තෙම; ජ්වමපි - මෙසේත්; කායේ කායානුපයසී විහරති
 - කයෙහි කය අනුව බලමින් වෙසේ.

සම්ප්‍රජනාපථයයි

10. පුතචපරං හිකඛවේ - නැවත ද මහණෙනි; හිකඛු - මහණ
 තෙම; උධං පාදනලා - පාදනලයෙන් උඩ; අධෝ කේසමත්ථකා - කෙස්
 මතුයෙන් යට; තචපරියනනං - සම කෙළවර කොට ඇති නානපපකාරස්ස
 අසුචිනෝ - නත්වැදැරුම් අසුචියෙන්; පුරං - පිරුණා වූ

“අත්ථි ඉමසමිං කායේ කේසා ලෝමා නඛා දන්තා නචෝ මංසං නභාරු අඨි අඨිමිඤ්ජං චකකං හදයං යකනං කිලෝමකං පිහකං පපථාසං අන්තං අන්තගුණං උදරියං කර්සං පිත්තං සෙමිහං පුබ්බෝ ලෝහිතං සේදෝ මේදෝ අසසු චසා බෙලෝ සිධ්ධානිකා ලසිකා මුත්තන්ති”

11. සෙය්‍යථාපි හිකඛචේ හිකඛු උභතෝ මුඛා මුනෝලි පුරා නානාචිහිතසස ධකඤ්ජසස, සෙය්‍යථිදං? සාලිතං විහිතං මුග්ගානං මාසානං නිලානං තණ්ඩුලානං තමේනං චකඛුමා පුරියෝ මුඤ්ජචිත්වා පචචටෙකෙඛය්‍ය, ඉමේ සාලි ඉමේචිහි ඉමේ මුග්ගා ඉමේ මාසා ඉමේ නිලා ඉමේ තණ්ඩු -

ඉමමේචකාසං - මේ ගරිරය ම; පචචටෙකඛි - සිහි කරයි. (කෙසේ ද?) ඉමසමිං කායේ - මේ ගරිරයෙහි; කේසා - කේශයෝ; අත්ථි - ඇත්තාහු ය; ලෝමා - ලෝමයෝ ය; නඛා - නියපොතු ය; දන්තා - දත් ඇට ය; නචෝ - සම ය මංසං - මස් පිඬු ය; නභාරු - නහරවැල් ය; අඨි - ඇට සැකිලි ය; අඨිමිඤ්ජං - ඇටමිදුළුය; චකකං - පෙනහැලි ය; හදයං - හදමස ය; යකනං - අක්මා ය; කිලෝමකං - දළඹුව ය; පිහකං - බඩදිව ය; පපථාසං - පපුමස ය; අන්තං - අතුනු ය; අන්තගුණං - අතුනු බහන ය; උදරියං - (උදරයෙහි වූ) නොපැසුණු අහරය; කර්සං - පැසුණු අහර ය; පිත්තං - පිත ය; සෙමිහං - සෙම ය. පුබ්බෝ - සැරව ය; ලෝහිතං ලේ ය; සේදෝ = ඩහදිය ය; මේදෝ = මේද තෙල ය; අසසු - කඳුළු ය; චසා - වුරුණු තෙල ය; බෙලෝ - කෙළ ය; සිධ්ධානිකා - සොටු ය, ලසිකා - සඳමිදුළු ය. මුත්තන්ති - මුත්‍ර ය යන මේ කුණපයෝ; අත්ථි - ඇත්තාහු යි.

11. හිකඛචේ - මහණෙනි; උභතෝ මුඛා - දෙපස මුව ඇති; නානාචිහිතසස ධකඤ්ජසසපුරා - නත්වැදැරුම් ධාන්‍යයෙන් පිරුණාවූ; මුනෝලි - මල්ලක්; සෙය්‍යථාපි - යම් සේ ද; සෙය්‍යථිදං - හෙ කවර ධාන්‍යයෝ ද යත්; සාලිතං - හැල් ය; විහිතං - විය; මුග්ගා නං - මුගු ය; මාසානං - මෑ ය; නිලානං - තල ය; තණ්ඩුලානං - සහල් ය යන

ලාභී, ඒව මේව බෝ හිකබවේ හිකබු ඉමමේව කායං උඩං පාදනලා අධෝ කේසමඤ්චකා තව පරියනතං පුරං නානපපකාරස්ස අසුචිනෝ පට්ඨවෙකබ්භි, "අත්ථ ඉමසමීං කායේ කේසා ලෝමා නබා දන්තා තවෝ මංසං නහාරු අඨී අඨීමිඤ්ඤං චකකං හදයං යකතං කිලෝමකං පිහකං පප්ඨාසං අනතං අනතගුණං උදරියං කරියං පිතතං සෙමහං පුබ්බෝ ලෝහිතං සේදෝ මේදෝ අස්සු චසා බෙලෝ සිධ්ධානිකා ලසිකා මුත්තනනි."

යන මොහුයි. චකබුමා පුර්යෝ - ඇස් ඇති පුරුෂයෙක්; තමේතං - ඒ මල්ල; මුඤ්ඤිතා - මුදු; ඉමේ යාලි - මේ හැල්ය; ඉමේ වීහි - මේ වී ය; ඉමේ මුග්ගා - මේ මුං ය; ඉමේ මාසා - මේ මෑ ය; ඉමේ තිලා - මේ තල ය; ඉමේ තණ්ඩුලාහි - මේ සහල් යැ යි; පට්ඨවෙකබයා - (යමිසේ) විමසන්නේ ද; ඒවමේව බෝ හිකබවෙ - එපරිද්දෙන් ම මහණෙනි, හිකබු - මහණ තෙම; උඩං පාදනලා - පාදනලයෙන් උඩ; අධෝ කේසමඤ්චකා - කෙස් මතුයෙන් යට; තවපරියනතං - සම කෙළවර කොට ඇති; නානපපකාරස්ස - අසුචිනෝ - නන්වැදැරුම් අසුචියෙන්; පුරං - පිරුණා වූ; ඉමමේවකායං - මේ ශරීරය ම; පට්ඨවෙකබ්භි - සිහි කරයි. (කෙසේ ද?) ඉමසමීං කායේ - මේ ශරීරයෙහි; කේසා - කේශයෝ; අඨී - ඇත්තාහු ය; ලෝමා - ලෝමයෝ ය නබා - නියපොතු ය; දන්තා - දත් ඇට ය; තවෝ - සම ය; මංසං - මස්පිඩු ය; නහාරු නහරවැල් ය; අඨී - ඇටසැකිලි ය; අඨීමිඤ්ඤං - ඇට මිදුළුය චකකං - පෙනහැලි ය; හදයං - හදමස් ය; යකතං - අක්මා ය; කිලෝමකං - දළබුට ය; පිහකං - බඩදිව ය පප්ඨාසං - පපුමස ය; අනතං - අතුනු ය; අනතගුණං - අනුබන්ධ ය උදරියං (උදරයෙහි වූ) නොපැසුණු අහර ය; කරියං - පැසුණු අහරය; පිතතං - පිත ය; සෙමහං - සෙම ය; පුබ්බෝ - සැරව ය; ලෝහිතං - ලේය; සේදෝ - ධනදිය ය; මේදෝ - මේද තෙල ය; අස්සු - කඳුළු ය; චසා - වූරුණු තෙල ය; බෙලෝ - කෙළ ය; සිධ්ධානිකා - සොටු ය; ලසිකා - සදම්ඳුලු ය; මුත්තනනි - මුත්රය යන මේ කුණපයෝ අඨී - ඇත්තාහු ය.

12. ඉති අජ්ඣන්තංවා කායේ කායානුපසස්සී විහරති, බහිධා වාකායේ කායානුපසස්සී විහරති, අජ්ඣන්තබහිධා වා කායේ කායානුපසස්සී විහරති සමුදයධමමානුපසස්සී වා කායස්මිං විහරති, වය ධමමානුපසස්සී වා කායස්මිං විහරති, සමුදයවය ධමමානුපසස්සී වා කායස්මිං විහරති, අභ්ථි කායෝති වා පනස්ස සති පච්චුපඨිතා හෝති යාවදේව ඤජණමත්තාය පතිස්සතිමත්තාය අතිස්සිතෝ ව විහරති, න ච කිඤ්ථි ලෝකේ උපාදියති ඵ්වමපි හිකඛවේ හිකඛු කායේ කායානුපසස්සී විහරති.

12. ඉති - මෙසේ; අජ්ඣන්තං වා කායේ - (කුණප කො ධාසයන් සැලකීමෙන්) තමා ගේ ශරීරයෙහි හෝ; කායානුපසස්සී විහරති - කය නැවත නැවත බලමින් වෙසෙයි. බහිධා වා කායේ - බාහිර (අන්‍යයාගේ) කයෙහි හෝ; කායානුපසස්සී - කය අනුව බලමින්; විහරති - වෙසෙයි. අජ්ඣන්තබහිධා වා කායේ - කලෙක තමාගේ හෝ කලෙක අන්‍යාගේ හෝ කයෙහි කායානුපසස්සී විහරති - කය අනුව බලමින් වෙසෙයි. කායස්මිං - කයෙහි සමුදය ධමමානුපසස්සීවා - ඉපැදීම් සවභාවය අනුව බලමින් හෝ විහරති - වෙසෙයි. කායස්මිං - කයෙහි වයධමමානුපසස්සී වා - නැසීම් සවභාවය අනුව බලමින් හෝ, විහරති - වෙසෙයි. කායස්මිං - කයෙහි, සමුදය වයධමමානුපසස්සී වා - ඉපැදීම් නැසීම් සවභාවය අනුව බලමින් හෝ, විහරති වෙසෙයි. යාවදේව ඤජණමත්තාය යම්තාක් මතුමත්තෙහි නුවණ වැඩිම පිණිස ද, පතිස්සති මත්තාය - සමානිය වැඩිම පිණිස ද, කායෝ - (කේශාදි කොධාස සඨබ්‍යාන වූ) කය, අභ්ථි වා පන - ඇතැයි කියා ද; අස්ස - ඔහුගේ; සතිපච්චු - පඨිතා හෝති - සිහිය ඵලෑඹ සිටියා වෙයි. අතිස්සිතෝවවිහරති - (තෘෂ්ණාදි වශයෙන්) අනිශ්‍රිත වූයේ වෙසෙයි. ලෝකේ ලෙවිහි; නච කිඤ්ථි උපාදියති - රූපාදි කිසිවක් අතමාදි වශයෙන් නොගනී. ඵ්වමපි හිකඛවේ - මෙසේත් මහණෙනි; හිකඛු - මහණතෙම කායේ කායානුපසස්සී විහරති - කේශාදි සමූහයෙහි කය අනුව බලමින් වෙසේ.

ප්‍රතිකුලමනසිකාරපථියයි

13. පුන ව පරං හිකඛවේ හිකඛු ඉමමේව කායං යථා යීතං යථා පණ්හිතං ධාතුසෝ පචචවෙකඛති, අත්ථි ඉමසමීං කායේ පඨවී ධාතු ආපෝ ධාතු තේජෝ ධාතු වායෝ ධාතුති. සෙය්‍යථාපි හිකඛවේ දකෙඛා ගෝඝාතකෝ වා ගෝඝාතකනෙතොසි වා ගාචිං චධිත්වා වාතුමමහාපථේ බිලසෝ පට්ඨිහජ්න්වා නිසිනෝ අස්ස, ජ්වමේව ඛො හිකඛවේ හිකඛු ඉමමේව කායං යථායීතං යථා පණ්හිතං ධාතුසො පචචවෙකඛති, අත්ථි ඉමසමීං කායේ පඨවීධාතු ආපෝධාතු තේජෝධාතු චයෝධාතුති.

14. ඉති අජ්ඣන්තං වා කායේ කායානුපසස්සි විහරති, ඛහිධා වා කායේ කායානුපසස්සි විහරති

13. පුනවපරං හිකඛවේ - නැවතත් මහණෙනි, හිකඛු - යෝ ගාවචර මහණ තෙම; ඉමමේව කාය - මේ කය ම; යථායීතං - සිටි පරිදි; යථාපණ්හිතං - පිහිටි පරිදි; ධාතුසෝ පචචවෙකඛති ධාතු වශයෙන් බලයි; ඉමසමීං කායේ - මේ ශරීරයෙහි; පඨවීධාතු - පෘථිවි ධාතුව; අභි - ඇති; ආපෝධාතු - ආපෝ ධාතුව ඇති; තේජෝධාතු - තෙජෝ ධාතුව ඇති; වායෝධාතුති - වායෝධාතුව ඇති කියායි; හිකඛවේ මහණෙනි; දකෙඛා - දකෂ චූ; ගෝඝාතකෝ වා - ගවයන් නසන්නෙක් හෝ; ගෝඝාතකනෙතොසිවා - ගවයන් නසන්නෙකුගේ අතවැසියෙක් හෝ; ගාචිං චධිත්වා - දෙනෙක නසා; බිලසෝ පට්ඨිහජ්න්වා - කොටස් වශයෙන් බෙද; වාතුමමහාපථේ - සතරමංඤ්ඤක; සෙය්‍යථාපි නිසිනෝ අස්ස - යම්සේ හුන්නේ වේ ද, ජ්වමේව ඛෝ හිකඛවේ - එසේ ම මහණෙනි, හිකඛු - යෝගාවචර මහණ තෙමේ; යථායීතං - සිටි පරිදි, යථාපණ්හිතං - පිහිටි පරිදි; ඉමමේව කායං - මේ කයම; ධාතුසෝ පචචවෙකඛති ධාතු වශයෙන් බලයි. ඉමසමීං කායේ - මේ කයෙහි; පඨවීධාතු - පෘථිවිධාතුව; අභි - ඇති; ආපෝධාතු - අබ්ධාතුව; තේජෝධාතු - තෙජෝධාතුව; වායෝධාතුති - වායෝධාතුව ඇති කියායි.

14. ඉති අජ්ඣන්තං වා කායේ - මෙසේ ධාතු වශයෙන් සැලකීමෙන් තමාගේ කයෙහි හෝ; ඛහිධා වා කායේ - අන්‍යයාගේ ද කයෙහි හෝ; අජ්ඣන්තඛහිධා වා කායේ - තමාගේ ද අන්‍යයාගේ ද කයෙහි හෝ; කායානුපසස්සි විහරති - කය අනුව බලමින් වෙසෙයි; කායස්මිං - (ධාතු

අපකධනතබ්හිදධා වා කායේ කායානුපසස්සි විහරති සමුදය ධමමානුපසස්සි වා කායස්මිං විහරති වයධමමානුපසස්සි වා කායස්මිං විහරති, සමුදය-වයධමමානුපසස්සි වා කායස්මිං විහරති, අත්ථි කායෝති වා පනස්ස සති පච්චුපධ්විතා හෝති යාවදේව ඤාණමනතාය පතිස්සතිමනතාය, අතිස්සි තෝ ච විහරති, න ච කිඤචී ලෝකේ උපාදියති. ජ්වමපි හිකබ්වේ හිකඤු කායේ කායානුපසස්සි විහරති.

15. පුත ච පරං හිකබ්වේ හිකඤු සෙය්‍යථාපි පසෙය්‍යාස සරිරං සිවථිකාය ජඩ්ඩිතං ජ්කාහමතං වා දච්භමතං වා තීහමතං වා උඤ්ඤමාතකං විතීලකං

සමුහ යයි කියන ලද) රූපාකායයෙහි; සමුදය ධමමානුපසස්සි වා - ඉපැදීම් සවභාවය අනු ච බලමින් හෝ විහරති - වෙසෙයි; කායස්මිං - කයෙහි; වයධමමානුපසස්සි වා - නැගීම් සවභාවය අනුව බලමින් හෝ; විහරති වෙසෙයි; කායස්මිං - කයෙහි; සමුදය වයධමමානුපසස්සි වා - උත්පත්තිව්‍යය සවභාවය අනුව බලමින් හෝ; විහරති - වෙසෙයි. යාවදේව ඤාණමනතාය - යම්තාක් මතුමත්තෙහි නුවණ වැඩීම පිණිස ද; පතිස්සති මනතාය සිතිය වැඩීම පිණිස ද; අපථි කායෝති වා පන - කය වූ කලි ඇතැයි ද; (සත්‍ව පුද්ගලාදියෙක් නැතැයි ද) අය්‍යා - ඔහුගේ; සතිපච්චුපධ්විතා හෝති - සිතිය ඵලඹ සිටියා වෙයි; අතස්සිතෝ ච විහරති - (නෘෂ්ණාදෘෂ්ටි වශයෙන්) අනිශ්‍රිත වූයේ ද වෙසෙයි. ලෝකේ - ස්කන්ධලෝකයෙහි; නච කිඤචී උපාදියති - රූපාදි කිසි ධම්මයක් අත්මාදි වශයෙන් නො ද ගනී. හිකබ්වේ - මහණෙහි; හිකඤු - මහණ තෙම; ජ්වමපි - මෙසේත්; කායේ කායානුපසස්සි විහරති - කයෙහි කය අනුව බලමින් වෙසේ.

ධාතුමනසිකාර පථියසි

15. පුතචපරං හිකබ්වේ - මහණෙහි; නැවත ද අතිකෙක් වෙයි; හිකඤු මහණ තෙම; සිවථිකාය ජඩ්ඩිතං - සොහොනෙහි දමන ලද; ජ්කාහමතං වා - මළ එක්දවසක් ඇත්තාවූ හෝ; දච්භමතං වා - මළ දෙදවසක් ඇත්තා වූ හෝ තීහමතං වා මළ තුන් දවසක් ඇත්තාවූ හෝ; උඤ්ඤමාතකං - ඉදිම් ගියාවූ නොහොත් පිළිතුල් වූ ඉදිම්මි ඇති

විපුබ්බකජාතං, සෝ ඉමමේව කායං උපසංහරති, අයමපි බෝ කායෝ ඵ්වං ධමමෝ ඵ්වං භාවී ඵ්තං අතතීතෝති.

16. ඉති අජ්ඣධතතං වා කායේ කායනුපසස්සී විහරති, බහිද්ධා වා කායේ කායානුපසස්සී විහරති, අජ්ඣධතතබ්හිද්ධා වා කායේ කායනුපසස්සී විහරති සමුදය ධමමානුපසස්සී වා කායස්මීං විහරති, වය ධමමානුපසස්සී වා කායස්මීං විහරති, සමුදයවය ධමමානුපසස්සී වා කායස්මීං විහරති අතථි කායෝති වා පතස්ස සනිපවචුපට්ඨිතා හෝති යාවදේව

වීතීලකං - (සුදු රත් ආදියෙන්) මිශ්‍ර නීලවණී ඇති නොහොත් පිළිකුල් වූ නීලවණීය ඇති විපුබ්බකජාතං - හටගත් නවදෙරින් වැහෙන සැරව ඇති නොහොත් පිළිකුල්ව හටගත් සැරව ඇති; ශරීරං - මළ සිරුර; සෙය්‍යථාපි පසෙය්‍ය - යම්පේ දක්නේ ද; සෝ - හෙතෙම; අයමපි බෝ කායෝ - මේ මාගේ ශරීරය ද; ඵ්වං ධමමෝ - මෙබඳු කුණු වන ස්වභාව ඇත්තේ ය; ඵ්වංභාවී - ඉදිමිමි ආදි මෙබඳු හේද ඇත්තේය; ඵ්තං අතතීතෝති - මේ උඩුමාතකාදිභාවය නො ඉක්මවන ලද්දේ යයි; ඉමමේව කායං - මේ තමාගේ ශරීරය ම; උපසංහරති - (මළසිරුර හා නුවණින්) සමානකර බලයි.

16 ඉති - මෙසේ අජ්ඣධතතං වා කායේ - (උඩුමාතකාදිය සැලකීමෙන්) තමා ගේ කයෙහි හෝ; කායානුපසස්සී විහරති - කය අනුව බලමින් වෙසෙයි; බහිද්ධා වා කායේ කායානුපසස්සී විහරති - අනුන්ගේ කයෙහි හෝ කය අනුව බලමින් වෙසෙයි; අජ්ඣධතත බහිද්ධා වා කායේ - කලෙක තමාගේ හෝ කලෙක මෙරමාගේ හෝ කයෙහි; කායානුපසස්සී විහරති - කය අනුව බලමින් වෙසෙයි. කායස්මී - කයෙහි; සමුදය ධමමානුපසස්සී වා - ඉපැදීමේ ස්වභාවය අනුව බලමින් හෝ විහරති - වෙසෙයි; වය ධමමානුපසස්සී වා කායස්මීං විහරති - කයෙහි නැසෙන ස්වභාවය අනුව බලමින් හෝ වෙසෙයි; කායස්මී - කයෙහි; සමුදය වය ධමමානුපසස්සී වා විහරති - ඉපැදීමේ නැසීම් ස්වභාවය නැවත නැවත බලමින් හෝ වෙසෙයි; යාවදේවඤ්ඤාමත්තාය - යම්තාක්

ඤ්ඤාමනාය පතිස්සතිමනාය අතිස්සිතෝ ච විහරති, න ච කිඤ්ඤී ලෝකේ උපාදියති. ඒවමපි හිකඛවේ හිකඛු කායේ කායානුපස්සි විහරති.

17. පුත ච පරං හිකඛවේ, හිකඛු සෙය්‍යථාපි පස්සෙය්‍ය සරීරං සිවචිකාය ජඩ්ඨිතං කාකේහි වා ඛජ්ජමානං කුලලේහි වා ඛජ්ජමානං ගිජ්ඤේ හි වා ඛජ්ජමානං සුචාණේහි වා ඛජ්ජමානං සිගාලේහි වා ඛජ්ජමානං විච්ඤේහි වා පාණක ජාතේහි ඛජ්ජමානං සෝ ඉමමේව කායං උපසංහරති, අයමපි ඛෝ කායෝ ඒවං ධමෙමෝ ඒවංභාවී ඒතං අතතීතෝති.

නුවණ වැඩීම පිණිස; පතිස්සති මනාය - සිහිය වැඩීම පිණිස අභි කායෝති වාපන - කය ඇතැයි කියා ද; අස්ස - ඔහුගේ සති පව්වුපව්වීතා හෝති - සිහිය එළඹ සිටියා වෙයි. අතිස්සිතෝ ච විහරති - තෘෂණාදෘෂ්ටීන් අතිශ්‍රිතව ද වෙසෙයි. ලෝකේ - සකඤ්ඤා ලෝකයෙහි; න ච කිඤ්ඤී උපාදියති - නොද කිසිවක් දැඩි කොටගනී. ඒවමපි හිකඛවේ - මෙසේත් මහණෙනි; හිකඛු - මහණතෙම; කායේ කායානුපස්සි විහරති - කයෙහි කය අනුවබලමින් වෙසේ.

17. පුතවපරං හිකඛවේ - මහණෙනි; තැවත ද අනෙකෙකි. හිකඛු - මහණ තෙම; සිවචිකාය ජඩ්ඨිතං - සොහොනෙහි දමන ලද; කාකේහි වා ඛජ්ජමානං - කවුඩුවන් විසින් හෝ කනු ලබන්නා වූ; කුලලේහි වා ඛජ්ජමානං - උකුස්සන් විසින් හෝ කනුලබන්නාවූ; ගිජ්ඤේ හි වා ඛජ්ජමානං - ගිජුලිහිණියන් විසින් හෝ කනුලබන්නා වූ; සුචාණේහි වා ඛජ්ජමානං - ශුභකයන් විසින් හෝ කනුලබන්නාවූ සිගාලේහි වා ඛජ්ජමානං - සිවලුන් විසින් හෝ කනුලබන්නා වූ; විච්ඤේහිවා-පාණකජාතේහිඛජ්ජමානං - තන්වැදෑරුම් ප්‍රාණිසමුහයා විසින් හෝ කනුලබන්නා වූ; සරීරං - මළ ශරීරයක්; සෙය්‍යථාපි පස්සෙය්‍ය - යම් සේ දක්නේ ද සෝ - හෙතෙම; අයමපි ඛෝ කායෝ - මේ මාගේ කය ද ඒවංධමෙමෝ - මෙබඳු සවභාව ඇත්තේය; ඒවංභාවී - මෙබඳු උද්ධමානකාදී හේද ඇත්තේය; ඒතංඅතතීතෝති - මේ ස්වභාවය-නොඉක්මවූයේ යැයි; ඉමමේව කායං - මේ තමාගේ කය ම; උපසංහරති - එළවා බලයි.

18. ඉති අභිජකධන්තං වා කායේ කායානුපසයි විහරති, බහිද්ධා වා කායේ කායානුපසයි විහරති, අජකධන්තබහිධාවා කායේ කායානුපසයි විහරති, සමුදයධමමානුපසයි වා කායස්මිං විහරති, සමුදය වයධමමානුපසයි වා කායස්මිං විහරති, අභි කායෝති වා පනස්ස සති පච්චුපඪිතාහෝති, යාවදේව ඤජණමන්තාය පතිස්සති මන්තාය, අතිස්සිතෝ ච විහරති, න ච කිඤචි ලෝකේ උපාදියති. ජ්වමපි හිකඛවේ හිකඛු කායේ කායානු පසයි විහරති.

18. ඉති අජකධන්තං වා කායේ - මෙසේ (කවුඩු ආදීන් විසින් කනු ලැබීම ආදිය සැලකීමෙන්) තමාගේ ශරීරයෙහි හෝ කායානුපසයි විහරති - කය අනුව බලමින් වෙසෙයි; බහිධා වා කායේ - අතිකකුගේ කයෙහි හෝ; කායානුපසයි විහරති - කය අනුව බලමින් වෙසෙයි; අජකධන්තබහිධා වා කායේ - කලෙක තමාගේ හෝ කලෙක මෙරමාගේ හෝ කයෙහි; කායානුපසයි විහරති - කය අනුව බලමින් වෙසෙයි; කායස්මිං - කයෙහි; සමුදයධමමානුපසයි වා - උත්පත්ති ස්වභාවය අනුව බලමින් හෝ; විහරති - වෙසෙයි; කායස්මිං - කයෙහි; වයධමමානුපසයි වා - ව්‍යයස්වභාවය අනුව බලමින් හෝ; විහරති - වෙසෙයි; කායස්මිං - කයෙහි; සමුදය වයධමමානුපසයි වා - කලෙක උත්පත්ති ස්වභාවය ද කලෙක විනාශ ස්වභාවය ද නැවත නැවත බලමින් හෝ විහරති - වෙසෙයි; යාවදේව ඤජණමන්තාය - යම්තාක් ඥානප්‍රමාණය පිණිස ද; පතිස්සතිමන්තාය - සමෘති ප්‍රමාණය පිණිස ද; අභි කායෝති වා පන - කය ඇතැයි ද (සත්ත්ව පුද්ගලාදියෙන්) නැතැයි ද කියා; අසස - ඔහුගේ; සති පච්චුපඪිතා හෝති - සිහිය එළඹ සිටියා වෙයි; අතිස්සිතො ච විහරති - තෘෂ්ණාදීන් අනිශ්‍රිත වූයේ වාසය කෙරෙයි; ලෝකේ - ස්කන්ධසංවිධාන ලෝකයෙහි; න ච කිඤචි උපාදියති - කිසි රූපාදියක් නිත්‍යාදී වශයෙන් නො ගනී; හිකඛවේ - මහණෙහි; ජ්වමපි - මෙපරිද්දෙන් ද; හිකඛු - යෝගාවචර මහණකෙම; කායේ කායානුපසයි විහරති - කයෙහි කය අනුව බලමින් වෙසේ.

19. පුත ව පරං හිකඛවේ, හිකඛු සෙය්‍යථාපි පසෙය්‍යස සරීරං සිවථිකාය ජඩ්ථිතං අඬී සධ්ධලිකං සමංසලෝහිතං නහාරුසමඛකං, සෝ ඉමමේව කායං උපසංහරති, අයමපිඛෝකායෝ ඒවං ධමමෝ ඒවං භාවී ඒතං අතතීතෝති.

20. ඉති අජකධන්තං වා කායේ කායානුපසස්සී විහරති, ඛහිද්ධා වා කායේ කායානුපසස්සී විහරති අජකධන්ත ඛහිද්ධාවා කායේකායානුපසස්සී විහරති සමුදයධමමානුපසස්සී වා කායස්මීං විහරති, වයධමමානුපසස්සී වා කායස්මීං විහරති, සමුදයවය-

19. පුතවපරං හිකඛවේ - නැවත ද; මහණෙනි; හිකඛු - යෝ ගාවචර මහණ තෙම; සිවථිකාය ජඩ්ථිතං - සොහොනෙහි දමන ලද; සමංසලෝහිතං - මස් ලේ සහිත වූ; නහාරු සමඛකං - නහරවැලින් ඇඳුණා වූ; අඬීසධ්ධලිකං - ඇවසැකිලි වූ; සරීරං - මළසිරුරක්; සෙය්‍යථාපි පසෙය්‍යස - යම් සේ දක්නේ ද; සෝ - හෙතෙම; අයමපි ඛෝ කායෝ - මේ මාගේ ශරීරය ද; ඒවං ධමමෝ - මෙබඳු කුණුවන සවභාව ඇත්තේ ය; ඵවං භාවී - මෙපරිද්දෙන් ඇවසැකිලි ආදි හේද ඇත්තේ වන්නේය; ඵතං අතතීතෝති - මේ සභාවය නොඉක්මවන ලද්දේ යැයි; ඉමමේව කායං - මේ තමාගේ ශරීරයම උපසංහරති - මළසිරුර හා නුවණින් එළවා බලයි.

20. ඉති - මෙසේ මස් ලෙසින් බැඳීම් ආදි සභාවය සැලැකීමෙන් අජකධන්තං වා කායේ - තමාගේ කයෙහි හෝ, කායානුපසස්සී විහරති - කායානුපසස්සතා භාවනාව සිත්හි කරමින් වෙසෙයි; ඛහිද්ධා වා කායේ - අන්‍යයාගේ කයෙහි හෝ ; කායානුපසස්සී විහරති - කායානුපසස්සතා භාවනාව සිහිකරමින් වෙසෙයි; අජකධන්තඛහිද්ධා වා කායේ - තමාගේ ද අන්‍යයාගේ ද කයෙහි, කායානුපසස්සී විහරති - කායානුපසස්සතා භාවනාව මෙනෙහි කරමින් වෙසෙයි; කායස්මීං - ශරීරයෙහි; සමුදය ධමමානුපසස්සී වා ඉපැදීම් සභාවය නැවත නැවත බලමින් හෝ; විහරති - වෙසෙයි; කායස්මීං - ශරීරයෙහි; වයධමමානුපසස්සී වා විහරති - නැසීම් සභාවය නැවත නැවත බලමින් හෝ වෙසෙයි; සමුදයවයධමමානුපසස්සී

ධම්මානුපස්සී වා කායසමීං විහරති. අඤ්චි කායෝ නි වා පනස්ස සති පච්චුපඤ්චනා හෝති, යාවදේව ඤාණමත්තාය පතිස්සනිමත්තාය අනිස්සිතෝච විහරති න ච කිඤ්චි ලෝකෙ උපාදියති ජ්වම්පි භිකඛවේ භිකඛු කායේ කායානුපස්සී විහරති.

21. පුත ච පරං භිකඛවේ භිකඛු සෙය්‍යථාපි පස්සෙය්‍ය සරීරං සිවථිකාය ජඩ්ඛිතං අඤ්චි ස්ඛිලිකං නිමමංසලෝහිතමකඛිතං නහරු සමඛකං, සෝ ඉමමේව කායං උපසංහරති අයම්පිඛෝ කායෝ ජ්වං ධමමෝ ජ්වංභාවී ජ්නං අනතීතෝති.

වා විහරති - ඉපදීමේ ස්වභාවය ද නැසීමේ ස්වභාවයද නැවත නැවත බලමින් හෝ වෙසෙයි; යාවදේවඤාණමත්තාය - යම්තාක් නුවණ වැඩීම පිණිස; පතිස්සනිමත්තාය - සිහිය පිහිටුවීම පිණිස; අඤ්චි කායෝතිවා පන - කය ඇතැයි ද සත්ත්වපුද්ගලාදියෙක් නැතැයි ද; අසස - ඔහුගේ; සති පච්චුපඤ්චනා හෝති - සිහිය එළඹ සිටියා වෙයි; අනිස්සිතෝච විහරති - තෘෂ්ණාදෘෂ්ටි වශයෙන් නිශ්ශ්‍රය රහිත වූයේ ද වෙසෙයි; ලෝකෙ - සාකඤ්චලෝකයෙහි; න ච කිඤ්චි උපාදියති - රූපාදි කිසිවක් නිත්‍යාදි වශයෙන් නො ද ගනී; භිකඛවේ - මහණෙහි; ජ්වම්පි - මෙසේත්; භිකඛු - මහණ තෙම; කායේ - ඇටසැකිලි ආදී ස්වභාව ඇති කයෙහි; කායානුපස්සී විහරති කායානුපස්සනා භාවනාවෙන් යුක්ත වූයේ වාසය කරන්නේ වේ.

21. පුතචපරං භිකඛවේ - නැවත ද මහණෙහි; භිකඛු - මහණ තෙම; සිවථිකාය ජඩ්ඛිතං - සොහොනෙහි දමන ලද; නිමමංස ලෝහිතමකඛිතං - මස් නැතිව ලේ වැකුණාවූ; නහරු සමඛකං - නහරවැලින් බැඳුනා වූ; අඤ්චිසඛිලිකං ඇටසැකිලිවූ; සරීරං - මළ සිරුරක්; සෙය්‍යථාපි පස්සෙය්‍ය යම් සේ දක්නේ ද සෝ - හෙතෙම; අයම්පි ඛෝ කායෝ - මේ මාගේ කය ද; ජ්වං ධමමෝ - මෙබඳු ස්වභාව ඇත්තේ ය; ජ්වංභාවී - මෙබඳු ප්‍රබේද ඇත්තේ ය; ජ්නං අනතීතෝති - මේ ස්වභාවය නොඉක්මවූයේ යැයි ඉමමේව කායං - මේ ශරීරය ම; උපසංහරති - මළසිරුර හා නුවණින් එළවා බලයි.

22. ඉති අර්ථකථන වා කායේ කායානුපස්සි විහරති, බහිදා වා කායේ කායානුපස්සි විහරති අර්ථකථනබහිදා වා කායේ කායානුපස්සි විහරති, සමුදයධමමානුපස්සි වා කායසමීං විහරති, වයධමමානුපස්සි වා කායසමීං විහරති, සමුදය වයධමමානුපස්සි වා කායසමීං විහරති, අභවකායෝ ති වා පනස්ස සති පච්චුපඨිතා හෝති, යාවදේව ඤජණමතතාය පතිස්සතිමතතාය, අතිස්සිතෝච විහරති න ච කිඤචී ලෝකේ උපාදියති. ජ්වමපි හිකඛවේ හිකඛු කායේ කායානුපස්සි විහරති.

22. ඉති - මෙසේ මස් නැති ව ලෙසින් වැකිම් ආදී ආකාරය සැලකීමෙන්, අර්ථකථන වා කායේ - ආධ්‍යාතම ශරීරයෙහි හෝ කායානුපස්සි විහරති - කය අනුව බලමින් වෙසෙයි; බහිදා වා කායේ - බාහිර ශරීරයෙහි හෝ; කායානුපස්සි විහරති - කය අනුව බලමින් වෙසෙයි; අර්ථකථනබහිදා වා කායේ - කලෙක අධ්‍යාතම වූ ද කලෙක බාහිර වූ ද කයෙහි හෝ; කායානුපස්සි විහරති - කය අනුව බලමින් වෙසෙයි; කාය සමීං - කයෙහි; සමුදයධමමානුපස්සි වා - උත්පත්ති සභාව අනුව බලමින් හෝ; විහරති - වෙසෙයි. කායසමීං - කයෙහි; වයධමමානුපස්සි වා - විනාශ සභාවය අනුව බලමින් හෝ; විහරති - වෙසෙයි; කායසමීං - කයෙහි; සමුදයවය ධමමානුපස්සි වා - උත්පත්ති විනාශ සභාවයන් අනුව බලමින් හෝ විහරති; - වෙසෙයි.; යාවදේව ඤජණමතතාය - යම්තාක් නුවණ වැඩීම පිණිස ද; පතිස්සති මතතාය - සිහිය වැඩීම පිණිසද; අභව කායෝති වා පන - කය ඇතැයි කියා ද; අස්ස - ඔහුගේ සති පච්චුපඨිතා හෝති - සිහිය එළඹ සිටියා වෙයි; අතිස්සිතෝ ච විහරති - තෘෂ්ණා දෘෂ්ටින් අනිශ්‍රිත වූයේ ද වෙසෙයි; ලෝකේ - ලෝකයෙහි; න ච කිඤචී උපාදියති - රූපාදි කිසි ධර්මයක් දැඩි වශයෙන් නො ද ගනී; හිකඛවේ - මහණෙහි; ජ්වමපි - මෙසේත්; හිකඛු - යෝගාවචර මහණ තෙමේ කායේ කායානුපස්සි විහරති - කයෙහි කය අනුව බලමින් වෙසේ.

23. පුත ව පරං හිකඛවේ. හිකඛු සෙය්‍යථාපි පසෙය්‍යා සරීරං සිවථිකාය ජඩ්ඪිතං අයසඤ්චිකං අපගතමංසලෝහිතං නභාරු සම්බන්ධං. සෝ ඉමමේව කායං උපසංහරති අයම්පි බෝ කායෝ ජ්වං ධමමෝ ජ්වං භාවී ජ්තං අතතිතෝති.

24. ඉති අජ්ඣන්තං වා කායේ කායානුපස්සි විහරති. බහිද්ධා වා කායේ කායානුපස්සි විහරති. අජ්ඣන්තබ්භිද්ධා වා කායේ කායානුපස්සි විහරති. සමුදයධමමානුපස්සි වා කායසමීං විහරති. වයධමමානුපස්සි වා කායසමීං විහරති. සමුදය

23. පුතවපරං හිකඛවේ - නැවත ද මහණෙනි; හිකඛු - මහණ කෙම; සිවථිකාය ජඩ්ඪිතං - සොහොනෙහි දමන ලද; අපගත මංසලෝහිතං - පහවගිය මස් ලේ ඇති. නභාරු සමබන්ධං - නහර වැලිත් බැඳුනාවූ; අයසඤ්චිකං - ඇටසැකිලි වූ; සරීරං - මළසිරුරක්; සෙය්‍යථාපි පසෙය්‍යා - යම් සේ දක්නේ ද; සෝ - හෙතෙම; අයම්පි බෝ කායෝ - මේ මාගේ කය ද; ජ්වංධමමෝ - මෙබඳු කුණුවන ස්වභාවය ඇත්තේය; ජ්වංභාවී - මෙසේ මස් ලේ පහවීම ආදී හේද ඇත්තේ වන්නේය; ජ්තං අතතිතෝති - මේ ස්වභාවය නො ඉක්මැ සිටියේ යැයි; ඉමමේව කායං - මේ කයම උපසංහරති - නුවණින් එළවා බලන්නේ ය.

24. ඉති - මෙසේ මස් ලේ පහව යෑම ආදී භාවය සැලකීමෙන්; අජ්ඣන්තං වා කායේ කායානුපස්සි විහරති - තමාගේ කයෙහි හෝ කය අනුව බලමින් වෙසෙයි; බහිද්ධා වා කායේ කායානුපස්සි විහරති - අනුත්තේ කයෙහි හෝ කය අනුව බලමින් වෙසෙයි; අජ්ඣන්තබ්භිද්ධා වා කායේ කායානුපස්සි විහරති - කලින් කල තමාගේ ද අනුත්තේ ද කයෙහි හෝ කය අනුව බලමින් වෙසෙයි; කායසමීං - කයෙහි; සමුදය ධමමානුපස්සි වා - ඉපැදීම් ස්වභාවය අනුව බලමින් හෝ; විහරති - වෙසෙයි; කායසමීං - කයෙහි; වය ධමමානුපස්සි වා - නැසීම් ස්වභාව අනුව බලමින් හෝ; විහරති - වෙසෙයි; කායසමීං - කයෙහි සමුදයවයධමමානුපස්සි වා - කලින් කල ඉපදීම් නැසීම් ස්වභාවය අනුව බලමින් හෝ; විහරති - වෙසෙයි, යාවදේවඤ්ඤාමතතාය - යම්තාක් නුවණ වැඩීම පිණිස ද;

වයධමමානුපස්සි වා කායස්මිං විහරති, අභි කායෝති වා පනස්ස සති පච්චුපඨිතා හෝති යාවදේව ඤදණමනතාය පතිස්සති මනතාය අනිස් - සිතෝ ච විහරති, න ච කිඤචී ලෝකේ උපාදියති, ජ්වම්පි හිකඛවේ හිකඛු කායේ කායානුපස්සි විහරති.

25. පුත ච පරං හිකඛවේ හිකඛු සෙය්‍යථාපි පස්සෙය්‍ය සරීරං සිවථිකාය ජඨිඨිතං අභිකාති අපගතසම්බන්ධාති දිසාවිදිසාසු වික්ඛිතතාති අඤද්ඤදන්ත හන්ඨඨිකං, අඤද්ඤදන්ත පාදඨිකං, අඤද් - ඤදන්ත ජධසඨිකං, අඤද්ඤදන්ත උරඨිකං, අඤද්ඤදන්ත කඨිකං, අඤද්ඤදන්ත පිඨිකණ්ටකං.

පතිස්සති මනතාය - සිහිය වැඩිම පිණිස ද; අභි කායෝ ති වා පන - කය ඇතැයි ද; අස්ස - මහුගේ; සති පච්චුපඨිතා හෝති - සිහිය එළඹ සිටියා වෙයි; අතිස්සතෝ ච විහරති - තෘෂණාදෘෂ්ටීන් අතිශ්‍රිත වූයේ ද වෙසෙයි; ලෝකේ - ලෝකයෙහි; න ච කිඤචී උපාදියති - රූපාදි කිසිවක් දැඩි වශයෙන් නො ද ගනී; හිකඛවේ - මහණෙහි; ජ්වම්පි - මෙසේත්; හිකඛු මහණ තෙම; කායේ කායානුපස්සි විහරති - කයෙහි කය අනුව බලමින් වෙසේ.

25. පුතවපරං හිකඛවේ - නැවතත් අනෙකක් මහණෙහි; හිකඛු - මහණ තෙම, සිවථිකාය ජඨිඨිතං - සොහොනෙහි දමන ලද; සරීරං - මළ සිරුරක්; සෙය්‍යථාපි පස්සෙය්‍ය - යම් සේ දක්නේ ද; (කෙබඳු මළසිරුරක් ද යත්?) අපගතසම්බන්ධාති - (යම් මළ සිරුරෙක) පහව ගිය නහර බැඳුම් ඇති; දිසාවිදිසාසු වික්ඛිතතාති - දිශානුදිශාවන්හි විපුරුණු; අභිකාති - ඇටසැකිලි ඇත්තාහු වෙත් ද; අනඤද්ඤදන්ත - අන්දිශාවෙක විපුරුණු; හන්ඨඨිකං - අත්ඇට ද; අඤද්ඤදන්ත පාදඨිකං - අත් තැනෙක වූ පා ඇට ද; අඤද්ඤදන්ත ජධසඨිකං - අත්තැනෙක වූ කෙණ්ඩාඇට ද; අඤද්ඤදන්ත උරඨිකං - අත් තැනෙක වූ කළවා ඇට ද; අඤද්ඤදන්ත කඨිකං - අත් තැනෙක වූ කටියෙ ඇට ද; අඤද්ඤදන්ත පිඨිකණ්ටකං - අත්තැනෙක වූ පිටකවුවද; අඤද්ඤදන්ත සියකචාහං - අත් තැනෙක වූ හිස් කබල ද; (වේ නම් එබඳු ශරීරය යි;) සෝ - හෙතෙම; අයම්පිබෝ කායෝ - (මේ මාගේ කයද; එවංධමොත් - මෙබඳු ස්වභාව ඇත්තේ ය; එවංගාථී - මෙසේ අස්ථිකාදි ස්වභාවයට

අඤ්ඤේන සීසකාධානං, සෝ ඉමමේව කායං උපසංහරති අයම්පි ඛෝ කායෝ ජ්වං ධමෙමා ජ්වං භාවී ජ්වං අනතීතෝති.

26. ඉති අජ්ඣන්තං වා කායේ කායානුපස්සී විහරති, ඛහිද්ධා වා කායේ කායානුපස්සී විහරති අජ්ඣන්තඛහිද්ධා වා කායේ කායානුපස්සී විහරති, සමුදයධමමානුපස්සී වා කායස්මිං විහරති, වයධමමාපස්සී වා කායස්මිං විහරති, සමුදය-වධමමානුපස්සී වා කායස්මිං විහරති, අභි කායෝති වා පනස්ස සති පච්චුපඪීතා හෝති යාවදේව ඤ්ණමතතාය පතිස්සති මතතාය, අනිස්සිතෝ ව විහරති, න ව කිඤ්චි ලෝකේ උපාදියති. ජ්වම්පි හිකඛවේ හිකඛු කායේ කායානුපස්සී විහරති.

පැමිණෙන සුදුසු; ජ්වං අනතීතෝති - මේ සභාව නොඉක්ම සිටියේ යැයි; ඉමමේව කායං - මේ තමාගේ සිරුරම; උපසංහරති - නුවණින් සමාන කොට බලයි.

26. ඉති - මෙ පරිද්දෙන් අජ්ඣන්තං වා කායේ - තමාගේ කයෙහි හෝ; කායානුපස්සී විහරති - කය අනුව බලමින්; වෙසෙයි; ඛහිද්ධා වා කායේ - අනිකකුගේ කයෙහි හෝ; කායානුපස්සී විහරති - කය අනුව බලමින් වෙසෙයි; අජ්ඣන්තඛහිද්ධා වා කායේ - කලින් කල තමාගේ ද අනිකකුගේ ද කයෙහි හෝ; කායානුපස්සී කය අනුව බලමින්; විහරති - වෙසෙයි; කායස්මිං - කයෙහි; සමුදයධමමානුපස්සී වා - උත්පත්ති සභාවය අනුව බලමින් හෝ; විහරති - වෙසෙයි; කායස්මිං - කයෙහි; වයධමමානුපස්සී වා විහරති - විනාශසභාවය අනුව බලමින් හෝ වෙසෙයි; කායස්මිං - කයෙහි; සමුදයවයධමමානුපස්සී වා විහරති - කලින් කල උත්පත්ති සභාවය ද විනාශ සභාවය ද අනුව බලමින් හෝ වෙසෙයි; යාවදේවඤ්ණමතතාය - යම්තාක් නුවණ වැඩීම පිණිසද; පතිස්සතිමතතාය - සිහිය වැඩීම පිණිස ද; අභි කායෝති වා පන - කය වනාහි ඇතැයි කියාද; අස්ස - ඔහුගේ; සති පච්චුපඪීතා හොති - සිහිය එලඹ සිටියා වෙයි; අනිස්සිතෝ ව විහරති - තෘෂ්ණාදීන් අනිශ්‍රිත වූයේ ද වෙසෙයි; ලෝකේ - ලෝකයෙහි; න ව කිඤ්චි උපාදියති - කිසිවක් දැඩි කොට තොද ගනී; හිකඛවේ - මහණෙහි; ජ්වම්පි - මෙසේත්; හිකඛු - මහණ තෙම කායේ කායානුපස්සී විහරති - කයෙහි කය අනුව බලමින් වෙසේ.

27. පුන ව පරං හිකබ්වේ හිකඛු සෙය්‍යථාපි පසෙය්‍යස සරිරං සිවචිකාය ජඩ්චිතං අඤ්ඤාති සේනාති සධ්වචණ්ණපතිහාති. සෝ ඉමමේව කායං උපසංහරති. අයමපි ඛෝ කායෝ ඵ්වං ධමෙමෝ ඵ්වමිහාවී ඵ්නං අනතීතෝති.

28. ඉති අජ්ඣන්තං වා කායේ කායානුපස්සි විහරති බහිද්ධා වා කායේ කායානුපස්සිවිහරති. අජ්ඣන්ත බහිද්ධාවා කායේකායානුපස්සි විහරති සමුදයධමමානුපස්සි වා කායසමීං විහරති. වය ධමමානුපස්සි වා කායසමීං විහරති. සමුදයවය -

27. පුනවපරං හිකබ්වේ - නැවත ද මහණෙනි! හිකඛු - මහණ තෙම; සිවචිකාය ජඩ්චිතං - සෙහොනෙහි දමන ලද; සරිරං - මළ සිරුරක්; සෙය්‍යථාපි පසෙය්‍යස - යම් සේ දක්නේ ද; කෙබඳු සිරුරක් ද යත්? අඤ්ඤාති - (යම් සිරුරෙක්හි) ඇටසැකිලී; සේනාති - සුදු වුවාහු; සධ්වචණ්ණපතිහාති - සක්ගෙඩියකට බඳු පැහැ ඇත්තාහු වෙත් ද; එබඳු සිරුරෙකි. සෝ - හෙතෙම; අයමපි ඛෝ කායෝ - මේ මාගේ කය ද; ඵ්වංධමෙමෝ - මෙබඳු ස්වභාව ඇත්තේ; ඵ්වංහාවී - මෙබඳු ස්වභාවයට පැමිණෙන සුලු වූයේ; ඵ්නං අනතීතෝති - මේ ස්වභාව නො ඉක්ම සිටියේ යැයි; ඉමමේව කායං - මේ තමාගේ කයම; උපසංහරති - නුවණින් එළවා බලයි.

28. ඉති - මෙසේ; (ස්වේත වර්ණ අසථික ස්වභාවය සැලකීමෙන්) අජ්ඣන්තං වා කායේ - තමාගේ කයෙහි හෝ; කායානුපස්සි විහරති - කය අනුව බලමින් වෙසෙයි; බහිද්ධා වා කායේ - අතිකකුලේ කයෙහි හෝ; කායානුපස්සි විහරති - කය අනුව බලමින් වෙසෙයි; අජ්ඣන්තබහිද්ධා වා කායේ - අධ්‍යාතමබාහිර කයෙහි හෝ; කායානුපස්සි විහරති - කය අනුව බලමින් වෙසෙයි; කායසමීං - කයෙහි; සමුදය ධමමානුපස්සි වා - ඉපැදීමේ ස්වභාව අනුව බලමින් හෝ; විහරති - වෙසෙයි; කායසමීං - කයෙහි; වයධමමානුපස්සිවා - නැසීම් ස්වභාව අනුව බලමින් හෝ; විහරති - වෙසෙයි; කායසමීං - කයෙහි; සමුදය වයධමමානුපස්සි වා - ඉපැදීමේ නැසීම් ස්වභාවය

ධම්මානුපස්සි වා කායස්මිං විහරති, අභි කායෝ ති වා පනස්ස සති පච්චුපඨිතා හෝති යාවදේව ඤාණමත්තාය පතිස්සතිමත්තාය, අතිස්සිතෝව විහරති, න ච කිඤචී ලෝකේ උපාදියති, ඒවමපි හිකඛවේ හිකඛු කායේ කායානුපස්සි විහරති.

29. පුන ච පරං හිකඛවේ හිකඛු සෙය්‍යථාපි පසෙය්‍ය්‍ය සරීරං සිචචිකාය ජඩ්චිතං අඨිකාති පුඤ්ජතිතාති තෙරෝචස්සිකාති, සෝ ඉමමේව කායං උපසංහරති අයමිපි ඛෝ කායෝ ඒවං ධමෙමා ඒවංභාවී ඒතං අතතීතෝති.

අනුව බලමින් හෝ විහරති - වෙසෙයි; අභි කායෝති වා පන - කය වනාහි ඇතුයිද (සත්ත්වපුද්ගලාදියෙක් නැතැයිද;) අස්ස - ඔහුගේ; සති පච්චුපඨිතා හෝති - සිහිය එළඹ සිටියා වෙයි; යාවදේව - යම්කාක්; ඤාණමත්තාය - ඥානයාගේ වැඩිම පිණිස ද; පතිස්සතිමත්තාය - සමෘතියගේ වැඩිම පිණිස ද; අතිස්සිතෝව විහරති - තෘෂ්ණා දුෂ්ටීන් අනිශ්‍රිත වූයේ ද වෙසෙයි; ලෝකේ - සාකැමිලෝකයෙහි, නව කිඤචී උපාදියති - රූපාදි කිසිවක් නිත්‍යාදි වශයෙන් දැඩිකොට නොගනී; හිකඛවේ - මහණෙනි; ඒවමපි - මෙසේත්; හිකඛු - මහණු තෙම; කායේ කායානුපස්සි විහරති - කයෙහි කය අනුව බලමින් වෙසේ.

29. පුනචපරං හිකඛවේ - නැවතද මහණෙනි; හිකඛු මහණු තෙම; සිචචිකාය ජඩ්චිතං - සොහොනෙහි දමන ලද; සරීරං- මළ සිරුරක්; සෙය්‍ය්‍යථාපි පසෙය්‍ය්‍ය - යම් සේ දක්නේ ද; (කෙබඳු සිරුරක් ද යත්?) අඨිකාති - (යම් සිරුරෙක) ඇටසැකිලි පුඤ්ජතිතාති - රැස්වූවාහු; තෙරෝචස්සිකාති - වසක් ඉක්මුණාහු වෙත් ද; එබඳු ශරීරයයි සෝ - හෙතෙම අයමිපි ඛෝ කායෝ - මේ මාගේ සිරුර ද, ඒවංධමෙමා - මෙබඳු ස්වභාව ඇත්තේ ය; ඒවංභාවී - මෙසේ වනපුද්‍රය; ඒතං අතතීතෝති - මේ ස්වභාව නො ඉක්ම සිටියේ යැයි; ඉමමේව කායං උපසංහරති - මේ තමාගේ කය ම එළවා බලයි.

30. ඉති අජ්ඣන්තං වා කායේ කායානුපස්සි විහරති, බහිද්ධා වා කායේ කායානුපස්සි විහරති අජ්ඣන්තබහිද්ධා වා කායේ කායානුපස්සි විහරති සමුදයධම්මානුපස්සි වා කායස්මිං විහරති, වස ධම්මානුපස්සි වා කායස්මිං විහරති, සමුදයවස ධම්මානුපස්සි වා කායස්මිං විහරති, අභථි කායෝති වා පනස්ස සතිපට්ඨපඤ්ඤා හෝති යාවදේව ඤාණමත්තාය පතිස්සති මත්තාය, අතිස්සිතෝච විහරති. න ච කිඤචී ලෝකේ උපාදියති. ඒවමපි ගිකඛවේ! ගිකඛු කායේ කායානුපස්සි විහරති.

30. ඉති = මෙසේ; අජ්ඣන්තං වා කායේ = ආධ්‍යාත්මික ශරීරයෙහි හෝ; කායානුපස්සි විහරති = කය අනුව බලමින් වෙසෙයි; බහිද්ධා වා කායේ = බාහිර ශරීරයෙහි හෝ; කායානුපස්සි විහරති = කය අනුව බලමින් වෙසෙයි; අජ්ඣන්තබහිද්ධා වා කායේ = කලින් කල ආධ්‍යාත්මික වූද බාහිර වූද ශරීරයෙහි; කායානුපස්සි - විහරති = කය අනුව බලමින් වෙසෙයි; කායස්මිං = ශරීරයෙහි; සමුදය ධම්මානුපස්සි වා විහරති = උත්පත්ති සභාවය අනුව බලමින් හෝ වෙසෙයි; කායස්මිං = ශරීරයෙහි; වසධම්මානුපස්සි වා විහරති = විනාස සභාවය අනුව බලමින් හෝ වෙසෙයි; කායස්මිං = ශරීරයෙහි සමුදයවසධම්මානුපස්සි වා විහරති = කලින් කල උත්පත්ති සභාවය ද විනාශ සභාවය ද අනුව බලමින් හෝ වෙසෙයි; අභථි කායෝති පන = කය ඇතුළු කියා ද; අස්ස = ඔහුගේ; සති පට්ඨපඤ්ඤා හෝති = සිහිය එළඹ සිටියා වෙයි ; යාව දේව = යම් තාක්; ඤාණමත්තාය = නුවණ වැඩීම පිණිස ද; පතිස්සති මත්තාය = සිහිය පිහිටුවීම පිණිස ද; අතිස්සිතෝච විහරති = තෘෂ්ණාදීන් අනිශ්‍රිත වූයේද වෙසෙයි ලෝකේ = ඤාතධ ලෝකයෙහි; න ච කිඤචී උපාදියති = කිසි ධර්මයක් දැඩි වශයෙන් නො ද ගනී. ගිකඛවේ = මහණෙනි; ඒවමපි = මෙසේත්; ගිකඛු = මහණුන් තම; කායේ කායානුපස්සි විහරති = කයෙහි කය අනුව බලමින් වෙසෙයි.

31. පුත ව පරං හිකබ්වේ හිකඛු සෙය්‍යථාපි පසෙය්‍යස්‍ය සරීරං සිවථිකාය ජඩ්ඪිතං අඨිකාති පුතීති චුණ්ණක ජාතාති, සෝ ඉමමේව කායං උපසංහරති, අයමපි බෝ කායෝ ඒවං ධමෙමෝ ඒවං භාවී ඒතං අතතීතෝති.

32. ඉති අජ්ඣධතතං වා කායේ කායානුපස්සි විහරති, බහිද්ධා වා කායේ කායානුපස්සි විහරති, අජ්ඣධතතබහිද්ධා වා කායේ කායානුපස්සි විහරති, සමුදයධමමානුපස්සි වා කායසමී විහරති, වයධමමානුපස්සි වා කායසමීං විහරති, සමුදයවය -

31. පුත ව පරං හිකබ්වේ - නැවත ද මහණෙනි! අනෙකක් කියමි; හිකඛු - මහණ තෙම; සිවථිකාය ජඩ්ඪිතං - සොහොනෙහි දමන ලද; සරීරං - මළ සිරුරක් සෙය්‍යථාපි පසෙය්‍යස්‍ය - යම් සේ දක්නේ ද; කෙබඳු සිරුරක් ද යත්? අඨිකාති - (යම් මළසිරුරෙක) ඇටසැකිලි පුතීති - කුණු වුවාහු; චුණ්ණකජාතාති - සුණුසුණුව විසුරුණාහු වෙත් ද, (එබඳු මළ සිරුරෙක) සෝ - ඒ යෝගාවචර මහණ තෙම; අයමපි බෝ කායෝ - මේ මාගේ කය ද; ඒවං ධමෙමෝ - මෙබඳු කුණු වන ස්වභාව ඇත්තේ ය; ඒවං භාවී - මෙබඳු කුණු වූ සුණු ව විසිරෙන ඇටසැකිලි ස්වභාවයට පැමිණෙන සුලුය; ඒතං අතතීතෝති - මේ ස්වභාවය නොඉක්මැ සිටියේ යැයි ඉමමේව කායං - මේ තමාගේ කය ම; උපසංහරති - මළ සිරුර සමඟ නුවණින් සමාන කෙරෙයි.

32. ඉති - මෙසේ කුණු ව සුණු විසුණු වී විසිරී යන ඇටසැකිලි ඇති බව සැලකීමෙන්; අජ්ඣධතතං වා කායේ - තමාගේ කයෙහි හෝ; කායානුපස්සි විහරති - කය අනුව බලමින් හෙවත් කායානුපස්සනා භාවනාව සිත්හි කෙරෙමින් වෙසෙයි; බහිද්ධා වා කායේ අන්‍යයාගේ කයෙහි හෝ කායානුපස්සි විහරති - කය අනුව බලමින් වෙසෙයි අජ්ඣධතත බහිද්ධා වා කායේ - කලෙක තමාගේ ද කලෙක අන්‍යයාගේ ද කයෙහි හෝ; කායානුපස්සි විහරති - කය අනුව බලමින් වාසය කෙරෙයි; කායසමීං - කයෙහි සමුදය ධමමානුපස්සි වා - ඉපැදීම් ස්වභාවය නැවත නැවත බලමින් හෝ විහරති - වෙසෙයි කායසමීං - කයෙහි, වයධමමානුපස්සි වා - නැසීම් ස්වභාවය නැවත නැවත බලමින් හෝ; විහරති - වෙසෙයි; කායසමීං - කයෙහි;

ධම්මානුපස්සී වා කායසමීං විහරති, අභි කායෝ ති වා පනස්ස සති පච්චුපඨිතා හෝති යාවදේව ඤජණමනතාය පතිස්සතිමනතාය, අතිස්සිතො ච විහරති, න ච කිඤචී ලෝකේ උපාදියති, ඵ්වමපි හිකඛවේ හිකඛු කායේ කායානුපස්සී විහරති.

1. කථඤච හිකඛවේ හිකඛු වේදනාසු වේදනානුපස්සී විහරති? ඉධ හිකඛවේ හිකඛු සුඛං වේදනං වේදියමානෝ 'සුඛං වේදනං වෙදියාමි, ති පජානාති, දුකඛං වේදනං වේදියමානෝ දුකඛං

සමුදයවයධම්මානුපස්සී වා - කලෙක උත්පන්නි ස්වභාවය ද කලෙක විනාශ ස්වභාවය ද අනුව බලමින් හෝ; විහරති - වෙසෙයි; අභි කායෝති වා පන - කය වනාහි ඇතැයි ද සත්ත්වසුද්ගලාදියෙක් නැතැයිද; අස්ස - මහුගේ ; සති පච්චුපඨිතා හෝති - සිහිය ඵලඹ සිටියා වෙයි; (මී වනාහි) යාවදේව ඤජණමනතාය - යම් තාක් මතුමත්තෙහි ඥනප්‍රමාණව පිණිස හෙවත් ඥනයාගේ වැඩිම පිණිස ද; පතිස්සතිමනතාය - ස්මෘති ප්‍රමාණය පිණිස හෙවත් සමෘතියගේ වැඩිම පිණිස ද වෙයි; අතිස්සිතෝච විහරති - තෘෂ්ණානිශ්‍රය - දෘෂ්ටිනිශ්‍රයයන්ගේ වශයෙන් අතිශ්‍රිතවූයේ ද වෙසෙයි ; ලෝකේ - ලෝකයෙහි; න ච කිඤචී උපාදියති - කිසි රූපාදියෙක් ආතම - ආත්මීය වශයෙන් නො ද ගනී. හිකඛවේ - මහණෙනි ඵ්වමපි - මෙපරිද්දෙන් ද; හිකඛු - මහණ තෙම; කායේ කායානුපස්සී විහරති - තමාගේ හෝ මෙරමාගේ හෝ කයෙහි කය අනුව බලමින් හෙවත් කායානුපස්සනා භාවනාව සිත්හි කෙරෙමින් වෙසේ.

කායානුපස්සනා සතිපට්ඨානයයි.

1. හිකඛවේ - මහණෙනි! හිකඛු - මහණ තෙම; වේදනාසු - නවවිධ වේදනාවන්හි; වේදනානුපස්සී - ඒ ඒ වේදනාවන් අනුව බලමින්; කතඤච විහරති - කෙසේ වාසය කෙරේ ද යත්? හිකඛවේ - මහණෙනි! ඉධ - මේ ශාසනයෙහි; හිකඛු - මහණ තෙම; සුඛං වේදනං වේදියමානෝ - කායික වූ හෝ වෛතසික වූ සුඛවේදනාව විදින්නේ සුඛං වේදනංවේදියාමිති - මම සුඛවේදනාවක් විදිමි; පජානාති - දැනගනී දුකඛං වේදනං වේදියමානෝ - කායික වූ හෝ වෛතසික වූ හෝ දුක් වේදනාව විදින්නේ; දුකඛං වේදන වේදියාමිති පජානාති

වේදනං වේදියාමි'ති පජානාති, අදුකකමසුඛං වේදනං වේදියමානෝ අදුකකමසුඛං වේදනං වේදියාමි' ති පජානාති, සාමීසං වා සුඛං වේදනං වේදියමානෝ 'සාමීසං සුඛං වේදනං වේදියාමි' ති පජානාති, නිරාමීසං වා සුඛං වේදනං වේදියමානෝ 'නිරාමීසං සුඛං වේදනං වේදියාමි' ති පජානාති, සාමීසං වා දුකකම වේදනං වේදියමානෝ 'සාමීසං දුකකම වේදනං වේදියාමි' ති පජානාති, 'නිරාමීසං වා දුකකම වේදනං වේදියමානෝ 'නිරාමීසං දුකකම වේදනං වේදියාමි' ති පජානාති, සාමීසංවා අදුකකමසුඛං වේදනං වේදියමානෝ 'සාමීසං අදුකකමසුඛං වේදනං වේදියාමි' ති පජානාති, නිරාමීසං වා අදුකකමසුඛං වේදනං

දුක් වේදනාවක් විඳිමිසි දැනගනී; අදුකකමසුඛං වේදනං වේදියමානෝ - කායිකවූ හෝ වෛතසික වූ හෝ උපේක්ෂා වේදනාව විඳිනුයේ; අදුකකමසුඛං වේදනං වේදියාමිති පජානාති - උපේක්ෂා වේදනාවක් විඳිමිසි දැනගනී; සාමීසං වා සුඛං වේදනං වේදියමානෝ - පඤ්චකාම ගුණාමිෂ්ණිනිශ්‍රිත වූ සචූදූරුම් ගෘහාශ්‍රිත සොමිතස් වේදනාවක් හෝ විඳිනුයේ; සාමීසං සුඛං වේදනං වේදියාමිති පජානාති - පඤ්චකාම ගුණාමිෂ්ණ සහිත වූ සොමිතස් වේදනාවක් විඳිමිසි දැනගනී; නිරාමීසං වා සුඛං වේදනං වේදියමානෝ - සචූදූරුම් නෛෂ්ක්‍රමා නිශ්‍රිත සොමිතස් වේදනාවක් හෝ විඳිනුයේ; නිරාමීසං සුඛං වේදනං වේදියාමිති පජානාති - නෛෂ්ක්‍රමානිශ්‍රිත සොමිතස් වේදනාවක් විඳිමිසි දැනගනී; සාමීසං වා දුකකම වේදනං වේදියමානෝ - සාමීෂ වූ දෙමිතස් වේදනාවක් හෝ විඳිනුයේ; සාමීසං දුකකම වේදනං වේදියාමිති පජානාති - සාමීෂ වූ දෙමිතස් වේදනාවක් විඳිමිසි දැනගනී; නිරාමීසං වා දුකකම වේදනං වේදියමානෝ - නිරාමීෂ වූ දෙමිතස් වේදනාවක් හෝ විඳිනුයේ; නිරාමීසං දුකකම වේදනං වේදියාමිති පජානාති - නිරාමීෂ වූ දෙමිතස් වේදනාවක් විඳිමිසි දැනගනී; සාමීසං වා අදුකකමසුඛං වේදනං වේදියමානෝ - සාමීෂ වූ උපේක්ෂා වේදනාවක් හෝ විඳිනුයේ; සාමීසං අදුකකමසුඛං වේදනං වේදියාමිති පජානාති -

වේදියමානෝ 'නිරාමිසං අදුකකමසුඛං වේදනං වේදියාමී' ති පජානාති.

2. ඉති අජ්ඣධනං වා වේදනාසු වේදනානුපසස්සි විහරති, ඛහිධා වා වේදනාසු වේදනානුපසස්සි විහරති, අජ්ඣධනඛහිධා වා වේදනාසු වේදනානුපසස්සි විහරති, සමුදය ධමමානුපසස්සි වා වේදනාසු විහරති, වයධමමානුපසස්සි වා වේදනාසු විහරති, සමුදය වයධමමානුපසස්සිවා වේදනාසු විහරති, අනථී වේදනාති වා පනස්ස සති පච්චුපසීතාහෝති යාවදේව ඤදණමනතාය පති සසතිමනතාය.

සාමිෂ වූ උපේක්‍ෂා වේදනාවක් විදිමිසි දැනගනී; නිරාමිසං වා අදුකකම සුඛං වේදනං වේදියමානෝ = නිරාමිෂ වූ උපේක්‍ෂා වේදනාවක් හෝ විදිනුයේ; නිරාමිසං අදුකකමසුඛං වේදනං වේදියාමීති පජානාති = නිරාමිෂවූ උපේක්‍ෂා වේදනාවක් විදිමිසි දැනගනී.

2. ඉති = මෙසේ සුඛ වේදනාදිය පිරිසිදගැනීමෙන්; අජ්ඣධනං වා වේදනාසු = තමාගේ වේදනාවන්හි හෝ; වේදනානුපසස්සි විහරති = වේදනාවන් අනුව බලමින් වෙසෙයි; ඛහිධා වා වේදනාසු = අනිකෙකුගේ වේදනාවන්හි හෝ ; වේදනානුපසස්සි විහරති = වේදනාවන් අනුව බලමින් වෙසෙයි; අජ්ඣධනඛහිධා වා වේදනාසු = කලෙක තමාගේ හෝ කලෙක අනිකෙකුගේ හෝ වේදනාවන්හි; වේදනානුපසස්සි විහරති = වේදනාවන් අනුව බලමින් වෙසෙයි; වේදනාසු = වේදනාවන්හි; සමුදය ධමමානුපසස්සි වා = පස් ආකාරයෙකින් ඉපැදීමේ ස්වභාවය වශයෙන් දක්නේ හෝ; විහරති = වෙසෙයි; වේදනාසු = වේදනාවන්හි; වයධමමානුපසස්සි වා = නැසීම් ස්වභාවය වශයෙන් දක්නේ හෝ; විහරති = වෙසෙයි; වේදනාසු = වේදනාවන්හි; සමුදය වයධමමානුපසස්සි වා = කලෙක උත්පත්ති ස්වභාවය ද කලෙක විනාශස්වභාවය ද අනුව බලමින් හෝ; විහරති = වෙසෙයි; අනථී වේදනාති වා පන = වේදනාව වනාහි ඇතැයිද විදින්නා වූ සත්ත්ව පුද්ගලාදියෙක් නැතැයි ද කියා හෝ; අස්ස = ඔහුගේ ; සති පච්චුපසීතා හෝති = සිහිය එළඹ සිටියා වෙයි; යාවදේව = යමිතාක්; ඤදණමනතාය = මතුමත්තෙහි ඥානයාගේ වැඩීම; පිණිස ද පතිස්සතිමනතාය = සිහිය වැඩීම පිණිස දවේ.

අනියම්තෝ ව විහරති, න ව කිඤ්චි ලෝකේ උපාදි-
යති, ජ්වං ඛෝ භික්ඛවේ! භික්ඛු වේදනාසු වේද-
නානුපස්සි විහරති.

1. කථාඤ්ච භික්ඛවේ භික්ඛු විත්තෙ විතනානුපස්සි
විහරති? ඉධ භික්ඛවේ! භික්ඛු සරාගං වා විතනං
සරාගං විතතනති පජානාති, චීතරාගං වා විතනං
චීතරාගං විතතනති පජානාති, සදෝසං වා විතනං
සදෝසං විතතනති පජානාති, චීත දෝසංවාචිතනං
චීතදෝසං විත්තනති පජානාති, සමෝහං වා විතනං
සමෝහං විතතනති පජානාති, චීතමෝහං වා විතනං

අනියම්තෝ ව විහරති - තෘෂ්ණා දෘෂ්ටිත් වශයෙන් අනිශ්‍රිත වූයේ ද
වෙසෙයි. ලෝකේ - ලෝකයෙහි; න ව කිඤ්චි උපාදියති - රූපවේදනාදී
කිසි ධර්මයක් ආතමාදී වශයෙන් දැඩි කොට නොද ගනී. භික්ඛවේ -
මහණෙනි! ජ්වං ඛෝ - මෙසේ වනාහි; භික්ඛු - යෝගාවචර
මහණනෙම; වේදනාසු - වේදනාවන්හි; වේදනානුපස්සි - වේදනාවන්
අනුව බලමින්; විහරති - වාසය කෙරේ.

වේදනානුපස්සනා සතිස්ඨානසයි.

1. භික්ඛවේ - මහණෙනි; භික්ඛු - යෝගාවචර මහණ නෙමේ;
විත්තේ - සරාගාදී විතතයෙහි; විතනානුපස්සි - සිත අනුව බලමින්;
කතඤ්ච විහරති - කෙසේ වාසය කෙරේ ද යත්? භික්ඛවේ - මහණෙනි!
ඉධ - මේ ශාසනයෙහි; භික්ඛු - මහණ නෙම; සරාගං වා - විතනං
- අටවැදෑරුම් ලෝභසහගත සිත හෝ; සරාගං විතතනති පජානාති -
ලෝභ සහගත සිත යැයි දැනගනී; චීතරාගං වා විතනං - ලෞකික
කුශලොච්ඡාකෘත විතතය හෝ චීතරාගං විතතනති පජානාති - පහවූ
රාගය ඇති සිත යැයි දැනගනී සදෝසං වා විතනං - දෙවැදෑරුම්
දෙමිතස් සහගත සිත හෝ; සදෝසං විතතනති පජානාති - ද්වේෂසහගත
වූ සිත යැයි දැනගනී; චීතදෝසං වා විතනං - ලෞකික කුශලොච්ඡාකෘත
විතතය හෝ චීතදෝසං විතතනති පජානාති - පහ වූ දෙමිතස් ඇති සිත
යැයි දැනගනී; සමෝහං වා විතනං - විචිකිච්ඡා - උධවටසහගත වූ සිත
හෝ; සමෝහං විතතනති පජානාති - මෝහ සහිත වූ සිත යැයි

විතමෝහං විතතනි පජානාති, සධ්විතනං වා විතනං සධ්විතනං විතතනි පජානාති, විකඛිතනංවා විතනං විකඛිතනං විතතනි පජානාති, මහගගනං වා විතනං මහගගනං විතතනි පජානාති, අමහගගනං වා විතනං අමහගගනං විතතනිපජානාති, සඋතතරං වා විතනං ස උත්තරං විතතනි පජානාති, අනුතතරං වා විතනංඅනුතතරං විතතනි පජානාති, සමාහිතං වා විතනං සමාහිතං විතතනි පජානාති, අසමාහිතං වා විතනං අසමාහිතං විතතනි පජානාති, විමුතනං වා විතනං

දැනගනී; විතමෝහං වා විතනං - ලෞකික කුශලාව්‍යාකෘත විතනය හෝ විතමෝහං විතතනි පජානාති - පහවූ මෝහය ඇති සිත යැයි දැනගනී; සධ්විතනං වා විතනං - ඵ්‍යාමිදියට බැස ගැනීමෙන් හැකුළුණා වූ සිත හෝ; සධ්විතනං විතතනි පජානාති - හැකුළුණා වූ සිත යැයි දැනගනී; විකඛිතනං වා විතනං - උඩවටසහගත හෙයින් විසුරුණා වූ සිත හෝ; විකඛිතනං විතතනිපජානාති - විසුරුණා වූ සිත; යැයි දැනගනී; මහගගනං වා විතනං - රූපාවචර වූ ද අරූපාවචර වූ ද සිත මහගගනං විතත නි පජානාති - මහද්ගත සිත යැයි දැනගනී; අමහ ගගනං වා විතනං - කාමාවචර විතනය හෝ; අමහගගනං විතතනිපජානාති - මහද්ගත නොවූ සිතයැයි දැනගනී; සඋතතරං වා විතනං - කාමාවචර විතනය හෝ සඋතතරං විතතනි පජානාති - සඋත්තර (කාමාවචර) සිත යැයි දැනගනී; අනුතතරං වා විතනං - රූපාවචර - අරූපාවචර විතනය හෝ; අනුතතරං විතතනි පජානාති - අනුතතර සිත යැයි දැනගනී; සමාහිතං වා විතනං - අජීණ උපචාර සමාධියෙන් යුක්ත වූ සිත හෝ; සමාහිතං විතතනිපජානාති - උභයසමාධි සහිතවූ සිතයැයි දැනගනී; අසමාහිතං වා විතනං - අජීණ - උපචාර යන දෙවැදෑරුම් සමාධියට නොපැමිණි සිත හෝ; අසමාහිතං විතතනි පජානාති - උභය සමාධි රහිතවූ සිතයැයි දැනගනී; විමුතනං වා විතනං - තදධ්‍ය, විෂ්කම්භණ විමුක්තින්ගෙන් මිදුණා වූ සිත හෝ; විමුතනං විතතනි පජානාති - උභය විමුක්තියෙන්

විමුක්තං විතනනි පජානාති, අවිමුක්තං වා විතනං අවිමුක්තං විතනනි පජානාති.

2. ඉති අජ්ඣධනනං වා විත්තේ විතනානුපසයි විහරති, ඛහිධාවාවිත්තේ විතනානුපසයි විහරති, අජ්ඣධනනඛහිධා වා විත්තේ විතනානුපසයි විහරති, සමුදය ධම්මානුපසයි වා විතනසමීං විහරති, වසධම්මානුපසයි වා විතනසමීං විහරති, සමුදය වසධම්මානුපසයි වා විතනසමීං විහරති. අපචි විතනනි වා පනස්ස සති පචචුපධධිතා හෝති යාවදේව ඤජ්ණමනනාය පතිසසතිමනනාය.

කෙලෙසුන් කෙරෙන් මිදුණා වූ සිත යැයි දැනගනී; අවිමුක්තං වා විතනං - උභය විමුක්ති රහිත වූ සිත හෝ; අවිමුක්තං විතනනි පජානාති - උභය විමුක්තියෙන් විරහිත වූ සිත යැයි දැනගනී.

2. ඉති - මෙසේ සරාගාදි විතනයන් පිරිසිදු දැනගැනීමෙන්, යම් යම් විටෙක යම් යම් සිතක් පවතී නම්, ඒ ඒ සිත සලකමින්; අජ්ඣධනනං වාවිත්තේ - තමාගේ සිතෙහි හෝ; විතනානුපසයි විහරති - සිත නැවත නැවත බලමින් වෙසෙයි; ඛහිධා වා විත්තේ - අනිකෙකුගේ හෝ සිතෙහි; විතනානුපසයි විහරති - සිත අනුව බලමින් වෙසෙයි; අජ්ඣධනනඛහිධා වා විත්තේ - කලෙක තමාගේ හෝ කලෙක අනිකෙකුගේ හෝ සිතෙහි; විතනානුපසයි විහරති - සිත අනුව බලමින් වෙසෙයි; විතනසමීං සිතෙහි; සමුදයධම්මානුපසයි වා - පඤ්චප්‍රකාරයෙකින් උත්පන්නි සභාව අනුව බලමින් හෝ; විහරති - වෙසෙයි; විතනසමීං - සිතෙහි; වසධම්මානුපසයි වා විහරති - විනාශ සභාව අනුව බලමින් හෝ වෙසෙයි; විතනසමීං - සිතෙහි; සමුදයවසධම්මානුපසයි වා විහරති - කලෙක ඉපැදීම සභාව ද කලෙක නැසීම සභාව ද අනුව බලමින් වෙසෙයි; අපචි විතනනි වා පන - විතනය වනාහි ඇතැයි කියා ද; අස්ස - ඔහුගේ; සති පචචුපධධිතා හෝති - සිහිය ඵලඹ සිටියා වෙයි; (කුමක් පිණිස ද යන්?) යාවදේව - යම්තාක් ඤජ්ණමනනාය - නුවණ වැඩීම පිණිස ද; පතිස්සතිමනනාය - සිහිය වැඩීම පිණිස ද අනියුතෝ

අනිස්සිතෝ ච විහරති , න ච කිඤචි ලෝකේ උපා-
දියති. ඵ්චං බෝ භිකඛවේ, භිකඛු චිත්තේ විතතානු-
පස්සි විහරති.

1. කථංඤච භිකඛවේ භිකඛු ධම්මේසු ධම්මානු-
පස්සි විහරති? ඉධ භිකඛවේ භිකඛු ධම්මේසු
ධම්මානුපස්සි විහරති පඤඤාසු නිවරණේසු. කථංඤච
භිකඛවේ භිකඛු ධම්මේසු ධම්මානුපස්සි විහරති
පඤඤාසු නිවරණේසු? ඉධ භිකඛවේ භිකඛු සන්නං
වා අජ්ඣධන්තං කාමච්ඡන්දං, අප්ඵ මේ අජ්ඣධන්තං
කාමච්ඡන්දෝති පජානාති. අසන්නං වා අජ්ඣධන්තං

ච විහරති - තෘෂ්ණා - දෘෂ්ටි යන වශයෙන් අනිශ්‍රිත වූයේ ද වෙසෙයි
ලෝකේ - ලෝකයෙහි න ච කිඤචි උපාදියති - රූපාදි කිසිවක් ආනමාදි
වශයෙන් තො ද ගනී; භිකඛවේ - මහණෙනි! ඵචං බෝ - මෙසේ වනාහි;
භිකඛු - මහණ තෙම; චිත්තේ - සරාගාදි විතතයෙහි; විතතානුපස්සි
විහරති - සිත අනුව බලමින් හෙවත් විතතානුපස්සනා භාවනාවෙහි
යෙදුණේ වාසය කෙරේ.

විතතානුපස්සනා සතිපට්ඨානයයි.

1. භිකඛවේ - මහණෙනි! භිකඛු - යෝගාවචර මහණ තෙම;
ධම්මේසු - නිවරණාදි ධර්මයන්හි ධම්මානුපස්සි - නිවරණාදි ධර්මයන්
අනුව බලමින්; කථංඤච විහරති - කෙසේ වාසය කෙරේ ද යත්; භිකඛවේ
- මහණෙනි! ඉධ - මේ ශාසනයෙහි භිකඛු - මහණ තෙම; පඤඤා
නිවරණේසු ධම්මේසු - කාමච්ඡන්දාදි පඤඤානිවරණ ධර්මයන්හි;
ධම්මානුපස්සි විහරති - නිවරණ ධර්මයන් අනුව බලමින් වෙසෙයි;
භිකඛවේ - මහණෙනි! පඤඤාසු නිවරණේසු ධම්මේසු - පඤඤානිවරණ
ධර්මයන්හි; ධම්මානුපස්සි - නිවරණ ධර්මයන් අනුව බලමින්; කථංඤච
විහරති - කෙසේ වාසය කෙරේ ද යත්? භිකඛවේ - මහණෙනි! ඉධ
- මේ ශාසනයෙහි; භිකඛු - මහණ තෙම අජ්ඣධන්තං - ආධ්‍යාත්මයෙහි
හෙවත් තමා කෙරෙහි; සන්නං වා කාමච්ඡන්දං - නිරතුරු සිත්හි හැසිරීම්
වශයෙන් විද්‍යමාන වූ හෝ කාමච්ඡන්දානිවරණය; අප්ඵමේ අජ්ඣධන්තං
කාමච්ඡන්දෝති පජානාති - මාගේ සිත තුළ කාමච්ඡන්දා නිවරණය
ඇතැයි දැනගනී; අසන්නං වා අජ්ඣධන්තං කාමච්ඡන්දං - සිත්හි
නොහැසිරීම් වශයෙන් හෝ ප්‍රතිණ වූ බැවින් හෝ තමා කෙරෙහි

කාමච්ඡන්දං, නඤ්ච මේ අජ්ඣධනං කාමච්ඡන්දෝති පජානාති, යථා ච අනුස්සන්නස්ස කාමච්ඡන්දස්ස උප්පාදෝ හෝති තඤ්චපජානාති, යථා ච උප්පන්නස්ස කාමච්ඡන්දස්ස පහානං හෝති තඤ්ච පජානාති, යථා ච පභීතස්ස කාමච්ඡන්දස්ස ආයතිං අනුස්සාදෝ හෝති තඤ්ච පජානාති.

2. සන්නං වා අජ්ඣධනං ව්‍යාපාදං අඤ්ච මේ අජ්ඣධනං ව්‍යාපාදෝති පජානාති, අසන්නං වා අජ්ඣධන්තං ව්‍යාපාදං නඤ්ච මේ අජ්ඣධනං ව්‍යාපාදෝති පජානාති, යථා ච අනුස්සන්නස්ස ව්‍යාපාදස්ස උප්පාදෝ හෝති තං ච පජානාති.

අවිද්‍යාමානවූ කාමච්ඡන්දය: නඤ්ච මේ අජ්ඣධනං කාමච්ඡන්දෝති පජානාති - මාගේ සිත තුළ කාමච්ඡන්ද නීවරණය නැතැයි දැනගනී; අනුස්සන්නස්ස කාමච්ඡන්දස්ස - නුපත් කාමච්ඡන්දයා ගේ; යථා ච උප්පාදෝහෝති - යම් කරුණෙකින් ඉපදීම වේ ද; තඤ්ච පජානාති - ඒ කරුණ ද දැනගනී; යථා ච උප්පන්නස්ස කාමච්ඡන්දස්ස පහානංහෝති - යම් කරුණෙකින් උපත් කාමච්ඡන්දයාගේ ප්‍රභාණය වේද තඤ්ච පජානාති - ඒ කරුණ ද දැනගනී; යථා ච - යම් කරුණෙකින්; පභීණස්ස කාමච්ඡන්දස්ස ප්‍රභීණ වූ කාමච්ඡන්දයා ගේ; ආයතිං අනුස්සාදෝ හෝති - මත්තෙහි නො ඉපදීම වේ ද; තඤ්චපජානාති - ඒ කරුණ ද දැනගනී.

2. සන්නං වා අජ්ඣධනං ව්‍යාපාදං - සිත්හි නිතර නැසීරීම් වශයෙන් විද්‍යාමාන වූ හෝ ව්‍යාපාද නීවරණය; අඤ්ච මේ අජ්ඣධනං ව්‍යාපාදෝති පජානාති - මාගේ ආධ්‍යාතමයෙහි ව්‍යාපාදය ඇතැයි දැනගනී; අසන්නං වා අජ්ඣධනං ව්‍යාපාදං - අසමුද්ධාර වශයෙන් හෝ ප්‍රභීණ බැවින් හෝ තමා කෙරෙහි අවිද්‍යාමාන වූ ව්‍යාපාදය නඤ්ච මේ අජ්ඣධනං ව්‍යාපාදෝති පජානාති - මාගේ අධ්‍යාතමයෙහි ව්‍යාපාදයා නැතැයි දැනගනී; යථා ච අනුස්සන්නස්ස ව්‍යාපාදස්ස උප්පාදෝ හෝති - යම් කරුණෙකින් නුපත් ව්‍යාපාදයාගේ ඉපදීම වේ ද; තං ච පජානාති - ඒ කරුණ දැනගනී; යථා ච උප්පන්නස්ස ව්‍යාපාදස්ස පහානං හෝති -

යථා ව උප්පන්නස්ස ව්‍යාපාදස්ස පහානං හෝති, තඤ්ඤ පජානාති, යථා ව පහිනස්ස ව්‍යාපාදස්ස ආයතිං අනුප්පාදෝ හෝති තඤ්ඤ පජානාති.

3. සන්නං වා අජ්ඣධන්තං ඵිනමිධං. අපථි මේ අජ්ඣධන්තං ඵිනමිධන්ති පජානාති, අසන්නං වා අජ්ඣධන්තං ඵිනමිධං තපථි මේ අජ්ඣධන්තං ඵිනමිධන්ති පජානාති, යථා ව අනුප්පන්නස්ස ඵිනමිධස්ස උප්පාදෝ හෝති තඤ්ඤ පජානාති, යථා ව උප්පන්නස්ස ඵිනමිධස්ස පහානං හෝති තඤ්ඤ පජානාති, යථා ව පහිනස්ස ඵිනමිධස්ස ආයතිං අනුප්පාදෝ හෝති තඤ්ඤ පජානාති.

යම් කරුණෙකින් උපන් ව්‍යාපාදයා ගේ ප්‍රභාණයන් වේ ද; තඤ්ඤ පජානාති - ඒ කරුණ ද දැනගනී; යථා ව පහිනස්ස ව්‍යාපාදස්ස ආයතිං අනුප්පාදෝ හෝති - යම් කරුණෙකින් ප්‍රභිණ වූ ව්‍යාපාදයාගේ නැවත නොඉපැදීම වේ ද; තං ව පජානාති - ඒ කරුණ ද දැනගනී.

3. සන්නං වා අජ්ඣධන්තං ඵිනමිධං - සතතයෙන් සිත්හි නිතර හැසිරීම් වශයෙන් විද්‍යමාන වූ හෝ ඵිනමිධ නිවරණය වේ ද; අපථි මේ අජ්ඣධන්තං ඵිනමිධන්ති පජානාති - මාගේ සිත් හි ඵිනමිධ නිවරණය ඇතැයි දැනගනී; අසන්නං වා අජ්ඣධන්තං ඵිනමිධං - සිත්හි නොහැසිරීම් වශයෙන් හෝ ප්‍රභිණ බැවින් හෝ අවිද්‍යමාන වූ ඵිනමිධය හෝ; තපථි මේ අජ්ඣධන්තං ඵිනමිධන්ති පජානාති - මාගේ සිත්හි ඵිනමිධය නැතැයි දැනගනී; යථා ව අනුප්පන්නස්ස ඵිනමිධස්ස උප්පාදෝහෝති - යම් කරුණෙකින් නූපන් ඵිනමිධයා ගේ ඉපැදීමකුත් වේ ද; තඤ්ඤ පජානාති - ඒ ඵිනමිධයාගේ උත්පත්ති කාරණය ද දැනගනී; යථා ව උප්පන්නස්ස ඵිනමිධස්ස පහානං හෝති - යම් කරුණෙකින් උපන් ඵිනමිධයාගේ ප්‍රභාණයන් වේ ද; තඤ්ඤ පජානාති - ඒ ප්‍රභාණ කාරණය ද දැනගනී; යථා ව පහිනස්ස ඵිනමිධස්ස ආයතිං අනුප්පාදෝ හෝති - යම් කරුණෙකින් ප්‍රභිණ වූ ඵිනමිධයාගේ මතුමත්තෙහි නොඉපැදීමකුත් වේ ද; තඤ්ඤ පජානාති - ඒ කරුණ ද දැනගනී.

4. සන්නං වා අජ්ඣධනං උඛච්චකුක්කු වචං, අඤ්චී මේ අජ්ඣධනං උඛච්චකුක්කු වචනති පජානාති, අසන්නං වා අජ්ඣධනං උඛච්චකුක්කු වචං, නඤ්චී මේ අජ්ඣධනං උඛච්චකුක්කු වචනති පජානාති, යථා ච අනුප්පන්නස්ස උඛච්චකුක්කු වචස්ස උප්පාදෝ හෝති තඤ්ඤ පජානාති, යථා ච උප්පන්නස්ස උඛච්චකුක්කු වචස්ස පහානං හෝති තඤ්ඤ පජානාති, යථා ච පහීනස්ස උඛච්චකුක්කු වචස්ස ආයතීං අනුප්පාදෝ හෝති තඤ්ඤ පජානාති.

5. සන්නං වා අජ්ඣධනං විචිකිචජං අඤ්චී මේ අජ්ඣධනං විචිකිචජාති පජානාති අසන්නං වා

4. අජ්ඣධනං - අධ්‍යාත්මයෙහි: සන්නං වා උඛච්චකුක්කු වචං - නිතර හැසිරීම් වශයෙන් විද්‍යාමාන වූ හෝ උඛච්ච කුක්කුච්ච නීවරණය වේ ද; අඤ්චී මේ අජ්ඣධනං උඛච්චකුක්කු වචනති පජනාති - මාගේ සිත තුළ උඛච්චකුක්කුච්චය ඇතැයි දැනගනී; අසන්නං වා අජ්ඣධනං උඛච්චකුක්කු වචං - සිත්හි නො හැසිරීමෙන් හෝ ප්‍රහීණ වූ බැවින් හෝ නමා කෙරෙහි අවිද්‍යාමාන වූ උඛච්චකුක්කුච්චය; නඤ්චී මේ අජ්ඣධනං උඛච්චකුක්කු වචනති පජනාති - මාගේ සිත තුළ උඛච්චකුක්කුච්චය තැතැයි දැනගනී; යථා ච අනුප්පන්නස්ස උඛච්චකුක්කු වචස්ස උප්පාදෝ හෝති - යම් කරුණෙකින් නූපත් උඛච්චකුක්කුච්චයාගේ ඉපැදීමක් වේ ද; තඤ්ඤ පජනාති - ඒ කරුණක් දැනගනී; යථා ච උප්පන්නස්ස උඛච්ච කුක්කු වචස්ස පහානං හෝති - යම් කාරණයෙකින් උපත් උඛච්ච කුක්කුච්චයා ගේ ප්‍රහාණයක් වේ ද; තඤ්ඤ පජනාති - ඒ කාරණයක් දැනගනී; යථා ච පහීනස්ස උඛච්චකුක්කු වචස්ස ආයතීං අනුප්පාදෝ හෝති - යම් කරුණෙකින් ප්‍රහීණ වූ උඛච්චකුක්කුච්චයා ගේ මත්තෙහි නොඉපැදීමක් වේද; තඤ්ඤ පජනාති - ඒ කාරණයක් දැනගනී.

5. සන්නං වා අජ්ඣධනං විචිකිචජා - අධ්‍යාත්මයෙහි නිරන්තර සමුද්චාර වශයෙන් විද්‍යාමාන වූ විචිකිචජාව හෝ ; අඤ්චී මේ අජ්ඣධනං විචිකිචජාති පජනාති - මාගේ ආධ්‍යාත්මයෙහි විචිකිචජාව හෙවත් බුධාදි අවතැන්හි කරන සෑකය ඇතැයි දැනගනී; අසන්නං

අජකධනනං විවිකිචජං නඤචී මේ අජකධනනං විවිකිචජාති පජානාති. යථා ච අනුප්පත්තාය විවිකිචජාය උප්පාදෝ හෝති තඤඤ පජානා යථා ච උප්පත්තාය විවිකිචජාය පහානං හෝති, තඤඤ පජානාති, යථා ච පභිතාය විවිකිචජාය ආයතිං අනුප්පාදෝ හෝති තඤඤ පජානාති.

6. ඉති අජකධනනං වා ධම්මේසු ධම්මානුපස්සී විහරති, ඛහිධා වා ධම්මේසු ධම්මානුපස්සී විහරති, අජකධනනං ඛහිධා වා ධම්මේසු ධම්මානුපස්සී විහරති, සමුදයධම්මානුපස්සී වා ධම්මේසු විහරති වය-ධම්මානුපස්සී වා ධම්මේසු විහරති, සමුදය

වා අජකධනනං විවිකිචජං - අසමුද්චාරය වශයෙන් හෝ ප්‍රභිණ කිරීම් වශයෙන් අවිද්‍යමාන වූ හෝ සැකය; නඤචී මේ අජකධනනං විවිකිචජාති පජානාති - මාගේ සිත්හි සැකය නැතැයි දැනගනී; යථා ච අනුප්පත්තාය විවිකිචජාය උප්පාදෝ හෝති - යම් කරුණෙකින් නූපත් විවිකිචජාව ගේ ඉපැදීමක් වේද; තඤඤ පජානාති - උපත්මනසිකාරය සඳිබ්‍යාන ඒ කාරණයන් දැනගනී; යථා ච උප්පත්තාය විවිකිචජාය පහානං හෝති - යම් කරුණෙකින් උපත් විවිකිචජාව ගේ ප්‍රභාණයන් වේ ද; තඤඤ පජානාති - ඒ කාරණයන් දැනගනී; යථා ච පභිතාය විවිකිචජාය ආයතිං අනුප්පාදෝ හෝති - යම් කරුණෙකින් ප්‍රාභාණය කළ විවිකිචජාවගේ මත්තෙහි නොඉපැදීමක් වේද; තඤඤ පජානාති - ඒ කාරණයන් දැනගනී.

7. ඉති - මෙසේ කාමචජන්දදි නිවරණ ධර්මයන් සැලකීමෙන්; අජකධනනං වා ධම්මේසු - තමාගේ පඤචනිවරණ ධර්මයන්හි හෝ ; ධම්මානුපස්සී විහරති - ධර්මයන් අනුව බලමින් වෙසෙයි; ඛහිධා වා ධම්මේසු - අනෙකකුගේ නිවරණ ධර්මයන්හි හෝ; ධම්මානුපස්සී විහරති - ධර්මයන් අනුව බලමින් වෙසෙයි; අජකධනනං ඛහිධා වා ධම්මේසු - කලෙක තමාගේ හෝ කලෙක අනිකකුගේ හෝ නිවරණ ධර්මයන්හි; ධම්මානුපස්සී විහරති - ධර්මයන් අනුව බලමින් වෙසෙයි; ධම්මේසු - පඤචනිවරණ ධර්මයන්හි; සමුදයධම්මානුපස්සී විහරති - ශ්‍රහනිමිතතාදියෙහි ආ යෝනියෝමනසිකාරාදීන් ගේ වශයෙන් උත්පත්ති ස්වභාවය අනුව බලමින් හෝ වෙසෙයි; ධම්මේසු පඤචනිවරණ ධර්මයන්හි; වයධම්මානුපස්සී වා විහරති - අශ්‍රහ නිමිතතාදියෙහි නුවණින් මෙතෙහි කිරීම් ආදියෙන්

වයධමමානුපසස්ඨි වා ධම්මේසු විහරති, අපථි ධමමාති වා පනසස සති පච්චුපඨිතා හෝති, යාවදේව ඤදණමත්තාය පතිසසතිමත්තාය, අතිස්සිතෝ ව විහරති, න ව කිඤථි ලෝකේ උපාදියති, ජ්වං බෝ හිකබ්වේ හිකඛු ධම්මේසු ධමමානුපසස්ඨි විහරති.

7. පුත ව පරං හිකබ්වේ හිකඛු ධම්මේසු ධමමානුපසස්ඨිවිහරති, පඤඤ සුපාදනකබ්වෙධසු. කථඤඤ හිකබ්වේ හිකඛු ධම්මේසු ධමමානුපසස්ඨි විහරති පඤඤසුපාදනකබ්වෙධසු? ඉධ හිකබ්වේ

විනාශ සභාවය අනුව බලමින් වෙසෙයි; ධම්මේසු - නිවරණ ධර්මයන්හි; සමුදය වයධමමානුපසස්ඨි වා විහරති - කලෙක උත්පත්ති සභාවද කලෙක විනාශ සභාව ද අනුව බලමින් හෝ වෙසෙයි; අපථි ධමමාති වා පන - නිවරණධර්මයෝ ඇතැයි කියා හෝ අසස ජ් යෝගාවචරයාගේ; සති පච්චුපඨිතා හෝති - සිහිය එළඹ සිටියා වෙයි; (හේ වනාහි) යාවදේව - යම්තාක්; ඤදණමත්තාය - ඤදණ ප්‍රමාණය පිණිස ද; පතිසසතිමත්තාය - ස්මෘති ප්‍රමාණය පිණිසද වෙයි; අතිසසිතෝ ව විහරති - තෘෂ්ණාදෘෂ්ටි වශයෙන් අනිශ්‍රිත වූයේ ද වෙසෙයි. ලෝකේ - ලෝකයෙහි; න ව කිඤථි උපාදියති - රූපාදි කිසි ධර්මයක් ආත්මාදී වශයෙන් නො ද ගනී; හිකබ්වේ මහණෙනි! ජ්වං බෝ - මෙසේ වනාහි; හිකඛු - යෝගාවචර මහණ තෙම පඤඤ නිවරණේසු ධම්මේසු - ප ඤථ නිවරණ ධර්මයන්හි; ධමමානුපසස්ඨි විහරති - ධර්මානුදර්ශී ව වාසය කෙරේ.

නිවරණපථයයි.

7. පුත ව පරං හිකබ්වේ - නැවත ද අනෙකක් මහණෙනි! හිකඛු - යෝගාවචර මහණ තෙම; පඤඤසුපාදනකබ්වෙධසු ධම්මේසු - පඤථ උපාදනසකඤ්ඤ ධර්මයන්හි; ධමමානුපසස්ඨිවිහරති - ධර්මයන් අනුව බලමින් වෙසෙයි; හිකබ්වේ - මහණෙනි! හිකඛු - මහණ තෙම; පඤඤසුපාදනකබ්වෙධසු ධම්මේසු - පඤථ උපාදන සකඤ්ඤ ධර්මයන්හි; කථඤඤ ධමමානුපසස්ඨි විහරති - ධර්මයන් අනුව බලමින් කෙසේ වාසය කෙරේ ද? හිකබ්වේ - මහණෙනි! ඉධ මේ ශාසනයෙහි ; හිකඛු - මහණ

භික්ඛු ඉති රූපං, ඉති රූපස්ස සමුදයෝ, ඉති රූපස්ස අත්ථගමෝ, ඉති වේදනා, ඉති වේදනාය සමුදයෝ, ඉති වේදනාය අත්ථගමෝ, ඉති සඤ්ඤා ඉති සඤ්ඤාය සමුදයෝ, ඉති සඤ්ඤාය අත්ථගමෝ ඉති සධ්ධාරා, ඉති සධ්ධාරානං සමුදයෝ, ඉති සධ්ධාරානං අත්ථගමෝ, ඉති විඤ්ඤාණං, ඉති විඤ්ඤාණස්ස සමුදයෝ, ඉති විඤ්ඤාණස්ස අත්ථගමෝති පජානාති.

8. ඉති අජ්ඣධනනං වා ධම්මේසු ධම්මානුපස්සී විහරති, ඛහිධා වා ධම්මේසු ධම්මානුපස්සී විහරති, අජ්ඣධනන ඛහිධා වා ධම්මේසු ධම්මානුපස්සී විහරති.

තෙම; ඉති රූපං - මේ මෙනෙක් රූප යැ; ඉති රූපස්ස සමුදයෝ - මෙසේ අවිද්‍යාසමුදයාදීන් ගේ වශයෙන් පස් ආකාරයකින් රූපයාගේ ඉපැදීම වෙයි; ඉති රූපස්ස අත්ථගමෝ - අවිදු නිරෝධාදී වශයෙන් පස් ආකාරයෙකින් රූපයා ගේ නිරෝධය වෙයි. ඉති වේදනා - මෝ මෙනෙක් වේදනාව යැ ; ඉති වේදනාය සමුදයෝ - මෙසේ වේදනාවගේ ඉපැදීම වෙයි; ඉති වේදනාය අත්ථගමෝ - මෙසේ වේදනාව ගේ නැසීම වෙයි; ඉති සඤ්ඤා - මෙනෙක් සංඥාව වෙයි; ඉති සඤ්ඤාය සමුදයෝ - මෙසේ සංඥාස්කන්ධයාගේ ඉපැදීම වෙයි; ඉති සඤ්ඤාය අත්ථගමෝ - මෙසේ සංඥාස්කන්ධයා ගේ නැසීම වෙයි; ඉති සධ්ධාරා - මෙනෙක් සංස්කාරයෝ වෙති; ඉති සධ්ධාරානං සමුදයෝ - මෙසේ සංස්කාරයන්ගේ ඉපැදීම වෙයි; ඉති සධ්ධාරානං අත්ථගමෝ - මෙසේ සංස්කාරයන්ගේ අසාධගමය වෙයි; ඉති විඤ්ඤාණං - මෙනෙක් විඤ්ඤා ස්කන්ධය වෙයි; ඉති විඤ්ඤාණස්ස සමුදයෝ - මෙසේ විඤ්ඤායාගේ ඉපැදීම වෙයි; ඉති විඤ්ඤාණස්ස අත්ථගමෝති පජානාති - මෙසේ විඤ්ඤායා ගේ නැසීම වෙයි යනුවෙන් මනාවද දන්නේය.

8. ඉති - මෙසේ පඤ්චස්කන්ධ පරිග්‍රහණයෙන් අජ්ඣධනනංවා ධම්මේසු - තමාගේ ස්කන්ධධර්මයන්හි හෝ; ධම්මානුපස්සී විහරති ධර්මයන් අනුව බලමින් වෙසෙයි; ඛහිධා වා ධම්මේසු - අන්‍යයා ගේ ස්කන්ධ ධර්මයන්හි හෝ ධම්මානුපස්සී විහරති - ධර්මයන් අනුව බලමින්

සමුදය ධමමානුපසයි වා ධම්මේසු විහරති.
 වයධමමානුපසයි වා ධම්මේසු විහරති. සමුදය
 වයධමමානුපසයි වා ධම්මේසු විහරති. අභි ධමමාති
 වා පනස්ස සතිපච්චුපඨිතා හෝතියාවදේව
 ඤ්ණමත්තාය පතිස්සතිමත්තාය අනිය්සිතෝ ව
 විහරති. න ච කිඤ්චි ලෝකේ උපාදියති. ඵ්වං බෝ
 භිකඛවේ භිකඛු ධම්මේසු ධමමානුපසයි විහරති.
 පඤ්චසුපාදනකඛණෙධසු.

වෙසෙයි; අජ්ඣනනඛනිධා වා ධම්මේසු - කලෙක තමා ගේ හෝ කලෙක
 මෙරමා ගේ හෝ ස්කන්ධ ධර්මයන්හි; ධමමානුපසයි විහරති - ධර්මයන්
 අනුව බලමින් වෙසෙයි; ධම්මේසු - ස්කන්ධධර්මයන්හි; සමුදයධමමානුපසයි
 වා විහරති - ඉපැදීමේ සහභාව අනුව බලමින් හෝ වෙසෙයි;
 ධම්මේසු= ස්කන්ධධර්මයන්හි වයධමමානුපසයි වා විහරති - නැසීම්
 සහභාව අනුව බලමින් හෝ වෙසෙයි. ධම්මේසු - ස්කන්ධධර්මයන්හි;
 සමුදයවයධමමාපසයි වා විහරති - කලින් කල ඉපැදීම් නැසීම් සහභාව
 අනුව බලමින් හෝ වෙසෙයි; අභි ධමමාති වා පන - රූපාදියස්කන්ධ
 ධර්මයෝ ඇතැයිද සත්ත්ව පුද්ගලාදියෙක් නැතැයිද කියාත් අස්ස -
 මහුගේ; සති පච්චුපඨිතා හෝති - සිහිය ඵලැඹ සිටියේ වෙයි; යාවදේව
 - යම්කාක්; ඤ්ණමත්තාය - නුවණ වැඩීම පිණිසද; පතිස්සතිමත්තාය
 - සිහිය වැඩීම පිණිසද අනිය්සිතෝ ව විහරති - නෘෂණාදීන් අනිශ්‍රිත
 වූයේ ද වෙසෙයි. ලෝකේ - ලෝකයෙහි; න ච කිඤ්චි උපාදියති - නො
 ද කිසිවක් ආත්මාදි වශයෙන් දැඩි කොටගනී; භිකඛවේ -
 මහණෙනි! ඵ්වං බෝ - මෙසේ වනාහි; භිකඛු - මහණුන් තම; පඤ්චසු
 පාදනකඛණෙධසු ධම්මේසු - පඤ්චොපාදනස්කන්ධ ධර්මයන්හි; ධමමානුපසයි
 විහරති - ධර්මයන් අනුව බලමින් වෙසේ.

ස්කන්ධපචයයි

1. පුත ව පරං හිකඛවේ! හිකඛු ධම්මේසු ධම්මානුපස්සී විහරති ජසු අජ්ඣධත්තිකඛාහිරේසු ආයතනේසු. කථඤ්ච හිකඛවේ හිකඛු ධම්මේසු ධම්මානුපස්සී විහරති ජසු අජ්ඣධත්තිකඛාහිරේසු ආයතනේසු? ඉධ හිකඛවේ හිකඛු චක්ඛුඤ්ච පජානාති, රුජේ ච පජානාති, යඤ්ච තදුහයං පට්ඨව උප්පජ්ජති සඤ්ඤාඤ්චාජනං තඤ්ච පජානාති, යථා ච අනුප්පන්නස්ස සඤ්ඤාඤ්චාජනස්ස උප්පාදෝහෝති, තඤ්ච පජානාති, යථා ච උප්පන්නස්ස සඤ්ඤාඤ්චාජනස්ස පහානං හෝති තඤ්ච

1. පුත ව පරං හිකඛවේ - නැවත ද අනෙකක් මහණෙනි! හිකඛු - මහණ තෙම; ජසු අජ්ඣධත්තිකඛාහිරේසු ආයතනේසු ධම්මේසු - ඡට්ඨානාදියානුකූල බාහිරායතන සඤ්ඤාන ධර්මයන්හි; ධම්මානුපස්සී විහරති - ධර්මයන් අනුව බලමින් වෙසෙයි; හිකඛවේ මහණෙනි! හිකඛු - මහණ තෙම; ජසු අජ්ඣධත්තිකඛාහිරේසු ආයතනේසු ධම්මේසු - සවිද්දරුම් ඡායානුකූල බාහිරායතන ධර්මයන්හි; ධම්මානුපස්සී - ධර්මයන් අනුව බලමින්; කථඤ්ච විහරති - කෙසේ වාසය කෙරේද යත්? හිකඛවේ - මහණෙනි! ඉධ - මේ ශාසනයෙහි; හිකඛු - මහණ තෙම; චක්ඛුඤ්ච පජානාති - වක්ඛු: ප්‍රසාදය ද අවිපරිත වූ සාධකය සාධනාවලක්ඛණ වශයෙන් දැනගනී; රුජේ ච පජානාති - බාහිර වූ චක්ඛුසම්මුඛානුකූල රූපයන්ද අවිපරිත වූ තමාගේ සාධනාව ලක්ඛණ වශයෙන් දැනගනී; තදුහයං පට්ඨව ජ්ඣාසය රූපය ය යන දෙක නිසා; යඤ්ච උප්පජ්ජති සංයෝජනං කාම රාගාදී යම් සංයෝජන කෙනෙක් උපදී ද! තඤ්ච පජානාති - ඒ සංයෝජනය ද අවිපරිත වූ සාධනාව ලක්ඛණ වශයෙන් දැනගනී; යථා ච අනුප්පන්නස්ස සංයෝජනස්ස උප්පාදෝහෝති - යම් කරුණෙකින් අසම්ප්‍රදේශව වශයෙන් නූපත් දශසංයෝජනයාගේ ඉපදීමකුත් වේ ද; තඤ්ච පජානාති - ඒ කරුණක් දැනගනී; යථා ච උප්පන්නස්ස සංයෝජනස්ස පහානං හෝති - යම් කරුණෙකින් උපත් සංයෝජනයාගේ ප්‍රාණයත් වේ ද; තඤ්ච පජානාති - ඒ කරුණක් දැනගනී; යථා ච පහිනස්ස සංයෝජනස්ස ආයතිං අනුප්පාදෝ හෝති - යම් කරුණෙකින්

පජානාති, යථා ච පහිනස්ස සඤ්ඤෝජනස්ස ආයතිං අනුප්පාදෝ හෝති තඤ්ච පජානාති.

2. සෝතඤ්ච පජානාති, සද්දේවපජානාති, යඤ්ච තදුගයං පට්ඨව උප්පජ්ජති සඤ්ඤෝජනං තඤ්ච පජානාති, යථා ච අනුප්පත්තස්ස සඤ්ඤෝජනස්ස උප්පාදෝ හෝති තඤ්ච පජානාති, යථා ච උප්පත්තස්ස සඤ්ඤෝජනස්ස පහානං හෝති තඤ්ච පජානාති, යථා ච පහිනස්ස සඤ්ඤෝජනස්ස ආයතිං අනුප්පාදෝ හෝති තඤ්ච පජානාති.

3. ඝාතඤ්ච පජානාති, ගණ්ඨ ච පජානාති, යඤ්ච තදුගයං පට්ඨව උප්පජ්ජති සඤ්ඤෝජනං

ප්‍රභීත වූ සංයෝජනයාගේ මත්තෙහි නොඉපැදීමකුත් වේ ද; තඤ්ච පජානාති - ඒ කරුණක් දැනගනී.

2. සෝතඤ්ච පජානාති - ශ්‍රෝත ප්‍රසාදයද යථා සභාව ලක්ෂණ වශයෙන් දැනගනී; සද්දේව පජානාති - බාහිර වූ ශබ්දලම්බනයන් ද දැනගනී; තදුගයං පට්ඨව - ඒ කත හා ශබ්දයන් යන දෙක නිසා යඤ්ච උප්පජ්ජති සඤ්ඤෝජනං - යම් සංයෝජනයකුත් උපදී ද; තඤ්ච පජානාති - එද දැනගනී; යථා ච අනුප්පත්තස්ස සඤ්ඤෝජනස්ස උප්පාදෝ හෝති - යම් කරුණෙකින් අසමුද්චාර වශයෙන් නූපන් දශවැදැරුම් සංයෝජනයාගේ ඉපැදීමකුත් වේ ද; තඤ්ච පජානාති - ඒ කරුණක් දැනගනී; යථා ච උප්පත්තස්ස සඤ්ඤෝජනස්ස පහානං හෝති - යම් කරුණෙකින් උපන් සංයෝජනයා ගේ ප්‍රභාණයෙකුත් වේ ද ; තඤ්ච පජානාති - ඒ කරුණක් දැනගනී; යථා ච පහිනස්ස සඤ්ඤෝජනස්ස ආයතිං අනුප්පාදෝ හෝති - තදධග විජ්ඣමභණ වශයෙන් ප්‍රභීණ වූ සංයෝජනයාගේ යම් කරුණෙකින් මත්තෙහි නොඉපැදීමකුත් වේ ද; තඤ්ච පජානාති - ඒ කරුණක් දැනගනී.

3. ඝාතඤ්ච පජානාති - සුභ ප්‍රසාදය ද අවිපරීත සභාව ලක්ෂණ වශයෙන් දැනගනී; ගණ්ඨ ච පජානාති - වතුසමුධ්‍යානික ගාඤ්ඤායතනය ද දැනගනී; යඤ්ච තදුගයං පට්ඨව උප්පජ්ජති සඤ්ඤෝජනං - ඒ සුභණ

තඤ්ඤ පජානාති, යථා ච අනුප්පත්තස්ස සඤ්ඤදා-
ජනස්ස උප්පාදෝ හෝති, තඤ්ඤ පජානාති, යථා ච
උප්පත්තස්ස සඤ්ඤදාජනස්ස පහානං හෝති තඤ්ඤ
පජානාති, යථා ච පහිනස්ස සඤ්ඤදාජනස්ස
ආයතිං අනුප්පාදෝ හෝති තඤ්ඤ පජානාති.

4. ජීවිතඤ්ඤ පජානාති, රසේ ච පජානාති,
යඤ්ඤ තදුභයං පට්ඨව උප්පජ්ජති සඤ්ඤදාජනං
තඤ්ඤ පජානාති, යථා ච අනුප්පත්ත තස්ස සඤ්ඤද-
ජනස්ස උප්පාදෝ හෝති තඤ්ඤ පජානාති, යථා ච
උප්පත්තස්ස සඤ්ඤදාජනස්ස පහානං හෝති තඤ්ඤ
පජානාති යථා ච පහානස්ස සංඤ්ඤදාජනස්ස ආයතිං
අනුප්පාදෝ හෝති තඤ්ඤ පජානාති.

ගන්ධයන් නිසා යම් සංයෝජනයකුත් උප දී ද; තඤ්ඤ පජානාති - ඒද
දැනගනී; යථා ච අනුප්පත්තස්ස සංඤ්ඤදාජනයස්ස උප්පාදෝ හෝති - යම්
කරුණෙකින් නූපත් සංයෝජනයාගේ ඉපැදීමකුත් වේද;
තඤ්ඤ පජානාති - එද දැනගනී යථා ච උප්පත්තස්ස සංඤ්ඤදාජන
ස්ස පහානං හෝති - යම් කරුණෙකින් උපත් සංයෝජනයාගේ
ප්‍රභාණයත් වේද; තඤ්ඤ පජානාති - එද දැනගනී; යථා ච පහිනස්ස
සංඤ්ඤදාජනයස්ස ආයතිං අනුප්පාදෝ හෝති - යම් කරුණෙකින්
ප්‍රභීණවූ සංයෝජනයාගේ මත්තෙහි නොඉපැදීමකුත් වේද; තඤ්ඤ
පජානාති - ඒ කාරණයද දැනගනී.

4. ජීවිතඤ්ඤ පජානාති - ජීවිතා ප්‍රසාදය ද දැනගනී; රසේ ච
පජානාති - චතුසම්‍ප්‍රධානික රසායනනයත් දැනගනී; තඤ්ඤ තදුභය
පට්ඨව උප්පජ්ජති සඤ්ඤදාජනං - ඒ ජීවිතා රසයන් නිසා යම්
සංයෝජනයකුත් උපදී ද; තඤ්ඤ පජානාති - එද දැනගනී; යථා ච
අනුප්පත්තස්ස සංඤ්ඤදාජනයස්ස උප්පාදෝ හෝති - යම් සේ නූපත්
සංයෝජනයාගේ ඉපැදීමෙකුත් වේද තඤ්ඤ පජානාති - එයද දැනගනී;
යථා ච උප්පත්තස්ස සංඤ්ඤදාජනයස්ස පහානං හෝති - යම් කරුණෙකින්
උපත් සංයෝජනයාගේ ප්‍රභාණයත් වේ ද; තඤ්ඤ පජානාති - එයද
දැනගනී; යථා ච පහිනස්ස සංඤ්ඤදාජනයස්ස ආයතිං අනුප්පාදෝ හෝති -
යම් කාරණයෙකින් ප්‍රභිතවූ සංයෝජනයාගේ නැවත නොඉපැදීමකුත්
වේද; තඤ්ඤ පජානාති - එයද දැනගනී;

5. කායඤ්ච පජානාති, ථොට්ඨබ්බේ ච පජානාති, යඤ්ච තදුගයං පට්ඨව උප්පජ්ජති සඤ්ඤද්දාජනං තඤ්ච පජානාති, යථා ච අනුප්පන්නසස සඤ්ඤද්දාජනස්ස උප්පාදෝ හෝති තඤ්ච පජානාති, යථා ච උප්පන්නස්ස සඤ්ඤද්දාජනස්ස පහානං හෝති තඤ්ච පජානාති, යථා ච පහිතස්ස සඤ්ඤද්දාජනස්ස ආයතිං අනුප්පාදෝ හෝති තඤ්ච පජානාති.

6. චිත්තඤ්ච පජානාති, ධම්මේ ච පජානාති, යඤ්ච තදුගයං පට්ඨව උප්පජ්ජති සඤ්ඤද්දාජනං තඤ්ච පජානාති යථා ච අනුප්පන්නස්ස සඤ්ඤද්දාජනස්ස උප්පාදෝහෝති තඤ්ච පජානාති, යථා ච

5. කායඤ්ච පජානාති - කායප්‍රසාදය ද යථා ස්වභාවවශයෙන් දැනගනී; ථොට්ඨබ්බේ ච පජානාති - චතුසම්‍යධානික ස්පර්ශායනනයන් දැනගනී; තඤ්ච තදුගයං පට්ඨව උප්පජ්ජති සඤ්ඤද්දාජනං - ඒ කාය ස්ප්‍රෂ්ටව්‍ය දෙක නිසා යම් සංයෝජනයකුත් උපදී ද; තඤ්ච පජානාති - එයද දැනගනී; යථා ච අනුප්පන්නස්ස සඤ්ඤද්දාජනස්ස උප්පාදෝහෝති - යම් කරුණෙකින් නූපන් සංයෝජනයාගේ ඉපැදීමත් වේ ද; තඤ්ච පජානාති - එයද දැනගනී; යථා ච උප්පන්නස්ස සඤ්ඤද්දාජනස්ස පහානං හෝති - යම් කරුණෙකින් උපන් සංයෝජනයාගේ ප්‍රභාණයක් වේ ද; තඤ්ච පජානාති - එය ද දැනගනී; යථා ච පහිතස්ස සංයෝජනස්ස ආයතිං අනුප්පාදෝ හෝති - යම් කරුණෙකින් ප්‍රභීණ වූ සංයෝජනයා ගේ නැවත නොඉපදීමකුත් වේ ද; තඤ්ච පජානාති - එය ද දැනගනී.

6. චිත්තඤ්ච පජානාති - චිත්තය ද යථා ස්වභාව ලක්ෂණ වශයෙන් දැනගනී; ධම්මේ ච පජානාති - මනෝ විඤ්ඤය වූ රූපාරූප ධර්මයන් ද දැනගනී; යඤ්ච තදුගයං පට්ඨව උප්පජ්ජති සඤ්ඤද්දාජනං - ඒ චිත්ත ධර්මයන් නිසා යම් සංයෝජනයකුත් උපදී ද; තඤ්ච පජානාති - එද දැනගනී; යථා ච අනුප්පන්නස්ස සඤ්ඤද්දාජනස්ස උප්පාදෝහෝති - යම් කරුණෙකින් නූපන් සංයෝජනයාගේ ඉපැදීමකුත් වේ ද තඤ්ච පජානාති - ඒ කරුණ ද දැනගනී; යථා ච උප්පන්නස්ස සඤ්ඤද්දාජනස්ස පහානං හෝති - යම් කරුණෙකින් උපන් සංයෝජනයා ගේ

උප්පත්තිය සඳෙකඳුප්පත්තිය පහානං හෝති තඤ්ච පජානාති, යථා ච පභිතසා සඳෙකඳුප්පත්තිය ආයතිං අනුප්පාදෝ හෝති, තඤ්ච පජානාති.

7. ඉති අජ්ඣකතං වා ධමමෙසු ධම්මානුපස්සි විහරති, බහිධා වා ධම්මෙසු ධම්මානුපස්සි විහරති, අජ්ඣකතං බහිධා වා ධම්මෙසු ධම්මානුපස්සි විහරති, සමුදය ධම්මානුපස්සි වා ධම්මෙසු විහරති, වයධම්මානුපස්සි වා ධමෙමසු විහරති, සමුදය වයධම්මානුපස්සි වා ධමෙමසු විහරති, අභථි

ප්‍රභාණයෙක් වේ ද? තඤ්ච පජානාති - එයද දැනගනී; යථාචපභිතසාසඳෙකඳුප්පත්තියආයතිං අනුප්පාදෝ හෝති - යම් කරුණෙකින් ප්‍රභීණ වූ සංයෝජනයාගේ මන්තෙහි නොඉපැදීම වේද? තඤ්ච පජානාති - ඒ කාරණයද දැනගනී.

15. ඉති - මෙසේ වක්‍ෂුරාදි ආයතන ධර්මයන් සැලකීමෙන් අජ්ඣකතං වා ධම්මෙසු - අධ්‍යාත්මික වූ වක්‍ෂුරාදි ආයතන ධර්මයන්හි හෝ; ධම්මානුපස්සි විහරති - ධර්මයන් අනුව බලමින් වෙසෙයි; බහිධා වා ධම්මෙසු - බාහිර වූ ආයතන ධර්මයන්හි හෝ; ධම්මානුපස්සි විහරති - ධර්මයන් අනුව බලමින් වෙසෙයි; අජ්ඣකත බහිධා වා ධම්මෙසු - කලෙක තමාගේ ද කලෙක අන්‍යයාගේ ද ආයතන ධර්මයන්හි; ධම්මානුපස්සි විහරති - ධර්මයන් අනුව බලමින් වෙසෙයි; ධම්මෙසු - ආයතන ධර්මයන්හි; සමුදය ධම්මානුපස්සි වා විහරති - සමුදය සභාවය අනුව බලමින් හෝ වෙසෙයි; ධම්මෙසු - ආයතන ධර්මයන්හි වයධම්මානුපස්සි වා - ව්‍යය ධර්මයන් අනුව බලමින් හෝ; විහරති - වාසය කෙරෙයි; ධම්මෙසු - ආයතන ධර්මයන්හි; සමුදය වයධම්මානුපස්සි වා විහරති - කලෙක උත්පත්ති සභාව ද කලෙක විනාශ සභාව ද අනුව බලමින් වෙසෙයි; අභථි ධම්මාති වා පත - ආයතන ධර්මයෝ ඇත්තානුයයි ද; අසා - ඔහුගේ; සති පච්චුපස්සිතා හෝති - සිහිය එළැඹ

ධම්මානි වා පනසස සනිපව්චුපසීතා හෝති යාවදේව ඤාණමනතාය පතිස්සතිමනතාය, අතිස්සිතෝ ව විහරති, න ච කිඤචී ලෝකේ උපාදියති, ඵං ඛෝ හිකඛවේ හිකඛු ධම්මේසු ධම්මානුපස්සී විහරති ජසු අජ්ඣධත්තික බාහිරේසු ආයතනේසු.

1. සුත ව පරං හිකඛවේ! හිකඛු ධම්මේසු ධම්මානුපස්සී විහරති සත්තසු බොජ්ඣංදියෙසු. කථංඤච හිකඛවේ හිකඛු ධම්මේසු ධම්මානුපස්සී විහරති සත්තසු බොජ්ඣංදියෙසු? ඉධ හිකඛවේ හිකඛු සත්තං වා අජ්ඣධත්තං සනිසම්බොජ්ඣංදියං අභී මෙ අජ්ඣධත්තං සනිසම්බොජ්ඣංදියො' ති

සිටියා වෙයි; යාවදේව - යම්තාක්; ඤාණමනතාය - මතුමත්තෙහි ඤානයා ගේ වැඩීම පිණිසද පතිස්සතිමනතාය - සමෘතිය ගේ වැඩීම පිණිසද; වෙයි අතිස්සිතෝ ව විහරති - තාඡණා දෘෂ්ටි වශයෙන් අතිශ්‍රිත වූයෙන් වාසය කෙරෙයි; ලෝකේ - රූපාරූප ධම්මසංඛ්‍යාත ආයතන ලෝකයෙහි; න ච කිඤචී උපාදියති - රූපාදි කිසි ධර්මයක් ආත්මාදි වශයෙන් නො ද ගනී හිකඛවේ - මහණෙනි! ඵං ඛෝ - මෙසේ වනාහි; හිකඛු - මහණනෙම; ජසු අජ්ඣධත්තික බාහිරේසු ආයතනේසු ධම්මේසු - සවුදරුම් ආධ්‍යාත්මික බාහිරායතන ධර්මයන්හි; ධම්මානුපස්සී විහරති ධර්මයන් අනුව බලමින් වාසය කරන්නේ යි.

ආයතන පථයයි

1. සුත ව පරං හිකඛවේ - නැවත ද මහණෙනි; හිකඛු - මහණ නෙම, සත්තසු බොජ්ඣංදියෙසු ධම්මේසු - සජ්ත බොධ්‍යාදිත ධර්මයන්හි; ධම්මානුපස්සී විහරති - ඒ ඒ බොධ්‍යාදිත ධර්මයන් අනුව බලමින් වාසය කෙරෙයි; හිකඛවේ - මහණෙනි, හිකඛු - මහණ නෙම ; සත්තසු බොජ්ඣංදියෙසු ධම්මේසු - සජ්ත බොධ්‍යාදිත ධර්මයන් හි ධම්මානුපස්සී - ධර්මයන් අනුව බලමින්; කථංඤච විහරති - කෙසේ වාසය කෙරේ ද යත්? හිකඛවේ - මහණෙනි! ඉධ මේ ශාසනයෙහි; හිකඛු - මහණ නෙම; අජ්ඣධත්තං - තමා කෙරෙහි; සත්තං වා සනි සම්බොජ්ඣංදියං - ප්‍රතිලාභ වශයෙන් විද්‍යාමානවූ ස්මෘති සම්බොධ්‍යාදිතය හෝ; අභී මෙ අජ්ඣධත්තං සනිසම්බොජ්ඣංදියොති පජානාති - මා ගේ

පජානාති. අසන්නං වා අජ්ඣධනං සතිසම් -
බොජ්ඣධංගං, නපථි මේ අජ්ඣධනං සතිසම් -
බොජ්ඣධංගොති පජානාති, යථා ච අනුප්පන්නස්ස
සතිසම්බොජ්ඣධංගස්ස උප්පාදෝ හෝති තඤ්ඤ
පජානාති, යථා ච උප්පන්නස්ස සතිසම්බො
ජ්ඣධංගස්ස භාවනාය පාරිච්ඡරි හෝති තඤ්ඤ
පජානාති.

17. සන්නංවා අජ්ඣධනං ධම්මච්චය සම්බො-
ජ්ඣධංගං අනපථි මේ අජ්ඣධනං ධම්මච්චය-
සම්බොජ්ඣධංගොති පජානාති, අසන්නං වා අජ්ඣධ-
නං ධම්මච්චය සම්බොජ්ඣධංගං නපථි මේ අජ්ඣධ-
නං ධම්මච්චයසම්බොජ්ඣධංගොති පජානාති, යථා
ච අනුප්පන්නස්ස ධම්මච්චය සම්බොජ්ඣධං-
ගස්ස උප්පාදෝ හෝති තඤ්ඤ පජානාති, යථා

අධ්‍යාතමයෙහි ස්මෘතිසමෝධ්‍යාදිය ඇතුළුදනගනී; අසන්නංවා
අජ්ඣධනංසතිසම්බොජ්ඣධං - අප්‍රතිලාභ වශයෙන් අධ්‍යාතමයෙහි
අවිදුමාන වූ ස්මෘති සමෝධ්‍යාදිය හෝ; නපථි මේ අජ්ඣධනං
සතිසම්බොජ්ඣධංගොති පජානාති - මාගේ සිත තුළ ස්මෘති සමෝධ්‍යාදිය
නැතැයි දනගනී; යථා ච අනුප්පන්නස්ස සතිසම්බොජ්ඣධංගස්ස
උප්පාදෝහෝති - යම් කරුණෙකින් නූපත් ස්මෘති සමෝධ්‍යාදියා
ගේ ඉපැදීමෙන් වේ ද; තඤ්ඤ පජානාති - ඒ කරුණ ද දනගනී; යථා
ච උප්පන්නස්ස සතිසම්බොජ්ඣධංගස්ස භාවනාය පාරිච්ඡරි හෝති - යම්
කරුණෙකින් උපත් ස්මෘති සමෝධ්‍යාදියා ගේ වැඩීමෙන් සම්පුණ්ණී
වීම වේ ද; තඤ්ඤ පජානාති - ඒ කාරණයත් දනගනී.

17. සන්නං වා අජ්ඣධනං ධම්මච්චය සම්බොජ්ඣධංගං - පෙ -
තමා කෙරෙහි ප්‍රතිලාභ වශයෙන් විදුමාන වූ (වතුසුභ්‍යාය විමසන්නා
වූ) ධර්මච්චයසමෝධ්‍යාදිය හෝ, මාගේ සිත තුළ ධර්මච්චය
සමෝධ්‍යාදිය ඇතුළු දනගනී; (ප්‍රතිලාභ නොකිරීම් වශයෙන්
තමාගේ සිත තුළ අවිදුමාන වූ ධර්මච්චය සමෝධ්‍යාදිය හෝ,
මාගේ සිත තුළ ධර්මච්චය සමෝධ්‍යාදිය නැතැයි දනගනී; යම්

ව උපපත්තසුස ධම්මවිවය සම්බොජ්ඣධගසුස භාවනාය පාරිපුරි හෝති තඤ්ඤ පජානාති.

18. සන්නං වා අජ්ඣධන්තං චිරියසම්බොජ්ඣධගං අභවී මේ අජ්ඣධන්තං චිරියසම්බොජ්ඣධධෙගෝති පජානාති, අසන්නං වා අජ්ඣධන්තං චිරියසම්බොජ්ඣධධගං නභවීමේ අජ්ඣධන්තං චිරියසම්බොජ්ඣධධෙගෝති පජානාති, යථා ව අනුපපත්තසුස චිරියසම්බොජ්ඣධධගසුස උපපාදෝහෝති තඤ්ඤ පජානාති, යථා ව උපපත්තසුසචිරියසම්බොජ්ඣධධගසුස භාවනායපාරිපුරිහෝතිතඤ්ඤ පජානාති.

19. සන්නං වා අජ්ඣධන්තං පිතිසම්බොජ්ඣධධගං අභවීමේ අජ්ඣධන්තං පිති සම්බොජ්ඣධධෙගෝති පජානාති, අසන්නං වා අජ්ඣධන්තං පිතිසම්බො-

කරුණෙකින් නුපත් ධම්මවිවය සමෝධායධගයා ගේ ඉපැදීම වේද (පරිපුච්ඡකතාදි) ඒ කාරණයෙන් දනගනී; යම් කාරණයකින් උපත් ධම්මවිවය සමෝධායධගයා ගේ භාවනාවෙන් සම්පුණ්ණී වීම වේ ද ඒ කාරණයක් දනගනී.

18. සන්නං වා අජ්ඣධන්තං චිරියසම්බොජ්ඣධධගං - පෙ - ප්‍රතිලාභ වශයෙන් තමා කෙරෙහි විදමාන වූ වීයසීසමෝධායධගය මා ගේ අධ්‍යාතමයෙහි වීයසීසමෝධායධගය ඇතැයි දනගනී; අප්‍රතිලාභ වශයෙන් තමා කෙරෙහි අවිදමාන වූ වීයසීසමෝධායධගය මාගේ ආධ්‍යාතමයෙහි වීයසීසමෝධායධගය නැතැයි දන ගනී; යම් කාරණයකින් නුපත් වීයසීසමෝධායධගයාගේ ඉපැදීම වේ ද; (අපාය භය සැලකීම් ආදි) ඒ කාරණයක් දනගනී; යම් කාරණයකින් උපත් වීයසීසමෝධායධගයා ගේ වැඩිමෙන් (රහත් මගින්) පිරීම වේ ද ඒ කාරණයක් දනගනී; .

19. සන්නං වා අජ්ඣධන්තං පිතිසම්බොජ්ඣධධගං - පෙ - ප්‍රතිලාභ වශයෙන් තමා කෙරෙහි විදමාන වූ ප්‍රීති සමෝධායධගය හෝ, මා ගේ සිත තුළ ප්‍රීති සමෝධායධගය ඇතැයි කියා දනගනී; (නො

ජකධවගං තඤ්ච මේ අජකධතතං පීතිසම්බොජකධ-
වගෝති, පජානාති, යථා ව අනුපපන්තස්ස
පීතිසම්බොජකධවගස්ස උපපාදෝභෝතිතකඳව
පජානාති, යථා ව උපපන්තස්ස පීති සම්-
බොජකධවගස්ස භාවනාය පාරිපුරි භෝති
තකඳවපජානාති.

20. සනතං වා අජකධතතං පස්සධිසම්බො-
ජකධවගං අඤ්ච මේ අජකධතතං පස්සධිසම්බොජකධ-
වගෝති පජානාති, අසනතං වා අජකධතතං
පස්සධිසම්බොජකධවගං තඤ්ච මේ අජකධතතං
පස්සධිසම්බොජකධවගෝති පජානාති, යථා ව
අනුපපන්තස්ස පස්සධිසම්බොජකධවගස්ස උප-
පාදෝ භෝති තකඳව පජානාති, යථා ව උපප-
න්තස්ස පස්සධිසම්බොජකධවගස්ස භාවනාය
පාරිපුරි භෝති තකඳව පජානාති.

උදාහරණයක් ලෙසින්) තමා කෙරෙහි අවිද්‍යාමාන වූ ප්‍රීතිසම්බන්ධය හෝ
මාගේ සිත තුළ ප්‍රීති සම්බන්ධය නැතැයි කියා දැනගනී; යම්
කරුණෙකින් නූපත් ප්‍රීතිසම්බන්ධයා ගේ ඉපැදීම වේද, (බුදු ගුණ
සිහි කිරීම ආදී) ඒ කාරණයක් දැනගනී ; යම් කරුණෙකින් උපත්
ප්‍රීතිසම්බන්ධයාගේ භාවනාවෙන් (රහත් මගින්) සම්පූර්ණ වීම වේ
ද, ඒ කාරණයක් දැනගනී.

20. සනතං වා අජකධතතං පස්සධිසම්බොජකධවගං - පෙ -
ප්‍රතිලාභ වශයෙන් තමා කෙරෙහි ඇති (කාය චිත්ත දෙදෙනාගේ
පීඩාවත් සන්තිඉවන) ප්‍රශ්නිධි සම්බන්ධය 'මාගේ සිත තුළ
ප්‍රශ්නිධි සම්බන්ධය ඇතැයි දැනගනී ; තමා කෙරෙහි අවිද්‍යාමාන
වූ ප්‍රශ්නිධිසම්බන්ධය 'මාගේ සිත තුළ ප්‍රශ්නිධිසම්බන්ධය
නැතැයි දැනගනී; යම් කරුණෙකින් නූපත් ප්‍රශ්නිධි සම්බන්ධයාගේ
ඉපැදීම වේ ද, (යෝනිසොමනසිකාරාදී වූ) ඒ කාරණයක්
දැනගනී; යම් කරුණකින් උපත් ප්‍රශ්නිධිසම්බන්ධයා ගේවැඩීමෙන්
(රහත්මගින්) පිරීම වේ ද, ඒ කාරණයක් දැනගනී.

21. සන්න වා අජකධනනං සමාධිසම්බො-
 ජකධවගං අතථ මේ අජකධනනං සමාධිසම්බොජකධ-
 ඩෙගාති පජානාති අසන්නං වා අජකධනනංසමාධි
 සම්බොජකධවගං නතථ මේ අජකධනනං සමාධි
 සම්බොජකධවගෝති පජානාති, යථා ච අනුප්ප -
 න්නස්ස සමාධිසම්බොජකධවගස්ස උප්පාදෝභෝති
 තඤඤ පජානාති, යථා ච උප්පන්නස්ස සමාධිස-
 ම්බොජකධවගස්ස භාවනාය පාරිපුරි භෝති තඤඤ
 පජානාති.

22. සන්න වා අජකධනනං උපෙකඛාසම්බො-
 ජකධවගං අතථ මේ අජකධනනං උපෙකඛාසම්බො-
 ජකධවගාති පජානාති, අසන්නං වා අජකධනනං
 උපෙකඛාසම්බොජකධවගං නතථ මේ අජකධනනං
 උපෙකඛාසම්බොජකධවගෝති පජානාති, යථා ච
 අනුප්පන්නස්ස උපෙකඛා සම්බොජකධවගස්ස

21. සන්න වා අජකධනනං සමාධිසම්බොජකධවගං - පෙ - ප්‍රතිලාභ
 වශයෙන් තමා කෙරෙහි විද්‍යමාන වූ (සිත එකඟ වීම ලක්ෂණ කොට
 ඇති) සමාධි සමෝධායවගය හෝ 'මා ගේ සිත තුළ සමාධි
 සමෝධායවගය ඇතැයි දනගනී; තමා කෙරෙහි අවිද්‍යමාන වූ
 සමාධිසමෝධායවගය හෝ 'මාගේ සිත තුළ සමාධිසමෝධායවගය
 නැතැයි දනගනී; යම් කරුණෙකින් නූපත් සමාධි සමෝධායවගයාගේ
 ඉපැදීම වේ ද, (සමථ නිමිත්ත - වස්තුවිභද්‍ර ක්‍රියාදි) ඒ කාරණය ද
 දනගනී, යම් කරුණෙකින් උපත් සමාධිසමෝධායවගයාගේ වැඩීමෙන්
 පිරීම වේ ද, ඒ කාරණයත් දනගනී.

22. සන්න වා අජකධනනං උපෙකඛාසම්බොජකධවගං - පෙ -
 ප්‍රතිලාභ වශයෙන් තමා කෙරෙහි විද්‍යමාන වූ හෝ (සත්ත්ව
 සංස්කාරයන් කෙරෙහි මැදහත් බව යැයි කියන ලද) උපේක්ෂා
 සඩ්ධායාන සමෝධායවගය 'මාගේ සිත තුළ උපේක්ෂා සමෝධායවගය
 ඇතැයි දනගනී; තමා කෙරෙහි අවිද්‍යමාන වූ හෝ උපේක්ෂා-
 සමෝධායවගය.

උප්පාදෝ හෝති තඤ්ඤ පජානාති, යථාච උප්ප-
න්තස්ස උපෙකඛාසමිඛොජ්ඣධගස්ස භාවනාය
පාරිපුරි හෝති තඤ්ඤ පජානාති.

23. ඉති අජ්ඣධතතං වා ධම්මේසු ධම්මානුපස්සි
විහරති, ඛහිධා වා ධම්මෙසු ධම්මානුපස්සිවිහරති
අජ්ඣධතතඛහිධා වා ධම්මෙසු ධම්මානුපස්සි විහරති,
සමුදයධම්මානුපස්සි වා ධම්මෙසු විහරති,
වයධම්මානුපස්සි වා ධම්මෙසු විහරති, සමුදය
වයධම්මානුපස්සි වා ධම්මෙසු විහරති, අත්ථි
ධම්මෝති වා පනස්සසතිපච්චුපඨිතාහෝති යාච

මාගේ සිත තුළ උපේක්ෂාසමෝධායධගය. නැතැයි දනගනී; යම්
කරුණෙකින් තුළත් උපේක්ෂා සමිඛෝධායධගයාගේ ඉපැදීමකුත් වේද
(සන්තචමධාසථානාදි) ඒ කාරණයත් දනගනී; යම්කරුණෙකින් උපත්
උපේක්ෂා සමිඛෝධායධගයා ගේ භාවනාවෙන් රහත් මගින් සම්පූර්ණ
වීමකුත් වේ ද, ඒ කාරණයත් දනගනී.

23. ඉති - මෙපරිද්දෙන්; අජ්ඣධතතං වා ධම්මේසු - තමාගේ
බෝධායධග ධම්මයන්හි හෝ; ධම්මානු පස්සි විහරති - ධම්මයන් අනුව
බලමින් වෙසෙයි; ඛහිධා වා ධම්මේසු - අන්‍යයා ගේ බෝධායධග
ධම්මයන්හි හෝ; ධම්මානුපස්සි විහරති - ධම්මයන් අනුව බලමින් වෙසෙයි;
අජ්ඣධතතඛහිධා වා ධම්මේසු - කලෙක තමාගේ ද කලෙක අන්‍යයාගේ
ද බෝධායධග ධම්මයන්හි; ධම්මානුපස්සි විහරති - ධම්මයන් අනුව බලමින්
වෙසෙයි; ධම්මේසු - බෝධායධග ධම්මයන්හි; සමුදයධම්මානුපස්සි වා
විහරති - ඉපැදීමේ ස්වභාවය අනුව බලමින් හෝ වෙසෙයි; ධම්මේසු -
බෝධායධග ධම්මයන්හි වයධම්මානුපස්සි වා - ව්‍යයධම්මයන් අනුව
බලමින් හෝ වෙසෙයි; ධම්මේසු - බෝධායධග ධම්මයන්හි; සමුදය
වයධම්මානුපස්සි වා විහරති - කලෙක උත්පත්ති ස්වභාව ද කලෙක
විනාශ ස්වභාව ද අනුව බලමින් හෝ වෙසෙයි; අත්ථි ධම්මෝති වා පන
- බෝධායධග ධම්මයෝ වනාහි ඇතැයි කියා ද; අස්ස - ඒ
යෝගාවචරයාගේ ; සතිපච්චුපඨිතා හෝති - සිහිය ඵලඹ සිටියා වෙයි;
(ඒ ස්මෘතිය වනාහි) යාචදේව - යම්තාක්; ඤ්ණමත්තාය - මතුමත්තෙහි

දේව ඤාණමතතාය පතිස්සතිමතතාය, අතිස්සිතෝ ව විහරති, න ව කිඤචී ලෝකේ උපාදියති ඵටං බෝ හිකඛවේ හිකඛු ධමමෙසු ධමමානුපස්සි විහරති සත්තසු බොජ්ඣංදියෙසු.

24. සුත ව පරං හිකඛවේ! හිකඛු ධමමෙසු ධමමානුපස්සි විහරති, චතුසු අරියසච්චේසු, කථඤච හිකඛවේ හිකඛු ධමමෙසු ධමමානුපස්සි විහරති චතුසු අරියසච්චේසු, ඉධ හිකඛවේ! හිකඛු ඉදං දුක්ඛතති යථාභූතං පජානාති, අයං දුක්ඛ සමුදයෝති යථා භූතං පජානාති, අයං දුක්ඛ නිරෝධෝති

ඥානායා ගේ වැඩීම පිණිස ද; පතිස්සතිමතතාය - සිහිය වැඩීම පිණිස ද වෙයි; අතිස්සිතෝ ව විහරති - තෘෂ්ණාදෘෂටින් අනිශ්‍රිත වූයේ ද වෙසෙයි; ලෝකේ - ලෝකයෙහි; න ව කිඤචී උපාදියති - රූපාදි කිසි ධර්මයක් නිත්‍යාදී වශයෙන් දැඩිකොට නො ද ගනී; හිකඛවේ - මහණෙනි; හිකඛු - මහණ තෙම; ඵටං බෝ - මෙසේ වනාහි; සත්තසු බොජ්ඣංදියෙසු ධම්මේසු - සඤ්ඤා බෝධියාදිය ධර්මයන්හි; ධමමානුපස්සි විහරති - ධර්මයන් අනුව බලමින් වෙසේ.

බෝධාධන පචය සි.

24. සුත ව පරං හිකඛවේ - නැවත ද මහණෙනි; හිකඛු - මහණ තෙම; චතුසු අරියසච්චේසු ධම්මේසු - චතුරාර්ය්‍යසත්‍ය ධර්මයන්හි; ධමමානුපස්සි විහරති - අර්ය්‍යසත්‍ය ධර්මයන් අනුව බලමින් වාසය කෙරෙයි; හිකඛවේ - මහණෙනි; හිකඛු - යෝගාවචර මහණ තෙම; චතුසු අරියසච්චේසු ධම්මේසු - චතුරාර්ය්‍යසත්‍ය ධර්මයන්හි; ධමමානුපස්සි - ධර්මානුදර්ශිව; කථඤච විහරති - කෙසේ වාසය කෙරේ ද? හිකඛවේ - මහණෙනි! ඉධ - මේ ශාසනයෙහි; හිකඛු - යෝගාවචර මහණ තෙම; ඉදං දුක්ඛතති යථාභූතං පජානාති - මේ දු:ඛාර්ය්‍යසත්‍ය යයි ජීවු පරිද්දෙන් දැනගනී; අයං දුක්ඛසමුදයෝති යථාභූතං පජානාති - මේ

යථාභූතං පජානාති, අයං දුක්ඛනිරෝධගාමිනී පටිපදුති යථාභූතං පජානාති.

25. කතමඤ්ඤ භික්ඛවේ දුක්ඛං අරියසව්වං? ජාතිපි දුක්ඛා ජරාපි දුක්ඛා මරණමපි දුක්ඛං සෝකපරිදේව දුක්ඛදෝමසසුපායාසාපි දුක්ඛා අප්පියේහි සම්පයෝගෝ දුක්ඛෝ පියේහි විප්පයෝගෝ දුක්ඛෝ යමපිච්ඡං න ලභති තමපි දුක්ඛං සධ්ධිතේතන පඤ්චුපාදනකඛන්ධා දුක්ඛා.

26. කතමා ච භික්ඛවේ ජාති? යා තේසං තේසං සත්තානං තමිහි තමිහි සත්තනිකායේ යාජාති.

දු:ඛපමුද්‍රයාසීසත්‍ය යයි ඒවු පරිද්දෙන් දැනගනී; අයං දුක්ඛනිරෝධෝති යාථභූතං පජානාති - මේ දු:ඛනිරෝධායාසීසත්‍ය යයි ඒවු පරිදෙන් දැනගනී; අයං දුක්ඛනිරෝධගාමිනීපටිපදුති යථාභූතං පජානාති - මෝ දු:ඛනිරෝධගාමිනී ප්‍රතිපද්‍යාසී සත්‍ය යයි ඒවු පරිද්දෙන් දැනගනී.

25. කතමඤ්ඤ භික්ඛවේ දුක්ඛං අරියසව්වං - මහණෙනි දු:ඛායාසීසත්‍ය කවරේද? ජාතිපි දුක්ඛා - ඉපැදීම ද දුක් වන්නී ය; ජරාපි දුක්ඛා - ජරාව ද දුක් වන්නී ය; මරණමපි දුක්ඛං - මරණයද දුක් වන්නේ ය; සෝකපරිදේව දුක්ඛදෝමසස්ස පායාසාපි දුක්ඛා - ශෝකය වැලපීම ය දුක්ඛය දොමනස ය දඩ්ඬි ආයාසය යන මොහු ද දුක් වන්නාහු ය; යමපිච්ඡං න ලභති තමපි දුක්ඛං - කැමති වූ යමක් නොලබා ද එය ද දුක් වන්නේ ය; සධ්ධිතේතන පඤ්චුපාදන කඛන්ධා දුක්ඛා - සංකෂේපයෙන් පඤ්චෝපාදනස්කන්ධයෝ දුක්වන්නාහුය ය.

26. කතමා ච භික්ඛවේ ජාති - මහණෙනි; ජාති නම් කවරිද? තේසං තේසං සත්තානං - ඒ ඒ සත්වයන්ගේ තමිහි තමිහි සත්තනිකායේ - ඒ ඒ සත්ත්වවර්ගයෙහි ; යා ජාති - යම් ඉපදීමෙක්වේ ද සඤ්ඤාජාති - පරිපුණ්ණි අවයව ඇත්තවුන්ගේ වශයෙන් යම් හටගැනීමෙක් වේද; ඔකකතනි - යම් අවක්‍රාන්තිකයක් හෙවත් මවු කුසට බැස ගැනීමෙක් වේ ද; අහිනිබ්බන්ති - යම් ප්‍රකට ව පහලවීමෙක් වේ ද; බන්ධානං පාඤ්ඤාවෝ - ස්කන්ධයන්ගේ යම් පහලවීමෙක් වේ ද ආයතනාංපටිලාගෝ

සඤ්ජානි, ඔක්කන්ති, අභිනිඛන්ත, බන්ධනං පාතුභාවෝ, ආයතනානං පටිලාහෝ, අයං චූචති හික්ඛවේ ජාති.

27. කතමා ච හික්ඛවේ ජරා? යා තේසං තේසං සත්තානං තමිහි තමිහි සත්තනිකායේ ජරාජරණතා ඛණ්ඩිච්චං පාලිච්චං වලිත්තවතා- ආයුනෝ සංභාති ඉන්ද්‍රියානං පරිපාකෝ. අයං චූචති හික්ඛවේ ජරා.

28. කතමඤ්ච හික්ඛවේ මරණං? යං තේසං තේසං සත්තානං තමිහා තමිහා සත්තනිකායේ චූති චචතතා හෙදෝ අත්තරධානං මච්චුමරණං

- ආයතනයන්ගේ යම් ප්‍රතිලාභයක්වේ ද අයං චූචති හික්ඛවේ ජාති - මහණෙනි! මෝ ජාති නමැයි කියනු ලැබේ.

27. කතමා ච හික්ඛවේ ජරා - මහණෙනි! ජරාව කවරී ද? තේසං තේසං සත්තානං - ඒ ඒ සත්වයන් ගේ; තමිහි තමිහි සත්ත නිකායේ - ඒ ඒ සත්වනිකායයෙහි; යා ජරා - යම් දිරිමෙක් වේ ද; ජරණතා - දිරනබවෙක් වේ ද; ඛණ්ඩිච්චං - කැඩුණු දත් ඇති බවෙක් වේ ද ; පාලිච්චං - පැසුණු කෙස් ඇතිබවෙක් වේ ද; වලිත්තවතා - ඇහ රැළිවැටුණු බවෙක් වේ ද; ආයුනෝ සංභාති ආයුෂයා ගේ පිරිහීමෙක් වේ ද; ඉන්ද්‍රියානං පරිපාකෝ - ඉඳුරන්ගේ මිහිකිරීමෙක් වේ ද; අයං චූචති හික්ඛවේ ජරා - මහණෙනි! මෝ තොමෝ ජරාවයැයි කියනු ලැබේ.

28. කතමඤ්ච හික්ඛවේ මරණං - මහණෙනි! මරණය; කීමෙක් ද? තේසං තේසං සත්තානං - ඒ ඒ සත්වයන්ගේ තමිහා තමිහා සත්තනිකාය - ඒ ඒ සත්වනිකායයෙන්; යා චූති - යම් චූත වීමෙක් වේ ද; චචතතා - චූතවෙන බවෙක් වේ ද; හෙදො - ස්කන්ධයන්ගේ බිඳීමෙක් වේ ද; අත්තරධානං - අතුරුදහන් වීමෙක් වේද; මච්චුමරණං - මෘත්‍යු සම්බන්ධ මරණයෙක් වේ ද; කාලකිරියා - කාලක්‍රියාවෙක්

කාලකිරියා ඛන්ධානං හෙදෝ කල්ලේඛරස්ස නිකේඛපෝ, ඉදං චූචති භික්ඛවේ මරණං.

29. කතමෝ ච භික්ඛවේ සෝකෝ? යෝ බෝ භික්ඛවේ අඤ්ඤතරඤ්ඤතරේන ව්‍යසනේන සමන්තාගතස්ස අඤ්ඤතරඤ්ඤතරේන දුක්ඛධමෙමන චූච්ඨස්ස යෝ බෝසෝකෝ, සෝචනා සෝචිතතනං අනෝ සෝකෝ අනෝ පරිසෝකෝ, අයං චූචති භික්ඛවේ සෝකෝ.

30. කතමෝ ච භික්ඛවේ පරිදේවෝ? යෝ බෝ භික්ඛවේ අඤ්ඤතරඤ්ඤතරේන ව්‍යසනේන සමන්තාගතස්ස අඤ්ඤතරඤ්ඤතරේන දුක්ඛ

වේද ඛන්ධානං හේදෝ - ස්කන්ධයන්ගේ හේදයක් වේද; කල්ලේඛරස්ස නිකේඛපෝ - කල්ලේඛරයා ගේ බහාලීමෙක් වේ ද; ඉදං චූචති භික්ඛවේ මරණං - මහණෙනි! මේ කාරණය මරණ යැයි කියනු ලැබේ.

29. කතමෝච භික්ඛවේ සෝකෝ - මහණෙනි! ශෝකය කවරේද? භික්ඛවේ - මහණෙනි! අඤ්ඤ තරඤ්ඤ තරේන ව්‍යසනේන සමන්තාගතස්ස - ඥතිව්‍යසනාදි එක්තරා ව්‍යසනයෙකින් යුක්ත වූවහු ගේ ද; අඤ්ඤතරඤ්ඤතරේන දුක්ඛ ධම්මේන චූච්ඨස්ස - එක්තරා දුඃඛ සභාවයකින් ස්පෂීකරන ලද්දහුගේ ද යෝ බෝ සෝකෝ - යම් ශෝක කිරීමෙක් වේ ද; සෝචනා - ශෝක කරන ආකාරයෙක් වේ ද; සෝචිතතනං - ශෝකකරනබවෙක් වේද; අනෝ සෝකෝ - ඇතුළත ශෝක කිරීමෙක් වේ ද; අනෝ පරි සෝකෝ - ඇතුළත හාත්පසින් ශෝක කිරීමෙක් වේ ද; අයං චූචති භික්ඛවේ සෝකෝ - මහණෙනි; මේ තෙමි ශෝක යයි කියනු ලැබේ.

30. කතමෝ ච භික්ඛවේ පරිදේවෝ - මහණෙනි! පරිදේවය කවරේ ද? භික්ඛවේ - මහණෙනි; අඤ්ඤ තරඤ්ඤතරේන ව්‍යසනේන සමන්තාගතස්ස - එක්තරා ව්‍යසනයෙකින් යුක්ත වූවහුගේ අඤ්ඤතරඤ්ඤතරේන දුක්ඛ ධම්මේන චූච්ඨස්ස - එක්තරා දුඃඛ සභාවයෙකින් ස්පෂී කරන ලද්දහු ගේ; යෝ බෝ ආදේවො - යම් තම

ධමමෙන චුට්ඨස්ස ආදේවෝ පරිදේවෝ ආදේවනා පරිදේවනා ආදේවිතතනං පරිදේවිතතනං, අයං චූචති භික්ඛවේ පරිදේවෝ.

31. කතමඤඤ භික්ඛවේ දුක්ඛං? යං බෝ භික්ඛවේ කායිකං දුක්ඛං කායිකං අසානං කාය සම්ඵස්සජං දුක්ඛං අසානං වේදයිතං, ඉදං චූචති භික්ඛවේ දුක්ඛං.

32. කතමඤඤ භික්ඛවේ දෝමනස්සං? යං බෝ භික්ඛවේ චේතසිකං දුක්ඛං චේතසිකං අසානං මනෝසම්ඵස්සජං දුක්ඛං අසානං වේදයිතං, ඉදං චූචති භික්ඛවේ දෝමනස්සං.

කියා හැඩිමෙක් වේ ද පරිදේවෝ - යම් ගුණ කියා හැඩිමෙක් වේ ද; ආදේවනා - නම් කියා හඬන ආකාරයෙක් වේ ද; පරිදේව නා - ගුණ කියා හඬන ආකාරයෙක් වේ ද; ආදේවිතතන - නම් කියා හඬන බවෙක් වේ ද; පරිදේවිතතනං - ගුණ කියා හඬනබවෙක් වේ ද; අයංචූචති භික්ඛවේ පරිදේවෝ - මහණෙනි! මේ පරිදේව යයි කියනු ලැබේ.

31. කතමඤඤ භික්ඛවේ දුක්ඛං - මහණෙනි! දුක්ඛ කවරේ ද? යං බෝ භික්ඛවේ - කායිකං දුක්ඛං - මහණෙනි! කයෙහි හටගත් යම් දුක්ඛෙක් වේ ද; කායිකං අසානං - කයෙහි හටගත් යම් නො සුවයෙක් වේ ද; කායසම්ඵස්සජං - කායසංස්පෘශ්ඨයෙන් හටගත් දුක්ඛං - දුක්ඛෙක් වේ ද; අසානං - අමධුර වූ; වේදයිතං - කර්කශ වූ වේදනාවක් වේ ද; ඉදං චූචති භික්ඛවේ දුක්ඛං - මහණෙනි! මෙය දුක්ඛ යැයි කියනු ලැබේ.

32. කතමඤඤ භික්ඛවේ දෝමනස්සං - මහණෙනි; දෝමනස්ස කවරේ ද? යං බෝ භික්ඛවේ චේතසිකං දුක්ඛං - මහණෙනි; යම් චේතසික දුක්ඛෙක් වේ ද; චේතසිකං අසානං - සිතින් හටගත් නො සුවයෙක් වේ ද; මනෝසම්ඵස්සජං - චිත්ත සංස්පෘශ්ඨයෙන් හටගත් ; දුක්ඛං - දුක්ඛෙක් වේ ද; අසානං - අමධුර බවෙක් වේද; වේදයිතං - කර්කශ වූ වේදනාවක් වේ ද; ඉදං චූචති භික්ඛවේ දෝමනස්සං - මහණෙනි; මෙය දෝමනස්ස යැයි කියනු ලැබේ.

33. කතමෝ ච භික්ඛවේ උපායාසෝ? යෝ ඛෝ භික්ඛවේ අඤ්ඤතරඤ්ඤතරේන ව්‍යසනේන සමන්තාගතස්ස අඤ්ඤතරඤ්ඤතරේන දුක්ඛධම්මේන චුට්ඨස්ස ආයාසෝ උපායාසෝ ආයාසිතතං උපායාසිතතං, අයං චූචති භික්ඛවේ උපායාසෝ.

34. කතමඤඤ භික්ඛවේ යමපිච්ඡං න ලහති තමපි දුක්ඛං? ජාතිධම්මානං භික්ඛවේ සත්තානං ජ්වං ඉච්ඡං උපපජ්ජති අහෝ චත මයං න ජාතිධම්මා අස්සාම නච චත නෝ ජාති ආගච්ඡස්සාති, න ඛෝ පනේතං ඉච්ඡාය පත්තබ්බං, ඉදමපි යමපිච්ඡං න ලහති තමපි දුක්ඛං

33. කතමෝ ච භික්ඛවේ උපායාසෝ - මහණෙනි ! උපයාසය කචරේ ද! භික්ඛවේ - මහණෙනි! අඤ්ඤතරඤ්ඤතරේන ව්‍යසනේන - සමන්තාගතස්ස - එක්තරාව්‍යසනයෙකින් යුක්තවුවාහු ගේ ද අඤ්ඤතරඤ්ඤතරේන දුක්ඛධම්මේන චුට්ඨස්ස - එක්තරා දුඃඛ ස්වභාවයකින් ස්පඨී කරන ලද්දහු ගේද! යෝ ඛෝ ආයාසෝ - යම් ආයාසයෙක් වේද; උපායාසෝ - බලවත් ආයාසයෙක් වේ ද; ආයාසිතතං - වෙහෙසුණුවෙක් වේ ද; උපායාසිතතං - දැඩිව වෙහෙසුණුවෙක් වේද; අයං චූචති භික්ඛවේ උපායාසෝ - මහණෙනි! මේ තෙමේ උපයාස යැයි කියනු ලැබේ.

34. කතමඤඤ භික්ඛවේ යමපිච්ඡං න ලහති තමපි දුක්ඛං - මහණෙනි කැමති වූ යමක් නො ලබා නම් එය ද දුක්චන්තේය, යනු කචරේ ද? භික්ඛවේ - මහණෙනි! ජාතිධම්මානං සත්තානං - ජාතිය (ඉපදීම) ස්වභාව කොට ඇති සත්ත්වයන් හට; ජ්වං ඉච්ඡා උපපජ්ජති - මෙබඳු ආශාවක් උපදී; (කිමෙක් ද යත්?) මයං න ජාතිධම්මා අස්සාම ඇපි ජාතිය ස්වභාව කොට ඇත්තමෝ නොවන්නෙමු නම්; නච චත නෝ ජාති ආගච්ඡස්සාම - ඒකාන්තයෙන් අපට ජාතිය නොඑන්නේ නම්; අහෝ චත ඉති - ඉතා යෙහෙකැයි කියායි; න ඛෝ පනේතං ඉච්ඡාය පත්තබ්බං - එතෙකුළු වුවත් තෙල කාරණය ඉච්ඡාවෙන් හෙවත් කැමැත්තෙන් නොලැබිය හැකි වෙයි; ඉදමපි යමපිච්ඡං න ලහති තමපි දුක්ඛං - මේ ද කැමති යමකු නොලබා නම් එය ද දුක් වේ යැයි කියන ලද දුක් කොටස වන්නේ යි.

35. ජරාධමමානං හික්ඛවේ සත්තානං ජ්වං ඉච්ඡා උප්පජ්ජති අහෝ වත මයං න ජරාධමමා අස්සාම න ව වත තෝ ජරා ආගච්ඡෙය්‍යාති, න ඛෝ පනේතං ඉච්ඡාය පත්තඛඛං, ඉදම්පි යම්පිච්ඡං න ලහති තම්පි දුක්ඛං.

36. ව්‍යාධිධමමානං හික්ඛවේ සත්තානං ජ්වං ඉච්ඡා උප්පජ්ජති, අහෝ වත මයං න ව්‍යාධි ධමමා අස්සාම න ව වත තෝ ව්‍යාධි ආගච්ඡෙය්‍යාති, න ඛෝ පනේතං ඉච්ඡාය පත්තඛඛං, ඉදම්පි යම්පිච්ඡං න ලහති තම්පි දුක්ඛං.

37. මරණධමමානං හික්ඛවේ සත්තානං ජ්වං ඉච්ඡා උප්පජ්ජති, අහෝවත මයං න මරණධමමා අස්සාම න ව වත තෝ මරණං ආගච්ඡෙය්‍යාති න

35. ජරා ධමමානං හික්ඛවේ සත්තානං - -පෙ- මහණෙනි; දිරීම සිභාව කොට ඇති සත්වයනට මෙ බඳු ආශාවක් උපදී; ඇපි ජරාව සිභාව කොට ඇත්තමෝ නොවන්නෙමු නම් ඉතා යෙහෙක ජී-කාන්තයෙන් අපට ජරාව නොඑන්නේ නම් ඉතා යෙහෙකැයි කියායි; එතෙකුදු වුවත් මේ කාරණය වූ කලී ආශාවෙන් නොලැබිය හැකි වෙයි; මෙ ද කැමති වූ යමක් නො ලබා නම් එය ද දුකැයි කියන ලද දුක් කොටස වේ.

36. ව්‍යාධිධමමානං හික්ඛවේ සත්තානං - පෙ- මහණෙනි; ව්‍යාධිය සිභාව කොට ඇති සත්වයනට මෙ බඳු කැමැත්තක් උප - දින්නේය: ඇපි ව්‍යාධිය සිභාව කොට ඇත්තමෝ නො වන්නෙමු නම් යෙහෙක; එකාන්තයෙන් අපට ව්‍යාධිය නො ද එන්නේ නම් ඉතා යෙහෙකැයි කියායි; එතෙකුදු වුවත් මේ කාරණය ආශාවෙන් නො ලැබිය හැකි වෙයි. මෙ ද කැමති වූ යමක් නො ලබා නම් එය ද දුක් වේ යැයි කියන ලද දුක් කොටස වේ.

37. මරණධමමානං හික්ඛවේ සත්තානං - පෙ- මහණෙනි; මරණය සිභාව කොට ඇති සත්වයනට මෙබඳු ඉච්ඡාවක් උපදී; ඇපි මරණය සිභාව කොට ඇත්තමෝ නො වන්නෙමු නම්, එකාන්තයෙන් අපට මරණය නො ද එන්නේ නම්, ඉතා යෙහෙකැයි කියායි එතෙකුදු වුවත්

බෝ පතේතං ඉවජාය පතතබ්බං, ඉදම්පි යම්පිවජං
න ලහති තම්පි දුක්ඛං.

38. සෝකධම්මානං හික්ඛවේ සත්තානං ජීවං
ඉවජා උප්පජ්ජති, අහෝ වත මයං න සෝක ධම්මා
අස්සාම න ච වත තෝ සෝකෝ ආගවෙජ යාති,
න බෝ පතේතං ඉවජාය පතතබ්බං, ඉදම්පි යම්පිවජං
න ලහති තම්පි දුක්ඛං.

39. පරිදේවධම්මානං හික්ඛවේ සත්තානං ජීවං
ඉවජා උප්පජ්ජති, අහෝ වත මයං න පරි දේවධම්මා
අස්සාම න ච වත තෝ පරිදේවෝ ආගවෙජයාති;
න බෝ පතේතං ඉවජාය පතත බ්බං, ඉදම්පි
යම්පිවජං න ලහති තම්පි දුක්ඛං.

මේ කාරණය ආශාවෙන් නො ලැබිය හැකි වෙයි, මෙ ද කැමති යමක්
නො ලබා නම් එය ද දුක් යැයි කියන ලද දුක් කොටස වේ.

38. සෝකධම්මානං හික්ඛවේ සත්තානං - පෙ- මහණෙනි! ශෝකය
සහිතව කොට ඇති සත්වයනට මෙබඳු ආශාවක් උපදී; ඇපි ශෝකය
සහිතව කොට ඇත්තමෝ නො වන්නෙමු නම් ඉතා යෙහෙක,
එකාන්තයෙන් අපට ශෝකය නො ද පැමිණේ නම් ඉතා යෙහෙකැයි
එතකුදු වුවත් මේ කාරණය ආශාවෙන් නො ලැබිය හැකි වෙයි; මෙද
කැමති යමක් නොලබා නම් එය ද දුක් වේ යයි කියන ලද දුක් කොටස
වේ.

39. පරිදේවධම්මානං හික්ඛවේ සත්තානං - පෙ- මහණෙනි;
පරිදේවය සහිතව කොට ඇති සත්වයනට මෙබඳු කැමැත්තක්
උපදී! ඇපි පරිදේවය සහිතව කොට ඇත්තමෝ නොවන්නෙමු නම්
ඒකාන්තයෙන් පරිදේවය අපට නොද පැමිණෙන්නේ නම් ඉතා
යෙහෙකැයි කියායි; එතකුදු වුවත් මේ කාරණය ආශාවෙන් නො
ලැබිය හැකි වෙයි; මෙ ද කැමති යමක් නො ලබා නම් එය ද දුක්
වේ යයි කියන ලද දුක් කොටස වන්නේ යි.

40. දුක්ඛධම්මානං හික්ඛවේ සත්තානං ජීවං ඉවජා උප්පජ්ජති. අහෝ වත මයං න දුක්ඛධම්මා අස්සාම න ච වත නෝ දුක්ඛං ආගචෙජ්ජය්‍යාති. න ඛෝ පනේතං ඉවජාය පත්තඛඛං ඉදම්පි යම්පිචජං න ලහති තම්පි දුක්ඛං.

41. දෝමනස්ස ධම්මානං හික්ඛවේ සත්තානං ජීවං ඉවජා උප්පජ්ජති අහෝ වත මයං න දෝමනස්සධම්මා අස්සාම න ච වත නෝ දෝමනස්සං ආගචෙජ්ජය්‍යාති, න ඛෝපනේතං ඉවජාය පත්තඛඛං ඉදම්පි යම්පිචජං න ලහති තම්පි දුක්ඛං.

42. උපායාසධම්මානං හික්ඛවේ සත්තානං ජීවං ඉවජා උප්පජ්ජති, අහෝ වත මයං න

40. දුක්ඛ ධම්මානං හික්ඛවේ සත්තානං - පෙ- මහණෙනි! කායික දුඃඛය සභාව කොට ඇති සත්ත්වයනට මෙබඳු ආශාවක් උපදන්නේය. ඇපි කායික දුඃඛය සභාව කොට ඇත්තමෝ නොවන්නෙමු නම්, අප කරා කායික දුඃඛය නො ද පැමිණෙන්නේ නම් ඉතා යෙකෝයි කියායි. එතකුදු වුවත් මේ කාරණය ආශාවෙන් නො ලැබිය හැකි වෙයි; මෙ ද කැමති යමක් නො ලබා නම් එය ද දුක් වේ යයි කියන ලද දුක් කොටස වේ.

41. දෝමනස්ස ධම්මානං හික්ඛවේ සත්තානං - පෙ- මහණෙනි; දෝමනස්ස සභාව කොට ඇති සත්ත්වයනට මෙබඳු ආශාවක් උපදින්නේ ය. ඇපි දෝමනස්ස සභාව කොට ඇත්තමෝ නොවන්නෙමු නම්, අපට දෝමනස්ස නො ද පැමිණෙන්නේ නම් ඉතා යෙහෙකෝයි කියායි; එතෙකුදු වත් මේ කාරණය ආශාවෙන් නො ලැබිය හැකි වෙයි; මෙ ද කැමති යමක් නො ලබා නම් එය ද දුක් වේ යයි කියන ලද දුක් කොටස වේ.

42. උපායාසධම්මානං හික්ඛවේ සත්තානං - පෙ- මහණෙනි උපායාසය ප්‍රකෘති කොට ඇති සත්ත්වයනට මෙබඳු ආශාවක් උපදන්නේය. ඇපි උපායාසය සභාව කොට ඇත්තමෝ නො වන්නෙමු.

උපායාසධමමා අසසාම න ව, වන නෝ උපායාසෝ ආගවෙජ්ජයාති, න ඛෝ පනේතං ඉච්ඡාය පනතඛං, ඉදම්පි යම්පිවජං න ලභති තම්පි දුක්ඛං

43. කතමේ ව භික්ඛවේ සධ්ධිතේතන පඤ්චුපාදනක්ඛන්ධා දුක්ඛා? සෙය්‍යථිදං: රුපුපාදන කඛන්ධෝ වේදනුපාදනකඛන්ධෝ සඤ්ඤපාදන ක්ඛන්ධෝ සංඛාරුපාදනක්ඛන්ධෝ විඤ්ඤඤ්ඤපා දනක්ඛන්ධෝ. ඉමේ චුච්චනති භික්ඛවේ සධ්ධිතේතන පඤ්චුපාදනක්ඛන්ධෝ දුක්ඛා. ඉදං චුච්චනති භික්ඛවේ දුක්ඛං අරියසච්චං.

නම් ඉතා යෙනෙක; අප කරා උපායාසය නො ද පැමිණෙන්නේ නම් ඉතා යෙනෙකැයි කියායි. එනෙකුදු වුවත් මේ කාරණය ආශා වෙන් නො ලැබිය හැකි වෙයි; මෙ ද කැමති යමක් නො ලබා නම් එය ද දුක් වේ යයි කියන ලද දුක් කොටස වේ.

43. කතමේ භික්ඛවේ සධ්ධිත්තේතන පඤ්චුපාදනක්ඛන්ධා දුක්ඛා - මහණෙනි! සංක්ෂේපයෙන් පඤ්චෝපාදනස්කන්ධයෝ දුක් වුවාහු කවරහු ද? සෙය්‍යථිදං - ඒ මෙසේ යි; රුපුපාදනක්ඛන්ධෝ - රුපොපාදනස්කන්ධය හෙවත් භූතෝපාදයභේදගින්න වූ අතීතාදී එකොළොස් තැන්හි පවත්නා රූපසමූහය ද! වේදනුපාදනක්ඛන්ධෝ - වේදනෝපාදනස්කන්ධය හෙවත් සුව දුක් උපේක්ෂා වශයෙන් ත්‍රිවිධ වූ එකොළොස් තැන්හි පවත්නා වේදනා සමූහය ද; සඤ්ඤපාදනක්ඛන්ධෝ - සංඤෝපාදනස්කන්ධය හෙවත් රූපසංඤ්ඤි භේදයෙන් සවුදරුම් වූ එකොළොස් තැන්හි පවත්නා හැදිනීම් සමූහය ද; සංඛාරුපාදනක්ඛන්ධෝ - සංස්කාරෝපාදනස්කන්ධය හෙවත් එකොළොස් තැන්හි පවත්නා චේතනා - ඵසා - මනසි - කාරාදී සමපනස් ධම් සමූහය ද; විඤ්ඤනුපාදනක්ඛන්ධෝ - විඤ්ඤෝපාදනස්කන්ධය හෙවත් අතීතාදී එකොළොස් තැන්හි සිටි විඤ්ඤ රාශියද යන මොහු යි; ඉමේ චුච්චනති භික්ඛවේ සධ්ධිත්තේතන පඤ්චුපාදනක්ඛන්ධා - දුක්ඛා - මහණෙනි; මේ පඤ්චෝපාදන ස්කන්ධයෝ සංක්ෂේපයෙන් දුක් වුවාහු යි කියනු ලැබෙත්. ඉදං චුච්චනති භික්ඛවේ අරියසච්චං - මහණෙනි; මේ තෙමේ දුඛායභීසත්‍ය යැයි කියනු ලැබේ.

දුඛසත්‍ය නිර්දේශය යි.

44. කතමඤ්ච හික්ඛවේ දුක්ඛ සමුදයං අරිය-
 සවටං? යායං තණ්හා පොතොභවිකා තන්දිරාග-
 සහගතා තත්‍ර තත්‍රාහිතන්දිති? සෙය්‍යථිදං: කාම-
 තණ්හා භවතණ්හා විභවතණ්හා.

45. සා ඛෝ පනේ සා හික්ඛවේ තණ්හා,
 කඤ්ච උප්පජ්ජමානා උප්පජ්ජති? කඤ්ච නිවිසමානා
 නිවිසති? යං ලෝකේ පියරූපං සාතරූපං එත්ථෙ
 සා තණ්හා උප්පජ්ජමානා උප්පජ්ජති, එත්ථ
 නිවිසමානා නිවිසති, කිඤ්ච ලෝකේ පියරූපං
 සාතරූපං? එත්ථෙසා තණ්හා උප්පජ්ජමානා උප්පජ්
 ජති එත්ථ නිවිසමානා නිවිසති.

44. කතමඤ්ච හික්ඛවේ දුක්ඛසමුදයං අරියසවටං -
 මහණෙනි! දුක්ඛසමුදයයෙහි සත්‍යය කවරේ ද යත්? පෝ තෝභවිකා -
 නැවත නැවත සසර ඉපැදීම ඇති කරන්නා වූ! තන්දිරාගසහගතා -
 ඒ ඒ තැන්හි ඇලෙන තන්දිරාගසහගත රාගය සමඟ පවත්නාවූ තත්‍ර -
 තත්‍රාහිතන්දිති - ඒ ඒ ආත්මභාවයෙහි හෝ රූපාදි අරමුණෙහි;
 ඇලෙන්නාවූ යායං තණ්හා - යම් මෝ තෘෂ්ණාවක් වේ ද හෝ
 එයයි; සෙය්‍යථිදං - ඒ කවරේදයත්! කාමතණ්හා - පඤ්චකාම හනික
 රාගසාධ්‍යාන කාමතෘෂ්ණාවය; භවතණ්හා - ශාශ්වත දෘෂ්ටිය සමඟ
 පවත්නා රූපා රූපධ්‍යාන නීකාන්ති සාධ්‍යාන භවතෘෂ්ණාව ය;
 විභවතණ්හා - උච්චා ද දෘෂ්ටිය සමඟ පවත්නා විභවතෘෂ්ණාව ය
 යන මේ ත්‍රිවිධ තෘෂ්ණායි.

45. සා ඛෝ පනේසා හික්ඛවේ තණ්හා - මහණෙනි; මී මෝ
 ත්‍රිවිධතෘෂ්ණාව වනාහි; කඤ්ච උප්පජ්ජමානා උප්පජ්ජති - උපදිනුයේ
 කවර තැනෙක්හි උපදී ද? කඤ්ච නිවිසමානා නිවිසති - නැවත නැවත
 පැවතීම වශයෙන් පිහිටා සිටින්නී කවර තැනෙක පිහිටා සිටී ද? යං
 ලෝකේ - පියරූපං - ලෝකයෙහි යම් කිසිවක් ප්‍රිය වූ සභාව ඇත්තේ
 ද සාතරූපං - මධුරවූ සභාව ඇත්තේද; එත්ථෙ සා තණ්හා
 උප්පජ්ජමානා උප්පජ්ජති - තෙල ත්‍රිවිධ තෘෂ්ණාව උපදනී මේ ප්‍රියමධුර
 සභාවයෙහි උපදී; එත්ථ නිවිසමානා නිවිසති - පැවතීම වශයෙන්
 පිහිටා සිටින්නී මෙහි පිහිටා සිටී.

46. වකඛුං ලෝකේ පියරූපං සාතරූපං එත්ථෙසා තණ්හා උප්පජ්ජමානා උප්පජ්ජති. එත්ථ නිව්සමානා නිව්සති සෝතං ලෝකේ පියරූපං සාතරූපං එත්ථෙසා තණ්හා උප්පජ්ජමානා උප්පජ්ජති. එත්ථ නිව් සමානා නිව්සති. සාතං ලෝකේ පියරූපං සාතරූපං, එත්ථෙසා තණ්හා උප්පජ්ජමානා උප්පජ්ජති. එත්ථ නිව්සමානා නිව්සති. ජ්විහා ලෝකේ පියරූපං සාතරූපං, එත්ථෙ සා තණ්හා උප්පජ්ජමානා උප්පජ්ජති. එත්ථ නිව්සමානා නිව්සති.කායං ලෝකෙ පියරූපං සාතරූපං.

එත්ථෙසා තණ්හා උප්පජ්ජමානා උප්පජ්ජති - මේ ත්‍රිවිධ තෘෂ්ණාව උපදින්නී යම් යම් ප්‍රිය මධුරසුභාවයෙක්හි උපදී ද; එත්ථ නිව්සමානා නිව්සති - පිහිටා සිටින්නී යම් යම් ප්‍රිය මධුර සුභාවයෙක්හි පිහිටා සිටී ද; කිඤච ලෝකේ පියරූපං සාතරූපං - ලෝකයෙහි එබඳු වූ ප්‍රිය සාරූපය මධුර සාරූපය කීමෙක් ද යත්?

46. වකඛුං ලෝකේ පියරූපං - මේ සත්ත්වලෝකයෙහි වක්‍ෂ්‍ය්‍ය සඨබ්‍යාත ඇස ප්‍රියසුභාව ඇත්තේ ය, සාතරූපං - මධුර සුභාව ඇත්තේ ය; එත්ථෙසා තණ්හා උප්පජ්ජමානා උප්පජ්ජති - මේ ත්‍රිවිධ තෘෂ්ණාව උපදින්නී මේ ඇසෙහි උපදී; එත්ථ නිව්සමානා නිව්සති - පිහිටා සිටින්නී මෙහි පිහිටා සිටී ; සෝතං ලෝකේ පිය රූපං සාතරූපං - සත්ත්ව ලෝකයෙහි ශ්‍රෝතසඨබ්‍යාත කත ප්‍රිය වූ සුභාව ඇත්තේ ය; මධුර වූ සුභාව ඇත්තේය, උපදනා වූ මේ ත්‍රිවිධ තෘෂ්ණාව මේ කතෙහි උපදී, නැවත නැවත ඉපදීම් වශයෙන් පවත්නාවූ මේ තෘෂ්ණාව මේ කතෙහි ඇතුළත් ව සිටී; සාණං ලෝකේ පියරූපං - මේ සත්ත්වලෝකයෙහි සුාණ නම් වූ නාසය ප්‍රිය එළවන සුභාව ඇත්තේ ය, මධුර වූ සුභාව ඇත්තේය, උපදනා වූ මේ ත්‍රිවිධ තෘෂ්ණාව මේ නාසයෙහි උපදී, නැවත නැවත ඉපදීම් වශයෙන් ඇතුළත්ව පවතින්නී මෙහි ඇතුළත් ව සිටී; ජ්විහා ලෝකේ පියරූපං - මේ ලෝකයෙහි රසඤ්ඤසඨබ්‍යාත දිව ප්‍රිය සුභාව ඇත්තේ ය, මධුරසුභාව ඇත්තේය, උපදනාවූ මේ ත්‍රිවිධතෘෂ්ණාව ඒ දිවෙහි උපදී, නැවත නැවත පැවතීම් වශයෙන් පිහිටා සිටින්නී මෙහි පිහිටා සිටී; කායෝලෝකේපියරූපං - පෙ - (කුත්සිතාථීයෙන් කාය යැයි කියන ලද) ශරීර ලෝකයෙහි

එතෙඵසා තණ්හා උප්පජ්ජමානා උප්පජ්ජති. එතඵ තිව්සමානා තිව්සති. මනෝලෝකේ පියරූපං සාතරූපං. එතෙඵසා තණ්හා උප්පජ්ජමානා උප්පජ්ජති. එතඵ තිව්සමානා තිව්සති.

47. රූපං ලෝකේ පියරූපං සාතරූපං. එතෙඵසා තණ්හා උප්පජ්ජමානා උප්පජ්ජති. එතඵ තිව්සමානා තිව්සති. සද්ද ලෝකේ පියරූපං සාතරූපං. එතෙඵසා තණ්හා උප්පජ්ජමානා උප්පජ්ජති. එතඵ තිව්සමානා තිව්සති. ගතධා ලෝකේ පියරූපං සාතරූපං. එතෙඵසා තණ්හා උප්පජ්ජමානා උප්පජ්ජති. එතඵ තිව්සමානා තිව්සති.

ප්‍රියසභාව ඇත්තේ ය, මධුර සභාව ඇත්තේ ය, උපදනාව මේ ත්‍රිවිධ තෘෂ්ණාව මේ කයෙහි උපදී, නැවත නැවත පැවතීම වශයෙන් පිහිටි සිටින්නී මෙහි පිහිටා සිටී; මනෝ ලෝකේ පියරූපං - පෙ - චිත්තය ලෝකයෙහි ප්‍රිය සභාව ඇත්තේ ය; සාතසභාව ඇත්තේ ය. උපදනාව මේ තෘෂ්ණාව මේ සිතෙහි උපදී, නැවත නැවත පැවතීම වශයෙන් පිහිටා සිටින්නී මේ සිතෙහි නැවත නැවත ඉපදීම් වශයෙන් පවතී.

ආධ්‍යාත්මිකායතන පටිකය යි.

47. රූපං ලෝකේ පියරූපං - පෙ - (ඇසට විෂය) වූ රූපය ලෝකයෙහි (රත්වත් කිණිහිරිමල් ආදීන්ගේ පැහැයක් මෙනැගි විපරිත කල්පනාවෙන් සිතන්නහුට) ප්‍රියසභාව ඇත්තේ ද මධුර සභාව ඇත්තේද වෙයි. උපදනා වූ මේ ත්‍රිවිධ තෘෂ්ණාව මේ රූපයෙහි උපදී, නැවත නැවත ඉපදීම වශයෙන් පිහිටිසිටින්නී මේ රූපයෙහි පවතී; සද්ද ලෝකේ පියරූපං - පෙ - කනට විෂය වූ ශබ්දයෝ ලෝකයෙහි ප්‍රිය සභාව ඇත්තාහු ද මධුර සභාව ඇත්තාහු ද වෙති, උපදනා වූ මේ තෘෂ්ණාව මේ ශබ්දවිෂයෙහි උපදී, නැවත නැවත ඉපදීම වශයෙන් පවත්නී මෙහි පවතී; ගතධා ලෝකේ පියරූපං - පෙ - නාසයට විෂ වූ ගතධයෝ මේ ලෝකයෙහි ප්‍රියසභාව මධුර සභාව ද වෙති,

රසා ලෝකේ පියරූපං සාතරූපං එත්ථෙසා තණ්හා උප්පජ්ජමානා උප්පජ්ජති, එත්ථ නිව්සමානා නිව්සති, ථොට්ඨබ්බා ලෝකේ පියරූපං සාතරූපං, එත්ථෙසා තණ්හා උප්පජ්ජමානා උප්පජ්ජති, එත්ථ නිව්සමානා නිව්සති, ධම්මා ලෝකේ පියරූපං සාතරූපං, එත්ථෙසා තණ්හා උප්පජ්ජමානා උප්පජ්ජති, එත්ථ නිව්සමානා නිව්සති.

48. චක්ඛවිකද්දණං ලෝකේ පියරූපං සාතරූපං එත්ථෙසා තණ්හා උප්පජ්ජමානා උප්පජ්ජති, එත්ථ නිව්සමානා නිව්සති, සෝතවිකද්දණං

උපදනා වූ මේ තෘෂ්ණාව මේ ගතවිෂයෙහි උපදී, නැවත නැවත ඉපදීම් වශයෙන් පවත්නී මෙහි පවතී; රසාලෝකේ පියරූපං - පෙ - දිවට විෂය වූ රසයෝ ලෝකයෙහි ප්‍රියසභාව ද මධුර සභාව ද වෙති උපදනා වූ මේ තෘෂ්ණාව මේ රසවිෂයෙහි උපදී, නැවත නැවත ඉපදීම් වශයෙන් පිහිටා සිටින්නී මෙහි පිහිටා සිටී; ථොට්ඨබ්බා ලෝකේ පියරූපං - පෙ - කයට විෂයවූස්ප්‍රෂට්ඨව්‍යයෝ ලෝකයෙහි ප්‍රිය සභාව ඇත්තාහු ද මධුර සභාව ඇත්තාහු ද වෙති, උපදනා වූ මේ තෘෂ්ණාව මේ ස්ප්‍රෂට්ඨව්‍යවිෂයෙහි උපදී නැවත නැවත ඉපදීම් වශයෙන් පවත්නී මෙහි ඇතුළත් ව පවතී; ධම්මා ලෝකේ පියරූපං - පෙ - සිතට විෂය වූ ධර්මයෝලෝකයෙහි ප්‍රියසාරූපයද මධුර සාරූපයද වෙති උපදනා වූ මේ ත්‍රිවිධතෘෂ්ණාව මේ ධර්මවිෂයෙහි උපදී, නැවත නැවත ඉපදීම් වශයෙන් පවත්නී මෙහි නැවත නැවත ඉපදීම් වශයෙන් පවත්නී ය.

බාහිරායතනපටිකය සී.

48. චක්ඛවිකද්දණං ලෝකේ පියරූපං - පෙ - චක්ඛුප්‍රසාදය නිසා පවත්නා වූ විඥණ සඨ්ඛ්‍යාත විතනය ලෝකයෙහි ප්‍රිය සභාවය ඇත්තේ ද මධුර සභාව ඇත්තේ ද වෙයි. උපදනා වූ මේ තෘෂ්ණාව මේ චක්ඛුර්විඥනයෙහි උපදී; නැවත නැවත පැවැතීම් වශයෙන් පිහිටා සිටින්නී මෙහි පිහිටා සිටී. සෝතවිකද්දණං - ශ්‍රෝතවිඥ - කය

ලෝකේ පියරූපං සාතරූපං එත්ථෙසා තණ්හා, උප්පජ්ජමානා උප්පජ්ජති, එත්ථ නිව්සමානා නිව්සති සාතච්ඤාදාණං ලෝකේ පියරූපං සාතරූපං එත්ථෙසා තණ්හා උප්පජ්ජමානා උප්පජ්ජති, එත්ථ නිව්සමානා නිව්සති, ජ්විහාවිඤ්ඤාදාණං ලෝකේ පියරූපං සාතරූපං එත්ථෙසා තණ්හා උප්පජ්ජමානා උප්පජ්ජති, එත්ථ නිව්ස මානා නිව්සති, කායච්ඤාදාණං ලෝකේ පියරූපං සාතරූපං එත්ථෙසා තණ්හා උප්පජ්ජමානා උප්පජ්ජති, එත්ථ නිව්ස මානා නිව්සති, මනෝ ච්ඤාදාණං ලෝකේ පියරූපං සාතරූපං එත්ථෙසා තණ්හා උප්පජ්ජමානා උප්පජ්ජති, එත්ථ නිව්සමානා නිව්සති.

ලෝකයෙහි ප්‍රියසභාවද මධුර සභාව ද වෙයි, උපදනාවූ තෘෂ්ණා තොමෝ මෙහි උපදී, නැවත නැවත ඉපදීම් වශයෙන් පවත්නීමෙහි පවතී, සාණච්ඤාදාණං-පෙ - සුභාවිඤ්ඤාදාණං ලෝකයෙහි ප්‍රිය සභාවද මධුර සභාව ද වෙයි, උපදනාවූ මේ තෘෂ්ණාතොමෝ මෙහි උපදී, නැවත නැවත ඉපදීම් වශයෙන් පවත්නීමෙහි පවතී, ජ්විහාවිඤ්ඤාදාණං-පෙ-ජීව්වාච්ඤාතය ලෝකයෙහි ප්‍රිය සභාවද මධුර සභාවද වෙයි, උපදනාවූ මේ තෘෂ්ණාව මෙහි උපදී නැවත නැවත ඉපදීම් වශයෙන් පවත්නීමෙහි පවතී; කායච්ඤාදාණං-පෙ-කායච්ඤාතය ලෝකයෙහි ප්‍රිය සභාවද මධුර සභාවද වෙයි; උපදනාවූ මේ තෘෂ්ණාව මෙහි උපදී, නැවත නැවත පැවතීම වශයෙන් පිහිටා සිටින්නී මෙහි පිහිටා සිටී; මනෝච්ඤාදාණං-පෙ-මනෝච්ඤාතය ලෝකයෙහි ප්‍රියසභාව ද මධුරසභාව ද වෙයි, උපදනා වූ තෘෂ්ණාව මේ මනෝච්ඤාතයෙහි උපදී; නැවත නැවත පැවතීම වශයෙන් පිහිටා සිටී.

විශාක පටකය යි.

49. චක්‍රසම්ඵයො ලෝකේ පියරූපං සාත - රූපං එත්ථෙසා තණ්හා උප්පජ්ජමානා උප්පජ්ජති, එත්ඵ නිව්සමානා නිව්සති, සෝතසම්ඵයො ලෝකේ පියරූපං සාතරූපං එත්ථෙසා තණ්හා උප්පජ්ජමානා උප්පජ්ජති, එත්ඵ නිව්සමානා නිව්සති, ඝාතසම්ඵයො ලෝකේ පියරූපං සාතරූපං එත්ථෙසා තණ්හා උප්පජ්ජමානා උප්පජ්ජති, එත්ඵ නිව්සමානා නිව්සති, ජ්විහා සම්ඵයො ලෝකේ පියරූපං සාතරූපං එත්ථෙසා තණ්හා උප්පජ්ජමානා උප්පජ්ජති, එත්ඵ නිව්සමානා නිව්සති, කායසම්ඵයො ලෝකේ පියරූපං සාතරූපං එත්ථෙසා තණ්හා උප්පජ්ජමානා උප්පජ්ජති, එත්ඵ නිව්සමානා නිව්සති. මනෝසම්ඵසසජා ලෝකේ

49. චක්‍රසම්ඵයො ලෝකේ පියරූපං-පෙ-මේ ලෝකයෙහි ඇසෙහි (රූපායතනයාගේ දැකීම් සම්බන්ධතාවදැගැනීමෙන් හටගත්) ස්පර්ශීය ප්‍රිය ස්වභාව ඇත්තේය, මධුර ස්වභාව ඇත්තේය උපදනා වූ මේ තෘෂ්ණාව මේ ඇස නිසා උපත් ස්පර්ශීයෙහි උපදී, නැවත නැවත ඉපදීම් වශයෙන් පවත්නී මේ වෘක්‍ෂස් ස්පර්ශීයෙහි පවතී. සෝතසම්ඵයො-පෙ-ශ්‍රෝතස්පර්ශීය ලෝකයෙහි ප්‍රිය ස්වභාව ඇත්තේ ය, මධුර ස්වභාව ඇත්තේය උපදනා වූ මේ තෘෂ්ණාව මේ කත නිසා උපත් ස්පර්ශීයෙහි උපදී, නැවත නැවත පැවතීම් වශයෙන් පිහිටා සිටින්නී මෙහි පිහිටා සිටී; ඝාතසම්ඵයො-සුභං-ස්පර්ශීය තෙම ලෝකයෙහි ප්‍රිය ස්වභාව ඇත්තේ ය, මධුර ස්වභාව ඇත්තේ ය, උපදනාවූ ත්‍රිවිධ තෘෂ්ණාව මෙහි උපදී, නැවත නැවත පැවතීම් වශයෙන් පිහිටා සිටින්නී මෙහි පිහිටා සිටී; ජ්විහාසම්ඵයො-පෙ-දිව නිසා උපත් ස්පර්ශීය ලෝකයෙහි ප්‍රිය ස්වරූප ද මධුර ස්වරූප ද වෙයි, උපදනාවූ මේ තෘෂ්ණාව මේ ජීව්වාස්පර්ශීයෙහි උපදී, නැවත නැවත පැවතීම් වශයෙන් පිහිටා සිටින්නී මෙහි පිහිටා සිටී; කායසම්ඵයො - පෙ-කය නිසා උපත් ස්පර්ශීය ලෝකයෙහි ප්‍රිය ස්වභාව ද මධුර ස්වභාව ද වෙයි, උපදනාවූ මේ තෘෂ්ණාව මේ කායස්පර්ශීයෙහි උපදී, නැවත නැවත පැවතීම්

පියරූපං සාතරූපං එත්ථෙසා තණ්හා උප්පජ්ජමානා උප්පජ්ජති, එත්ථ නිව්සමානා නිව්සති.

50. වක්ඛුසම්ඵසාසා වේදනා ලෝකේ පියරූපං සාතරූපං එත්ථෙසා තණ්හා උප්පජ්ජමානා උප්පජ්ජති, එත්ථ නිව්සමානා නිව්සති, සෝතසම්ඵසාසා වේදනා ලෝකේ පියරූපං සාතරූපං එත්ථෙසා තණ්හා උප්පජ්ජමානා උප්පජ්ජති, එත්ථ නිව්සමානා නිව්සති. ඝාත සම්ඵසාසා වේදනා ලෝකේ පියරූපං සාතරූපං එත්ථෙසා තණ්හා උප්පජ්ජමානා උප්පජ්ජති, එත්ථ නිව්සමානා නිව්සති. ජ්විහා සම්ඵසාසා වේදනා ලෝකේ

වශයෙන් පිහිටා සිටින්නී මෙහි පිහිටා සිටී; මනෝසම්පස්සෝ-පෙ-මන:ස්පඨී තෙම ලෝකයෙහි ප්‍රිය සභාව ද මධුර සභාව ද වෙයි, උපදනා වූ මේ තෘෂ්ණාව මේ චිත්තස්පඨීයෙහි උපදී, නැවත නැවත පැවැතීම වශයෙන් පිහිටා සිටින්නී මෙහි පිහිටා සිටී.

ස්පඨී පටිකය ය.

50. වක්ඛුසම්ඵසාසා වේදනා ලෝකේපියරූපං-පෙ-වක්ඛු: ස්පඨී හේතුවෙන් උපන් වේදනාව ලෝකයෙහි ප්‍රිය සභාව ද මධුර සභාව ද වෙයි, උපදනා වූ මේ ත්‍රිවිධතෘෂ්ණාව මෙහි උපදී; නැවත නැවත පැවැතීම වශයෙන් පිහිටා සිටින්නී මෙහි පිහිටා සිටී; සෝත සම්ඵසාසා වේදනා - පෙ - ශ්‍රෝත්‍රස්පඨී හේතුවෙන් උපදනා වූ වේදනා නොමෝ ලෝකයෙහි ප්‍රිය සභාව ද මධුර සභාව ද වෙයි, උපදනා වූ මේ තෘෂ්ණාව මෙදී උපදී, නැවත නැවත පැවැතීම වශයෙන් පිහිටා සිටින්නී මෙහි පිහිටා සිටී; ඝාතසම්ඵසාසාවේදනා-පෙ සුභාණස්පඨී හේතුවෙන් උපන් වේදනාව ලෝකයෙහි ප්‍රිය සභාව ද මධුර සභාව ද වෙයි, උපදනා වූ මේ තෘෂ්ණාව මේ සුභාණස්පඨීයෙන් උපදනා වේදනාවෙහි උපදී, නැවත නැවත පැවැතීම වශයෙන් පිහිටා සිටින්නී මෙහි පිහිටා සිටී. ජ්විහාසම්ඵසාසා වේදනා-පෙ-ජ්විහාස්පඨී හේතුවෙන්

පියරූපං සාතරූපං එත්ථෙසා තණ්හා උප්පමානා උප්පජ්ජති. එත්ථ නිව්සමානා නිව්සති. කාය - සම්ඵසාප්පා වේදනා ලෝකේ පියරූපං සාතරූපං එත්ථෙසා තණ්හා උප්පජ්ජමානා උප්පජ්ජති. එත්ථ නිව්සමානා නිව්සති. මනෝසම්ඵසාප්පා වේදනා ලෝකේ පියරූපං සාතරූපං එත්ථෙසා තණ්හා උප්පජ්ජමානා උප්පජ්ජති. එත්ථ නිව්සමානා නිව්සති.

51. රූපසකදකදා ලෝකේ පියරූපං සාතරූපං එත්ථෙසා තණ්හා උප්පජ්ජමානා උප්පජ්ජති. එත්ථ නිව්සමානා නිව්සති. සද්දසකදකදා ලෝකේ පියරූපං

උපදනා වේදනාව ලෝකයෙහි ප්‍රිය ස්වභාව ද මධුර ස්වභාව ද වෙයි, උපදනා වූ මේ තෘෂ්ණාව මෙහි උපදී නැවත නැවත පැවැතීම වශයෙන් පිහිටා සිටින්නී මෙහි පිහිටා සිටී; කායසම්ඵසාප්පා වේදනා-පෙ-කායස්පඪී හේතුවෙන් උපත් වේදනාව ලෝකයෙහි ප්‍රිය ස්වරූප ද මධුර ස්වරූප ද වෙයි. උපදනාවූ මේ තෘෂ්ණාව මෙහි උපදී, නැවත නැවත පැවැතීම වශයෙන් පිහිටා සිටින්නී මෙහි පිහිටා සිටී; මනෝසම්ඵසාප්පාවේදනා-පෙ- චිත්ත-ස්පඪීයෙන් උපදනා වේදනාව ලෝකයෙහි ප්‍රිය ස්වරූප ද මධුර ස්වරූප ද වෙයි, උපදනාවූ මේ තෘෂ්ණාව මෙහි උපදී, නැවත නැවත පැවැතීම වශයෙන් පිහිටා සිටින්නී මෙහි පිහිටා සිටී.

වේදනාපටකය යි.

51. රූපසකදකදා ලෝකේ පියරූපං-පෙ-රූපය අරමුණු කොට උපත් සංඥව ලෝකයෙහි ප්‍රිය ස්වභාව ද මධුර ස්වභාව ද වෙයි, උපදනාවූ මේ තෘෂ්ණාව මේ රූපසංඥවෙහි උපදී, නැවත නැවත පැවැතීම වශයෙන් පිහිටා සිටින්නී මෙහි පිහිටා සිටී. සද්ද සකදකද පෙ-ශබ්දය අරමුණු කොට උපත් සංඥව ලෝකයෙහි ප්‍රිය ස්වරූප ද මධුර ස්වරූප ද වෙයි, උපදනාවූ මේ තෘෂ්ණාව මේ ශබ්ද උපදී; නැවත

සාතරූපං එත්ථෙසා තණ්හා උප්පජ්ජ මාතා උප්පජ්ජති, එත්ථ නිව්සමාතා නිව්සති, ගතධ-සකඳුකදා ලෝකේ පියරූපං සාතරූපං එත්ථෙසා තණ්හා උප්පජ්ජමාතා උප්පජ්ජති, එත්ථ නිව්සමාතා නිව්සති, රසසකඳුකදා ලෝකේ පියරූපං සාතරූපං එත්ථෙසා තණ්හා උප්පජ්ජ මාතා උප්පජ්ජති, එත්ථ නිව්සමාතා නිව්සති, ථොට්ඨබ්බසකඳුකදා ලෝකේ පියරූපං සාතරූපං එත්ථෙසා තණ්හා උප්පජ්ජමාතා උප්පජ්ජති, එත්ථ නිව්සමාතා නිව්සති, ධම්මසකඳුකදා ලෝකේ පියරූපං සාතරූපං එත්ථෙසා තණ්හා උප්පජ්ජමාතා උප්පජ්ජති, එත්ථ නිව්සමාතා නිව්සති.

තැවත පැවතීම් වශයෙන් පිහිටා සිටින්නී මෙහි පිහිටා සිටී; ගන්ධසකඳුකද-පෙ-ගතධය අරමුණු කොට උපන් සංඥාව ලෝකයෙහි ප්‍රිය ස්වරූප ද මධුර ස්වරූප ද වෙයි, උපදනාවු මේ තෘෂ්ණාව මේ ගතධ සංඥාවෙහි උපදී, තැවත තැවත පැවැතීම් වශයෙන් පිහිටා සිටින්නී මෙහි පිහිටා සිටී; රසසකඳුකදා-පෙ-රසය අරමුණු කොට උපන් සංඥාව ලෝකයෙහි ප්‍රිය ස්වරූප ද මධුර ස්වරූප ද වෙයි උපදනා වූ මේ තෘෂ්ණාව මේ රසසංඥාවෙහි උපදී; තැවත තැවත පැවැතීම් වශයෙන් පිහිටා සිටින්නී මෙහි පිහිටා සිටී; ථොට්ඨබ්බසකඳුකදා-පෙ-ස්ප්‍රෂ්ටව්‍ය අරමුණු කොට උපන් සංඥාව ලෝකයෙහි ප්‍රිය ස්වරූප ද මධුර ස්වරූප ද වෙයි, උපදනාවු මේ තෘෂ්ණාව මේ ස්ප්‍රෂ්ටව්‍ය සංඥාවෙහි උපදී, තැවත තැවත පැවැතීම් වශයෙන් පිහිටා සිටින්නී මෙහි පිහිටා සිටී; ධම්මසකඳුකදා-පෙ-මනෝවිඥය වූ රූපාරූප ධර්මයන් අරමුණු කොට උපදනාවු සංඥාව ලෝකයෙහි ප්‍රිය ස්වරූප ද මධුර ස්වරූප ද වෙයි, උපදනාවු මේ තෘෂ්ණාව මේ ධර්මසංඥාවෙහි උපදී. තැවත තැවත පැවැතීම් වශයෙන් පිහිටා සිටින්නී මෙහි පිහිටා සිටී.

සංඥ ඡට්ඨකය යි.

52. රූපසකද්වේතනා ලෝකේ පියරූපං සාතරූපං එත්ථෙසා තණ්හා උපපජ්ජමානා උපපජ්ජති. එතථ නිව්සමානා නිව්සති. සද්ද - සකද්වේතනා ලෝකේ පියරූපං සාතරූපං එත්ථෙසා තණ්හා උපපජ්ජමානා උපපජ්ජති. එතථ නිව්සමානා නිව්සිති. ගතධසකද්වේතනා ලෝකේ පියරූපං සාතරූපං එත්ථෙසා තණ්හා උපපජ්ජමානා උපපජ්ජති. එතථ නිව්සමානා නිව්සති. රස සකද්වේතනා ලෝකේ පියරූපං සාතරූපං එතෙථසා තණ්හා උපපජ්ජමානා උපපජ්ජති. එතථ නිව්සමානා නිව්සති. ථොට්ඨඛක සකද්වේතනා ලෝකේ පියරූපං එතෙථසා තණ්හා උපපජ්ජමානා උපපජ්ජති. එතථ නිව්සමානා නිව්සති.

52. රූපසකද්වේතනාලෝකේ පියරූපං-පෙ-රූපය අරමුණු කොට උපන් වේතනාව ලෝකයෙහි ප්‍රිය ස්වරූප ද මධුර ස්වරූපද වෙයි. උපදනා වූ මේ තෘෂ්ණාව මේ රූපසකද්වේතනාවෙහි උපදී, නැවත නැවත පැවැතීම් වශයෙන් පිහිටා සිටින්නී මෙහි පිහිටා සිටී; සද්දසකද්වේතනා-පෙ-ශබ්දය අරමුණු කොට උපන් වේතනාව ලෝකයෙහි ප්‍රිය ස්වභාවද මධුර ස්වභාව ද වෙයි, උපදනා වූ මේ තෘෂ්ණාව මෙහි උපදී; නැවත නැවත පැවැතීම් වශයෙන් පිහිටා සිටින්නී මෙහි පිහිටා සිටී; ගතධසකද්වේතනා-පෙ-ගන්ධය අරමුණු කොට උපන් වේතනාව ලෝකයෙහි ප්‍රිය ස්වරූපද මධුර ස්වරූපද වෙයි, උපදනාවූ මේ තෘෂ්ණාව මෙහි උපදී, නැවත නැවත පැවැතීම් වශයෙන් පිහිටා සිටින්නී මෙහි පිහිටා සිටී; රසසකද්වේතනා-පෙ-රසය අරමුණු කොට උපන් වේතනාව ලෝකයෙහි ප්‍රිය ස්වභාව ද මධුර ස්වරූප ද වෙයි, උපදනාවූ මේ තෘෂ්ණාව මෙහි උපදී, නැවත නැවත පැවැතීම් වශයෙන් පිහිටා සිටින්නී මෙහි පිහිටා සිටී; ථොට්ඨඛක සකද්වේතනා - පෙ - ස්පෂ්ටව්‍යය අරමුණු කොට උපන් වේතනාව ලෝකයෙහි ප්‍රිය ස්වරූප ද මධුර ස්වරූප ද වෙයි, උපදනා වූ මේ තෘෂ්ණාව මෙහි උපදී, නැවත නැවත පැවැතීම් වශයෙන් පිහිටා සිටින්නී මෙහි පිහිටා සිටී;

ධම්මසංකදානනා ලෝකේ පියරූපං සාතරූපං එතෙඨසා තණ්හා උප්පජ්ජමානා උප්පජ්ජති. එතථ නිව්සමානා නිව්සති.

53. රූපතණ්හා ලෝකේ පියරූපං සාතරූපං එතෙඨසා තණ්හා උප්පජ්ජමානා උප්පජ්ජති. එතථ නිව්සමානා නිව්සති. සද්දතණ්හා ලෝකේ පියරූපං සාතරූපං එතෙඨසා තණ්හා උප්පජ්ජමානා උප්පජ්ජති. එතථ නිව්සමානා නිව්සති. ගතධතණ්හා ලෝකේ පියරූපං සාතරූපං එතෙඨ සා තණ්හා උප්පජ්ජමානා උප්පජ්ජති. එතථ නිව්සමානා නිව්සති. රස තණ්හා ලෝකේ පියරූපං සාතරූපං එතෙඨසා

ධම්මසංකදානනා-පෙ-මනෝවිඤ්ඤාපු රූපාරූප ධර්මයන් අරමුණු කොට උපන් චේතනාව ලෝකයෙහි ප්‍රිය ස්වභාව ද මධුර ස්වභාව ද වෙයි; උපදනාව මේ තෘෂ්ණාව මෙහි උපදී, නැවත නැවත පැවැතීම වශයෙන් පිහිටා සිටින්නී මෙහි පිහිටා සිටී,

චේතනාමධකය යි.

52. රූපතණ්හාලෝකේ පියරූපං-පෙ-රූපය අරමුණු කොට උපන් තෘෂ්ණාව ලෝකයෙහි ප්‍රිය ස්වභාව ද මධුර ස්වභාවද වෙයි. (යම් කලෙක නූපන්) මෝ ත්‍රිවිධතෘෂ්ණාව (උපදී ද එකල්හි) මේ රූපතෘෂ්ණාවෙහි උපදී, නැවත නැවත පැවැතීම වශයෙන් පිහිටා සිටින්නී මෙහි පිහිටා සිටී; සද්දතණ්හා-පෙ-ශබ්දතෘෂ්ණාවලෝකයෙහි ප්‍රිය ස්වභාවද මධුර ස්වභාවද වෙයි, උපදනාව මේ තෘෂ්ණාව මෙහි උපදී; නැවත නැවත පැවැතීම වශයෙන් පිහිටා සිටින්නී මෙහි පිහිටා සිටී; ගතධතණ්හා-ගතධතෘෂ්ණාව ලෝකයෙහි ප්‍රියස්වභාවද මධුර ස්වභාව ද වෙයි, උපදනාව මේ තෘෂ්ණාව මෙහි උපදී; නැවත නැවත පැවැතීම වශයෙන් පිහිටා සිටින්නී මෙහි පිහිටා සිටී. රසතණ්හා-පෙ-රසතෘෂ්ණාව ලෝකයෙහි ප්‍රිය ස්වරූප ද මධුර ස්වරූප ද වෙයි, උපදනාව මේ තෘෂ්ණාව මෙහි උපදී, නැවත නැවත පැවැතීම වශයෙන් පිහිටා සිටින්නී මෙහි පිහිටා සිටී ; ථොධ්ඛකතණ්හා ස්ප්‍රෂටව්‍යතෘෂ්ණාව

තණ්හා උපපජ්ජමානා උපපජ්ජති. එතථ නිව් - සමානා නිව්සති. ඓධංඛිකතණ්හා ලෝකේ පියරූපං සාතරූපං එතෙඨසා තණ්හා උපපජ්ජමානා උපපජ්ජති, එතථ නිව්සමානා නිව්සති. ධම්මතණ්හා ලෝකේ පියරූපං සාතරූපං එතෙඨසා තණ්හා උපපජ්ජමානා උපපජ්ජති, එතථ නිව්සමානා නිව්සති.

54. රූපචිතකකෝ ලෝකේ පියරූපං සාතරූපං එතෙඨසා තණ්හා උපපජ්ජමානා උපපජ්ජති, එතථ නිව්සමානා නිව්සති, සද්දචිතකකෝ ලෝකේ පියරූපං සාතරූපං එතෙඨසා තණ්හා උපපජ්ජමානා උපපජ්ජති, එතථ නිව්සමානා නිව්සති. ගතඨචිතකකෝ ලෝකේ පියරූපං සාතරූපං එතෙඨසා තණ්හා උපපජ්ජමානා උපපජ්ජති. එතථ

ලෝකයෙහි ප්‍රිය ස්වරූපද මධුර ස්වරූප ද වෙයි, උපදනාවූ මේ තෘෂ්ණාව මෙහි උපදී, නැවත නැවත පැවැතීම වශයෙන් පිහිටා සිටින්නී මෙහි පිහිටා සිටී; ධම්මතණ්හා-පෙ-ධම්මතණ්හාව ලෝකයෙහි ප්‍රිය ස්වරූප ද මධුර ස්වරූප ද වෙයි, උපදනාවූ මේ තෘෂ්ණාව මෙහි උපදී, නැවත නැවත පැවැතීම වශයෙන් පිහිටා සිටින්නී මෙහි පිහිටා සිටී.

තෘෂ්ණාපටිකය යි.

54. රූපචිතකකෝලෝකේපියරූපං - පෙ - රූපය අරමුණු කොට ඇති චිතරකය ලෝකයෙහි ප්‍රිය ස්වභාව ද මධුර ස්වභාව ද වෙයි, උපදනා වූ මේ ත්‍රිවිධතෘෂ්ණාව මේ රූපචිතරකයෙහි උපදී, නැවත නැවත පැවැතීම වශයෙන් පිහිටා සිටින්නී මෙහි පිහිටා සිටී; සද්දචිතකකෝ - පෙ - ශබ්ද චිතරකයලෝකයෙහි ප්‍රියස්වභාවද මධුරස්වභාව ද වෙයි, උපදනාවූමෝ ත්‍රිවිධතෘෂ්ණාවමෙහි උපදී, නැවත නැවත පැවැතීම වශයෙන් පිහිටා සිටින්නී මෙහි පිහිටා සිටී, ගතඨචිතකකෝ - පෙ - ගතඨ චිතරකය ලෝකයෙහි ප්‍රියස්වභාවදමධුරස්වභාවද වෙයි, උපදනා වූ මේ තෘෂ්ණාව මේ ගතඨචිතරකයෙහි උපදී, නැවත නැවත පැවැතීම වශයෙන් පිහිටා

නිවිසමානා නිවිසති, රසවිතක්කෝ ලෝකේ පියරූපං සාතරූපං එත්ථෙසා තණ්හා උප්පජ්ජමානා උප්පජ්ජති, එත්ථ නිවිසමානා නිවිසති, ථොට්ඨබ්බවිතක්කෝ ලෝකේ පියරූපං සාතරූපං එත්ථෙසා තණ්හා උප්පජ්ජමානා උප්පජ්ජති, එත්ථ නිවිසමානා නිවිසති, ධම්මවිතක්කෝ ලෝකේ පියරූපං සාතරූපං එත්ථෙසා තණ්හා උප්පජ්ජමානා උප්පජ්ජති එත්ථ නිවිසමානා නිවිසති.

55. රූපවිචාරෝ ලෝකේ පියරූපං සාතරූපං එත්ථෙසා තණ්හා උප්පජ්ජමානා උප්පජ්ජති, එත්ථ නිවිසමානා නිවිසති, සද්දවිචාරෝ ලෝකේ පියරූපං සාතරූපං එත්ථෙසා තණ්හා උප්පජ්ජමානා උප්පජ්ජති, එත්ථනිවිසමානා නිවිසති, ගන්ධාවිචාරෝ

සිටින්නි මෙහි පිහිටා සිටී; රස විතක්කෝ - පෙ - රසවිතර්කය ලෝකයෙහි ප්‍රිය ස්වභාව ද මධුර ස්වභාවද වෙයි, උපදනා වූ මේ තෘෂ්ණාව මෙහි උපදී, නැවත නැවත පැවැතීම් වශයෙන් පිහිටා සිටින්නි මෙහි පිහිටා සිටී; ථොට්ඨබ්බවිතක්කෝ - පෙ - ස්ප්‍රෂට්වාචිතර්කය ලෝකයෙහි ප්‍රිය ස්වභාව ද මධුර ස්වභාව ද වෙයි, උපදනා වූ මේ තෘෂ්ණාව මෙහි උපදී; නැවත නැවත පැවැතීම් වශයෙන් පිහිටා සිටින්නි මෙහි පිහිටා සිටී; ධම්ම විතක්කෝ - පෙ - රූපාරූප ධර්මයන් අරමුණු කොට උපදනාවූ මේ තෘෂ්ණාව ලෝකයෙහි ප්‍රියරූප ද මධුර රූප ද වෙයි, උපදනාවූ මේ තෘෂ්ණාව මෙහි උපදී, නැවත නැවත පැවැතීම් වශයෙන් පිහිටා සිටින්නි මෙහි පිහිටා සිටී.

විතර්කභවකය යි.

55. රූපවිචාරෝලෝකේ පියරූපං - පෙ - රූපය අරමුණු කොට එහි සිත හැසිරවීම් ආකාරයෙන් උපන් රූප විචාරය ලෝකයෙහි ප්‍රිය ස්වභාව ද මධුර ස්වභාව ද වෙයි, උපදනා වූ මේ තෘෂ්ණාව මෙහි උපදී, නැවත නැවත පැවැතීම් වශයෙන් පිහිටා සිටින්නි මෙහි පිහිටා සිටී; සද්දවිචාරෝ - පෙ - ශබ්ද විචාරය ලෝකයෙහි ප්‍රිය ස්වභාව

ලෝකේ පියරූපං සාතරූපං එත්ථෙසා තණ්හා උප්පජ්ජමානා උප්පජ්ජති, එත්ථ නිව්සමානා නිව්සති, රසව්චාරෝ ලෝකේ පියරූපං සාතරූපං එත්ථෙසා තණ්හා උප්පජ්ජ මානා උප්පජ්ජති එත්ථ නිව්සමානා නිව්සති, ථොයඛ්ඛව්චාරෝ ලෝකේ පියරූපං සාතරූපං එත්ථෙසා තණ්හා උප්පජ්ජමානා උප්පජ්ජති, එත්ථ නිව්සමානා නිව්සති, ධම්මව්චාරෝ ලෝකේ පියරූපං සාතරූපං එත්ථෙසා තණ්හා උප්පජ්ජමානා උප්පජ්ජති, එත්ථ නිව්සමානා නිව්සති.

ඉදං චූචතී හිකඛවේ දුක්ඛසමුදයං අරිය සචචං.

ද මධුර ස්වභාව ද වෙයි, උපදනා වූ මේ ත්‍රිවිධ තෘෂ්ණාව (යම්කලෙක උපදී නම් එකල්හි) මේ ශබ්ද විචාරයෙහි උපදී, නැවත නැවත පැවතීමි වශයෙන් පිහිටා සිටින්නී මෙහි පිහිටා සිටී; **ගන්ධ ව්චාරෝ** - පෙ - ගන්ධ විචාරය ලෝකෙහි ප්‍රිය ස්වභාව ද මධුර ස්වභාව ද වෙයි, උපදනා වූ මේ තෘෂ්ණාව මෙහි උපදී, නැවත නැවත පැවතීමි වශයෙන් මෙහි පිහිටා සිටී; **රසව්චාරෝ** - පෙ - රස විචාරය ලෝකයෙහි ප්‍රිය ස්වභාවද මධුර ස්වභාවද වෙයි; උපදනාවූ මේ තෘෂ්ණාව මෙහි උපදී, නැවත නැවත පැවතීමි වශයෙන් පිහිටා සිටින්නී මෙහි පිහිටා සිටී; **ථොයඛ්ඛව්චාරෝ** - පෙ - ස්ප්‍රෂ්ටව්‍ය විචාරය ලෝකයෙහි ප්‍රිය ස්වභාව ද මධුර ස්වභාව ද වෙයි. උපදනා වූ මේ තෘෂ්ණාව මෙහි උපදී, නැවත නැවත පැවැතීමි වශයෙන් පිහිටා සිටින්නී මෙහි පිහිටා සිටී; **ධම්මව්චාරෝ** - පෙ - ධර්ම - විචාරය ලෝකයෙහි ප්‍රිය ස්වභාව ද මධුර ස්වභාව ද වෙයි, උපදනා වූ තෘෂ්ණාව මෙහි උපදී, නැවත නැවත පැවැතීමි වශයෙන් පිහිටා සිටින්නී මෙහි පිහිටා සිටී.

විචාර භට්ඨකය යි.

හිකඛවේ - මහණෙනි! ඉදං - මේ තෙමේ; දුක්ඛසමුදයං අරිය සචචං චූචතී - දුක්ඛ සමුදයායඝීසත්‍ය යැයි කියනු ලැබේ.

සමුදයසත්‍ය නිර්දේශය යි.

56. කතමඤ්ච භික්ඛවේ දුක්ඛනිරෝධං අරිය - සච්චං? යෝ තස්සා යේව තණ්හාය අසේස වීරාගනිරෝධෝ වාගෝ පටිතිස්සගොග් මුත්ති අනාලයෝ.

57. සා බෝ පනේසා භික්ඛවේ තණ්හා කත්ථ පහියමානා පහියති? කත්ථ නිරුජ්ඣමානා නිරුජ්ඣති? යං ලෝකේ පියරූපං සාතරූපං එත්ථෙ සා තණ්හා පහියමානා පහියති, එත්ථ නිරුජ්ඣමානා නිරුජ්ඣති. කිඤ්ච ලෝකේ පියරූපං සාතරූපං එත්ථෙසා තණ්හා පහියමානා පහියති, එත්ථ නිරුජ්ඣමානා නිරුජ්ඣති?

56. කතමඤ්ච භික්ඛවේ දුක්ඛනිරෝධං අරියසච්චං - මහණෙනි! දුක්ඛනිරෝධායඝීසත්‍ය කවරේ ද? තස්සායෙව තණ්හාය - කාමතෘෂ්ණාදි ඒ ත්‍රිවිධ තෘෂ්ණාව ගේ මැ; යෝ අසේස වීරාග - නිරෝධෝ - යම්නිරවශෙෂ ප්‍රභාණයෙක් වේද; වාගෝ - හැරීමෙක් වේ ද; පටිතිස්සගොග් - දුරුලීමෙක් වේද; මුත්ති - මිදීමෙක් වේ ද; අනාලයෝ - නොඇලීමෙක් වේ ද එය යි.

57. සා බෝ පනේසා භික්ඛවේ තණ්හා - මහණෙනි; ඕ මෝ ත්‍රිවිධ තෘෂ්ණාව වනාහි; පහියමානා - ප්‍රහීණ වන්නී; කත්ථ - කවර තැනෙක්හි; පහියති - ප්‍රහීණ වේ ද යත්; නිරුජ්ඣමානා - නිරුද්ධ වන්නී; කත්ථ නිරුජ්ඣති - කවර තැනෙක්හි නිරුද්ධ වේ ද යත්; යං ලෝකේ පියරූපං - ලෝකයෙහි යම් රූපාදි අරමුණක් ප්‍රිය ඵලවන ස්වභාව ඇත්තේ ද සාතරූපං - මධුරවූ ස්වභාව ඇත්තේද එසේ - මේ ප්‍රිය මධුර ස්වභාවයෙහි; ඵසා තණ්හා පහියමානං - ප්‍රහීණ වන්නා වූ මේ තෘෂ්ණාව; පහියති - ප්‍රහීණ වෙයි; එසේ - මේ ප්‍රිය මධුර ස්වභාවයෙහි; නිරුජ්ඣමානා - නැවත නැවත නො ඉපදීම් වශයෙන් නිරුද්ධ වන්නී; නිරුජ්ඣති - නිරුද්ධ වෙයි; පහිය මානා - ප්‍රහීණ වන්නී; ඵසා තණ්හා - මේ තෘෂ්ණාව; එසේ - (යම්) මේ ප්‍රිය මධුර ස්වභාවයෙක්හි; පහියති - ප්‍රහීණ වේ ද; නිරුජ්ඣ මානා - නිරුද්ධ වන්නී; එසේ - (යම්) මේ ප්‍රිය මධුර ස්වභාවයෙක්හි; නිරුජ්ඣති - නිරුද්ධ වේ ද; ලෝකේ - ලෝකයෙහි; පියරූපං - (ඵබ්ච චූ) ප්‍රිය ස්වභාවය; සාතරූපං - මධුර ස්වභාවය; කිඤ්ච - කවරේ ද?

58. චක්‍රං ලෝකේ පියරූපං සාතරූපං එත්ථෙ සා තණ්හා පහියමානා පහියති, එත්ථ නිරුජ්ඣධ මානා නිරුජ්ඣති. සෝතං ලෝකේ පියරූපං සාත රූපං එත්ථෙසා තණ්හා පහියමානා පහියති, එත්ථ නිරුජ්ඣධමානා නිරුජ්ඣති. සාතං ලෝකේ පියරූපං සාතරූපං එත්ථෙසා තණ්හා පහියමා නා පහියති, එත්ථ නිරුජ්ඣධමානා නිරුජ්ඣති. ජීවිතා ලෝකේ පියරූපං සාතරූපං එත්ථෙසා තණ්හා පහියමානා පහියති, එත්ථ නිරුජ්ඣධමා නා නිරුජ්ඣති. කායෝ ලෝකේ පියරූපං සාත රූපං එත්ථෙසා තණ්හා පහියමානා පහියති, එත්ථ නිරුජ්ඣධමානා නිරුජ්ඣති මනෝ ලෝකේ පියරූපං සාතරූපං එත්ථෙසා තණ්හා පහියමානා පහියති, එත්ථ නිරුජ්ඣධමානා නිරුජ්ඣති.

58. චක්‍රං ලෝකේ පියරූපං - ඇස ලෝකයෙහි ප්‍රියසභාව ඇත්තේ ය; සාතරූපං - මධුර සභාව ඇත්තේ ය. එත්ථෙසා තණ්හා පහිය මානා පහියති - ප්‍රහීණ වන්නා වූ මේ තෘෂ්ණාව මේ ඇසෙහි ප්‍රහීණ වෙයි; එත්ථ නිරුජ්ඣධමානා නිරුජ්ඣති නිරුධ වන්නී මේ ඇසෙහි නිරුධ වෙයි; සෝතං ලෝකේ පිය රූපං - පෙ - කත ලෝකයෙහි ප්‍රිය සභාව ද මධුර සභාව ද වෙයි. ප්‍රහීණ වන්නාවූ මේ තෘෂ්ණාව මෙහි ප්‍රහීණ වෙයි; නිරුධ වන්නී මෙහි නිරුධ වෙයි. සාතං ලෝකේ පියරූපං - නාසය ලෝකයෙහි ප්‍රිය සභාවද මධුර සභාවද වෙයි, ප්‍රහීණ වන්නාවූ මේ තෘෂ්ණාව මේ නාසයෙහි ප්‍රහීණ වෙයි; නිරුධ වන්නී මෙහි නිරුධ වෙයි; ජීවිතාලෝකේ පියරූපං - පෙ - දිව ලෝකයෙහි ප්‍රියසභාවද මධුර සභාව ද වෙයි, ප්‍රහීණ වන්නාවූ මේ තෘෂ්ණාව මෙහි ප්‍රහීණ වෙයි, නිරුධ වන්නී මෙහි නිරුධවෙයි, කායෝලෝකේපියරූපං - පෙ - කය ලෝකයෙහි ප්‍රිය සභාව ද මධුර සභාව ද වෙයි, ප්‍රහීණ වන්නාවූ මේ තෘෂ්ණාව මෙහි ප්‍රහීණ වෙයි, නිරුධ වන්නී මෙහි නිරුධ වෙයි; මනෝලෝකේ පියරූපං - පෙ - චිත්තය ලෝකයෙහි ප්‍රිය සභාව ද මධුර සභාවය ද වෙයි, ප්‍රහීණ වන්නා වූ මේ තෘෂ්ණාව මෙහි ප්‍රහීණ වෙයි; නිරුධ වන්නී මෙහි නිරුධ වේ.

59. රූපං ලෝකේ පියරූපං සාතරූපං එත්ථෙසා තණ්හා පහීයමානා පහීයති, එත්ථ තිරුජ්ඣධ මානා තිරුජ්ඣධති, සද්දං ලෝකේ පියරූපං සාතරූපං එත්ථෙසා තණ්හා පහීයමානා පහීයති, එත්ථ තිරුජ්ඣධමානා තිරුජ්ඣධති, ගත්ථා ලෝකේ පියරූපං සාතරූපං එත්ථෙසා තණ්හා පහීයමානා පහීයති, එත්ථ තිරුජ්ඣධමානා තිරුජ්ඣධති රසා ලෝකේ පියරූපං සාතරූපං එත්ථෙසා තණ්හා පහීයමානා පහීයති, එත්ථ තිරුජ්ඣධමානා තිරුජ්ඣධති, ථොඨඛ්ඛා ලෝකේ පියරූපං සාතරූපං එත්ථෙසා තණ්හා පහීයමානා පහීයති, එත්ථ තිරුජ්ඣධමානා තිරුජ්ඣධති, ධම්මං ලෝකේ පියරූපං සාතරූපං එත්ථෙසා තණ්හා පහීයමා නා පහීයති, එත්ථ තිරුජ්ඣධමානා තිරුජ්ඣධති.

59. රූපං ලෝකේ පියරූපං - පෙ - ඇසට විෂය වූ රූපය ලෝකයෙහි ප්‍රිය ස්වභාව ද මධුර ස්වභාව ද වෙයි, ප්‍රතීණ වන්තාවූ මේ තෘෂ්ණාව මේ රූපයෙහි ප්‍රතීණ වෙයි. තිරුඳවන්තී මෙහි තිරුඳ වෙයි; සද්දං ලෝකේ පියරූපං - කනට විෂය වූ ශබ්දයෝ ලෝකයෙහි ප්‍රිය ස්වභාව ද මධුර ස්වභාව ද වෙති, ප්‍රතීන වන්තාවූ මේ තෘෂ්ණාව මේ ශබ්ද විෂයෙහි ප්‍රතීණ වෙයි; තිරුඳ වන්තී මෙහි තිරුඳ වෙයි; ගත්ථා ලෝකේ පියරූපං - පෙ - නාසයට විෂය වූ ගන්ධයෝ ලෝකයෙහි ප්‍රිය ස්වභාවද මධුර ස්වභාව ද වෙයි; ප්‍රතීණ වන්තාවූ මේ තෘෂ්ණාව මේ ගන්ධවිෂයෙහි ප්‍රතීණ වෙයි, තිරුඳ වන්තී මෙහි තිරුඳ වෙයි; රසා ලෝකේ පියරූපං - පෙ - රසයෝ ලෝකයෙහි ප්‍රිය ස්වභාව ද මධුර ස්වභාව ද වෙති, ප්‍රතීණ වන්තාවූ මේ තෘෂ්ණාව මෙහි ප්‍රතීණ වෙයි, තිරුඳ්ඳවන්තී මෙහි තිරුඳ වෙයි. ථොඨඛ්ඛා ලෝකේ පියරූපං - පෙ - කයට විෂය වූ ස්ප්‍රෂ්ටව්‍යයෝ ප්‍රිය ස්වභාවද මධුර ස්වභාව ද වෙයි, ප්‍රතීණ වන්තාවූ මේ තෘෂ්ණාව මේ ස්ප්‍රෂ්ටව්‍ය විෂයෙහි ප්‍රතීණ වෙයි, තිරුඳ වන්තී මෙහි තිරුඳ වෙයි; ධම්මා ලෝකේ පියරූපං - පෙ - සිතට විෂය වන රූපා රූප ධම්මයෝ ලෝකයෙහි ප්‍රිය ස්වභාව ද මධුර ස්වභාව ද වෙති; ප්‍රතීණ වන්තාවූ මේ තෘෂ්ණාව මෙහි ප්‍රතීණ වෙයි; තිරුඳ වන්තී මෙහි තිරුඳ වේ.

බාහිරායතන ඡට්කය යි.

60. චක්‍රවු විකද්දාණං ලෝකේ පියරූපං සාතරූපං එත්ථෙසා තණ්හා පහියමානා පහියති, එත්ථ නිරුජ්ඣධමානානිරුජ්ඣධති සෝතවිකද්දාණං ලෝකේ පියරූපං සාතරූපං එත්ථෙසා තණ්හා පහියමානා පහියති, එත්ථ නිරුජ්ඣධමානා නිරුජ්ඣධති; ඝාතවිකද්දාණං ලෝකේ පියරූපං සාතරූපං එත්ථෙසා තණ්හා පහියමානා පහියති, එත්ථ නිරුජ්ඣධමානා නිරුජ්ඣධති; ජ්විහා - විකද්දාණං ලෝකේ පියරූපං සාතරූපං එත්ථෙසා තණ්හා පහියමානා පහියති, එත්ථ නිරුජ්ඣධමානා නිරුජ්ඣධති; කායවිකද්දාණං ලෝකේ පියරූපං සාතරූපං එත්ථෙසා තණ්හා පහියමානා පහියති, එත්ථ නිරුජ්ඣධමානා නිරුජ්ඣධති; මනෝවි - කද්දාණං ලෝකේ පියරූපං සාතරූපං එත්ථෙසා තණ්හා පහියමානා පහියති, එත්ථ නිරුජ්ඣධමානා නිරුජ්ඣධති.

60. චක්‍රවු විකද්දාණං ලෝකේ පියරූපං - පෙ - චක්‍රුර් විඤනය ලෝකයෙහි ප්‍රිය සභාව ද මධුර සභාව ද වෙයි, ප්‍රහීණ වන්නා වූ මේ තෘෂ්ණාව මෙහි ප්‍රහීණ වෙයි, නිරුධ වන්නී මෙහි නිරුධ වෙයි; සෝතවිකද්දාණං ලෝකේ පියරූපං -පෙ-ශ්‍රෝත විඤනය ලෝකයෙහි ප්‍රිය සභරූප ද මධුර සභරූප ද වෙයි, ප්‍රහීණ වන මේ තෘෂ්ණාව මෙහි ප්‍රහීණ වෙයි, නිරුධ වන්නී මෙහි නිරුධ වෙයි. ඝාතවිකද්දාණං ස්‍රාණවිඤනය ලෝකයෙහි ප්‍රිය සභරූප ද මධුර සභරූප ද වෙයි, ප්‍රහීණ වන මේ තෘෂ්ණාව මෙහි ප්‍රහීණ වෙයි, නිරුධ වන්නී මෙහි නිරුධ වෙයි; ජ්විහාවිකද්දාණං-පෙ-ජ්විහාවිඤනය ලෝකයෙහි ප්‍රිය සභරූප ද වෙයි, ප්‍රහීණ වන මේ තෘෂ්ණාව මෙහි ප්‍රහීණ වෙයි, නිරුධ වන්නී මෙහි නිරුධ වෙයි; කායවිකද්දාණං - පෙ - කායවිඤනය ලෝකයෙහි ප්‍රිය සභරූප ද මධුර සභරූප ද වෙයි, ප්‍රහීණ වන මේ තෘෂ්ණාව මෙහි ප්‍රහීණ වෙයි, නිරුධ වන්නී මෙහි නිරුධ වෙයි; මනෝවිකද්දාණං-පෙ-මනෝවිඤනය ලෝකයෙහි ප්‍රිය සභරූප ද මධුර සභරූප ද වෙයි, ප්‍රහීණ වන මේ තෘෂ්ණාව මෙහි ප්‍රහීණ වෙයි; නිරුධ වන්නී මෙහි නිරුධ වේ.

විඤනපටකය යි.

61. චක්‍රසම්ප්‍රදායයෝ ලෝකේ පියරූපං සාතරූපං එතෙඨ සා තණ්හා පහියමානා පහියති, එතථ නිරුජ්ඣධමානා නිරුජ්ඣධති, සෝත සම්ප්‍රදායෝ ලෝකේ පියරූපං සාතරූපං එතඨෙසා තණ්හා පහියමානා පහියති, එතථ නිරුජ්ඣධමානා නිරුජ්ඣධති සාතසම්ප්‍රදායෝ ලෝකේ පියරූපං සාතරූපං එතඨෙසා තණ්හා පහියමානා පහියති, එතථ නිරුජ්ඣධමානා නිරුජ්ඣධති, ජීවිතසම්ප්‍රදායෝ ලෝකේ පියරූපං සාතරූපං එතෙඨෙසා තණ්හා පහියමානා පහියති, එතථ නිරුජ්ඣධමානා නිරුජ්ඣධති, ජීවිතසම්ප්‍රදායෝ ලෝකේ පියරූපං සාතරූපං එතෙඨෙසා තණ්හා පහියමානා පහියති, එතථ නිරුජ්ඣධමානා නිරුජ්ඣධති, කායසම්ප්‍රදායෝ ලෝකේ පියරූපං සාතරූපං එතෙඨෙසා තණ්හා පහියමානා පහියති එතථ නිරුජ්ඣධමානා නිරුජ්ඣධති මනෝසම්ප්‍රදායෝ ලෝකේ පියරූපං සාතරූපං එතෙඨෙසා තණ්හා

61. චක්‍රසම්ප්‍රදායයෝ ලෝකේ පියරූපං-පෙ-(චක්‍රචාරයෙහි රූපායතනයා ගේ ගැටීමෙන්) ඇස නිසා උපන් ස්පර්ශය ලෝකයෙහි ප්‍රියසුභාව ද මධුර සුභාව ද වෙයි, ප්‍රතිණ වන මේ තෘෂ්ණාව මේ චක්‍රස්පර්ශයෙහි ප්‍රතිණ වෙයි; නිරුධ වන්නී මෙහි නිරුධ වෙයි. සෝතසම්ප්‍රදායෝ-පෙ-කත නිසා උපන් ස්පර්ශය ලොවිහි ප්‍රියසුභාවද මධුර සුභාව ද වෙයි, ප්‍රතිණ වන මේ තෘෂ්ණාව මෙහි ප්‍රතිණ වෙයි. නිරුධ වන්නී මෙහි නිරුධ වෙයි; සාතසම්ප්‍රදායෝ-පෙ-නාසය නිසා උපන් ස්පර්ශය ලොවිහි ප්‍රියසුභාව ද මධුරසුභාව ද වෙයි; ප්‍රතිණ වන මේ තෘෂ්ණාව මෙහි ප්‍රතිණ වෙයි; නිරුධ වන්නී මෙහි නිරුධ වෙයි; ජීවිතසම්ප්‍රදායෝ -පෙ- දිව නිසා උපන් ස්පර්ශය ලොවිහි ප්‍රිය සුභාව ද මධුර සුභාව ද වෙයි, ප්‍රතිණ වන මේ තෘෂ්ණාව මෙහි ප්‍රතිණ වෙයි; නිරුධ වන්නී මෙහි නිරුධ වෙයි; කායසම්ප්‍රදායෝ - පෙ-කය නිසා උපන් ස්පර්ශය ලොවෙහි ප්‍රියසුභාව ද මධුර සුභාව ද වෙයි; ප්‍රතිණ වන මේ තෘෂ්ණාව මෙහි ප්‍රතිණ වෙයි; නිරුධ වන්නී මෙහි නිරුධ වෙයි; මනෝසම්ප්‍රදායෝ - පෙ- සිත නිසා උපන් ස්පර්ශය

පහියමානා පහියති, එතථ නිරුජ්ඣමානා නිරුජ්ඣති.

62. චක්ඛුසම්ඵසසථා වේදනා ලෝකේ පියරුපං සාතරුපං එතෙථසා තණ්හා පහියමානා පහියති, එතථ නිරුජ්ඣමානා නිරුජ්ඣති, සෝත සම්ඵසසථා වේදනා ලෝකේ පියරුපං සාත රුපං එතෙථසා තණ්හා පහියමානා පහියති, එතථ නිරුජ්ඣමානා නිරුජ්ඣති, ඝාතසම්ඵසසථා වේදනා ලෝකේ පියරුපං සාතරුපං එතෙථසා තණ්හා පහියමානා පහියති, එතථ නිරුජ්ඣමානා නිරුජ්ඣති, ජ්විතාසම්ඵසසථා වේදනා ලෝකේ පියරුපං සාතරුපං එතෙථසා තණ්හා පහියමානා පහියති, එතථ නිරුජ්ඣමානා නිරුජ්ඣති, කාය සම්ඵසසථා වේදනා ලෝකේ පියරුපං සාතරුපං

ලොච්ඡි ප්‍රිය සචභාව ද මධුර සචභාව ද වෙයි; ප්‍රහීණ වන මේ තෘෂ්ණාව මෙහි ප්‍රහීණ වෙයි, නිරුධ වන්නී මෙහි නිරුධ වේ.

ස්පර්ශපටිකය යි.

62. චක්ඛුසමඵසසථා වේදනා ලෝකේ පියරුපං - පෙ-චක්ඛු: ස්පඨී හෙතුවෙන් උපන් වේදනාව ලොච්ඡි ප්‍රියඤ්ඤා ද මධුර ඤ්ඤා ද වෙයි; ප්‍රහීණ වන මේ තෘෂ්ණාව මෙහි ප්‍රහීණ වෙයි, නිරුධ වන්නී මෙහි නිරුධ වෙයි; සෝතසම්ඵසසථා වේදනා - පෙ-ශ්‍රොත්‍රස්පඨීහෙතුවෙන් උපන් වේදනාව ලොච්ඡි ප්‍රියඤ්ඤා ද මධුර ඤ්ඤා ද වෙයි. ප්‍රහීණවන මේ තෘෂ්ණාව මෙහි ප්‍රහීණ වෙයි. නිරුධ වන්නී මෙහි නිරුධ වෙයි; ඝාතසමඵසසථා වේදනා සුණ ස්පඨීයෙන් උපන් වේදනාව ලෙච්ඡි ප්‍රියඤ්ඤා ද මධුර ඤ්ඤා ද වෙයි. ප්‍රහීණ වන මේ තෘෂ්ණාව මෙහි ප්‍රහීණ වෙයි; නිරුධ වන්නී මෙහි නිරුධ වෙයි; ජ්විතාසමඵසසථා-චීත්වාස්පඨී හෙතුවෙන් උපන් තෘෂ්ණාව ලොච්ඡි ප්‍රියඤ්ඤා ද මධුර ඤ්ඤා ද වෙයි, ප්‍රහීණ වන මේ තෘෂ්ණාව මෙහි ප්‍රහීණ වෙයි; නිරුධ වන්නී මෙහි නිරුධ වෙයි; කායසම්ඵසසථා වේදනා - පෙ - කායස්පඨී හෙතුවෙන් උපන් තෘෂ්ණාව ලොච්ඡි ප්‍රියඤ්ඤා ද මධුර ඤ්ඤා ද

එතෙඵසා තණ්හා පහියමානා පහියති, එතඵ තිරුජ්ඣධමානා තිරුජ්ඣධති; මනෝසම්ඵසසජා වේදනා ලෝකේ පියරූපං සාතරූපං එතෙඵසා තණ්හා පහියමානා පහියති, එතඵ තිරුජ්ඣධමානා තිරුජ්ඣධති.

63. රූපසකඤ්ඤ ලෝකේ පියරූපං සාතරූපං එතෙඵසා තණ්හා පහියමානා පහියති, එතඵ තිරුජ්ඣධමානා තිරුජ්ඣධති, සද්දසකඤ්ඤ ලෝකේ පිය රූපං සාතරූපං එතෙඵසා තණ්හා පහියමානා පහියති, එතඵ තිරුජ්ඣධමානා තිරුජ්ඣධති, ගතධ සකඤ්ඤා ලෝකේ පියරූපං සාතරූපං එතෙඵසා තණ්හා පහියමානා පහියති, එතඵ තිරුජ්ඣධමානා තිරුජ්ඣධති රසසකඤ්ඤා ලෝකේ පියරූපං සාත

වෙයි, ප්‍රභීණ වන මේ තෘෂ්ණාව මෙහි ප්‍රභීණ වෙයි, නිරුධ වන්නී මෙහි නිරුධ වෙයි. මනෝසම්ඵසසජා වේදනා - පෙ - මන:ස්පඨි හේතුවෙන් උපන් වේදනාව ලොවෙහි ප්‍රිය ස්වරූප ද මධුර ස්වරූප ද වෙයි; ප්‍රභීණ වන මේ තෘෂ්ණාව මෙහි ප්‍රභීණ වෙයි; නිරුධ වන්නී මෙහි නිරුධ වේ.

වේදනාපටිකය යි .

63. රූපසකඤ්ඤා ලෝකේපියරූපං-පෙ-රූපය අරමුණු කොට උපන් සංඥාව ලෝකයෙහි ප්‍රිය ස්වරූප ද මධුර ස්වරූප ද වෙයි. ප්‍රභීණ වන මේ තෘෂ්ණාව මෙහි ප්‍රභීණ වෙයි; නිරුධ වන්නී මෙහි නිරුධ වෙයි; සද්දසකඤ්ඤා-පෙ-ශබ්දය අරමුණු කොට උපන් සංඥාව ලෝකයෙහි ප්‍රියස්වරූප ද මධුර ස්වරූප ද වෙයි, ප්‍රභීණ වන මේ තෘෂ්ණාව මෙහි ප්‍රභීණ වෙයි; නිරුධ වන්නී මෙහි නිරුධ වෙයි. ගතධසකඤ්ඤා-ගතධය අරමුණු කොට උපන් සංඥාව ලෝකයෙහි ප්‍රිය ස්වරූප ද මධුර ස්වරූප ද වෙයි, ප්‍රභීණ වන මේ තෘෂ්ණාව මෙහි ප්‍රභීණ වෙයි; නිරුධ වන්නී මෙහි නිරුධ වෙයි, රසසකඤ්ඤා රසය අරමුණු කොට උපන් සංඥාව ලෝකයෙහි ප්‍රියස්වරූපද මධුර ස්වරූප

රූපං එතෙඨසා තණ්හා පහියමානා පහියති. එතථ නිරුජ්ඣමානා නිරුජ්ඣති; ථොඨඛඛසඤ්ඤා ලොකේ පියරූපං සාත රූපං එතෙඨසා තණ්හා පහියමානා පහියති. එතථ නිරුජ්ඣමානා නිරුජ්ඣති; ධම්මසඤ්ඤාලෝකේ පියරූපං සාතරූපං එතෙඨසා තණ්හා පහියමානා පහියති එතථ නිරුජ්ඣමානා නිරුජ්ඣති.

64. රූපසඤ්ඤානනා ලෝකේ පියරූපං සාත රූපං එතෙඨසා තණ්හා පහියමානා පහියති. එතථ නිරුජ්ඣමානා නිරුජ්ඣති; සද්දසඤ්ඤානනා ලෝකේ පියරූපං සාතරූපං එතෙඨසා තණ්හා පහියමානා පහියති. එතථ නිරුජ්ඣමානා නිරුජ්ඣති ගන්ධසඤ්ඤානනා ලෝකේ පියරූපං සාතරූපං

ද වෙයි, ප්‍රභීණ වන මේ තෘෂ්ණාව මෙහි ප්‍රභීණ වෙයි, නිරුධ වන්නී මෙහි නිරුධ වෙයි; ථොඨඛඛසඤ්ඤා-පෙ-ස්ප්‍රඡටවාය අරමුණු කොට උපන් සංඥාව ලෝකයෙහි ප්‍රිය සචරූප ද මධුර සචරූප ද වෙයි; ප්‍රභීණ වන මේ තෘෂ්ණාව මෙහි ප්‍රභීණ වෙයි. නිරුධ වන්නී මෙහි නිරුධ වෙයි; ධම්ම සඤ්ඤා-පෙ-ධම්මයන් අරමුණු කොට උපන් සංඥාව ලෝකයෙහි ප්‍රිය සචරූප ද මධුර සචරූප ද වෙයි; ප්‍රභීණ වන මේ තෘෂ්ණාව මෙහි දී ප්‍රභීණ වෙයි; නිරුධ වන්නී මෙහි නිරුධ වේ.

සංඥාපටිකය යි

64. රූපසඤ්චේතනා ලෝකේ පියරූපං-පෙ-රූපය අරමුණු කොට උපන් චේතනාව ලෝකයෙහි ප්‍රිය ස්වභාව ද මධුර ස්වභාව ද වෙයි; ප්‍රභීණ වන්නා වූ මේ තෘෂ්ණාව මෙහි ප්‍රභීණ වෙයි; නිරුධ වන්නී මෙහි නිරුධ වෙයි; සද්දසඤ්චේතනා-පෙ-ශබ්දය අරමුණු කොට උපන් චේතනාව ලෝකයෙහි ප්‍රියසචරූප ද මධුර සචරූප ද වෙයි, ප්‍රභීණ වන මේ තෘෂ්ණාව මෙහි ප්‍රභීණ වෙයි, නිරුධවන්නී මෙහි නිරුධ වෙයි; ගන්ධ සඤ්චේතනා-පෙ-ගන්ධය අරමුණු කොට උපන් චේතනාව ලෝකයෙහි ප්‍රිය ස්වරූප ද මධුර ස්වරූප ද වෙයි; ප්‍රභීණ වන මේ

එනෙළුසා තණ්හා පහියමානා පහියති එතථ තිරුජ්ඣමානා තිරුජ්ඣති, රසසඤ්චතනා ලෝකේ පියරූපං සාතරූපං එනෙළුසා තණ්හා පහියමානා පහියති එතථ තිරුජ්ඣමානා තිරුජ්ඣති, ථොට්ඨබ්බ සඤ්චතනා ලෝකේ පියරූපං සාතරූපං එනෙළුසා තණ්හා පහියමානා පහියති, එතථ තිරුජ්ඣමානා තිරුජ්ඣති, ධම්ම සඤ්චතනා ලෝකේ පියරූපං සාතරූපං එනෙළුසා තණ්හා පහියමානා පහියති, එතථ තිරුජ්ඣමානා තිරුජ්ඣති.

65. රූපතණ්හා ලෝකේ පියරූපං සාතරූපං එනෙළුසා තණ්හා පහියමානා පහියති, එතථ තිරුජ්ඣමානා තිරුජ්ඣති, සද්දතණ්හා ලෝකේ පිය රූපං සාතරූපං එනෙළුසා තණ්හා පහියමානා

තෘෂ්ණාව මෙහි ප්‍රතීණ වෙයි. තීරුධවන්තී මෙහි තිරුධ වෙයි; රසසඤ්චේතනා-පෙ- රසය අරමුණු කොට උපන් චේතනාව ලෝකයෙහි ප්‍රිය ස්වරූප ද මධුර ස්වරූප ද වෙයි; ප්‍රතීණ වන මේ තෘෂ්ණාව මෙහි ප්‍රතීණ වෙයි, තිරුධ වන්තී මෙහි තිරුධ වෙයි; ථොට්ඨබ්බසඤ්චේතනා-පෙ-ස්ප්‍රෂ්ටව්‍ය අරමුණු කොට උපන් චේතනාව ලෝකයෙහි ප්‍රිය ස්වරූප ද මධුර ස්වරූප ද වෙයි; ප්‍රතීණ වන මේ තෘෂ්ණාව මෙහි ප්‍රතීණ වෙයි, තිරුධ වන්තී මෙහි තිරුධ වෙයි; ධම්මසඤ්චේතනා -පෙ-ධම්යන් අරමුණු කොට උපන් චේතනාව ලෝකයෙහි ප්‍රිය ස්වරූප ද මධුර ස්වරූප ද වෙයි, ප්‍රතීණ වන මේ තෘෂ්ණාව මෙහි ප්‍රතීණ වෙයි, තිරුධ වන්තී මෙහි තිරුධ වේ.

චේතනාපට්ඨකය යි.

65. රූපතණ්හා ලෝකේ පියරූපං - පෙ රූපය අරමුණු කොට උපන් තෘෂ්ණාව ලෝකයෙහි ප්‍රිය ස්වරූප ද මධුර ස්වරූප ද වෙයි, ප්‍රතීණ වන මේ තෘෂ්ණාව මෙහි ප්‍රතීණ වෙයි; තිරුධ වන්තී මෙහි තිරුධ වෙයි; සද්දතණ්හා-පෙ - ශබ්දය අරමුණු කොට උපන් තෘෂ්ණාව ලෝකයෙහි ප්‍රිය ස්වරූප ද මධුර ස්වරූප ද වෙයි, ප්‍රතීණ

පහියති. එනම් නිරුප්කම්මානා නිරුප්කම්මති; ගතධ තණ්හා ලෝකේ පියරූපං සාතරූපං එතෙඨසා තණ්හා පහියමානා පහියති. එනම් නිරුප්කම්මානා නිරුප්කම්මති. රසතණ්හා ලෝකේ පියරූපං සාත රූපං එතෙඨසා තණ්හා පහියමානා පහියති. එනම් නිරුප්කම්මානා නිරුප්කම්මති. ථොඨ්ඛ්ඛතණ්හා ලෝකේ පියරූපං සාතරූපං එතෙඨසා තණ්හා පහියමානා පහියති. එනම් නිරුප්කම්මානා නිරුප්කම්මති. ධම්මතණ්හා ලෝකේ පියරූපං සාතරූපං එතෙඨසා තණ්හා පහියමානා පහියති. එනම් නිරුප්කම්මානා නිරුප්කම්මති.

66. රූපචිතක්කෝ ලෝකේ පියරූපං සාතරූපං එතෙඨසා තණ්හා පහියමානා පහියති.

වන මේ තෘෂ්ණාව මෙහි ප්‍රතිණ වෙයි, නිරුධ වන්නී මෙහි නිරුධ වෙයි; ගතධතණ්හා-පෙ-ගතධය අරමුණු කොට උපන් තෘෂ්ණාව ලෝකයෙහි ප්‍රිය ස්වභාව ද මධුර ස්වභාව ද වෙයි; ප්‍රතිණ වන මේ තෘෂ්ණාව මෙහි ප්‍රතිණ වෙයි, නිරුධ වන්නී මෙහි නිරුධ වෙයි, රසතණ්හා-පෙ-රසය අරමුණු කොට උපන් තෘෂ්ණාව ලෝකයෙහි ප්‍රිය ස්වභාව ද මධුර ස්වභාව ද වෙයි, ප්‍රතිණ වන මේ තෘෂ්ණාව මෙහි ප්‍රතිණ වෙයි; නිරුධ වන්නී මෙහි නිරුධ වෙයි; ථොඨ්ඛ්ඛතණ්හා-ස්ප්‍රෂට්ඨසයන් අරමුණු කොට උපන් තෘෂ්ණාව ලෝකයෙහි ප්‍රිය ස්වභාව ද මධුර ස්වභාව ද වෙයි. මේ ත්‍රිවිධ තෘෂ්ණාව ප්‍රතිණ වන්නී මෙහි ප්‍රතිණ වෙයි, නිරුධ වන්නී මෙහි නිරුධ වෙයි; ධම්මතණ්හා-පෙ-ධම්මයන් අරමුණු කොට උපන් තෘෂ්ණාව ලෝකයෙහි ප්‍රිය ස්වභාව ද මධුර ස්වභාව ද වෙයි, මේ ත්‍රිවිධ තෘෂ්ණාව ප්‍රතිණ වන්නී මෙහි ප්‍රතිණ වෙයි. නිරුධ වන්නී මෙහි නිරුධ වේ.

තෘෂ්ණාපටිකය යි

66. රූපචිතක්කෝ ලෝකේ පියරූපං -පෙ-රූපය අරමුණු කොට උපන් චිතර්කය ලොවැ ප්‍රිය ස්වභාව ද මධුර ස්වභාව ද වෙයි, කාමාදි වශයෙන් ත්‍රිවිධ වූ මේ තෘෂ්ණාව ප්‍රතිණ වන්නී මෙහි ප්‍රතිණ වෙයි.

එනමුත් නිරුපකමානා නිරුපකති. සද්දවිතක්කෝ
 ලෝකේ පියරූපං සාතරූපං එතෙඨසා තණ්හා
 පහියමානා පහියති. එනමුත් නිරුපකමානා
 නිරුපකති; ගතධවිතක්කෝ ලෝකේ පියරූපං
 සාතරූපං එතෙඨසා තණ්හා පහියමානා පහියති.
 එනමුත් නිරුපකමානා නිරුපකති; රස විතක්කෝ
 ලෝකේ පියරූපං සාතරූපං එතෙඨසා තණ්හා
 පහියමානා පහියති. එනමුත් නිරුපකමානා
 නිරුපකති; ථොට්ඨබ්බවිතක්කෝ ලෝකේ පියරූපං
 සාතරූපං එතෙඨසා තණ්හා පහියමානා පහියති.
 එනමුත් නිරුපකමානා නිරුපකති; ධම්මවිතක්කෝ
 ලෝකේ පියරූපං සාතරූපං එතෙඨසා තණ්හා
 පහියමානා පහියති. එනමුත් නිරුපකමානා නිරුපකති.

නිරුද්ධ වන්නී මෙහි නිරුද්ධ වෙයි; සද්ද විතක්කෝ - පෙ-ශබ්දය අරමුණු කොට උපත් විතර්කය ලොවු ප්‍රියස්වභාව ද මධුර ස්වභාව ද වෙයි. මේ තෘෂ්ණාව ප්‍රතීණ වන්නී මෙහි ප්‍රතීණ වෙයි. නිරුද්ධ වන්නී මෙහි නිරුද්ධ වෙයි. ගතධ විතක්කෝ - පෙ-ගතිය අරමුණු කොට උපත් තෘෂ්ණාව ලොවු ප්‍රිය ස්වභාව ද මධුර ස්වභාව ද වෙයි, මේ තෘෂ්ණාව ප්‍රතීණ වන්නී මෙහි ප්‍රතීණ වෙයි, නිරුද්ධ වන්නී මෙහි නිරුද්ධ වෙයි; රස විතක්කෝ - පෙ-රසය අරමුණු කොට උපත් තෘෂ්ණාව ලෙවිහි ප්‍රිය ස්වභාව ද මධුර ස්වභාව ද වෙයි. මේ තෘෂ්ණාව ප්‍රතීණ වන්නී මෙහි ප්‍රතීණ වෙයි, නිරුද්ධ වන්නී මෙහි නිරුද්ධ වෙයි. ථොට්ඨබ්බ විතක්කෝ - පෙ-ස්ප්‍රභූව්‍යාය අරමුණු කොට උපත් තෘෂ්ණාව ලෙවිහි ප්‍රිය ස්වභාව ද මධුර ස්වභාව ද වෙයි. මේ තෘෂ්ණාව ප්‍රතීණ වන්නී මෙහි ප්‍රතීණ වෙයි, නිරුද්ධ වන්නී මෙහි නිරුද්ධ වෙයි. ධම්මවිතක්කෝ - පෙ-ධම්යත් අරමුණු කොට උපත් තෘෂ්ණාව ලෙවිහි ප්‍රිය ස්වභාව ද මධුර ස්වභාව ද වෙයි, මේ තෘෂ්ණාව ප්‍රතීණ වන්නී මෙහි ප්‍රතීණ වෙයි, නිරුද්ධ වන්නී මෙහි නිරුද්ධ වෙයි.

විතක්කෝපකය යි.

67. රූපවිචාරෝ ලෝකේ පියරූපං සාතරූපං එතෙඨසා තණ්හා පහීයමානා පහීයති, එතථ නිරූප්කධමානා නිරූප්කධති, සද්දවිචාරෝ ලෝකේ පියරූපං සාතරූපං එතෙඨසා තණ්හා පහීයමානා පහීයති, එතථ නිරූප්කධමානා නිරූප්කධති, ගන්ධවිචාරෝ ලෝකේ පියරූපං සාතරූපං එතෙඨසා තණ්හා පහීයමානා පහීයති, එතථ නිරූප්කධමානා නිරූප්කධති; රසවිචාරෝ ලෝකේ පියරූපං සාතරූපං එතෙඨසා තණ්හා පහීයමානා පහීයති, එතථ නිරූප්කධමානා නිරූප්කධති, ථොඨ්ඛවිචාරෝ ලෝකේ පියරූපං සාතරූපං එතෙඨසා තණ්හා පහීයමානා පහීයති, එතථ නිරූප්කධමානා නිරූප්කධති, ධම්මවිචාරෝ ලෝකේ පියරූපං

67. රූපවිචාරෝ ලෝකේ පියරූපං-පෙ-රූපය අරමුණු කොට උපන් විචාරය ලෝකයෙහි ප්‍රිය සභාව ද මධුර සභාව ද වෙයි. මේ කාමාදි ත්‍රිවිධ තෘෂ්ණා තොමෝ ප්‍රහීණ වන්නී මෙහි ප්‍රහීණ වෙයි, නිරුධ වන්නී මෙහි නිරුධ වෙයි; සද්දවිචාරෝ-පෙ-ශබ්දය අරමුණු කොට උපන් විචාරය ලෝකයෙහි ප්‍රිය සභාව ද මධුර සභාව ද වෙයි; මේ තෘෂ්ණාව ප්‍රහීණ වන්නී මෙහි ප්‍රහීණ වෙයි, නිරුධ වන්නී මෙහි නිරුධ වෙයි; ගන්ධ විචාරෝ-පෙ-ගන්ධය අරමුණු කොට උපන් විචාරය ලෝකයෙහි ප්‍රිය සභාව ද මධුර සභාව ද වෙයි, මේ තෘෂ්ණාව ප්‍රහීණ වන්නී මෙහි ප්‍රහීණ වෙයි, නිරුධ වන්නී මෙහි නිරුධ වෙයි; රසවිචාරෝ-පෙ-රසය අරමුණු කොට උපන් විචාරය ලෝකයෙහි ප්‍රිය සභාව ද මධුර සභාව ද වෙයි; ප්‍රහීණ වන මේ තෘෂ්ණාව මෙහි ප්‍රහීණ වෙයි, නිරුධ වන්නී මෙහි නිරුධ වෙයි; ථොඨ්ඛවිචාරෝ-ස්ප්‍රෂ්ටව්‍යය අරමුණු කොට උපන් විචාරය ලෝකයෙහි ප්‍රිය සභාව ද මධුර සභාව ද වෙයි. මේ තෘෂ්ණාව ප්‍රහීණ වන්නී මෙහි ප්‍රහීණ වෙයි; නිරුධ වන්නී මෙහි නිරුධ වෙයි; ධම්ම විචාරෝ-පෙ-ධම්යන් අරමුණු කොට උපන් විචාරය ලෝකයෙහි ප්‍රිය සභාව ද මධුර

සාතරූපං එතෙඨසා තණ්හා පහියමානා පහියති,
එතථ තිරුජ්ඣධමානා තිරුජ්ඣති.

ඉදං චූචති හිකඛවේ දුකඛනිරෝධං අරිය-
සචචං.

68. කතමඤඤ හිකඛවේ දුකඛ නිරෝධගාමිනී
පටිපද අරියසචචං? අයමේච අරියෝ අධ්වංසිතිකෝ
මගො. සෙය්‍යපීදං? සමමාදිට්ඨි සමමා සධකප්පෝ
සමමාවාවා සමමාකමමනෙන් සමමාආජ්චෝ
සමමාවායාමෝ සමමාසති සමමාසමාධි.

ස්වභාව ද වෙයි, මේ තෘෂ්ණා තොමෝ ප්‍රතිණ වන්නී මෙහි ප්‍රතිණ
වෙයි, නිරුධ වන්නී මෙහි නිරුධ වේ.

වී වා ර ජ ටි ක ය සී

ඉදං චූචති හිකඛවේ දුකඛනිරෝධං අරියසචචං - මහණෙනි! මේ
තෙමේ දුඃඛනිරෝධායඝීසත්‍ය යයි කියනු ලැබේ.

තිරෝධසත්‍ය තිර්දෙශය සී.

68. කතමඤඤ හිකඛවේ දුකඛ නිරෝධගාමිනී පටිපද අරියසචචං
- මහණෙනි! දුඃඛනිරෝධගාමිනී ප්‍රතිපද ආයඝීසත්‍යය කවරේද?
අයමේච අරියෝ අධ්වංසිතිකෝ මගො - මේ ආයඝී අජ්ටාධගික මාගීය
මැයි. සෙය්‍යපීදං - ඒ කවරේ ද යත් ; සමමා දිට්ඨි - මනා කොට දැකීමි
ලක්‍ෂණ වූ සමයක් දෘෂ්ටිය; සමමා සධකප්පො - මනා කොට අරමුණට
තැඟීමි ලක්‍ෂණ වූ සමයක් සධ්කල්පය; සමමාවාවා - මනා කොට පැවසීමි
ලක්‍ෂණ වූ සමයක් වචන ය; සමමාකමමනෙන් - සමයක් සමුප්පාපන
ලක්‍ෂණ වූ සමයක් කමානන ය; සමමාආජ්චෝ - සමයක් වදන ලක්‍ෂණ වූ
සමයගාජීව ය; සමමාවායාමො - සමයක් ප්‍රග්‍රහ ලක්‍ෂණ වූ සමයක්
ව්‍යයාම ය; සමමාසති - සමයගුපසථාන ලක්‍ෂණ වූ සමයක් ස්මෘතිය;
සමමා සමාධි - සමයක් සමාධාන ලක්‍ෂණ වූ සමයක් සමාධිය යන
මේ යි.

69. කතමා ච භික්ඛවේ සමමාදිට්ඨී? යං බෝ භික්ඛවේ දුකෙඛ ඤාණං දුකඛ සමුදයෙ ඤාණං දුකඛ නිරෝධෙ ඤාණං දුකඛ නිරෝධගාමිනියා පටිපදයඤාණං, අයං චූචවති භික්ඛවේ සමමාදිට්ඨී.

70. කතමෝ ච භික්ඛවේ සමමාසඨිකප්පෝ? තෙකඛමමසඨිකප්පො අව්‍යාපාද සඨිකප්පෝ අවිහිංසාසඨිකප්පෝ, අයං චූචවති භික්ඛවේ සමමාසඨිකප්පෝ.

71. කතමා ච භික්ඛවේ සමමාවාචා? මුසාවාද වේරමණී පිසුණාවාචා වේරමණී ඵරුසා වාචා වේරමණී සමඵප්පලාපා වේරමණී, අයං චූචවති භික්ඛවේ සමමාවාචා.

69. කතමා ච භික්ඛවේ සමමාදිට්ඨී = මහණෙනි! සමාසක් දෘෂ්ටිය කවරි ද යත්; යං බෝ භික්ඛවේ දුකෙඛ ඤාණං = මහණෙනි දුකසත්‍යයෙහි යම් දැනීමක් වේද, දුකඛසමුදයේ ඤාණං = දුකඛසමුදය සත්‍යයෙහි යම් දැනීමක් වේද, දුකඛ නිරෝධෙ ඤාණං = දුකඛනිරෝධායඝීසත්‍යයෙහි යම් දැනීමක් වේද; දුකඛ නිරෝධගාමිනියා පටිපදයඤාණං = දුකඛනිරෝධගාමිනී ප්‍රතිපදසත්‍යයෙහි යම් දැනීමක් වේද; අයං චූචවති භික්ඛවේ සමමාදිට්ඨී = මහණෙනි; මෝ තොමෝ සමාසක්දෘෂ්ටී යැයි කියනු ලැබේ.

70. කතමෝ ච භික්ඛවේ සමමාසඨිකප්පෝ = මහණෙනි; සමාසක්සඨිකල්පය කවරේද; තෙකඛමමසඨිකප්පෝ = තෙන්නුමාස සඨිකල්පය; අව්‍යාපාද සඨිකප්පෝ = අව්‍යාපාද සඨිකල්පය; අවිහිංසාසඨිකප්පෝ = අවිහිංසාසඨිකල්ප ය යන; අයං චූචවති භික්ඛවේ සමමාසඨිකප්පෝ = මහණෙනි; මේ තෙමේ සමාසක් සඨිකල්ප යැයි කියනු ලැබේ.

71. කතමා ච භික්ඛවේ සමමාවාචා = මහණෙනි; සමාසක් වාක් තොමෝ කවරි ද; මුසාවාද වේරමණී = බොරු කීමෙන් වැළැකීම ය; පිසුණා වාචා වේරමණී = පිසුණු වචනයෙන් වැළැකීම ය; ඵරුසා වාචා වේරමණී = පරුෂ වචනයෙන් වැළැකීම ය; සමඵප්පලාපා වේරමණී = නිෂ්ඵල වචනයෙන් වැළැකීම ය යන; අයං චූචවති භික්ඛවේ සමමාවාචා = මහණෙනි; මෝ තොමෝ සමමා වාචා යැයි කියනු ලැබේ.

72. කතමෝච හිකබවේ සමමාකමමනෝ පාණාතිපාතා වේරමණී අදිත්තාදනා වේරමණී කාමේසුච්චජාචාරා වේරමණී අයං චූචචති හිකබවේ සමමාකමමනෝ.

73. කතමෝ ච හිකබවේ සමමාආජ්චෝ? ඉධ හිකබවේ අරියසාචකෝ ච්චජා ආජ්චං පහාය සමමාආජ්චේත ජ්චිකං කප්පේති. අයං චූචචති හිකබවේ සමමාආජ්චෝ.

74. කතමෝ ච හිකබවේ සමමා වායාමෝ? ඉධ හිකබවේ හිකඤ්ඤ අනුපපන්නාතං පාපකාතං අකුසලාතං ධමමාතං අනුපපාදය ජඤං ජනේති වායමති වීරියං ආරහති චිත්තං පගගණ්භාති

72. කතමෝ ච හිකබවේ සමමාකමමනෝ - මහණෙනි; සමයක්කම්මාන්තය කචරේද; පාණාතිපාතා වේරමණී - ප්‍රාණ සාතයෙන් වැළැකීම ය; අදිත්තාදනා වේරමණී - අදනනාදනයෙන් වැළැකීම ය; කාමේසු ච්චජාචාරා වේරමණී - කාමයෙහි වරදවා හැසිරීමෙන් වැළැකීම ය යන; අයං චූචචති හිකබවේ සමමා කමමනෝ - මහණෙනි; මේ තෙම සමයක්කම්මාන්ත යැයි කියනු ලැබේ,

73. කතමෝ ච හිකබවේ සමමා ආජ්චෝ-මහණෙනි! සමයක්ආජීවය කචරේද; ඉධ හිකබවේ අරියසාචකෝ - මහණෙනි! මේ ශාසනයෙහි ආයඝීශ්‍රාවක තෙම; ච්චජා ආජ්චං පහාය- මිත්‍රයා ආජීවය හැර; සමමා ආජ්චේත ජ්චිකං කපෙති - සමයගාජීවයෙන් ජීවිකාව කෙරෙයි ; අයං චූචචති හිකබවේ සමමා ආජ්චෝ - මහණෙනි! මේ තෙමේ සමයගාජීව යැයි කියනු ලැබේ.

74. කතමෝ ච හිකබවේ සමමා වායාමෝ - මහණෙනි! සමයක්ව්‍යායාමය කචරේද; ඉධ හිකබවේ හිකඤ්ඤ - මහණෙනි! මේ ශාසනයෙහි මහණ තෙම; අනුපපන්නාතං පාපකාතං අකුසලාතං ධමමාතං - නුපත් ලාමක අකුසල ධර්මයන්ගේ! අනුපපාදය - නොඉපැදීම පිණිස; ජඤං ජනෙති - කුසලච්ඡන්දය උපදවාද; වායමති - වැයම් කෙරේ ද වීරියං ආරහති - වීර්යාරම්භ කෙරේද; චිත්තං පගගණ්භාති - සිත

පදහති. උපපත්තානං පාපකානං අකුසලානං
 ධම්මානං පහාණාය ජන්දං ජනේති වායමති වීරියං
 ආරහති විතං පග්ගණ්හාති පදහති, අනුපපත්තානං
 කුසලානං ධම්මානං උප්පාදය ජන්දං ජනේති වායමති
 වීරියං ආරහති විතං පග්ගණ්හාති, පදහති,
 උපපත්තානං කුසලානං ධම්මානං යිනියා
 අසමෝසාය භියොහා භාවාය වේසුල්ලාය භාවනාය
 පාරිජුරියා ජන්දං ජනේති වායමති වීරියං ආරහති
 විතං පග්ගණ්හාති පදහති, අයං චූච්චති භික්ඛවේ
 සමමාවායාමෝ.

**75. කතමා ච භික්ඛවේ සමමාසති? ඉධභික්ඛ
 වේ භික්ඛු කායේ කායානුපස්සි විහරති ආනාපි**

දැඩිකොට ගනී ද; පදහති - ප්‍රධන්වීයඝීය කෙරේද; උපපත්තානං
 පාපකානං අකුසලානං ධම්මානං - උපත් ලාමක අකුසල ධර්මයන්ගේ;
 පහාණාය ජන්දං ජනේති - ප්‍රහාණය පිණිස ජන්දය උපදවා ද; වායමති-
 වෑයම් කෙරේ ද විතං පග්ගණ්හාති - සිත දැඩි කොට ගනී ද; පදහති
 - ප්‍රධන් වීයඝීය කෙරේ ද; අනුපපත්තානං කුසලානං ධම්මානං උප්පාදය
 - නුපත් කුසල ධර්මයන්ගේ ඉපදීම පිණිස; ජන්දං ජනේති -
 කුසලජන්දය උපදවා ද; වායමති - වෑයම් කෙරේ ද; වීරියං ආරහති
 - වීර්යාරම්භ කෙරේද; විතං පග්ගණ්හාති - සිත දැඩි කොට ගනී
 ද; පදහති - ප්‍රධන්වීයඝීය කෙරේ ද; උපපත්තානං කුසලානං ධම්මානං
 යිනියා - උපත් කුසල ධර්මයන්ගේ පිහිටා සිටීම පිණිස; අසමෝසාය-
 අවිනාශය පිණිස; භියොහාභාවාය ඛන්තූල බව පිණිස; වෙසුල්ලාය - විසුල
 බව පිණිස; භාවනාය - වැඩීම පිණිස; පාරිජුරියා - සම්පුර්ණ වීම
 පිණිස; ජන්දං ජනේති - ජන්දය උපදවා ද; වායමති; වෑයම් කෙරේද;
 විතං පග්ගණ්හාති - සිත දැඩි කොට ගනී ද; පදහති - ප්‍රධන්වීයඝීය
 කෙරේ ද; අයං චූච්චති භික්ඛවේ සමමා වායාමෝ - මහණෙනි; මේ තෙම
 සමාන්විතයාම යැයි කියනු ලැබේ.

75. කතමා ච භික්ඛවේ සමමා සති - මහණෙනි! සමාන් ස්මෘතිය
 කවරි ද; ඉධ භික්ඛවේ භික්ඛු - මහණෙනි! මේ ශාසනයෙහි මහණ

සම්පජානෝ සතිමා විනයො ලෝකේ අභිජ්ඣා දෝමනස්සං, වේදනාසු වේදනානුපස්සි විහරති, ආතාපි සම්පජානෝ සතිමා විනයො ලෝකේ අභිජ්ඣා දෝමනස්සං, විතො විතනානුපස්සි විහරති, ආතාපි සම්පජානෝ සතිමා විනයො ලෝකේ අභිජ්ඣාදෝමනස්සං, ධමෙමසු ධමමානු පස්සි විහරති ආතාපි සම්පජානෝ සතිමා විනයො ලෝකේ අභිජ්ඣා දෝමනස්සං; අයං චූචචති භික්ඛවේ සමමාසති.

තෙම; කායේ කායානුපස්සි - මේ රූපකායයෙහි කය අනුව බලන සුලු වූයේ; ආතාපි-කෙලෙස් තවන වියඝී ඇත්තේ සමපජානෝ - සමාස්ප්‍රඥ ඇත්තේ; සතිමා - ස්මෘතිමත් වූයේ; විනයො ලෝකේ අභිජ්ඣාදෙමනස්සං - කාය සධ්‍ධායාන ලෝකයෙහි ලෝභය හා දෙමිතස දුරුකොට; විහරති - වාසය කෙරෙයි වේදනාසු වේදනානුපස්සි - සුඛ දු:ඛාදි වේදනාවන්හි වේදනාවන් අනුව බලනසුලු වූයේ; ආතාපි - කෙලෙස් තවන වියඝී ඇත්තේ සමපජානෝ - සම්ප්‍රජනායෙන් යුක්ත වූයේ; සතිමා ස්මෘතිමත් වූයේ; විනයො ලෝකේ අභිජ්ඣාදෙමනස්සං - වේදනාසංඛ්‍යාත ලෝකයෙහි ලෝභය හා ව්‍යාපාදය දුරුකොට, විහරති - වාසය කෙරෙයි; විතො විතනානුපස්සි - සරාගාදිවිතනයෙහි සිත අනුව බලනසුලු වූයේ; ආතාපි - කෙලෙසුන් තවන වියඝී ඇත්තේ සමපජානෝ - සම්ප්‍රජනායෙන් යුක්ත වූයේ සතිමා - ස්මෘති ඇත්තේ; විනයො ලෝකේ අභිජ්ඣාදෙමනස්සං - විතන සංඛ්‍යාත ලෝකයෙහි ලෝභය හා ද්වේෂය දුරු කොට; විහරති - වාසය කෙරෙයි; ධමෙමසු ධමමානුපස්සි - ස්කන්ධාදි ධර්මයන්හි ධර්මානුදර්ශිවූයේ; ආතාපි-ආතාප සංඛ්‍යාත කෙලෙසුන් තවන වියඝීයෙන් යුක්ත වූයේ; සමපජානෝ - සමාස්ප්‍රඥ ඇත්තේ; සතිමා - ස්මෘතිමත් වූයේ; විනයො ලෝකේ අභිජ්ඣාදෙමනස්සං - ස්කන්ධාදි ධර්ම සංඛ්‍යාත ලෝකයෙහි අභිධ්‍යාව හා දොමනසාය ද දුරුකොට; විහරති-වාසය කෙරෙයි; අයං චූචචති භික්ඛවේ සමමාසති - මහණෙනි! මෝතොමෝ සමාස්ප්මාති යැයි කියනු ලැබේ.

76. කතමෝ ච භික්ඛවේ සමමාසමාධි? ඉධභික්ඛවේ භික්ඛු විවිධෙව කාමේහි විවිච්ච අකුසලේහි ධමෙමහි සවිතකකං සවිචාරං විචේකජං පිතිසුඛං පඨමජ්ඣධානං උපසම්පජ්ජ විහරති. විතක්කවිචාරානං චූපසමා අජ්ඣධානං සම්පසාදනං චේතසෝ ඵකෝදිභාවං අවිතක්කං අවිචාරං සමාධිජං පිතිසුඛං දුතියජ්ඣධානං උපසම්පජ්ජ විහරති. පිතියා ච විරාගා උපෙකෙඛෝ ච විහරති සතෝ ච සම්පජානෝ සුඛඤ්ඤ භායේන පටිසංචේදේති යනනං අරියා ආවිකඛනති උපෙකඛකෝ සතිමාසුඛවිහාරීති තතියජ්ඣධානං උපසම්පජ්ජ විහරති. සුඛස්ස ච පහානා දුක්ඛස්ස

76. කතමෝ ච භික්ඛවේ සමමාසමාධි - මහණෙනි, සමාස් සමාධිය කවරේ ද; ඉධ භික්ඛවේ භික්ඛු - මහණෙනි! මේ ශාසනයෙහි විවිධෙව කාමේහි - කාමච්ඡඤ්ඤාවරණයෙන් වෙන් වීම; විවිච්ච අකුසලෙහි ධමේහි - අවශෙෂ නිවරණ සධ්ධාන අකුසල ධර්මයන් ගෙන් වෙන් වැ; සවිතක්කං - විතර්ක සහිත වූ; සවිචාරං - විචාර සහිත වූ; විචේකජං - ප්‍රඥාවෙන් හටගත්; පිතිසුඛං - ප්‍රීතිය හා සුවය ඇති; පඨමජ්ඣධානං - පළමුවන ධ්‍යානයට; උපසම්පජ්ජ විහරති - පැමිණ වාසය කෙරේ ද; විතක්ක විචාරානං චූපසමා - විතර්කවිචාරයන් ගේ සංසිදීමෙන් අජ්ඣධානං සම්පසාදනං - අධ්‍යානමයෙහි පැහැදීම ඇති; චේතසෝ ඵකෝදිභාවං - චිත්තයාගේ ඵකභාව ඇති; අවිතක්කං - විතර්ක රහිත වූ; අවිචාරං - විචාර රහිත වූ; සමාධිජං පිතිසුඛං - සමාධියෙන් උපන් ප්‍රීතිය හා සුවයත් ඇති; දුතියජ්ඣධානං උපසම්පජ්ජ විහරති - දෙවන දැහැනට පැමිණ වාසය කෙරේ ද; පිතියා ච විරාගා - ප්‍රීතියගේ නොඇල්මෙන්; උපෙකඛෝ ච විහරති - ධ්‍යානෝපේක්ෂාවෙන් සුක්ක ව ද වෙසේ; සතෝ ච - සිහි ඇත්තේ ද; සම්පජානෝ - සම්ප්‍රජානයෙන් සුක්ක වූයේ; සුඛඤ්ඤ භායේන පටිසංචේදේති - නාම කයින් සුවයත් විඳි ද; යනනං - යම් ඒ තුන්වන දැහැනක් උපෙකඛෝ - උපේක්ෂා ඇත්තේ ය; සතිමා - ස්මෘතිමත් ය; සුඛ විහාරීති - සුඛවිහරණ ඇත්තේ යයි; අරියා ආවිකඛනති - ආර්යියෝ කියත් ද; තතියජ්ඣධානං

ව පහාණා සුඛබේව සෝමනස්ස දෝමනස්සානං
 අනථගමා අදුක්ඛං අසුඛං උපෙකඛා සති පාරිසුඛිං
 චතුභංධ්‍යානං උපසම්පජ්ජ විහරති. අයං චූචචති
 හික්ඛවේ සමාසමාධි-ඉදං චූචිචති හික්ඛ වේ
 දුක්ඛනිරෝධගාමිනි පටිපද අරියසච්චං.

77. ඉති අජ්ඣධතං වා ධමමෙසු ධම්මානුපස්සී
 විහරති. ඛහිද්ධා වා ධමමෙසු ධම්මානුපස්සී විහරති,
 අජ්ඣධතඛහිද්ධා වා ධමමෙසු ධම්මානුපස්සී විහරති
 සමුදයධම්මානුපස්සී වා ධමමෙසු විහරති
 වයධම්මානුපස්සී වා ධම්මේසු විහරති. සමුදය
 වයධම්මානුපස්සී වා ධම්මේසු විහරති. අනථ ධම්මානි

උපසමපජ්ජ විහරති - ඒ තෘතිය ධ්‍යානයට පැමිණ වාසය කෙරේ ද;
 සුඛ ස්‍ය ව පහාණා - සුඛයාගේද ප්‍රභාණයෙන්; දුක්ඛස්ස ව පහාණා
 -දු:ඛයාගේ ද ප්‍රභාණයෙන් සුඛබේව - දැහැනින් පෙර ම; සෝමනස්ස
 දෝමනස්සානං අනථගමා - සොමිතස් දෙමිනසුන්ගේ අසාධගමයෙන්;
 අදුක්ඛං -දුක් නො වූ; අසුඛං - සුව නොවූ; උපෙකඛාසතිපාරිසුඛිං -
 උපෙක්ෂාස්මෘති පාරිශුඬිය ඇති; චතුභංධ්‍යානං උපසමපජ්ජ විහරති -
 සතරවන දැහැනට පැමිණ වෙසේ ද; අයං චූචචති හික්ඛවේ සමා
 සමාධි- මහණෙනි! මේ තෙම සමාක්සමාධි යැයි කියනු ලැබේ; ඉදං
 චූචචති හික්ඛවේ දුක්ඛ නිරෝධගාමිනිපටිපද අරියසච්චං - මහණෙනි;
 මෙය දු:ඛ නිරෝධගාමිණී ප්‍රතිපදයයි සත්‍ය යැයි කියනු ලැබේ.

මාර්ගසත්‍ය නිර්දේශය යි

77. ඉති අජ්ඣධතං වා ධමමෙසු -මෙසේ ආධ්‍යාත්මික වූ චතුස්සත්‍ය
 ධර්මයන්හි හෝ; ධම්මානුපස්සී විහරති - ධර්මයන් අනුව බලමින් වෙසෙයි;
 ඛහිද්ධා වා ධමමෙසු - බාහ්‍ය වූ චතුස්සත්‍ය ධර්මයන්හි හෝ; ධම්මානුපස්සී
 විහරති - ධර්මයන් අනුව බලමින් වෙසෙයි; ධමමෙසු- චතුස්සත්‍ය
 ධර්මයන්හි; සමුදය ධම්මානුපස්සී වා විහරති- ඉපැදීමේ ස්වභාවය අනුව
 බලමින් හෝ වෙසෙයි; ධමමෙසු-චතුස්සත්‍ය ධර්මයන්හි; වයධම්මානුපස්සී
 වා විහරති -නැසීම් ස්වභාවය අනුව බලමින් හෝ වෙසෙයි; ධමමෙසු-
 චතුස්සත්‍ය ධර්මයන්හි සමුදයවයධම්මානුපස්සී වා විහරති- කලෙක
 උත්පත්ති ස්වභාවය ද කලෙක විනාශ ස්වභාවය ද අනුව බලමින්
 හෝ වෙසෙයි; අනථ ධම්මානි වා පන- ධර්මයෝ ඇත්තාහු

වා පනසස සති පච්චුපට්ඨිතා හෝති යාව-
දේවඤ්ඤාමත්තාය පතිස්සතිමත්තාය අතිස්සිතෝ
ච විහරති. න ච කිඤ්ඤී ලෝකේ උපාදියති. එවං
බෝ භික්ඛවේ භික්ඛු ධම්මෙසු ධම්මානුපස්සි විහරති
චතුසු අරියසච්චේසු.

78. යෝ හි කෝචි භික්ඛවේ ඉමේ චත්තාරෝ
සතිපට්ඨානේ ජ්වං භාවෙය්‍ය සත්තවස්සාති. තස්ස
විත්තං ඵලානං අඤ්ඤතරං ඵලං පාටිකධබං දිට්ඨෙව
ධම්මේ අඤ්ඤතා සති වා උපාදිස්සේ අනාගාමිතා.

79. තිට්ඨන්තු භික්ඛවේ සත්ත වස්සාති. යෝහි
කෝචි භික්ඛවේ ඉමේ චත්තාරෝ සතිපට්ඨානේ

යැයි ද; අස්ස-ඔහුගේ සතිපච්චුපට්ඨිතා හෝති- සිහිය ඵලෑම සිටියා
වෙයි; (මී වනාහි) යාවදෙව- යම්තාක්; ඤ්ඤාමත්තාය- නුවණ වැඩීම
පිණිස ද; පතිස්සතිමත්තාය- සිහිය වැඩීම පිණිස ද වෙයි; අතිස්සිතෝ
ච විහරති- කාමාදීන් අනිශ්‍රිත වූයේ ද වෙසෙයි; න ච කිඤ්ඤී ලෝකේ
උපාදියති- ලෝකයෙහි රූපාදී කිසිවක් නිත්‍යාදී වශයෙන් නො ද ගනී;
එවං බො භික්ඛවේ- මහණෙනි, මෙසේ වනාහි; භික්ඛු-මහණ තෙම;
චතුසු අරියසච්චේසු ධම්මෙසු - චතුරාර්ය්‍යසත්‍ය ධර්මයන්හි; ධම්මානුපස්සි
විහරති -ධර්මානුදර්ශි වැ වෙසේ.

78. යෝ හි කෝචි භික්ඛවේ-මහණෙනි! යෝගාවචර වූ යම්
කිසිවෙක්; ඉමේ චත්තාරො සතිපට්ඨානේ- මේ සතර සතිපට්ඨානයන්;
සත්ත වස්සාති- සන්වසක් මුළුල්ලෙහි; ජ්වං භාවෙය්‍ය- මේ පරිද්දෙන්
වඩන්නේ ද; තස්ස- මීහට; ද්විත්තං ඵලානං- දෙපලයන් අතුරින්;
අඤ්ඤතරං ඵලං- එක්තරා ඵලයක්; පාටිකධබං- කැමැති විය යුතුයි,
අවශ්‍යයෙන් වන්නේ යැයි සේයි; (කවර දෙ ඵලයක්ද යත්) දිට්ඨෙව
වා ධම්මෙ- ඉහතම භාවයෙහි; අඤ්ඤතා- අර්ථන් ඵලය හෝ; සති
උපාදිස්සේ- උපාදන ස්කන්ධයන්ගේ ශෛෂ්‍ය ඇති කල්හි; අනාගාමිතා
වා- අනාගාමිතාව හෝ යි.

79. තිට්ඨන්තු භික්ඛවේ සත්ත වස්සාති- මහණෙනි! සන් වසක්
සිටින්නා; යෝ හි කෝචි භික්ඛවේ - මහණෙනි! හික්කු ආදී සිටි පිරිස්
අතුරින් යම් කිසිවෙක්; ඉමේ චත්තාරෝ සතිපට්ඨානේ- මේ සතර

ඒවං භාවෙය්‍ය ජ වය්‍යානි, තස්ස චිත්තං ඵලානං අඤ්ඤාතරං ඵලං පාටිකඛං දිට්ඨෙව ධම්මේ අඤ්ඤා සති වා උපාදිසේසේ අනාගාමිනා.

80. තිට්ඨන්තු හික්ඛවේ ජ වය්‍යානි, යෝහි කෝචි හික්ඛවේ ඉමේ චතතාරෝ සති පට්ඨානේ ඒවං භාවෙය්‍ය පඤ්ඤා වය්‍යානි, තස්ස චිත්තං ඵලානං අඤ්ඤාතරං ඵලං පාටිකඛං දිට්ඨෙව ධම්මේ අඤ්ඤා සතිවා උපාදිසේසේ අනාගාමිනා.

81. තිට්ඨන්තු හික්ඛවේ පඤ්ඤා වය්‍යානි යෝහි කෝචි හික්ඛවේ ඉමේ චතතාරෝ සතිපට්ඨානේ ඒවං භාවෙය්‍ය චතතාරී වය්‍යානි තස්ස චිත්තං ඵලානං අඤ්ඤාතරං ඵලං පාටිකඛං දිට්ඨෙව ධම්මේ අඤ්ඤා සතිවා උපාදිසේසේ අනාගාමිනා.

සතිපට්ඨානයෙන්; ජවය්‍යානි - සවසක් මුළුල්ලෙහි; ඵවං භාවෙය්‍ය- මෙසේ වඩන්නේ නම්; තස්ස - ඕනට ද්විතකං ඵලානං - දෙ ඵලයන් අතුරින්; අඤ්ඤාතරං ඵලං - එක්තරා ඵලයක්; පාටි කඛං - කැමති විය යුතුයි; දිට්ඨෙව ධම්මේ - මේ අත්බැවිහි ම; අඤ්ඤා - රහත් ඵලය හෝ; සතිවා උපාදිසේසේ - උපාදනස්කඤ්ඤායන්ගේ ශෙෂය ඇති කල්හි; අනාගාමිනා - අනාගාමී බව හෝ යි.

80. තිට්ඨන්තු හික්ඛවේ ජ වය්‍යානි - මහණෙනි; ස වසක් තිබේ වා, මහණෙනි; යම් කිසිවෙක් මේ සතර සතිපට්ඨානයන් පස් වසක් මුළුල්ලෙහි මෙ පරිද්දෙන් භාවනා කරන්නේ නම් ඕනට දෙ ඵලයන් අතුරින් එක්තරා ඵලයෙක් කැමැති විය යුත්තේ ය. ඉහාත්මයෙහි ම රහත් ඵලය හෝ උපාදනස්කඤ්ඤායන් ශෙෂ ව ඇති කල්හි අනාගාමීබව හෝ යි.

81. තිට්ඨන්තු හික්ඛවේ පඤ්ඤා වය්‍යානි -පෙ-මහණෙනි! අවුරුදු පසක් තිබේ වා, මහණෙනි! යම් කිසිවෙක් මේ සතර සති පට්ඨානයන් සිව්වසක් මෙසේ භාවනා කරන්නේ නම්, ඕනට (රහත්-අනාගාමී යන) දෙ ඵලයන් අතුරින් එක්තරා ඵලයෙක් කැමැති විය යුතු යි, ඉහාත්මයෙහි රහත් ඵලය හෝ උපාදනස්කඤ්ඤායන් ශෙෂ ව ඇති කල්හි අනාගාමීභාවය හෝ යි.

82. තිට්ඨන්තු භික්ඛවේ චත්තාරී වසානි, යෝහි කෝචි භික්ඛවේ ඉමේ චත්තාරො සනිපට්ඨානේ ජ්වං භාවෙය්‍ය තීණීවසානි, තස්ස වින්තං ඵලානං අඤ්ඤාතරං ඵලං පාටිකඛං දිට්ඨෙව ධම්මේ අඤ්ඤා සනි වා උපාදිසේසේ අනාගාමිනා.

83. තිට්ඨන්තු භික්ඛවේ තීණීවසානි, යෝහි කෝචි භික්ඛවේ ඉමේ චත්තාරො සනිපට්ඨානේ ජ්වං භාවෙය්‍ය වෙ වසානි, තස්ස වින්තං ඵලා නං අඤ්ඤාතරං ඵලං පාටිකඛං දිට්ඨෙව ධම්මේ අඤ්ඤා සනි වා උපාදිසේසේ අනාගාමිනා.

84. තිට්ඨන්තු භික්ඛවේ වෙ වසානි, යෝහි කෝචි භික්ඛවේ ඉමේ චත්තාරො සනිපට්ඨානේ ජ්වං භාවෙය්‍ය ජ්ක වසං, තස්ස වින්තං ඵලානං

82. තිට්ඨන්තු භික්ඛවේ චත්තාරී වසානි- මහණෙනි! සිව් වසක් තිබේවා, මහණෙනි! යම් කිසිවෙක් මේ සතර සනිපට්ඨානයන් තුන්වසක් මුළුල්ලෙහි මේපරිද්දෙන් වඩන්නේ නම් ඕනට දෙ ඵලයන් අතුරින් එක්තරා ඵලයෙක් කැමැති විය යුතුයි. ඉහාන්මයෙහි රහත් ඵලය හෝ උපාදනශේෂය ඇති කල්හි අනාගාමී බව හෝ යි.

83. තිට්ඨන්තු භික්ඛවේ තීණී වසානි-පෙ-මහණෙනි! තුන්වසක් තිබේ, මහණෙනි! යම් කිසිවෙක් දෙ වසක් මුළුල්ලෙහි මේ සතර සනිපට්ඨානයන් මෙසේ භාවනා කරන්නේ නම් ඕනට දෙ ඵලයන් අතුරින් එක්තරා ඵලයෙක් කැමැති විය යුත්තේ ය. මේ අත්බැවිහි රහත් ඵලය හෝ උපාදනශේෂය ඇති කල්හි අනාගාමී බව හෝ යි.

84. තිට්ඨන්තු භික්ඛවේ වෙ වසානි- මහණෙනි! දෙ වසක් තිබේවා, මහණෙනි! යම් කිසිවෙක් එක් වසක් මුළුල්ලෙහි මේ සතර

අඤ්ඤාතරං ඵලං පාටිකඛං දියෙව ධමමෙ අඤ්ඤා
සති වා උපාදියෙසේ අනාගාමිනා.

85. තිට්ඨන්තු භික්ඛවේ ඵකං වස්සං යෝහි
කෝවි භික්ඛවේ ඉමේ චත්තාරෝ සතිපට්ඨානෝ
ඵවං භාවෙය්‍ය සත්තමාසාති, තස්ස චිත්තං ඵලානං
අඤ්ඤාතරං ඵලං පාටිකඛං දියෙව ධමමෙ අඤ්ඤා
සති වා උපාදියෙසේ අනාගාමිනා.

86. තිට්ඨන්තු භික්ඛවේ සත්තමාසාති, යෝහි
කෝවි භික්ඛවේ ඉමෙ චත්තාරෝ සතිපට්ඨානෝ
ඵවං භාවෙය්‍ය ජ මාසාති, තස්ස චිත්තං ඵලානං
අඤ්ඤාතරං ඵලං පාටිකඛං දියෙව ධමමෙ
අඤ්ඤා සති වා උපාදියෙසේ අනාගාමිනා.

සතිපට්ඨානයන් මේපරිද්දෙන් භාවනා කරන්නේ නම් ඕනට දෙ
ඵලයන් අතුරෙන් එක්තරා ඵලයෙක් කැමැතිවිය යුත්තේ ය.
ඉහාත්මභාවයෙහි රහත් ඵලය හෝ උපාදනස්කන්ධයන්ගේ ශෛෂ්‍ය
ඇති කල්හි අනාගාමිභාවයට පැමිණීම හෝ යි.

85. තිට්ඨන්තු භික්ඛවේ ඵකං වස්සං- පෙ-මහණෙනි! එක් වසක්
තිබේ වා; මහණෙනි! යම් කිසිවෙක් මේ සතර සතිපට්ඨානයන්
මෙපරිද්දෙන් සත්මසක් මුළුල්ලෙහි භාවනා කරන්නේ නම් ඕනට දෙ
ඵලයන් අතුරින් එක්තරා ඵලයෙක් කැමැති විය යුතුයි, ඉහාත්මයෙහි
ම අර්හත්ත්වය හෝ උපාදනශේෂය ඇති කල්හි අනාගාමිඛව හෝ යි.

86. තිට්ඨන්තු භික්ඛවේ සත්තමාසාති- මහණෙනි! සත් මසක්
තිබේවා මහණෙනි! යම් කිසිවෙක් මේ සතර සතිපට්ඨානයන් සමසක්
මුළුල්ලෙහි මෙසේ භාවනා කරන්නේ නම් ඕනට දෙ ඵලයන් අතුරින්
එක්තරා ඵලයෙක් කැමැති විය යුතුයි. මේ අත්බැවිහි ම අර්හත්ත්වය
හෝ උපාදනශේෂය ඇති කල්හි අනාගාමි භාවය හෝ යි.

87. තිට්ඨන්තු භික්ඛවේ ජ මාසානි, යෝහි කෝචි භික්ඛවේ ඉමේ ච ත්තාරෝ සනිපධානේ ජ්චං භාවෙය්‍ය පඤ්චමාසානි, තස්ස චිත්තං ඵලානං අඤ්ඤාදනරං ඵලං පාටිකඛං දිට්ඨෙව ධමමෙ අඤ්ඤා සනි වා උපාදිසේසේ අනාගාමිනා.

88. තිට්ඨන්තු භික්ඛවේ පඤ්ච මාසානි, යෝහි කෝචි භික්ඛවේ ඉමේ ච ත්තාරෝ සනිපධානේ ජ්චං භාවෙය්‍ය ච ත්තාරි මාසානි, තස්ස චිත්තං ඵලානං අඤ්ඤාදනරං ඵලං පාටිකඛං දිට්ඨෙව ධම්මේ අඤ්ඤා සනි වා උපාදිසේසේ අනාගාමිනා.

89. තිට්ඨන්තු භික්ඛවේ ච ත්තාරි මාසානි, යෝහි කෝචි භික්ඛවේ ඉමේ ච ත්තාරෝ සනිපට්ඨානේ ජ්චං භාවෙය්‍ය තිණි මාසානි, තස්ස

87. තිට්ඨන්තු භික්ඛවේ ජ මාසානි-පෙ- මහණෙනි; සමසක් තිබියේවා, මහණෙනි; යම් කිසිවෙකු මේ සතර සහිපධානය පස්මසක් මුළුල්ලෙහි මෙසේ භාවනා කරන්නේ නම් ඕනට දෙ ඵලයන් අතුරින් එක්තරා ඵලයක් කැමැති විය යුතුයි, මේ අත්බැවිහි දී ම අර්භත්ථවය හෝ උපාදනශේෂය ඇති කල්හි අනාගාමී බව හෝ යි.

88. තිට්ඨන්තු භික්ඛවේ පඤ්ච මාසානි - මහණෙනි! පස් මසක් තිබියේවා, මහණෙනි! යම් කිසිවෙක් මේ සතරසනිපධානයන් සාරමසක් මුළුල්ලෙහි මෙපරිද්දෙන් භාවනා කරන්නේ නම් ඕ හට දෙ ඵලයන් අතුරින් එක්තරා ඵලයක් කැමැති විය යුතුයි, ඉහාත්මභාවයෙහි ම අර්භත් ඵලය ද ශෙෂවූ උපාදනයන් හෝ ඇති කල්හි අනාගාමීබව ද යන මේ යි.

89. තිට්ඨන්තු භික්ඛවේ ච ත්තාරි මාසානි - මහණෙනි! සාර මසක් තිබේවා, මහණෙනි! යම් කිසිවෙක් මේ සතර සහිපධානයන් තුන්මසක් මුළුල්ලෙහි ආදියෙහි පටන් කියන ලද භාවනානු ක්‍රමයන්

චිත්තං ඵලානං ඤද්ඤතරං ඵලං පාටිකඛං දිට්ඨෙව
ධම්මේ අඤ්ඤ සතිවා උපාදිසේසේ අනාගාමිනා.

90. තිට්ඨන්තු භික්ඛවේ තිණ් මාසානි, යෝහි
කෝචි භික්ඛවේ ඉමේ චන්තාරෝ සතිපට්ඨානේ ජ්වං
භාවෙය්‍ය වෙ මාසානි, තස්ස චිත්තං ඵලානං
අඤ්ඤතරං ඵලං පාටිකඛං දිට්ඨෙව ධම්මෙ අඤ්ඤ
සති වා උපාදිසේසේ අනාගාමිනා.

91. තිට්ඨන්තු භික්ඛවේ චේ මාසානි, යෝහි
කෝචි භික්ඛවේ ඉමේ චන්තාරෝ සතිපට්ඨානේ ජ්වං
භාවෙය්‍ය ජ්කං මාසං, තස්ස චිත්තං ඵලානං
අඤ්ඤතරං ඵලං පාටිකඛං දිට්ඨෙව ධම්මෙ අඤ්ඤ
සති වා උපාදිසේසේ අනාගාමිනා.

වඩන්නේ නම් ඕනට ඉහාත්මභාවයෙහි අර්හත්ත්වය ද උපාදනයන්
හෝ ශෛව ඇති කල්හි අනාගාමීභාවය ද යන විවිධ ඵලයන් අතුරින්
එක්තරා ඵලයෙක් කැමැති විය යුතුයි.

90. තිට්ඨන්තු භික්ඛවේ තිණ් මාසානි - පෙ-මහණෙනි! තුන්මසක්
තිබේවා, මහණෙනි! යම් කිසිවෙක් දෙ මසක් මුළුල්ලෙහි මේ සතර
සතිපට්ඨානයන් වඩන්නේ නම් ඕනට ඉහාත්මයෙහි රහත් ඵලය ද
උපාදනයන් හෝ ශෛව ඇති කල්හි අනාගාමීඛවද යන දෙ ඵලයන්
අතුරෙන් එක්තරා ඵලයෙක් කැමැති විය යුතු යි.

91. තිට්ඨන්තු භික්ඛවේ වෙ මාසානි-පෙ-මහණෙනි! දෙමසක්
තිබේවා, මහණෙනි යම් කිසිවෙක් මේ සතර සතිපට්ඨානයන් එක්
මසක් මුළුල්ලෙහි පුළුස්සා භාවනානුක්‍රමයෙන් භාවනා කරන්නේ
නම් ඕනට ඉහාත්මභාවයෙහි අර්හත්ත්වය හෝ උපාදන ශෛව ඇති
කල්හි අනාගාමීභාවය හෝ යන දෙ ඵලයන් අතුරෙන් එක්තරා
ඵලයෙක් කැමැති විය යුතුයි.

92. තිට්ඨතු භික්ඛවේ මාසෝ, යෝහි කෝචි භික්ඛවේ ඉමේ චත්තාරෝ සතිපට්ඨානේ ජ්වං භාවෙය්‍ය අධමාසං, තස්ස ද්විත්තං ඵලානං අකද්දකද තරං ඵලං පාටිකඛං දිට්ඨෙව ධම්මේ අකද්දකද සති වා උපාදිසේසේ අනාගාමිනා.

93. තිට්ඨතු භික්ඛවේ අධමාසෝ, යෝහි කෝචි භික්ඛවේ ඉමේ චත්තාරෝ සතිපට්ඨානේ ජ්වං භාවෙය්‍ය සත්තාහං, තස්ස ද්විත්තං ඵලානං අකද්දකදතරං ඵලං පාටිකඛං දිට්ඨෙව ධම්මේ අකද්දකද සති වා උපාදිසේසේ අනාගාමිනා.

94. ජ්කායනෝ අයං භික්ඛවේ මග්ගෝ සත්තානං විසුඨියා සෝකපරිද්දචානං සමතික්කමාය දුක්ඛ දෝමනස්සානං අත්ථගමාය

92. තිට්ඨතු භික්ඛවේ මාසෝ-පෙ-මහණෙනි! මසක් තිබේවා, මහණෙනි! යම් කිසිවෙක් මේ සතර සිව්වන් අධමසක් මුළුල්ලෙහි මෙපරිද්දෙන් වඩන්නේ නම් ඕනට මේ අත්බැවිහිම රහත්බව හෝ උපාදනසෙසය ඇති කල්හි අනාගාමීබව ද යන දෙ ඵලයන් අතුරෙන් එක්තරා ඵලයෙක් කැමැති විය යුතුයි.

93. තිට්ඨතු භික්ඛවෙ අධමාසෝ-පෙ-මහණෙනි! අධි මසක් තිබේවා, මහණෙනි! යම් කිසිවෙක් මේ සතර සිව්වන් සතියක් මුළුල්ලෙහි මෙපරිද්දෙන් භාවනා කරන්නේ නම් ඕනට මේ අත්බැවිහි ම අර්හත්ත්වය හෝ උපාදනශෙෂය ඇති කල්හි අනාගාමී භාවය ද යන දෙ ඵලයන් අතුරෙන් එක්තරා ඵලයෙක් කැමැති විය යුතු යි.

94. භික්ඛවේ- මහණෙනි! සත්තානං විසුඨියා - සත්වයන් ගේ විසුඨිය පිණිස; සෝකපරිද්දචානං සමතික්කමාය - ශෝක පරිදෙවයන් ගේ ඉක්මවීම පිණිස; දුක්ඛදෝමනස්සානං අත්ථගමාය - දුක් දෙමිනසුන්ගේ නිරුඬ වීම පිණිස; ඤායස්ස අධගමාය - ආයඪී අභ්‍යවධිකමාගීයා ගේ පැමිණීම පිණිස; තිබ්බානස්ස සට්ඨකිරියාය - තිථිාණයා ගේ ප්‍රත්‍යාක්ෂ

ඥායකයා අධිගමාය නිබ්බාණය සවිච්චිකිරියාය යදිදං චන්තාරෝ සතිපට්ඨානා, ඉති යංතං චුත්තං ඉදමේතං පටි-චචචුත්තනති.

ඉදමචෝච හගවා අත්තමනා තෝ හිකඛු හගචනෝ හාසිතං අහිත්තදුත්ති.

කිරිම පිණිස; (පවත්නා වූ) යදිදං චන්තාරෝ සතිපට්ඨානා- යම් මේ සතර සතිපට්ඨාන කෙනෙක් වෙත් ද; අයං- මේ තෙම; ඵකායනෝ මග්ගෝ- ඵකායන මාගීය වේ යැයි; ඉති- මෙසේ; යං තං චුත්තං - යම් මේ කරුණෙක් ප්‍රකාශ කෙරෙන ලද ද; ඉදං- මෙය; ඵතං පටිචචචුත්තනති- මේ කාරණය පිණිස හෙවත් ශාසනයාගේ නෛයසීර්ෂකත්වය පිණිස ප්‍රකාශ කරන ලද්දේ යැයි.

ඉදමචෝච හගවා- භාග්‍යවත් වූ බුදුරජාණන් වහන්සේ මේ මහා සතිපට්ඨාන සුත්‍රාන්ත දේශනාව වදාළ සේක; අත්තමනා තෝ හිකඛු- සතුටු සිත් ඇති ඒ හිකඛු; හගචනෝ හාසිතං අහිත්තදුත්ති- භාග්‍යවතුන් වහන්සේ ගේ දේශනාව සතුටින් පිළිගත්තාහු යැ, නොහොත් දේශනාවට අනිශ්චිත සතුටු වූවාහු යයි.

මහා සතිපට්ඨාන සුත්‍ර සන්නය නිමි.

විමුක්ති මාගී දීපනී

නම වූ

සතිපඨාන වණනාව

ත්‍රිභුවන ජනවිඤ්ඤාන වූ ත්‍රේලෝකාභාසා වූ මා ගේ සමමා සම්බුදු රජාණන් වහන්සේ මේ මහා හදු කලාපයෙන් යට වතුර සධ්‍යා කල්ප ලක්ෂයෙකින් මත්තෙහි සුමේධ නම් මහ තවුසක් වැ සිට, සකල ලෝකබෙමබර වූ දීපඨකර නම් බුදු රජාණන් වහන්සේ හමුයෙහි අෂටධම් සමෝධානයෙන් යුක්ත වැ, ලබන ලද නියත විවරණ ශ්‍රී ඇති ව, දසපාරමිතාදී සකල බුද්ධකාරක ධර්මයන් පුරමින් අවුත්, විභවනරාතමභාවයෙහි සිට, මහ දන් පවත්වා, එයින් සැව, කුසී පුරයෙහි ඉපැද, එහි ආයු පමණින් දිව සැපත් වීද, දසදහසක් සක්වල දෙව් බඹුන් ගේ අයදමෙන් පස් මහ බැලුම් බලා, කිඹුල්වත් පුර සුදෙවුන් මහ රජාණන් නියා මහාමායා දෙවින් කුස පිළිසිඳගෙන, දසමස් ඇවෑමෙන් මවුකුසින් බිහි ව, පුරපස සඳ සෙයින් වැඩෙමින්, එකුත්තිස් වයස්හි මහබිනික්මන් කොට, පැවිදි ව, සාවුරුද්දක් මුළුල්ලෙහි අනෙකක්හු විසින් නො කොට හැකි දුෂ්කරක්‍රියා කොට, බෝමුල්හි විදුරසුන් අරා වැඩහිඳ, පස්මරුන් දිනා, බුද්ධරාජශ්‍රීයට පැමිණ, සත්සති ගෙවා බරණැස ඉසිපතන්හි වැඩහිඳ, දම්සක් පවත්වා, පස්වගුන් ඇතුළු අටළොස් කෙළක් දෙව්බඹුන්, මගපල නිවන් දක්වා, පිළිවෙලින් ලෝවැඩ වඩමින් අවුත්, එක් සමයෙක කුරු ජනපදයෙහි කල්මාෂදමා නම් නියමිගමට පැමිණ වදළුසේක.

කුරු ජනපදය

නමි: එක්තරා දනවුවැසි රාජකුමාර කෙනෙක් 'කුරු'නම් වූහ. ඔවුන් වාසය කළ ජනපදය ද එනමින් ම හඳුන්වන ලද. එ නොහොත් පෙර, මත්තාකු මහරජාණන් සමයෙහි පුළුච්චේතාදී කුන් දිවයින් වැසි මනුෂ්‍යයෝ, මේ ජම්බුද්වීපය වනාහි බුදු-පසේ බුදු- මහසවුච්චතට හා සක්චිත්තතට ද උප්පත්තිසථානය, ඉතා සිත් කලුය' යි අසා වතුරන්තය පෙරවූ කොට, සතරමහ දිවයින්හි හැසිරෙන මඤ්ඤා සක්චිති රජ්ජුරුවන් සමග මේ දඹදිවට පැමිණියාහු ය. එකල්හි කාමතෘෂණාවෙන් තෘප්තියට නොපැමිණෙන ඒ මඤ්ඤා සක්චිති රජ් ජුරුවෝ පරිණායකරත්තය අමතා, 'මේ මිනිස් ලොවට වඩා සිත්කලු වූ අන් තැනෙක් ඇද්දැයි' විචාළහ. 'කිමෙක් ද දෙවයන් වහන්ස! සඳ හිරු දෙදෙනාගේ ආනුභාවය නො දක්නා සේක් ද? මොවුන් ගේ වාසස්ථාන වූ වාතුමීභාරාජික දිව්‍ය ලෝකය වනාහි මෙයට වඩා

සහසුගුණයෙන් සිත්කලු වූයේ වනැයි කිහ. එවිට රජපුරුවෝ වක්‍රාන්තය පෙරවූ කොට එහි ගියහ. සතරවරම් මහ රජදරුවෝ මහාමඤ්ඤ රජපුරුවන් ආ බැව් දැන උන් මහත් සාද්ධි ඇති මහත් අනුභාව ඇති රජකෙනෙක, යුධයෙන් පිටුදක්නට නො හැක්කම්හයි සිය රජය පාවා දුන්නාහු ය. හෙතෙම එහි කලක් වැස උකටලී බවට පැමිණියේ නැවතත් මෙසේ විවාළේය. 'මේ ස්ථානයට වඩා සිත්කලු වූ අන් කිසි තැනෙක් ඇද්දෝ' යි. එවිට සතරවරම් මහ රජදරුවෝ 'එසේ යැ මහ රජපුරුවන් වහන්ස! තාවකීංස හවනය මෙයට වඩා සිය ගුණයෙන් සිත්කලු ය, එහි ශක්‍රදෙවෙන්ද්‍රයෝ මහත් අනුභාව ඇතියවිහ. අපි ඔවුන් ගේ මෙහෙකරු වූ දස පුරුෂයන් වැන්නම්හ, දෙරටුපල් තැන්හි සිටියම්හ, උන්ගේ මේ උපහෝග ස්ථානයෝ වෙති. යොදුන් දහසක් උස් වූ චෛජයනන නම් මහපහයෙක් වෙයි. පන්සියක් යොදුන් උස් වූ සුධම්මා නම් දිව්‍ය සභාවක් වෙයි, එක්සියපනස් යොදුන් වූ චෛජයනන නම් රථයෙක් වෙයි. එබඳු වූ මැ පේරාවණ නම් ඇතෙක් වෙයි. කප්රුක් දහස් ගණනින් සැදුම් ලද තඤ්ඤ වන යැ, වික්‍රලතා වන යැ, ඵාරුසක වන යැ, මිශ්‍රක වන යැයි නම් ලද දිව්‍ය උද්‍යානයෝ වෙති. සියක් යොදුන් උස් වූ පරසතු නම් කොබෝලීල රුක වෙයි. ඒ පරසතු රුක යට, හිඳින-සිටින කල්හි නැමෙන නැහෙන පියව් ඇති ඉතා මොළොක් වූ, සැටයොදුන් දික් වූ පනස් යොදුන් පුළුල් වූ පසළොස් යොදුන් බහුල වූ සුපිපි බඳුවද මල් පැහැති පඬුඇඹුල් සල අස්න වේ' යැයි කීවාහු ය. ඒ අසා රජපුරුවෝ එහි යනු කැමැත්තාහු සක්රුවනට පැන් වැඩු හ. ඒ සක්රුවන සිව්වරහ සෙනග සමඟ අහසට පැන නැංග; යළි දෙදෙව්ලොව මැදින් බැස පරිණායකරත්නය ප්‍රමුඛ කොට ඇති සිව්වරහ සෙනග සමඟ සක් රුවන පොළොවෙහි පිහිටියේ ය. රජපුරුවෝ එකලා ව ම තවිතිසා දෙව් ලොවට ගියහ. එසඳ සක්දෙව්වර මඤ්ඤ රජපුරුවන් ආ බව අසා, ඔහුට පෙරගමන් කොට, මහරජ! ඔබට ස්වාගත යැ, මහරජ! මෙය ඔබ සනතක යැ, අනුශාසනා කළ මැනවැයි කියා තථවත් සමඟ දෙව්වරජය දෙහාගයක් කොට, එක් භාගයක් දුන්නේ ය. තවිතිසාහවනයෙහි පිහිටි ඇසිල්ලෙහි ම රජපුරුවන්ගේ මිනිස්බව පහව ගියේ ය. දිව්‍යාත්මභාවය පහළ විය. ශක්‍රයන් සමඟ පාණ්ඩුකමබලශෛලයෙහි හුන්නාවූ ඔහුගේ ඇස්පිය හෙළිම් පමණෙකින් වෙනස පැනේ ල! ඒ නානාත්‍වය සලකාගත නොහැකි දෙවියෝ ශක්‍රයාගේ ද ඔහු ගේ ද වෙනසෙහි මුළු වෙන් ල, හෙතෙම ඒ තාවකීංස හවනයෙහි දිවසැපත් වළඳමින් සකිස් ශක්‍ර කෙනෙකුත් ඉපැද වූන වන කල් ද දෙව්වරජය කරවා පඤ්ඤාමයෙන් කෘප්තියට නොපැමිණියේ ම දෙව්ලොවින් ගිලිහී ස්වකීය උයන්හි වැටුණේ අවුසුළෙහින් පහළ කය ඇති ව කලුරිය කෙළේය.

තව ද පළමු සක්ඛ්‍යවන පොළොවෙහි පිහිටි කල්හි පරිණායක රත්නය රත්පටක මන්ධාකු රජ්ජරුවන් ගේ වහන් සහල අන්දවා මේ මන්ධාකු රජුගේ රජය යැයි රාජ්‍යය අනුශාසනා කෙළේ ය. ඒ තුන් දිවයිනෙන් පැමිණි මනුෂ්‍යයෝ ද නැවත යා නො හැක්කාහු සුත් රුවන කරා එළඹ දේවයෙනි! අපි රජ්ජරුවන්ගේ අනුභාවයෙන් මෙහි ආම්භ, දැන් පෙරළා යා නොහැක්කම්භ, අපට වාසයට තැනක් දුන මැනවැ යි යාඥ කළහ. හෙතෙම ඔවුනට එකෙකී ජනපදය බැගින් දුන්නේ; එහි පුච්චිදේහයෙන් පැමිණි මිනිසුන් විසූ පෙදෙස ඒ පළමු නමින් ම විදෙහරට යයි නම් ලද ; අපරගොයානයෙන් පැමිණි මිනිසුන් විසූ පෙදෙස අපරානත ජනපද යයි නම් ලද; උතුරුතුරු දිවයිනෙන් පැමිණි මිනිසුන් විසූ පෙදෙස තුරුරට යැයි නම් ලද්දේ යි.

කමමාසාස ධමම

ඒ තුරු ජනපදයෙහි කමමාසාසධමම නම් නියමිතමෙක් විය. කිසිවෙක් කමමාස ධමම යයි ද කියති; කඹුරුවන් පය ඇති පොරිසාද තෙමේ කමමාස යයි කියනු ලැබේ; ඔහුගේ පය කනුකටුයෙකින් විදිතන හටගත් වුණය සුව වන්නේ විත්‍රදරුවක් මෙන් රුහණය විය, එහෙයින් හෙතෙම කල්මාෂපාද යයි ප්‍රසිද්ධ විය. ජයද්දීස ජාතකයෙහි මහාබොධිසත්වයන් විසින් ඒ කල්මාෂපාද නම් පොරිසාද තෙම මේ ප්‍රදේශයේ දී දමනය කරන ලද්දේ ය. පොරිසාද භාවයෙන් වළකන ලද්දේ ය. මෙසේ ඒ කල්මාෂපාද තෙමේ මේ පෙදෙස්හි දමනය කරන ලද්දේනුයි කමමාසදමම නම් විය. තවද තුරු රට වැසියන්ගේ තුරුටුක ධම්ම එතැන්හි කල්මාෂ විය, කිලිටි විය; එහෙයින් ඒ සථානයෙහි පිහිටුවන ලද නියමිතම ද කමමාසාසධමම යයි කියනු ලැබේ. මේ නියමිතමිහි භාග්‍යවතුන් වහන්සේගේ වාසයට යෝග්‍ය වූ කිසි විහාරයක් නො විය. එතෙකුදු වුවත් නියමිතමින් බැහැර උදකසම්පන්න වූ එක්තරා රමණී බිම් පෙදෙසක මහන් වූ වන ලැහැබෙක් විය, එසමයෙහි භාග්‍යවතුන් වහන්සේ ඒ වනලැහැබෙහි ඒ නියමිතම මැ ගොදුරුගම කොට විසූ සේක.

තුරුවැසියන් ගේ ඥාතබලය

ඒ තුරු ජනපදය වනාහි සුව එළවන සෘතු ගුණයෙන් හා ප්‍රත්‍යය පහසුවෙන් ද සම්පුණ්ණ විය. සුව වූ සෘතු ප්‍රත්‍යාදිය ලැබීම හෙතු කොටගෙන එ රටවැසි හික්කු-හික්කුණි-උපාසක-උපාසිකා යන සිව්පිරිස ම නිරන්තරයෙන් නිරෝග වූ සිරුරු ඇත්තාහු ද නිරෝග වූ සිත් ඇත්තාහු ද වෙති. ඔවුහු නිරෝග වූ කය හා සිත් ද ඇති බැවින් නිම්ල වූ ප්‍රඥබලය ඇත්තාහු තථාගතයන් වහන්සේගේ ගැඹුරු වූ ධම්මකථා පිළිගැනීමෙහි සමථී වෙත්.

යම්සේ පුරුෂයෙක් රත් පැසක් ලැබ නොයෙක් සුවඳ මල් බහාලන්නේ ද රත් කරඬුවක් හෝ ලැබ සත් රුවන් බහාලන්නේ ද එපරිද්දෙන් භාග්‍යවතුන් වහන්සේත් කුරුරට වැසි පිරිස ලැබ ගම්භීර අථී ඇති බොහෝ දෙනෙකුට වදළසේක. එසේ මැයි-මධ්‍යම නිකායයෙහි සාරොපම-රුක්ඛුපම-රඬුපාල-මාගන්දිය ආනන්දසප්පාය යන සූත්‍රාන්තයන් ද දීර්ඝනිකායයෙහි මහානිදන සූත්‍රය හා එක්විසි තූනෙක කමටහන් රහත්බැවිහි පිහිටුවා ගම්භීර වූ අථී ඇති මහාසතිපට්ඨාන සූත්‍රාන්ත දෙකට වද ද වදළ සේක.

කුරු වැසියන් සැදැහැතිබව

තවද ඒ ජනපදයෙහි සිටි පිරිස ම ප්‍රකෘතියෙන් ම සතිපට්ඨාන භාවනාවෙහි යෙදී වාසය කරන්නාහු වෙති; යටත් පිරිසෙයින් දස්කම්කරු පිරිවර ජනයෝ පවා සතිපට්ඨානයන් පිළිබඳ වූ කථාවක් ම කියති; පැත්තොට නුල්කට්ඨ තූන ආදියෙහි ද නිෂ්ඵල කථාවක් නම් නො පවතී; ඉදින් යම් කිසි සත්‍රියක් මැණියනි! නුඹ කිනම් සතිපට්ඨාන භාවනාවක් මෙනෙහි කෙරෙහි දැ? යි විචාරන ලද්දී කිසිවක් නැතැයි කියා නම් 'නුඹගේ ජීවිතයට තින්ද වේවා! ජීවත්වන්නී නමුදු නුඹ මළ එකක සමාන වූවා යයි' අනෙක් අහනෝ ඇට ගරහති; නැවත දැන් යළිත් මෙසේ නො කරවයි ඇට අවවාද කොට එක්තරා සතිපට්ඨානයක් උගන්වත්, යම් සත්‍රියක් වනාහි 'මම අසුවල් නම් සතිපට්ඨානය මෙනෙහි කෙරෙමි' යි කියා නම් 'සාධු සාධු' යි ඇට සාධුකාර දී 'නුඹ ගේ ජීවිතය යහපත් ජීවිතයෙක, නුඹ මිනිස් බවට පැමිණියා නම් වෙයි, නුඹ සඳහා සමාක් සම්බුද්ධයන් වහන්සේ ලොව පහළ වූ සේකැ' යි යනාදීන් ප්‍රශංසා කෙරෙත්.

සුව පෝතකයකු සිටවත් මෙනෙහි තීර්ම

තවද මේ ජනපදයෙහි මිනිස් ජාති ඇත්තාහු පමණක් ම සතිපට්ඨාන මෙනෙහි කිරීමෙහි යෙදුණාහු නො වෙති; ඔවුන් ඇසුරු කොට වාසය කරන්නා වූ නිරිසන්ගත සත්ත්වයෝ පවා සිටවත් මෙනෙහි කෙරෙත්. එහි මේ කථා වසනු අසනු ලැබේ. එක් නළු සමුහයක් ගිරා පැටවකු ගෙන හික්මවමින් හැසිරෙත් ල, ඔවුහු එක් මෙහෙණ අසපුවක් ඇසුරු කරමින් වාසය කොට යන කාලයෙහි ගිරා පැටවා සිහි නොකොට ගියාහු ය; සාමණේරිහු ඒ සුවපොතකයා ගෙන 'බුධිරකකිත' යැයි නමක් ද කොට පොෂණය කළාහු ය. එක් දිනක් මහාසථිවර නොමෝ තමා අභිමුඛයෙහි සිටි ගිරා පැටවා දැක බුධිරකකිත! යි බැණුවුවා ය. කිම, ආයතීවෙති! යි ගිරාපැටවා පිළිවදන් දිනි. නුඹගේ යම් කිසි භාවනාවක් තිබේ ද? නැත,

ආයතීවෙති! ඇවුත්ති! පැවිද්දන් සමීපයෙහි වසන්තහු විසින් නම් ආත්මභාවය සිහි නොකරන්නකු වන්නට නො වවී, කිසියම් භාවනාවක් කැමැති විය යුතුයි, නුඹ අනිකක් කළ නො හැකි වෙහි, 'අට්ඨි අට්ඨි' කියා ශරීරයාගේ ඇටසැකිලි බව හදරව' යි කිව; හෙතෙම සථවිරින්ගේ අවවාදයෙහි සිට 'අට්ඨි අට්ඨි' හදරමින් වෙසෙයි: එක් දිනක් උදෑසන ම තොරන මුදුනෙහි සිට ළහිරු රස් තපිමින් උත් ගිරාපැටවා එක් ලිහිණියකු විසින් නියපළුරින් ගන්නා ලද්දේ ය. හෙතෙම 'කී කී' යන ශබ්දයෙන් හැඬී ය; ඒ අසා සාමණෙරිහු ගල් ආදිය ගෙන ලුහුබැඳ මහු මුදුගත්තාහු ය. නැවත ගෙනවුත් අභිමුඛයෙහි තබන ලද මහුට සථවිර තොමෝ මෙසේ කිව, 'බුධිරකම්මය! ලිහිණියා විසින් අල්ලාගත් කල්හි නුඹ කුමක් සිතුවෙහි දැ යි. ආයතීවෙති! අනිකක් නො සිතීම්, 'ඇට සැකිල්ලක්ම ගෙන යයි. එය කොතැනක තමුත් විසිරෙන්නේ යයි මෙසේ අසම්පඤ්ජර සංඥාව ම සිතියමේ' යි කීය. සාධු බුධිරකම්මය සාධු, අනාගතයෙහි සසර ගෙවීම පිණිස නුඹට මෙය ම හෙතු වන්නේ යයි සථවිරාව කීවා ය.

මෙසේ ඒ කුරුරට තිරිසන්ගත සත්ත්වයෝ පවා සතිපට්ඨානය මෙනෙහි කිරීමෙහි යෙදුණාහු ය. එහෙයින් භාග්‍යවතුන් වහන්සේ ඒ කුරුජනපද වැසියන්ගේ සතිපට්ඨාන වෘතිය ම දක්නා සේක් ඒකායනමාගී සඩ්ධායන සතර සතිපට්ඨානයන් එහි දී දේශනා කළ සේක.

ඒකායනමාගීය

කායානුපසස්සනා-වේදනානුපසස්සනා-චිත්තානුපසස්සනා ධම්මානු පසස්සනා යන සතර සතිපට්ඨානය නිවනට පැමිණෙන අරීයෙන් ද නිවන් කැමැතියන් විසින් පෙවීය යුතු බැවින් ද මාර්ග යැයි කියනු ලැබේ. මේ සතර සතිපට්ඨාන සංඛ්‍යාත මාගීය නිවනට පැමිණීම පිණිස එකලා වූවහු විසින් පිළිපැදිය යුත්තේ නුයි ඒකායනය හෙවත් ඒකායන මාගී යයි ද කියනු ලැබේ. එහි මෙ තෙමේ පිළිපැදිය යුත්තේ නුයි හෝ මේ කරණ කොටගෙන පිළිපැදිය යුත්තේ නුයි 'අයන' නම් වෙයි; සසරින් නික්ම නිවනට පැමිණෙයි යන අරී යි. නොහොත් 'ඒක' ශබ්දය ශ්‍රේෂ්ඨාවියෙහි ද වැටේ. එහෙයින් ශ්‍රේෂ්ඨ වූ භාග්‍යවතුන් වහන්සේගේ අයනය නුයි 'ඒකායන' නම් වෙයි; මේ ඒකායන සඩ්ධායන මාගීයෙන් අත්‍යයොත් නිවනට පැමිණෙති, එහෙත් භාග්‍යවතුන් වහන්සේ විසින් පළමුයෙන් ඉපැදවූ බැවින් මේ මාගීය

ඒ භාග්‍යවතුන් වහන්සේ අයත් වේ. නොහොත් එක් තැනෙක්හි ම හුදු බුද්ධ ශාසනයෙහි පමණක් ම පවතී නුයි ද, සුචාරිභාගයෙහි නානාමුඛයෙන් භාවනය පැවැත්තේ නමුත් අපරභාගයෙහි හුදු නිවනට ම පැමිණේනු යි ද, මේ සතරපට්ඨාන සඩ්ධ්‍යාන මාඝීය 'ඒකායන' යැයි කියනු ලැබේ.

මෙහි වනාහි කායාදී සතර අරමුණෙහි පැවැති සුචාරිභාග සතිපට්ඨානමාඝීය අදහස් කරන ලද්දේ ය. ලෝකෝත්තර සතිපට්ඨාන මාඝීය අදහස් නොකරනලදී. හෙ ද නොයෙක් වර ම පැමිණෙයි, ඒ සුචාරිභාගමාඝීයා ගේ නොයෙක් අයන ද වේ.

ඒකායන මාර්ගය පිළිබඳ ධර්ම සාකච්ඡා

සුචාරිකාලයෙහි ද මේ පදයාගේ අර්ථය පිළිබඳව ධර්ම සාකච්ඡා පහළ විය. ත්‍රිපිටක වුලලනාග සථවිරයන් වහන්සේ මෙය සුචාරිභාග සතිපට්ඨාන මාඝී යැයි කීහ; උන්වහන්සේ ගේ ආවායඝී වූ ත්‍රිපිටක වුලලසුමන සථවිරයන් වහන්සේ වනාහි මිශ්‍රකමාඝී යැයි කීහ, එවිට ශිෂ්‍ය තෙම සොමිති! ලෝකෝත්තර ආයඝීමාඝීයට පැමිණෙන්නහු විසින් මේ සතිපට්ඨාන භාවනා මාඝීය වැඩිය යුතු හෙයින් සුචාරිභාග සතිපට්ඨාන මාඝීය වේ යැයි කීය. ආවායඝී තෙම එය 'මිශ්‍රකමාඝී' යයි නැවත නැවතත් කීය. එවිට වුලලනාග සථවිරයෝ නිශ්ශබ්දව ප්‍රශ්නය නිශ්චය නො කොට ම තැහිට ගියහ. ආවායඝී වුලලසුමන සථවිරයන් වහන්සේ තහන තැනට යන්නාහු මා විසින් මිශ්‍රක මාඝී යැයි කියද්දී වුලලනාගයෝ 'සුචාරිභාග මාඝී' යැයි ගෙන කතා කෙරෙහි, මෙහි විනිශ්චය කීමෙක් දෙහෝ යි සිතමින් සුත්‍රාන්තය මුල පටන් සිහි කරමින් යො හි කොවි ගිකබවේ! ඉමේ වතතාරෝ සති පට්ඨානේ එවං භාවෙස්‍ය සත්තවසානි යන මේ සථානයෙහි අපී සැලකූ හ. ලෝකෝත්තර මාඝීය ඉපැද සත් අවුරුද්දක් සිටින්නෙක් නම් තැන, මාවිසින් කියන ලද මිශ්‍රකමාඝීය මෙහි නො ලැබේ යි, වුලලනාගයන් විසින් දක්නා ලද සුචාරිභාග මාඝීය ම මෙහි ලැබේ යැයි දන එදවස අටවක් පොහොය වූයෙන් ධර්ම ශ්‍රවණයට සොෂා කළ කල්හි එතැනට ගියහ.

පෙර විසූ සථවිරවරයෝ බණ ඇසීමට ප්‍රිය වෙත් ල! කාල සොෂා ශබ්දය ඇසීමෙන් ම 'මම පළමු කොට යෙමි, මම පළමු කොට යෙමි' යි එක වරට ම රැස් වෙත් ල! එදවස ද වුලලනාග තෙරුන් හට දෙශනා වාරය විය; එහෙයින් ධර්මාසනයෙහි හිඳ විචිති පත ගෙන සුචාරිභාව කී කල්හි, තමා හට වූ වැරදීම රහසිගත ව කියන්නෙමි යි නො සිතා, 'ඇවැත්නි! වුලලනාගයෙහි ආමන්ත්‍රණය කොට, මා කියන ලද මිශ්‍රකමාඝීය නො ලැබෙයි, තොප කී සුචාරිභාග සතිපට්ඨාන මාඝීය

ම ලැබේ' යයි කීහ. එවිට චූලලතාග සථවිරයන් වහන්සේ මෙසේ සිතුවේක. අපගේ ආවායඹියෝ සකල පයඹාජතිධර වූ ත්‍රෛපිටක වූ බහුශ්‍රැත වූ කෙනෙක. එබඳු හික්කු කෙනෙකුනට පවා මේ ප්‍රශ්නය ඇලළී යෙයි, අනාගතයෙහි ඇතිවන මා ගේ හ්‍රාතෘඝ්‍රු මේ ප්‍රශ්නයෙහි ව්‍යාකූල වන්නාහු ය. සුත්‍රයන් ගෙන ප්‍රශ්නය නිශ්චල කරන්නෙමි'යි ප්‍රතිසම්භිද මාගීයෙන් නිදසුන් ගෙන, ඒකායනමගොත් වූවති පුබ්බභාග සතිපට්ඨානමගොත් පූච්භාග සතිපට්ඨානමාගීය ඒකායනමාගී යැයි කියනු ලැබේ,

"මගො' නිධ්ධිතිකෝ සෙධෙඨා - සචාතං වතුරෝ පද
 විරාගෝ සෙධෙඨා ධම්මාතං - දිපදනඤඤ වතඛුමා
 එසේම මගොත් නන්දඤඤා - දය්‍යනස්ස විසුද්ධියා
 ඒතං හි තුමිගේ පටිපජ්ජ - මාරසේනං පමෝහනං
 එතං හි තුමෙන පටිපත්තා - දුක්ඛස්සන්තං කර්‍ය්‍යථ'යි -

සියලු මාගීයන් අතුරින් ආයඹී අෂටාධිගික මාගීය උතුම් වෙයි, සියලු සත්‍යයන් අතුරින් 'දුක්ඛං අරියසචචං' යනාදීන් දක්වූ සතරපදයෝ උතුම් වෙති, සඬකාදි සියලු ධර්මයන් අතුරින් නිච්ඤා සඬබ්‍යාන විරාග ධර්මය උතුම් වෙයි, දෙපා ඇත්තවුන් අතුරින් පසැස් ඇති තථාගතයෝ උතුම් වෙති.

මාගීඵල සඬබ්‍යාන දර්ශන විශුද්ධිය පිණිස යම් මාගීයෙක් උතුම් වේ යයි තථාගත වූ මා විසින් කියන ලද නම්, මෙය ම මාගීය වෙයි. අන්‍ය මාගීයෙක් නැත්තේ ය. තෙපි මේ මාගීය ම පිළිපදිවූ, මේ අෂටාධිගික මාගීයට ම පිළිපන්නාහු සියලු සසරදුක් කෙළවර කරන්නාහු යැයි.

මෙසේ පාලිධර්ම- සඬබ්‍යාන සුත්‍රයන් ගෙනහැර තැබූ හ. යනු කීහෙයින් මේ සතර සතිපට්ඨාන සඬබ්‍යාන ඒකායන මාගීය නම් නිවනට පැමිණෙන්නහු ගේ පූච්භාග සතිපට්ඨාන මාගීය වේ යැයි දක්වන ලද්දේ වේ.

ඒකායනමාගීයාගේ ගුණ වර්ණනා

මේ සතර සතිපට්ඨාන සඬබ්‍යාන ඒකායන මාගීය වනාහි සත්ත්වයන්ගේ විශුද්ධිය පිණිස පවත්නේ ය, හෙවත් රාගාදි මලයන්ගෙන් ද අහිධ්‍යා විෂමලොභාදි කෙලෙසුන් ගෙන් ද කිලිටි වූ සිත් ඇති සත්ත්වයන් ගේ පිරිසිදු වීම පිණිස පවතී. ඒ එසේ මැයි මෙයින් වතුරාසඬබ්‍ය කල්පලක්ෂයෙකින් මතුයෙහි එක ම කල්පයෙක පහළ වූ තණ්හඬකර - මෙධඬකර - සරණඬකර - දීපඬකර යන බුදුවරුන් ආදි කොට අපගේ ශාක්‍ය මුනින්ද්‍රයන් වහන්සේ අවසන් කොට ඇති

නොයෙක් සමාජසම්බන්ධයන් වහන්සේ ද නොයෙක් සියගණන් පසේ බුදුවරයෝ ද ගණන් නැති ආර්යී ශ්‍රාවකයෝ ද යන සියල්ලෝ මු මේ සතිපට්ඨාන මාච්චියෙන් ම විතන මලයන් සෝදනුරු පරම විසුඬියට පැමිණියානුය. තවද - රූපමලයා ගේ වගයෙන් සත්ත්වයන් ගේ අපිරිසිදු බව හෝ පිරිසිදු බව හෝ පැනවීමක් නම් නැත්තේ ය. ඒ එසේ මැයි -

“රූපේන සධිකිලිධෙයන - සධිකිලියානති මානවා
 රූපේ සුදො විසුජ්ඣනති - අතකබාතං මහේසිනා
 විතෙන සධිකිලිධෙයන - සධිකිලියානති මානවා
 විතන සුදො විසුජ්ඣනති - ඉති චුතතං මහේසිනා” යි.

දුට්ඨි ආදියෙන් කිලිටු වූ රූපය හේතු කොට ගෙන සත්ත්වයෝ කිලිටි වෙති, රූපය පිරිසිදු වූ කල්හි විශුද්ධියට පැමිණෙති යි මහරම්භි වූ තථාගතයන් විසින් නො වදරන ලද්දේය.

රාගාදී කෙලෙස් මලයෙන් කිලිටු වූ සිත හේතු කොටගෙන සත්ත්වයෝ කිලිටි වෙති, රාගාදියෙන් ප්‍රභාණයෙන් සිත පිරිසිදු වූ කල්හි සත්ත්වයෝ විශුද්ධියට පැමිණෙත් යැයි මහරම්භි තථාගතයන් විසින් වදරන ලද්දේ යි.

තවද - විතසධිකිලේසා හිතබවේ! සත්තා සධිකිලියානති විතචෝදනා විසුජ්ඣනති යනුයෙන් මහණෙනි! සිත කිලිටි වීමෙන් සත්ත්වයෝ කිලිටි වෙති, සිත පිරිසිදු වීමෙන් පිරිසිදු වෙත්, යයි ද වදළ සේක. ඒ විතසා ගේ විශුද්ධිභාවය ද මේ සතිපට්ඨාන මාච්චිය හේතු කොටගෙන වන්නේ ය.

එසේ ම මේ ඒකායන මාච්චිය සෝකපර්දේවයන්ගේ ඉක්මවීම පිණිස ද පවතී. ඒ එසේ මැයි. මේ සතර සතිපට්ඨාන මාච්චිය වඩන ලද්දේ සත්තති මහාමාත්‍යාදීන්හට මෙන් ගෝකය හෙවත් ආතුළන තැවීම දුරලීම පිණිස ද පටාචාරාදීන් හට මෙන් පරිදේවය හෙවත් විලාප දුක දුරලීම පිණිස ද පවත්තේ යි.

එසේ ම කයෙහි හා සිතෙහිත් උපදනා වූ දුක් දෙමනසුන්ගේ නැසීම පිණිස ද මේ ඒකායනමාච්චිය හේතු වෙයි. ඒ එසේමය කියස සථවිරාදීන් හට මෙන් කයෙහි උපදනා දුක ද ශක්‍යාදීන්හට මෙන් සිත්හි උපදනා දෙමනස ද අතුරුදහන් වීම පිණිස පවත්තේ ය.

තිස්ස තෙර

ඒ තිස්ස සථවිරයන් වහන්සේ සැවැත්නුවර සතළිස් කෙළක් ධනය ඇති තිස්ස නම් කෙළෙඹිපුත්‍රයක් වැ සිට සියලු ධනය හැරපියා පැවිදිව මිනිසුන් නොහැසිරෙන වනයෙහි වෙසෙති. තෙරුන් ගේ බාල

සහෝදරයා ගේ භාය්‍යාව 'තෙරුන් මරවු' යයි කියා පත්සියක් සොරුන් යැවූ ය. ඒ සොරු ද වනයට වැද එහි ගොස් තෙරුන් වටලා ගත්හ. තෙරුන් වහන්සේ 'උපාසක වරුනි! කුමක් හෙයින් ආවාහු දැයි, කීහ. එවිට සොරු, 'වහන්ස! තොප දිවි නසන්නෙමු'යි කියා ආමිහ. උපාසක වරුනි! ඇපයක් ගෙන අද එක රැයකට ජීවිතය දෙවූ. මහණ! මේ වනයෙහි තොපට ඇප වන්නේ කවරේද? තෙරුන් වහන්සේ මහත් වූ ගලක් ගෙන දෙ කලවේ ඇට බිඳ උපාසකවරුනි! මේ ඇපය වටි දැ යි කීහ. එවිට ඒ සොරු නික්ම ගොස් සක්මන් හිස ගිනි දල්වා තිදගත්තාහු ය. වෙදනාව යටපත් කොට ශීලය මෙනෙහි කරන්නාවූ තෙරුන් වහන්සේට පිරිසිදු ශීලය නිසා ප්‍රීතිප්‍රමෝදය උපත. ඉක්බිති පිළිවෙළින් විදඹිතා වඩමින් තුන් යම් රැ මහණදම් කොට අරුණ නැගෙන කල්හි සියලු කෙලෙසුන් නසා රහත් බවට පැමිණ, උභෝ පාදනි ගිණිදිව්වා යනාදීන් 'මම දෙපය බිඳ එක් රැයක් මා හරනට ගිවිස්සෙමි, මම රාග සහිතව මරණයට පත් වීම පිළිකුල් කෙරෙමි, ලජ්ජා කෙරෙමි, මෙසේ සිතා මම තත්වු පරිදි අනිත්‍යාදි වශයෙන් විදඹිතා කෙළෙමි, අරුණ නැගෙන කල්හි රහත් බවට පැමිණියෙමි'යි ප්‍රීතිවාක්‍ය ප්‍රකාශ කළහ.

හිසක් ගිණුහු

අන්‍ය වූ ද ගිණුහු හිස්තමක් භාග්‍යවතුන් වහන්සේ සමීපයෙහි කමටහන් ගෙන අරණ්‍ය සේනාසනයෙක්හි වස් එළැඹ ඇවැත්නි! තුන්යම් රැ මුළුල්ලෙහි මහණදම් කළ යුතුයි. එකිනෙකා සමීපයට නො පැමිණිය යුතු යැයි කියා වාසය කළාහු යැ. එකල්හි එක් ව්‍යාඝ්‍රයෙක් අවුත්; ගුණදම් පුරා අලුයම් කාලයෙහි නින්දට බැසගන්නාවූ මවුන් අතුරින් එක් එක් ගිණුචක් ගෙනයයි, කිසිවෙකුත් ව්‍යාඝ්‍රයෙක් මා ගත්තේ'යයි ශබ්ද නොකෙළේ ය. මෙසේ ගිණුන් පසළොස් දෙනකුත් කැකල්හි පොහෝ දිනයෙහි රැස්ව සෙස්සන් නො දක ව්‍යාඝ්‍රයා විසින් ගත්බව දන දන් මෙතැන් සිට ගන්නා ලද්දහු විසින් ව්‍යාඝ්‍රයා ගත් බව කියයුතු' යයි කියා වාසය කළාහු ය. ඊට පසු ව්‍යාඝ්‍ර තෙම එක්තරා තරුණ ගිණුචක් අල්ලාගත්තේ ය. හෙතෙම, ස්වාමීනි! මේ ව්‍යාඝ්‍රයා'යැයි කී ය. ගිණුන් සැරයටි හා ගිනිහුලු ගෙන 'මහු මුදගන්නෙමු'යි ළහු බැන්දහු ය, ව්‍යාඝ්‍ර තෙමේ ද ගිණුන් විසින් යා නො හැකි තැනකට නැගී ඒ ගිණුච පාඇඟිලි පටන් කන්නට පටන් ගත්තේ ය. සෙසු ගිණුහු සත්පුරුෂය! මෙ විට අප විසින් කළයුත්තක් නැත, ගිණුන් ගේ විශේෂය නම් මෙබඳු තැන්හි දක්නා ලැබේ යැයි කීවාහු ය. ඒ තරුණ ගිණුන් වහන්සේ ද ව්‍යාඝ්‍රයාගේ මුඛයෙහි සිටිද්දී ම වෙදනාව

යටපත් කොට විදහිනා වඩමින් ගොස් මස දක්වා කැකල්හි සෝවාන් වැ දණ දක්වා කැකල්හි සකෘදගාමී වැ නාහිය දක්වා කැකල්හි අනාගාමී වැ හෘදයවස්තුව නො කැකල්හි සිව් පිළිසිඹියා සමඟ රහත්බවට පැමිණ මෙසේ ප්‍රීතිවාක්‍ය පහළ කළහ.

සිල්වත් වූ වත්පිරුණා වූ කම්සාකෘත ඥානයෙන් තුවණුන්තාවූ සමාධියෙහි පිහිටුවන ලද සිත් ඇතිදු මොහොතක් කල් ප්‍රමාදයට පැමිණ සිටියා වූ මම ව්‍යාසුයකු විසින් මධනා ලදු ව නියපදුරෙහි ලා පච්ඡයට පමුණුවන ලද්දේම වෙමි; ව්‍යාසු තෙමේ මා කැමැති පරිද්දෙන් කාවා! සිත් නැති මේ සිරුර අනුන් විසින් කැ යුතු වෙයි! ලබන ලද කම්සාතය ඇති කල්හි මරණය උතුම් වන්නේ යැයි.

පිතමල්ලතෙර

තව ද එක් සමයෙක පිතමල්ල නම් මහා මලලව යෝධ කෙනෙක් වූහ. හෙතෙම රාජ්‍ය තුනක ම ජයකොඩි බැඳ මේ ලක්දිවට ද පැමිණ සිංහලරජු දක රජු විසින් කළ අනුග්‍රහ ඇති ව වාසය කරන්නේ එක් දිනක් කීලක්කාසනශාලාව දෙරටුවෙන් යන්නේ රූපං ගිකබවෙ! ත තුඹනාකං. තං පජ්ඣට. තං වෝ පගිනං දීඝරතං ගිතාය සුඛාය ගව්සාති යන නතුමනාක වගීය අසා - 'රූපය තමා ගේ නො මැවේල, වේදනාව තමා ගේ නො වේ ල'යි සිතමින් එය ම අංකුසය කොට මහා විහාරයට ගොස් පැවිදි උපසපත් විය. පසුව උභය මාතිකාව පුහුණු කොට හික්කුන් තිස්තමක් සමඟ 'ගවරවාලිය අඩග' නම් ස්ථානයට ගොස් මහණ දම් කෙළේ ය. හෙතෙම දෙපයින් යා නො හැකි කල්හි දෙදණින් සක්මන් කෙරෙයි; මුවවැද්දෙක් රාත්‍රියෙහි එසේ සක්මන් කරන තෙරුන් දක මුවෙකැයි සිතා අඩයටියෙන් ගැසී ය; අඩයටි පහර තෙරුන්ගේ සිරුර විනිවිද ගියේය. තෙරුන් වහන්සේ එය බැහැර කරවා පහරමුඛයන් තණුවැටිවලින් පුරවා ගල්තලාවක් මත්තෙහි තමා හිඳුවා, අවකාස කරවාගෙන විදහිනා වඩා සිව්පිළිසිඹියා සමඟ රහත් වූහ. පසුව හික්කුන් හට තමාගේ අර්භත්වය ප්‍රකාශ කොට 'ලෝකයෙහි අග්‍රවාදී වූ සච්ඤ්ඤාමයන් වහන්සේ විසින් මහණෙහි! මේ රූපය තොප ගේ නො වෙයි, එය හැර පියවූ යයි වදරන ලද්දේ ය. සියලු සංස්කාරයෝ ඒකාන්තයෙන් අනිත්‍ය වෙති, ඉපැද නැසීම සාධාව කොට ඇත්තාහු ය, ඔවුහු ඉපැද නැසෙති, ඔවුන්ගේ සන්තිදීම යයි කියන ලද නිවාණය උතුම් වේ' යයි උදන් ඇතු හ. ඉක්බිති හික්කුහු උන්වහන්සේට මෙසේ කීහ. ස්වාමීනි! යම්, හෙයකින් සමාක්සම්බුධයන්

වහන්සේ ආරෝහ වූයේත් නම් ඒකාන්තයෙන් මුහුදු මතුයෙන් අත දිගු කොට ඔබගේ හිස පිරිමදිනසේක් යැයි.

මෙසේ මේ එකාන්තමාගීය නිෂාසථවිරාදීන් හට මෙන් කයෙහි උපදනා දුක් නැසීම පිණිස පවත්නේ යි.

සක් දෙව රජ

ශක්‍රදේවෙන්ද්‍ර තෙම වනාහි තමාහට පහළ වූ පස්වැදැරුම් සුවි නිමිති දකැ මරණභයින් තැනිගන්නා ලද්දේ හටගත් දෙමිනස් ඇති ව ශක්‍රප්‍රශන සුත්‍රයෙහි දක්වූ පරිද්දෙන් භාග්‍යවතුන් වහන්සේ සම්පයට එළඹ ප්‍රශ්න විචාලේ ය; හෙතෙම උපෙක්‍ෂා ප්‍රශ්නය විසඳා අවසන් වන කල්හි අසුදහසක් දේවතාවන් සමඟ සෝවාන් පෙළෙහි පිහිටියේ ය; ඔහුගේ ඒ ශක්‍රාත්මය ද නැවත ඉපැදීම් වශයෙන් ප්‍රකෘති වූයේ විය.

සුමුහම දිව්‍යපුත්‍රයා

සුමුහම නම් දිව්‍ය පුත්‍ර තෙමේ ද දෙවභනන් දහසක් විසින් පිරිවරන ලදුව දිවපැපත් අනුභව කෙරෙයි; ඔවුනතුරින් පන්සියක් දෙවභනෝ නඤ්ඤ වනයෙහි පරසතු රුකින් මල් නෙළුම්න් සිටම එයින් ව්‍යුත ව තිරයෙහි උපන්නාහු ය. දිව්‍ය පුත්‍ර තෙමේ කුමක් හෙයින් මොවුහු කල් යවත් දෙහොයි විමසන්නේ ඔවුන් තිරයෙහි උපන් බව දක තමාගේ ද ආයු පරික්‍ෂා කළේ ය. එකල්හි තමාගේත් ආයු ගෙවීම ද ඉන් ව්‍යුත ව ඒ තිරයෙහි ම උපදනාබව ද දක බියපත් වූයේ, බලවත් ව හටගත් දෙමිනස් ඇති ව මා ගේ මේ දෙමිනස තිලෝගුරු වූ ශාඤ්ඤාත් වහන්සේ ම දුරු කරන සේක; අනෙකෙක් සමථී නො වේ යයි සිතා සෙසු පන්සියයක් දෙවභනන් සමඟ භාග්‍යවතුන් වහන්සේ සම්පයට එළඹ මෙසේ ප්‍රශ්න විචාලේ ය.

නූපන් දුක් නිමිති කොට ද දුන් ඉපද පවත්වා දුක් නිමිති කොට ද, මාගේ සිත තිරනතරයෙන් හයට පැමිණියේය; සවාමීනි! යම් හෙයකින් තැනි නොගැනීමෙක් වේ නම් ඒ මට වදළ මැනවැයි කිය. ඉක්බිති භාග්‍යවතුන් වහන්සේ බෝධ්‍යධන භාවනාව ද නොසගුණය ද ඉන්ද්‍රියසංවරය ද නිව්‍යාණය ද හැර සත්‍වයනට අන් කිසි සුවයෙක් නො දක්නෙමි යි මිහට වදළ සේක. ඒ දිව්‍ය පුත්‍ර තෙම දෙශනා කෙළවර පන්සියයක් දෙවභනන් සමඟ සෝවාන් පෙළෙහි පිහිටා දිව්‍ය සමපත්තිය ද සථීර කොට ගෙන දෙවිලොවට ම ගියේය.

මෙසේ මේ ඵ්කායනමාර්ගය තෙම වඩන ලද්දේ ශක්‍රාදීන් හට මෙන් සිත්හි උපදනා දෙමිතස දුරලීම පිණිස පවත්නේ යයි දතයුතුයි.

තවද - මේ ඵ්කායනමාර්ගය තෙම වඩන ලද්දේ 'කැය' සඩ්ධ්‍යාන ආයඪී අෂටාංගික මාර්ගයාගේ අවබෝධය පිණිස වෙයි' ඒ එසේ මැයි - සුචීභාගයෙහි වඩන ලද ලෞකික සනිපට්ඨාන මාර්ගය ලෝකොත්තර මාර්ගයාගේ අධිගමය පිණිස පවත්නේ යි.

එ සේ ම මේ මාර්ගය තෙම වඩන ලද්දේ තෘෂණාක්‍ෂය සඩ්ධ්‍යාන නිවෘණය සාක්‍ෂාත් කිරීම පිණිස පවත්නේ වේ. මෙසේ මේ ඵ්කායනමාර්ගය වැඩිමෙන් සත්ත්වයන් ගේ විශුද්ධිය වන්නේය, ඒ විශුද්ධි තොමෝ ශෝක පරිදේවයන් ගේ ඉක්මවීමෙන් ද, ශෝකපරිදේවයන් නිරුද්ධ කිරීම ආයඪී අෂටාංගික මාර්ගයා ගේ අධිගමයෙන් ද, ඒ අෂටාංගිකමාර්ගාධිගමය නිවෘණය ප්‍රත්‍යක්‍ෂ කිරීමෙන් ද වන්නේ ය; තථාගථයන් වහන්සේ විසින් මේ ක්‍රමය ද මේ ගුණ වණිතා කිරීමෙන් ම දක්වා වදළ සේක.

තවද - මේ ගුණකථනය හික්‍ෂුන් ගේ උත්සාහය ඉපැදීම පිණිස වන්නේ ය. ඒ එසේ මැයි - මේ ගුණවණිතාව අසා හික්‍ෂුහු වනාහි; 'ඵ්කායනමාර්ගය තෙම සිත තවත්තාවූ ශෝකය ද හැඩිම් වැලැපීම් සඩ්ධ්‍යාන පරිදේවය ද කය ආසුරු කළ දුක ද සිත ආසුරු කළ දෙමිතස ද යන උපද්‍රව සතර දුරු කෙරේ ල, විශුද්ධිය ද ආයඪී අෂටාංගිකමාර්ගය ද නිවෘණය ද යන ත්‍රිවිධ විශෙෂයෙන් උපදවන්නේල' යි හටගත් උත්සාහ ආති ව ධර්මදේශනා ඉගෙනගත යුතු ය, පුහුණු කළ යුතු ය, දරිය යුතු ය, පාඩම් කළ යුතු ය, මේ මාගීයත් වැඩිය යුතුය'යි සිතන්නාහු වෙති. එහෙයින් හික්‍ෂුන් ගේ උත්සාහය උපදවනු පිණිස මේ ගුණකථනය කළ සේකැයි දතයුතු යි. කම්බල වාණිජාදීහු කම්බලාදී ද්‍රව්‍යයන් ගේ ගුණ කියන්නාක් මෙනි. ඒ එසේමැයි - ලක්‍ෂයක් වටිනා පඩු පලස් විකුණන වෙළෙන්දකු පලස් ගනිවුයයි උද්ඝෝෂණය කළ පමණින් කිසිවෙකුත් ඔහුගේ වටනය නො සලකති; කිතම් පලසක් දැයි නො දන ගනිත්. යම් හෙයකින් දුභිතධ වූ රථ වූ කෙශකම්බල ව්‍යාලකම්බලාදිය ද පලස් ය කම්බල යයි ව්‍යවහාරය කරන හෙයිනි; එතෙකුදු වුවත් යම් විටෙක ඒ වෙළෙන්ද මැ විසින් මේ ගතධාර දේශයෙහි උපන් රත්පලස යැ, සියුම් යැ, උස්වල යැයි ගුණ කියා උද්ඝෝෂණ කරන ලද්දේ නම් එකල්හි පොහොසත් වූවාහු මිල දී ගනිති; නො පොහොසත් වූවාහු වටිනා පලසෙකැයි බලා සතුටු වන්නාහු ද වෙත්. එසේ ම භාග්‍යවතුන් වහන්සේ ද විසින් 'මහණෙනි මේ ඵ්කායන මාගීය'යි වදළ කල්හි දු අසවල් මගෙ කැයි පළමුකොට

ප්‍රකට නො වෙයි; ලෝකයෙහි බොහෝ අනෙකුත්වර්ණන මාගීයෝ ද ප්‍රකට ව පවත්නා හෙයිනි. එතෙකුදු වුවත් 'සත්ත්වයන්ගේ විශුද්ධිය පිණිස පවත්නේ ය' යනාදීන් ගුණ වදළ කල්හි මේ ඒකායනමාගීය ශෝකාදි උපද්‍රවයන් දුරු කරන්නේය, ආයතී අභ්‍යංගිකමාර්ගය ආදි ක්‍රිවිධ විශේෂයෙන් උපද වන්නේය. එහෙයින් මේ දෙශනාව ඉගෙනගත යුතු ය, පුහුණු කළ යුතු ය, දැරිය යුතු ය, පාඩම් කළ යුතු ය, මාගීය වැඩිය යුතු යයි සිතන්නාහු ය. මෙසේ හික්කුන් ගේ උත්සාහය උපදවනු පිණිස පළමු කොට ගුණ වර්ණනා කළසේක'යි දත යුතු යි.

සතර සහිතවෘත

මෙසේ වදරන ලද ගුණ ඇති ඒකායනමාගීය නම් සතර සහිතවෘතයෝ යි. මෙහි එළඹ සිටි සිහිය සහිතවෘත නම් වෙයි; කාය - වේදනා - චිත්ත - ධම්ම යන සමෘති ගෝචරයන් ගේ වශයෙන් සහිතවෘතය සතර වැදැරුම් වේ. කුමක් හෙයින් අඩු වැඩි නො කොට සහිතවෘතයෝ සතර දෙනෙක් ම වදරන ලද්දහු ද යත්? ලෝකයෙහි තෘෂ්ණා වර්ත යැ දෘෂ්ටිවර්ත යැ, සමතයානිකය විපසයනායානික යැයි කියා වෛතේය පුද්ගලයෝ සතර දෙනෙක් වෙති; ඔවුනතුරින් මද නුවණැති තෘෂ්ණා වර්තයා හට මෘදුරික වූ කායානුපසයනා සහිතවෘතය විශුද්ධිමාගී වෙයි. එසේ ම තියුණු නුවණැති තෘෂ්ණාවර්තයා හට සියුම්වූ වේදනානුපසයනා සහිතවෘතය ද, මදනුවණැති දෘෂ්ටිවර්තයා හට ඉතා ප්‍රහේද නැති චිත්තානුපසයනා සහිතවෘතය ද, තියුණු නුවණැති දෘෂ්ටිවර්තයා හට ඉතා ප්‍රහේදයට පැමිණි ධම්මානුපසයනා සහිතවෘතය ද විශුද්ධිමාගී වෙයි; එසේ ම මද නුවණැති සමඵයානිකයාට පහසුවෙන් අවබෝධ කළහැකි තිමිති ඇති කායානුපසයනාව ද, තියුණු නුවණැති සමඵයානිකයාට මහත් වූ අරමුණෙහි නො පිහිටන හෙයින් වේදනානුපසයනාව වූ, මදනුවණැති විපසයනායානිකයා හට ප්‍රහේදයට නො පැමිණි චිත්තානුපසයනාව ද තියුණු නුවණැති විපසයනායානිකයා හට ප්‍රහේද සහිත වූ අරමුණු ඇති ධම්මානුපසයනාව ද විශුද්ධිමාගී වෙයි; එහෙයින් මෙකී පුද්ගලයන් ගේ වශයෙන් අඩු වැඩි නො කොට සහිතවෘතයෝ සතර දෙනෙක් ම වදරන ලද්දහු ය.

තවද - ශුභ - සුඛ - නිත්‍ය - ආත්ම යන වතුරිවිධ විපර්යාසයන් ප්‍රභාණය කිරීම පිණිස හෝ සහිතවෘතයෝ සතරක් ම වදරන ලද්දහු ය. ඒ එසේ මැයි - කය අශුභ යැ, ඒ අශුභ වූ කයෙහි ද සත්ත්වයෝ ශුභ යයි වරදවා ගැනීමෙන් විපර්යාසයට පැමිණියාහුය. එසේ ම වේදනා සැප යයිද, චිත්තය නිත්‍යයයි ද, ස්කන්ධාදි ධම් ආත්ම යැයි ද, ගැනීමෙන් විපර්යාසයට පැමිණියාහු ය. ඔවුන් හට ඒ කායාදියෙහි

අශ්‍රහ බව ද දුක් බව ද අනිත්‍ය බව ද අනාත්‍ම බව ද දැක්වීමෙන් විපයඝාසයන් ගේ ප්‍රභාණය පිණිස අඩු වැඩි නො කොට සතිපට්ඨානයේ සතර දෙනෙක් ම වදලහු යැයි දත යුතු යි. හුදක් විපයඝාස ප්‍රභාණය පිණිස පමණක් නො ව චතුර්විධ ඕසයෝග - ආප්‍රව - ග්‍රහඵ උපාදන - අගති යන මොවුන් ගේ ප්‍රභාණය පිණිස ද චතුර්විධ ආභාරයන් පිරිසිදු දැනීම පිණිස ද සතිපට්ඨානයේ සතර දෙනෙක් ම වදරන ලද්දහු ය.

යම්සේ දෙරටු සතරක් ඇති මහානගරයකට සතරදිග රටවල මනුෂ්‍යයෝ ඒ ඒ රටවල උපදනා භාණ්ඩයන් ගෙන ඒ ඒ දෙරටුවෙන් නුවරට පැමිණෙත් ද, එපරිද්දෙන් චතුර්විධ වෛනෙය; ජනයෝ චතුර්විධ සතිපට්ඨානවාරයෙන් නිව්‍යාණ නමැති එක ම ක්‍ෂෙම පුරයට පිවිසෙන්නාහු ය. මේ උපමාවෙහි සත්ත්වයන් හට වැද සැනසීමට යෝග්‍ය වූ අමෘත මහා නිව්‍යාණය නගරයක් වැන්න, අෂටාංගිකආයඝී මාඝීය මහත් වූ නගරවාරය වැන්න; සතර සතිපට්ඨානයේ නැගෙනහිර ආදී සතර දිශාවන් වැන්න. එහි නැගෙනහිර දෙස මනුෂ්‍යයෝ එදෙස උපදින බඩු ගෙන නැගෙනහිර දෙරටුවෙන් නුවරට ඇතුළු වන්නාක් මෙන් කායානුපසස්‍යනා වාරයෙන් පැමිණෙන වෛනෙයයෝ කුදුස් ආකාරයෙකින් කායානුපසස්‍යනා සතිපට්ඨානය භාවනා කොට ඒ භාවනා බලයෙන් උපන් ආයඝීමාඝීයෙන් එක ම නිවන් පුරයට පිවිසෙන්නා හුය. එසේ ම - දකුණුරට වැසියෝ එදෙස බඩු ගෙන දකුණු දෙරින් නුවරට පිවිසෙන්නාක් මෙන් වේදනානුපසස්‍යනාවාරයෙන් පැමිණෙන්නාහු නව ආකාර වේදනානුපසස්‍යනා සතිපට්ඨානය භාවනා කොට ඒ භාවනානු භාවයෙන් උපන් ආයඝීමාඝීයෙන් හුදු නිවනට මැ වදනාහු ය. බටහිරදිගින් එන මනුෂ්‍යයෝ එදෙස බඩුගෙන නුවරට පිවිසෙන්නාක් මෙන් චිත්තානුපසස්‍යනාවාරයෙන් පැමිණෙන්නාහු සොළොස් ආකාරයෙකින් චිත්තානුපසස්‍යනා සතිපට්ඨානය භාවනා කොට ඒ භාවනා බලයෙන් උපන් ආයඝී මාඝීයෙන් හුදු නිවන්පුරයට ම පිවිසෙන්නා හු ය. උතුරුදිගින් පැමිණෙන මනුෂ්‍යයෝ උතුරු දෙස උපදින බඩුගෙන නුවරට ඇතුළු වන්නාක් මෙන් ධම්මානු - පසස්‍යනාවාරයෙන් පැමිණෙන වෛනෙයජනයෝ පස් ආකාරයෙකින් ධම්මානුපසස්‍යනා සතිපට්ඨානය භාවනා කොට ඒ ධම්මානු - පසස්‍යනාභාවනානු භාවයෙන් උපන් ආයඝී මාඝීයෙන් හුදු නිව්‍යාණපුරප්‍රවරයට මැ පිවිස සැනසෙන්නාහු ය. මෙසේ හැසිරීම් වශයෙන් ද එක් තැනෙක රැස්වීම් වශයෙන් ද එකක් මැ වූ සතිපට්ඨානය අරමුණු වශයෙන් සතරක් කොට වදල සේකැයි දතයුතු යි.

සතිපට්ඨානෝද්දේසය.

මේ ඒකායනමාර්ගීය යයි නම් ලද සතර සතිපට්ඨානයෝ නම්? 1. කායානුපස්සනා ය, 2. වේදනානුපස්සනා ය, 3. චිත්තානුපස්සනා ය, 4. ධම්මානුපස්සනා ය, යන මොහුයි. 1 කායානුපස්සනා නම්? මේ බුද්ධශාසනයෙහි ප්‍රතිපත්ති පුරන හෙයින් 'භික්ෂු' යැයි නම් ලද්දවූ දෙවියෙක් හෝ වේවා, මිනිසෙක් හෝ වේවා, යම් කිසි යොගාවචරයෙක් 'කාය' යයි කියන ලද රූප සමූහයෙහි ඒ කය ම නැවත නැවත බලමින් වෙසෙයි; මෙහි ශරීර යෙහි අධිග පත්‍යාධිගයන් ගේ ද කෙස් - ලොම් - නිය - දත් ආදීන්ගේ සමූහය යන අඵයෙන් කාය නම් වෙයි; එසේ ම කුත්සිත වූ පිළිකුල් කට යුතු වූ කෙශාදීන් ගේ උත්පත්ති ප්‍රදේශය යන අඵයෙන් ද කාය නම් වේ. ඒ එසේමැයි - 'කු' යනු කුත්සිත හෙවත් පිළිකුල් යන අඵයෙහි වෙයි. යම් වයකුවක් උපදිනු ඉඩම 'ආය' නම් වෙයි, ශරීරයෙහි කෙශ ලොමාදී ධම්මයෝ අතිශයින් පිළිකුල් කටයුත්තාහු වෙති ඒ කුත්සිත වූ කෙශාදීන්ගේ ඉපැදීමට සථානය වූයේ නුයි මේ ශරීරය 'කාය' නමැයි කියනු ලැබේ.

කයෙහි කය අනුව බැලීම නම්? වේදනාදිය අනුව නො බලා හුදු භූතෝපාදය රූප සමූහ යයි කියන ලද කය අනුව ම බැලීම යි එසේ ම ශරීරයෙහි එක් අවයවයක් අනුව බැලීම ද නො වෙයි; සත්‍රී පුරුෂයන් අනුව බැලීම ද නො වෙයි; රථයෙක අවයවයන් පිළිවෙළින් බලන්නකු මෙන් අධිගප්‍රත්‍යාධිග සමූහය පිළිවෙළින් බලමින් ද, නගරයෙක අවයව පිළිවෙළින් බලන්නකු මෙන් කෙශ ලොමාදී සමූහයන් පිළිවෙළින් බලමින් ද කෙසෙල්කදෙක පතුරු සමූහය වෙන් කරන්නකු මෙන් භූතෝපාදයරූප සමූහය පිළිවෙළින් බැලීම 'කය අනුව බැලීම' නම් වේ.

අනෙකකුදු ඇති - ජලය නො වූ මිරිඟුවෙහි මාගයෝ යම්සේ මේ ජලයැ යන හැඟීමෙන් බලන්නාහු වෙත් ද, එපරිද්දෙන් අනිත්‍ය වූ දුක් වූ අනාත්ම වූ අශුභ වූ කයෙහි නිත්‍ය වසයෙන් සුඛ වශයෙන් ආත්ම වශයෙන් ශුභ වශයෙන් නො බලා අනිත්‍ය දුඃඛ අනාත්ම අශුභාකාර වූ කෙශාදී සමූහයන් ඒ අනිත්‍යාදී ආකාරයෙන් බැලීම කය අනුව බැලීම නම් වේ.

නොහොත් මතු දක්වන ආශ්වාස ප්‍රශ්වාසකාය ආදී කොට සුණ්ණ වූ අසථිකාය අනත කොට ඇති යම් කයකුත් වදළ සේක් ද, ප්‍රතිසම්භිද මාර්ගයෙහින් 'මේ ශාසනයෙහි ඇතැම් මහණෙක් කයෙහි පෘථිවි ධාතු සමූහය අනිත්‍ය වශයෙන් නැවත නැවත බලයි; අපෝධාතු සමූහය - තෙජෝධාතු සමූහය - වායෝධාතු සමූහය - කේශ සමූහය - රෝම සමූහය - ඡවිසමූහය - වම් සමූහය - මාංස සමූහය - රුධිර සමූහය

- නහර සමූහය - ඇට සමූහය ඇටමිදුලු සමූහය - අනිත්‍ය වශයෙන් නැවත නැවත බලයි කියා යම් කයකුත් වදළ පේක් ද, ඒ ආකාරයාදී වූද පෘථිවිධාන්වාදී වූ ද සමූහය මේ කයෙහි ම ලා නැවත නැවත බැලීම කය අනුව බැලීම නම් වේ. තවද - මේ කයෙහි මම ය මාගේ යැයි ගත යුතු කිසි ධර්මයක් නැති හෙයින් කෙස ලොමාදි වූ ධර්ම සමූහය ම නැවත නැවත බලන්නේ කය අනුව බැලීම නම් වේ.

තවද කයෙහි - කායානුපසයනා ප්‍රතිපදාවට පිළිපත් මහණ තෙම මේ ශරීරය අනිත්‍යානුදර්ශනාදී වූ සත්වැදැරුම් අනුපසයනාවත් ගේ වශයෙන් අනිත්‍ය වශයෙන් නැවත නැවත බලයි, නිත්‍ය වශයෙන් නො බලයි, දුක් වශයෙන් නැවත නැවත බලයි, සුව වශයෙන් නො බලයි, අනාත්ම වශයෙන් නැවත නැවත බලයි, ආත්ම වශයෙන් නො බලයි, සංස්කාරයන් කෙරෙහි කලකිරෙයි. සතුටු වූයේ නො වෙයි, නො ඇලුණේ වෙයි, නො රදයි, සංස්කාරයන් අනුන්පාද නිරෝධයෙන් නිරුද්ධ කෙරෙයි, නො උපදවයි නැවත නොගන්නා පරිද්දෙන් දුරු කෙරෙයි, ග්‍රහණය නො කෙරෙයි; මෙසේ ඒ මහණ තෙමේ ශරීරය අනිත්‍ය වශයෙන් නැවත නැවත බලන්නේ නිත්‍ය සංඥව දුරු කෙරෙයි. දුක් වශයෙන් බලන්නේ සුඛසංඥව දුරු කෙරෙයි, අනාත්ම වශයෙන් බලන්නේ ආත්ම සංඥව දුරු කෙරෙයි, කලකිරීමට පැමිණෙන්නේ තෘෂ්ණාව දුරු කෙරෙයි, නො ඇලීමට පැමිණෙන්නේ රාගය දුරු කෙරෙයි. නිරුද්ධ කරන්නේ සමුදය දුරු කෙරෙයි, පටිතිස්සජනය (- දුරලීම) කරන්නේ ආදානය දුරු කෙරේ යයි දත යුතු යි.

මෙසේ කය අනුව බලමින් කෙලෙසුන් තවන වීයසී ඇති ව සම්ප්‍රජනය යයි කියන ලද නුවණින් යුක්ත ව කය සිහිකරන්නා වූ සිහියෙන් යුක්ත ව නැසෙන වැනසෙන අථයෙන් ලෝක නම් වූ කයෙහි ලෝභය හා දෛනිය දුරු කොට වාසය කරන්නේ ය.

මෙහි පළමු දක්වූ පරිදි කය අනුව බැලීම කායානුපසයනා සතිපට්ඨානසය, ආතාපි සමපජානො සනිමා යන තුන් පදයෙන් දක්වූ 'වීයසීය ප්‍රඥව සිහිය' යන මෙයින් යුක්ත වීම ඒ සතිපට්ඨානසා ගේ සම්ප්‍රයෝගාධාන යි, 'විනෙයා ලෝකෙ අභිජ්ඣාදේමනසා' යි දක්වූ අභිධ්‍යාදෞම්භසයන් ගේ දුරුවීම ප්‍රභාණාධාන යි; නොහොත් යම් හෙයකින් වීයසී රහිත වූවහු ගේ ඇතුළත හැකිළීම අනතරායකර වේ ද, ප්‍රඥ රහිත වූයේ උපාය ගැනීමෙහි හා අනුපාය හැරීමෙහිත් මූලා වේ ද, මූලා සිහි ඇත්තේ උපාය නොහැරීමෙහි හා අනුපාය නොගැන්මෙහිත් අසමථී වේ ද, එහෙයින් යම් ධර්ම කෙනකුන්ගේ

අනුභාවයෙන් ඒ කම්පනානාය සම්පාදනය වේ නම් ඒ ධර්මයන් දක්වීම පිණිස 'අනාඨී' යනාදී තුන් පදය වදල සේක.

'විනෙයා ලොකෙ අභිජ්ඣාදෙමනස්සං' යි රූපකාය නැසෙන වූනසෙන අඵයෙන් 'ලොක' යයි කියන ලදි; තවද ඒ යෝගාවචරයා ගේ කයෙහි පමණක් නො ව වේදනාදියෙහි ද අභිධ්‍යාදෙෂම් නසායන් ගේ ප්‍රභාණය වන හෙයින් උපාදනස්කන්ධ පඤ්චකය ම 'ලෝක' නම් වේ යයි විභවයෙහි වදරන ලදි; එහෙත් මෙහි අඵඵාදධාරණ ක්‍රමයෙන් කය ම ලෝක නමැයි ගෙන, ඒ කයෙහි අභිධ්‍යාව හා දෙමිනස තදඩග විනෙයෙන් හෝ විෂ්කම්භණ විනෙයෙන් හෝ දුරු කොට වාසය කෙරේ යැයි වදල සේක. එහි අභිධ්‍යාව ගැනීමෙන් කාමවජ්ඣයත්, දෙමිනස ගැනීමෙන් ව්‍යාපාදයත් සංග්‍රහ වන හෙයින් නිවරණයනට ඇතුළත් වූ බලවත් ධර්මයන් දෙදෙනා ගේ දක්වීමෙන් නිවරණ ප්‍රභාණය වදරන ලද්දේ යැ යි දතයුතු යි. විශෙෂයෙන් මෙහි අභිධ්‍යාව සංසිදුවීමෙන් කායසම්පත්ති මූලික වූ කාමයා ගේ ද, දෙෂමිනසාය සංසිදුවීමෙන් කායවිපත්ති මූලික වූ ප්‍රතිසයා ගේ ද, නැවත අභිධ්‍යාව හෙවත් ලෝභය සන්තිදැවීමෙන් ශරීරයෙහි ඇල්ම ද දෙමිනස සන්තිදැවීමෙන් කායභාවනාවෙහි නො ඇල්ම ද, අභිධ්‍යාව සන්තිදැවීමෙන් කයෙහි අවිද්‍යාමාන වූ ශුභ සුඛාදීන් ගේ සැලකීම ද, දෙමිනස සන්තිදැවීමෙන් කයෙහි විද්‍යාමාන වූ අශුභ අසුඛාදීන් ගේ නොසැලකීම ද යන මොවුන් ගේ ප්‍රභාණය වදරන ලද්දේ ය. එයින් යෝගාවචරයා ගේ යෝගානුභාවය ද, යෝගයෙහි සමඵ බව ද දක්වන ලදි. ඒ එසේ මැයි - කාම - ප්‍රතිසයන් ගෙන් මිදීම ද අරතිරති, (= කාය භාවනාවෙහි නො ඇල්ම හා කයෙහි ඇල්ම) සහනය ද ශුභ සුඛාදියහැර අසුඛාදි වශයෙන් සැලකීම ද යෝගානු භාවයයි; ඒ යෝගානුභාවයෙන් යුක්ත වූයේ යෝගයෙහි සමඵ වන්නේ යි.

2. වේදනා - විත්ත - ධම්මානුපස්සනාවන් ගේ විභාගය මතු නිර්දේශ වාරයෙහි සඳහන් වන්නේ ය. හුදෙක් ඒ වේදනානුපස්සනාවෙහි වේදනා නොමෝ සුඛ දුඃඛ උපේක්ෂා වශයෙන් ත්‍රිවිධ වෙයි; පළමු කොට ඒ සුඛ වේදනාව දුක්ඛ වස්තු වන බැවින් දුක් වශයෙන් ද, දුක් වේදනා පීඩා ඉපදවීමේ ආදි හේතුවෙන් ශල්‍ය වශයෙන් ද, උපේක්ෂා වේදනාව අස්වාභීභාවාදී හේතුවෙන් අනාත්ම වශයෙන් ද, බලමින් හෝ 'යච්ඡිකුඤ්චි වේදයිතං සබ්බං තං දුක්ඛසමීත්ති වදමී' යි වදල හෙයින් සියලු වේදනාවෝ ම දුක් වූවාහු යැයි නැවත නැවත නුවණින් බලමින් හෝ 'සුඛා වේදනා යති සුඛං විපරිනාම දුක්ඛං' යනාදීන් වදල පරිදි සුඛ වේදනාව පැවැත්මෙහි සුව වූවා විපරිණාමයෙහි දුක් වන්නී ය යනාදීන් ද, නැවත සජ්ඣ අනුපස්සනාවන් ගේ වශයෙන් ද, නැවත

නැවත බලමින් කෙලෙසුන් තවන වියඹී ඇති ව සම්ප්‍රජනය සඩබ්‍යාන නුවණින් යුක්ත ව ස්මෘතිමත් ව වේදනා සඩබ්‍යාන ලෝකයෙහි ලෝභය හා දෛනියද දුරු කොට වාසය කරන්නේ වේදනානුපස්සනා භාවනාවෙන් යුක්ත වූයේ යැයි කියනු ලැබේ.

3. විනානුපස්සනාවෙහි වින්තය ආරම්භණාධිපති සහජාන භූමි කම් විපාක ක්‍රියාදී වූ නානාත්‍ව හේදයන් ගේ ද අනිත්‍යාදී අනුපස්සනාවන් ගේ ද නිර්දේශවාරයෙහි ආ සරාගාදී හේදයන් ගේ ද වශයෙන් නැවත නැවත බලමින්, කෙලෙස් තවන වෙර ඇති ව නුවණින් යුක්ත ව වින්තපරිශ්‍රාහක සිහියෙන් යුක්ත ව වින්ත සඩබ්‍යාන ලෝකයෙහි අභිධ්‍යා දෛනීතසායයන් දුරු කොට වාසය කරන්නේ වින්තානුපස්සනා භාවනාවෙන් යුක්ත වූයේ යැයි කියනු ලැබේ.

4. ධම්මානුපස්සනාවෙහි ස්කන්ධාදී ධම්මයෝ සචලක්‍ෂණ සාමාන්‍ය ලක්‍ෂණයන් ගේ ද ශුන්‍යාන ධම්මයා ගේ ද අනිත්‍යාදී සප්තානුපස්සනාවන් ගේ ද නිර්දේශවාරයෙහි සන්තාසන්තාදී හේදයන්ගේ ද වශයෙන් නැවත නැවත නුවණින් බලමින් කෙලෙස් තවන වෙර ඇති ව සම්ප්‍රජනයෙන් යුක්ත ව සිහි ඇති ව ස්කන්ධාදී ධම්මසඩබ්‍යාන ලෝකයෙහි අභිධ්‍යාව හා දෛනීතස දුරු කොට වාසය කරන්නේ, ධම්මානුපස්සනා භාවනාවෙන් යුක්ත වූයේ යැයි කියනු ලැබේ.

තවද මෙහි යම් යෝගාවචරයකු ගේ කාය සඩබ්‍යාන ලෝකයෙහි අභිධ්‍යාව හා දෛනීතස ප්‍රතීත වූ කල්හි ඔහු ගේ වේදනාදී සඩබ්‍යාන ලෝකයන්හි ද ඒ අභිධ්‍යාදෛනීතසාය ප්‍රතීණ වූයේ ම වෙයි; එතෙකුදු වුවත් නානා පුද්ගලයන් ගේ වශයෙන් හා නානා වින්තක්‍ෂණික සහිතධාන භාවනා වශයෙන් ද සියලු තැන්හි ම වදරන ලද්දේය. නොහොත් යම්හෙයකින් එක් තැනෙක ප්‍රතීණ වූ ඒ වේදනාහි සෙසු තැන්හි දු ප්‍රතීණ වූයේ වේද, එහෙයින් ම ඒ අභිධ්‍යාදෛනීතසායා ගේ ඒ එක් තැනෙකහි ප්‍රභාණය දක්වීම පිණිස ද මෙසේ වදරන ලදී දතයුතු යි.

උද්දේශ වාර කථා තිමි.

නිර්දේශ වාරය.

යම් සේ දක්‍ෂවූ කුලපොකු තෙම මහත් වූ හුණ ගසක් ලැබ සන කළාල්, සියුම් කළාල්, කරවූ, පෙට්ටි ආදී භාණ්ඩයන් කරනු කැමැත්තේ සතරට පළා එයින් එක් එක් හුණ කඩක් ගෙන පළා ඒ ඒ භාණ්ඩයන් සාදන්නේ ද, එපරිද්දෙන් ම භාග්‍යවකුන් වහන්සේ සහිතධාන දේශනාවෙන් සත්ත්වයන් නොයෙක් ශුණ විශේෂයනට

පැමිණීම කරවනු කැමති සේක, එකම සමයක් ස්මෘතිය අරමුණු වශයෙන් සතර පරිද්දෙකින් වෙන් කොට එයින් එක් එක් සතිපට්ඨානය ගෙන කපඤ්ච හිකබවේ යනාදි ක්‍රමයෙන් නිර්දේශ වාරය වදළ සේක.

ආනාපාන පර්වය

අර්හත්වය කෙළවර කොට ඇති අලෝකික ලෝකෝත්තර ශුණ විශේෂාධිගමයට කරුණු වූ මේ සතිපට්ඨාන භාවනා ක්‍රමය වනාහි මේ බුද්ධශාසනයෙහි හැර අන් තැනෙකහි නොලැබෙන්නේ ය; එහෙයින් බොධි වූ හැම ස්ත්‍රී පුරුෂයන් විසින්ම ආනාපාන සතිය ආදි සතිපට්ඨාන භාවනා ක්‍රමයන් අතුරින් යම් කිසි භාවනා ක්‍රමයක් අවශ්‍යයෙන්ම පුහුණු කළ යුත්තේ ය.

සේනාසන පරිග්‍රහය

එහි පළමු කොට ආනාපාන සතිය වඩන්නා වූ යොගාවචරයාහට අනුරූප වූ සේනාසන දක්වා වදරන භාග්‍යවතුන් වහන්සේ අරඤ්ඤ ගතෝ වා යනාදි පදත්‍රය වදළ සේක. එහි ගමීන් ඇත් වූ වන සෙනසුන හෝ රූක් මුල් සෙනසුන හෝ සත් වැදෑරුම් ශුන්‍යාගාර සේනාසනය හෝ සතිපට්ඨාන භාවනාවට යෝග්‍ය වූ සෙනසුන වෙයි; බොහෝ කලක් රූපාදි අරමුණෙහි ම පුරුදු ව කුඹු මේ යෝගාවචරයා ගේ සිත කම්ප්‍යාන වීථියට බැස ගැනුමට නො කැමති වෙයි; කුළුගොතකු යෙදු රථයක් මෙන් නොමගට ම යොමු වෙයි.

යම්සේ ගොපලු තෙම කුළු දෙන ගේ සියලු කිරි බී වැඩුණා වූ කුළු වස්සා දමනය කරනු කැමැත්තේ දෙන කෙරෙන් ඉවත් කොට එක් පසෙක මහත් වූ ටැඹක් හිඳුවා එහි යම්සේ යොතෙකින් බඳින්නේ ද, එකල ඒ වසු තෙම ඔබ්බොබ පැන පලායන්නට නො හැකි වන්නේ ඒ ටැඹ කරා ම පැමිණ හිඳින්නේ හෝ නිදන්නේ හෝ වේ ද, එපරිද්දෙන් ම මේ යෝගාවචරයා බොහෝ කලක් රූපාරම්මණාදිය නිසා ආසවාද සඬබ්‍යාත රස පානයෙන් වැඩුණු නොදමුණු සිත දමනය කරනු කැමැත්තේ රූපාදිය ආරම්මණයෙන් පහකොට ආරණ්‍යයකට හෝ වෘක්‍ෂ මූලයකට හෝ ශුන්‍යාගාරයකට හෝ පමුණුවා එහි සතිපට්ඨානාරම්මණ නමැති ටැඹෙහි සිහි නමැති යොතින් බඳින්නේ ය. මෙසේ ඒ යෝගියා ගේ සිත ඔබ්බොබ සැලීන් පෙර අනාදිමත් සංසාරයෙහි පුරුදු කළ අරමුණු නොලබන්නේ සිහි යොත බිඳ පලායන්නට නොපොහොසත් වූයේ ඒ සිව්වත් අරමුණෙහි ම නවින්නේ වේ ද, මෙසේ ඒ යොගී හට මෙකී ත්‍රිවිධ සෙනාසනය භාවනාවට අනුරූප වූයේ වේ යැයි දන යුතු යි.

තවද - යම් හෙයකින් කායානුපස්සනාවෙහි මස්තකය වැනි වූ සියලු බුදුවරයන් ගේ ද, සමහර පසේ බුදුවරයන් ගේ හා බුද්ධශ්‍රාවකයන් ගේ ද, විශේෂාධිගමයට හා අන්‍ය කම්ප්‍යානසෙන් ලද විශේෂ ඇත්තවුන් ගේ ඉහත්ම සුඛ විහරණයට ද කරුණු වූ මේ ආනාපානසති කම්ප්‍යානය වඩන්තට, ස්ත්‍රී පුරුෂ භක්‍ෂ්‍යාඛාදීන් ගේ ශබ්දයෙන් ආකුල වූ ස්ථානයෙහි නො හැකි වෙයි. කුමක් හෙයින් ද යත්? ධ්‍යානය තමා ශබ්ද කණටක හෙයින්. යම් හෙයකින් සිත එකඟවීමට බාධා වූ ශබ්ද නොඇසෙන වන සෙනසුන් ආදී ස්ථානයෙක හිඳ මේ කම්ප්‍යානය වඩා පිළිවෙළින් රහත්ඵලය ලැබීමට පහසුවේ ද, එහෙයින් ඒ යෝගාවචරයා හට යෝග්‍ය වූ සේනාසනය දක්වන භාග්‍යවතුන් වහන්සේ 'ආරක්‍ෂාගතෝ වා' යනාදිය වදළ සේක. ඒ එසේ මැයි භාග්‍යවතුන් වහන්සේ යෝගාවචරයා හට නිසි නිවාසස්ථානය උපදේශ කරන හෙයින් වාස්තුවිද්‍යාවායී කෙනකුත් වැනි සේක. ඒ වාස්තුවිද්‍යාවායී තෙමේ නුවරක් ඉදිකිරීමට නිසි බිමක් දැක මෙහි නුවරක් ඉදි කළ මැනවැයි යම්සේ උපදේශ කෙරේ ද, එහි නිසි සේ ම නුවර නගා නිමි කල්හි රාජකුලයෙන් මහත් වූ සත්කාරත් ලබා ද, එපරිද්දෙන් භාග්‍යවතුන් වහන්සේ යෝගාවචරයා හට නිසි සෙනස්ත පරික්‍ෂා කොට, මෙතැන්හි කම්ප්‍යානයෙහි යෙදිය යුතු යැයි උපදේශ කරන සේක; අනතුරු ව එහි කම්ප්‍යානයෙහි යෙදෙන යෝගීහු විසින් අනුක්‍රමයෙන් අර්හත්ත්වය ලැබූ කල්හි 'ඒකාන්තයෙන් භාග්‍යවතුන් වහන්සේ සමාක්සම්බුද්ධ වූ සේ කැ'යි ඇදහීම තමැති මහත් වූ සත්කාර ලබන සේක.

අනෙක් ක්‍රමයෙකුදු වෙයි - මේ යෝගාවචර තෙම වනයෙහි එකලාව හැසිර ප්‍රතිපක්‍ෂ ධර්මයන් මැඩපවත්වා අභිමතාථීය සිඬ කරන හෙයින් වියකු වැන්තැ යි කියනු ලැබේ. ඒ එසේ මැයි. මහත් වූ දිවිරදෙක් තෘණගහනයෙක හෝ වන ගහනයෙක හෝ පච්ඡාගහනයෙක හෝ සැහවී හිඳ, වනම් - ගෝන - හුරු ආදි මාගයන් යම් සේ ගනීද එසේ මැ මේ යෝගාවචර තෙම ආරණ්‍ය සෙනාසනාදියෙහි කමටහන්හි යෙදෙමින් පිළිවෙළින් සතරමග සතර ඵලයන් ගත්තේ යි. එහෙයින් ඔහු ගේ පරාක්‍රම ජවයට යෝග්‍ය භූමි වූ සේනාසනය දක්වන භාග්‍යවතුන් වහන්සේ 'ආරක්‍ෂාගතෝ වා' යනාදිය වදළ සේක.

එහි ආරණ්‍යසේනාසනය නම්: ගමින් ඇත පිහිටි මිනිසුන් ගේ හැසිරීම් නැති විවේක සුවයට යෝග්‍ය වූ යම් කිසි වනයෙකි. වෘක්‍ෂ මූල සේනාසනය නම්; එබඳු ම විවේක වූ ඡායාසම්පන්න වෘක්‍ෂ

සමීපයෙකි. ශුන්‍යාගාර සේනාසනය නම්: ආරණ්‍ය - වෘක්‍ෂ මූල දෙක හැර පබ්බත - කඤ්චි - ගිරිගුහා - සුසාන - වනපඵල - අබ්‍යොකාස - පලාලපුඤ්ජ යන සත්වැදෑරුම් සෙනසුන් අතුරින් එකෙකි. මෙසේ ඒ යෝගී හට සෘතු - ප්‍රකෘති - වර්තානුකූල වූ සේනාසනය දක්වන ලද්දේ වේ. ඒ එසේ මැයි ග්‍රීෂ්මකාලයෙහි වන සෙනසුන ද හේමන්තයෙහි රුක්මුල ද, වෂීෂ්‍ය කාලයෙහි ශුන්‍යාගාරය ද; ශ්‍රේෂ්ඨප්‍රකෘතිකයාට වන සෙනසුන ද, පිත්තප්‍රකෘතිකයාට රුක් මූල ද, වාත ප්‍රකෘතිකයාට ශුන්‍යාගාරය ද; නැවත මෝහ වර්තයාට වනසෙනසුන ද, චේෂවර්තයාට රුක්මුල ද, රාගවර්තයාට ශුන්‍යාගාරය ද අනුකූල වේ.

ආනාපානසති කර්මසථානය වඩනු කැමැති යෝගාවචරයා විසින් පළමු කොට තමා ගේ වර්තාදියට සුදුසු වූ සෙනසුන සලකා අභ්‍යන්තර බාහිර වස්තු පිරිසිදු කොටගෙන අඛණ්ඩවැදෑරුම් වශයෙන් පිරිසිදු ශීලයෙන් යුක්ත ව බත්කිය නිමවා, බත් මත ද දුරු කොට සුවසේ හිඳගෙන කර්මසථානය වැඩිය යුතුයි. එහි ආනාපාන සතිය වඩන්නහුට යෝග්‍ය වූ ඉරියවුව දක්වීම පිණිස 'නිසීදති පලලඬං ආභුජිත්වා' යනාදිය වදළ සේක ශයනය කුසිතභාවයා ගේ ද සිටීම හා සක්මන උඩවටියා ගේ ද පක්‍ෂයෙහි වන බැවින් ඒ හැර ආශාස - ප්‍රාශාසයන් සුවසේ පැවැත්ම පිණිස කොඳු ඇට පෙළ එකට එක ගැටී සිටින සේ උච්චකාය සෘජු ව තබා දෙ කළවය එකට එක බැඳෙන සේ උරුබඩ ආසනයෙන් හිඳගත යුතුයි. අනතුරුව තෙරුවන් ගුණ මෙනෙහි කිරීමෙන් සිත පහදවා කර්මසථානයට අභිමුඛ කොට සිතිය පිහිටුවා ආනාපානසති කර්මසථානය මෙනෙහි කළ යුතුයි.

මෙසේ ඒ යෝගාවචර තෙම භාවනාවෙහි පිහිටවූ සිතිය අත් නො හැර ආශාස කරයි; සිහි ඇති ව ම ප්‍රශාස කරයි. එහි ආශා නම්! නාභිය පටන් නැහැ අග දක්වා උඩුකුරු ව පවත්නා වාතයයි; ප්‍රශ්වාස නම් නැහැ අග පටන් නාභිය දක්වා යටිකුරුව පවත්නා වාතයයි. මා කුස උපදනා සියලු සත්ත්වයන් ගේ ම මාකුසින් නික්මෙන කාලයෙහි පළමු කොට ඇතුළත පවත්නා වාතය පිටතට නික්මෙයි. පසුව බාහිර වාතය සියුම් රජස් ද ගෙන ඇතුළත පිවිසෙමින් තල්ලෙහි හැපී නවතී. එයින් උපන් විගස ලදරුවා කිවිසී යයි ද කියති. මෙසේ ආශාස ප්‍රශාසයන් ගේ පැවැත්ම දතයුතුයි. තවද - මේ ආශාස ප්‍රශාසයෝ හස්ති සච්චි ශරීරයන්හි ඔවුන් ගේ දේශානුකූල සච්චාන වූ දීච්චි ප්‍රදේශයෙහි සෙමෙන් සෙමෙන් පවත්නා හෙයින් දීච්චි වූවාහු ද,

ශුන්ක ශූණ ආදීන් ගේ ශරීරයෙහි වහා පවත්නා හෙයින් හුඬු වුවාහු ද වෙත්. මිනිසුන් අතුරෙහි කිසිවෙක් හස්ති ආදීන් මෙන් දීර්ඝ කොට ආශ්වාස ප්‍රශ්වාස කෙරෙහි; කිසිවෙක් ශුන්කාදීන් මෙන් හුඬු කොට ද ආශ්වාස ප්‍රශ්වාස කෙරෙහි;

මෙසේ හෙතෙම 1. දීර්ඝ කොට ආශ්වාස කරන්නේ හෝ දීර්ඝ කොට ආශ්වාස කෙරෙමිසි දැනගනී. හුඬු කොට ආශ්වාස කරන්නේ හෝ හුඬු කොට ආශ්වාස කෙරෙමිසි දැනගනී; 2 දීර්ඝ කොට ප්‍රශ්වාස කරන්නේ හෝ දීර්ඝ කොට ප්‍රශ්වාස කෙරෙමිසි දැනගනී; හුඬු කොට ප්‍රශ්වාස කරන්නේ හෝ හුඬු කොට ප්‍රශ්වාස කෙරෙමිසි දැනගනී; 3. සියලු ආශ්වාසකායයාගේ මුල මැද අග ප්‍රකට ව දැනගනිමින් ආශ්වාස කරන්නෙමිසි කියා නික්මෙයි, එසේ ම සියලු ප්‍රශ්වාසකායයා ගේ මුල මැද අග ප්‍රකට කෙරෙමින් ප්‍රශ්වාස කරන්නෙමිසි දැනගනී. (ආනාපාන සතිය වඩන කිසි යෝගාවචරයෙකුට ආශ්වාසයාගේ හෝ ප්‍රාශ්වාසයා ගේ හෝ ආදිය පමණක් ප්‍රකට වෙයි, මැද හා අවසානය ප්‍රකට නො වෙයි කිසිවකුට මැද ද අත් කිසිවකුට අවසානය ද පමණක් ප්‍රකට වෙයි. හෙතෙම සෙසු තැන්හි ආශ්වාස ප්‍රශ්වාසයන් ගේ පැවැත්ම සලකන්නට නො හැකි වන්නේ වෙහෙසට පැමිණෙයි. කිසිවකුට තුන් තැන ම ප්‍රකට වූයේ වෙයි. හෙතෙම වෙහෙසට නො පැමිණ ආශ්වාස ප්‍රශ්වාසයන් සලකන්නේ වේ. එපරිද්දෙන් තුන් තැන්හි ම ආශ්වාස ප්‍රශ්වාසයන් නුවණින් සැලකිය හැකි වන සේ හික්මිය යුතුයි. එය දක්වනු පිණිස 'සබ්බකායපට්ඨ-වෙදී අසසසියසාමිති - පෙ - පසසසියසාමිති සිකධි' යනු වදල සේක.)

4. නැවත හෙතෙම ඖදරික වූ ආශ්වාස ප්‍රශ්වාස සධ්ධාන කායසංස්කාරය මැඩපවත්වමින් ආශ්වාස කරන්නෙමිසි ද ප්‍රශ්වාස කරන්නෙමිසි ද හික්මෙයි. එහි ආශ්වාස - ප්‍රශ්වාසයන් ගේ මහත් බව හා සියුම් බව ද සන්සිඳෙන බව ද මෙසේ දැන යුතු යි. මේ යෝගාවචරයා ගේ වනාහි පළමු පුරුදු නො කළ කාලයෙහි කයන් සිතක් දරථ (- පීඩා) සහිත වූයේ ඖදරික ව පවතියි. කායචිත්තයන් ගේ ඕලාරික බව නොසන්සිදුණු කල්හි ආශ්වාස ප්‍රශ්වාසයෝත් ඕලාරික වෙති. අභිශයින් බලවත් ව පවතිත්. තාසය නොපොහොනේ වෙයි, මුඛයෙන් ආශ්වාස ප්‍රශ්වාස කෙරෙයි; යම් විටෙක කයන් සිතත් කමටහන්නි පුරුදු කොට පිහිටුවන ලද්දේ වෙයි ද, එකල්හි කායචිත්ත සන්සිඳෙයි. කය සිත සන් සිදුණු කල්හි ආශ්වාස ප්‍රශ්වාසයෝ සියුම් ව පවතිත්. ඇද්ද නැද්දයි සෙවිය යුතු ආකාරයට පැමිණියාහු වෙත්. යම්සේ කන්දෙකින් බැස හෝ හිසින් ගත් බරක් බිම තබා හෝ සිටි

පුරුෂයා ගේ ආශ්වාස ප්‍රශ්වාසයෝ මහත් ව පවතිත් ද, නාසිකාව නොපොහොනේ මුඛයෙන් ආශ්වාස ප්‍රශ්වාස කෙරෙමින් සිටී ද, එහෙත් යම් විටෙක විඩා හැර සිහිල් සෙවණෙක සිටියේ නම්, එවිට ඒ ආශ්වාස ප්‍රශ්වාසයෝ සියුම් ව, ඇද්ද නැද්දයි සෙවිය යුතු තරමට පැමිණෙත් ද, එපරිද්දෙන් ම මේ යෝගාවචරයාගේ ද භාවනාවෙහි සිත නොපුරුදු කළ කාලයෙහි මහත් ව බලවත් ව පැවති ආශ්වාස ප්‍රශ්වාසයෝ පුරුදු කළ කාලයෙහි ක්‍රමයෙන් සියුම් සියුම් ව පවතිත්. කුමක් හෙයින් ද යත් අපරිචිත කාලයෙහි කායසංස්කාරයන් යටපත් කෙරෙමිසි කල්පනාවක් නූපදනා හෙයිනි.

තවද - ආනාපාන සතිය වඩන්නා වූ යෝගාවචරයා විසින්
1. ආශ්වාස ප්‍රශ්වාසයන් ගණන් කිරීමෙන් ද, 2. ආශ්වාස ප්‍රශ්වාසයන් අනුව සිහිය පැවැත්වීමෙන් ද, 3. ආශ්වාස ප්‍රශ්වාසයන් ගිණිම හැර ඔවුන් ගේ මුල මැද අග යන ස්ථානයන් අතුරින් අපීනා පිහිටන පරිදි ස්පඨි කළ ස්ථානය සැලකීමෙන් ද, 4. ආශ්වාස ප්‍රශ්වාසලම්බනයෙහි මනා කොට සිත පිහිටුවීමෙන් ද, 5. අනිත්‍යාදි වශයෙන් සැලකීමෙන් ද, 6. පැවැතීම හා නිමිත්ත වශයෙන් කෙලෙසුන් විනිවඛීනය (- පෙරලීම) කිරීමෙන් ද, 7. සඵප්‍රකාරයෙන් සියලු කෙලෙසුන් සන්සිඳුවීමෙන් ද, 8. ප්‍රත්‍යාවේෂා කිරීමෙන් ද ආශ්වාස ප්‍රශ්වාසයන් මෙනෙහි කළ යුතු යි.

1. ආශ්වාස ප්‍රශ්වාසයන් ගණින්නහු විසින් පසෙකින් අඩු නො කොට දසයෙකින් ද වැඩි නො කොට අතරින් පතර බණ්ඩ වූ ගණන් ද නො තබා ගිණිය යුතු යි; එහි ද පළමු කොට වී මනින්නකු මෙන් ආශ්වාස ප්‍රශ්වාසයන් අතුරින් යමක් යමක් වැටහේනම් එය සලකමින් ගණන් කළ යුතු යි. එසේ ගණින්නහුට පිටතට හා ඇතුළතටත් නික්මෙන්නාවූ ද පිවිසෙන්නාවූ ද ආශ්වාස ප්‍රශ්වාසයෝ ප්‍රකට ව වැටහෙත්; ඊට පසු ඒ සෙමෙන් ගිණිම හැර ගාලෙකින් නික්ම යන ගවයන් ගණින ගොපල්ලකු මෙන් වහ වහා ගණන් කළ යුතු යි; මෙසේ ගණින්නහුට ද ආශ්වාස ප්‍රශ්වාසයෝ වහා වහා නැවත නැවත හැසිරෙත්. ඉක්බිති ඔහු විසින් ඇතුළත හා පිටත වාතය නොගෙන චාරයට පැමිණි පැමිණි ආශ්වාස ප්‍රශ්වාසයන් ම ගෙන එක - දෙක - තුන - හතර - පහ - හය - යනාදී වශයෙන් වහා වහා ගණන් කළ යුතුයි. ඒ එසේමැයි - කමටහන ගණන පිළිබඳව පවත්නා කල්හි ඒ ගණන බලයෙන් ම සිත එකඟ වෙයි. සැඩ දිය පාරෙක රිටක් සිටුවා ඔරුවක් තවත්වා තැබීම මෙනි.

මෙසේ වහා වහා ගණන් කරමින් ආශ්වාස ප්‍රශ්වාසයන් පවත්වන්නහුට කර්මසථානය නිරතුරුව පවත්නාක් මෙන් වැටහෙයි.

ඇතුළට පිවිසෙන වාතය සමග සිත ප්‍රවේශ කරන්නහුට ඇතුළට වාතයෙන් පහරන ලද්දක් මෙන් ද මේදසින් පිරුණාක් මෙන් ද වෙයි. පිටතට නික්මෙන වාතය සමග සිත බැහැර කරන්නහුට බාහිර වූ නොයෙක් අරමුණුවල සිත විසිර යයි. පහළ තැන්නි ම සිත පිහිටුවා භාවනා කරන්නහුගේ භාවනාව සමෘද්ධ වේ. මේ ගණන් කරමින් ආශ්වාස ප්‍රශ්වාසයන් පැවැත්වීමෙහි ප්‍රයෝජනයයි. මෙසේ කොපමණ වේලාවක් ගණන් කළයුතු ද යත්, යම්කාක් ගණන් නො කර ආශ්වාස ප්‍රශ්වාසාරම්භයෙහි සිහිය පිහිටා සිටී නම්, එපමණ කල් ගණන් කළ යුතුයි.

මෙසේ ගිණිමෙන් අරමුණෙහි සිත පිහිටුවා අනුබන්ධනයෙන් හෙවත් ගිණිම තබා ආශ්වාස ප්‍රශ්වාසයන් අනුව සිහිය පවත්වමින් මෙනෙහි කළ යුතුයි. නැවත ආශ්වාස ප්‍රශ්වාසයන්ගේ මූල මැද අග යන තුන් තැන්නි අපීණා වශයෙන් සිහිය පිහිටුවමින් මෙනෙහි කළ යුතුයි. මෙ පරිද්දෙන් මෙනෙහි කරන්නහුට නොබෝ කලෙකින්ම පටිභාග නිමිත්ත උපදනේ වෙයි. මෙසේ නිමිත්ත එළඹසිටී තැන් පටන් ඔහුගේ නීවරණයෝ යටපත් වෙති; ක්ලෙශයෝ සන්සිඳෙති; සිත උපචාර සමාධියෙන් එකඟ වූයේ වේ. අනතුරු ව ඒ නිමිත්ත උත්සාහයෙන් ආරක්‍ෂා කරමින් නැවත නැවත මෙනෙහි කිරීම් වශයෙන් වර්ධනය කොට දශ විධ අර්පණා කෞශල්‍ය සම්පාදනය කටයුතු යි, වියඪී සමත්වය යෙදිය යුතුයි. මෙසේ වෑයම් කරන්නහුට වතුකක පඤ්චක ධ්‍යානයෝ උපදනාහු වෙති. එහි සිට සලකකතා විලකකතා වශයෙන් හෙවත් අනිත්‍යාදී වශයෙන් විදැඹිතා කිරීමෙන් හා ක්ලෙශයන් පරිවෘත්තිය කිරීමෙන් කම්ප්‍යානය වඩන්නේ ය; නැවත ඒ ධ්‍යානය පඤ්චවිධ වශිතවයෙන් වසඟ කොට සමවතින් නැගිට ආශ්වාස ප්‍රශ්වාසයන් හෝ ධ්‍යානාභිගයන් හෝ මෙනෙහි කෙරෙයි, එහි ආශ්වාස ප්‍රශ්වාසයන් මෙනෙහි කරන තැනැත්තේ මේ ආශ්වාස ප්‍රශ්වාසයෝ කුමක් ඇසුරු කළාහු ද? ඔවුහු හදවත ඇසුරු කළාහු ය; හදවත නම් කර්ෂකය යූ කර්ෂකය නම් සතර මහා භූතයන් හා උපාදය රූපයනැයි මෙසේ රූපය පරිග්‍රහණය කෙරෙයි; අනතුරු ව ඒ ආශ්වාස ප්‍රශ්වාස අරමුණෙහි ස්පීච්ඤ්චමක ධර්මයන් නාම යැයි කියා නාමය පරිග්‍රහණය කෙරෙයි; මෙසේ නාමරූපයන් සලකා ඔවුන්ගේ ප්‍රත්‍යය සොයන්නේ අවිදුදි වූ ප්‍රතීත්‍යසමුත්පාදය දක ඒ නාම රූපය ප්‍රත්‍යය - ප්‍රත්‍යයොත්පන්න ධර්මමාත්‍රයෙක් ම ය, ඒ හැර සත්ත්වයෙක් හෝ පුද්ගලයෙක් හෝ නැතැයි තරණය කළ සෑක ඇත්තේ ප්‍රත්‍යය සහිත නාම රූපයෙහි අනිත්‍යාදී ත්‍රිලක්‍ෂණයට නගා විදැඹිතා වඩන්නේ මාගී එල පිළිවෙළින් රහත්ඵලයට පැමිණෙයි; මේ එක් හික්‍ෂු කෙනෙකුන්ගේ රහත් බව තෙක් නිව්‍යාණ මාගීයයි.

ධ්‍යානාදියෙන් මෙනෙහි කරන යෝගාවචර තෙමේ ද, මේ ධ්‍යානාදියෙන් කුමක් ඇසුරු කළාහු ද? හදවත ඇසුරු කළාහු ය; හදවත නම් කර්මය ය. එය රූපයයි ද, ධ්‍යානාදිය නාමයයි ද, නාම රූපය නිශ්චය කොට, ඒ නාම රූපයාගේ අවිද්‍යාදී ප්‍රත්‍යාකාරය දකු පළමු කී සෙයින්ම ප්‍රත්‍යය සහිත නාම රූපයෙහි ත්‍රිලක්ෂණයට නගා විදහිතා වඩන්නේ පිළිවෙළින් රහත් බවට පැමිණෙන්නේයි. මේ එක් හික්කු කෙනෙකුන්ගේ අර්භත්ත්වය තෙක් නිව්‍යාණ මාච්ඡියයි.

මෙසේ තමාගේ ආශ්වාස ප්‍රශ්වාස කයෙහි හෝ අනිකකුගේ ආශ්වාස ප්‍රශ්වාස කයෙහි හෝ කායානුපස්සනා භාවනාව සිහි කර මින් හෙවත් කය අනුව බලමින් වාසය කරන්නේය; කලෙක තමා ගේ ද කලෙක මෙරමාගේ ද ආශ්වාස ප්‍රශ්වාස කයෙහි කය අනුව බලමින් වාසය කරන්නේ ය; මෙසේ මෙයින් ඒ යෝගාවචරයාගේ ප්‍රගුණ කම්ප්‍යානය නො තබා හැසිරෙන කාලය වදරන ලද්දේ ය. නැවත කිසිවිටෙක කායාදී වූ සමුදය ධර්මයන් අනුව බලමින් කිසිවිටෙක වාසය ධර්මයන් අනුව බලමින් ද හෙවත් උත්පත්තිය හා විනාශය බලමින් ද වාසය කෙරෙයි; එහි කඹුරාගේ කඹුරු සම ද කඹුරු සමෙහි තළය ද ඒ පිණිස වූ වැයම ද නිසා යම්සේ වාතය ඔබමොබ හැසිරේ ද, එසේ ම ඔහු ගේ කර්මය ද නාසාප්‍රථමය ද සිත ද නිසා ආශ්වාස ප්‍රශ්වාසකාය ඔබමොබ හැසිරෙයි. කඹුරු සම ඉවත ලූ කලැ කඹුරු සමෙහි තළය බිඳුණු කලැ ඒ පිණිස වූ ව්‍යායාමය ද නැති වූ කල්හි යම්සේ ඒ වාතය නො පවතී ද, එසේම කය බිඳුණු කලැ නැහැ සිදුර නැසුණු කලැ සිත නිරුද්ධ වූ කලැ ආශ්වාස ප්‍රශ්වාසකාය නම් නොපවත්නේ ය; එහෙයින් කායාදීන්ගේ නිරෝධයෙන් ආශ්වාස ප්‍රශ්වාසයන්ගේ නිරෝධය වෙයි. එසේ ම කලෙක උත්පත්ති ස්වභාවය ද කලෙක විනාශ ස්වභාවය ද නැවත නැවත බලමින් වාසය කරන්නේ වෙයි. මෙසේ නුවණින් බලන්නා වූ ඒ යෝගාවචරයා හට ආශ්වාස ප්‍රශ්වාසකාය නම් ඇතැයි ද සත්ත්වයෙක් නැත, පුද්ගලයෙක් නැත, ස්ත්‍රියක් නැත, පුරුෂයෙක් නැත, ආත්මයෙක් නැත, ආත්මනීය නො වෙයි, මම නො වෙමි, මා ගේ නොවෙයි, කිසිවෙක් නො වෙයි, කිසිවකුගේත් නො වේ යැයි සිහිය එළඹ සිටියේ වේ. ඒ සිහිය ද මතුමත්තෙහි ඥාන ප්‍රමාණය පිණිස ද ස්මෘති ප්‍රමාණය පිණිස ද වෙයි. හෙවත් සිහිය හා නුවණ වැඩිම පිණිස වේ. තෘෂ්ණා දෘෂ්ටි වශයෙන් ද නො ගෙන වාසය කෙරෙයි. කාය සඛ්‍යාත ලෝකයෙහි රූප වේදනාදී කිසි ධර්මයකුත් 'මේ තෙමේ මා ගේ ආත්මය වේ යැ'යි කියා ද 'ආත්මය පිළිබඳ හෝ වේ යැ'යි කියා ද නො ගනී. මෙසේ මේ

ආනාපාන ස්මෘති වශයෙන් ද යෝගාවචර තෙමේ කායානුපස්සනා සහිපධාන භාවනාවෙහි යෙදී වාසය කරන්නේ වේ.

ඒ ආනාපාන පච්චේදන ආශ්වාස ප්‍රශ්වාසයන් සලකන්නා වූ සිහිය දුඃඛ සත්‍ය යැ; ඒ සිහිය උපදවන්නාවූ සුචී තෘෂ්ණා තොමෝ සමුදය සත්‍ය යැ; ඒ ස්මෘති තෘෂ්ණා දෙදෙනාගේ නොපැවැත්ම නිරෝධ සත්‍ය යැ; දුක දනගන්නා වූ සමුදය දුරු කරන්නා වූ නිවන අරමුණු කරන්නා වූ ආර්ය මාර්ග මාර්ගී සත්‍ය යැයි; මෙසේ චතුස්සත්‍ය වශයෙන් උත්සාහ කොට නිවනට පැමිණෙන්නේ වෙයි. මේ ආශ්වාස ප්‍රශ්වාස වශයෙන් භාවනාවෙහි යෙදුණු එක් මහණකුගේ රහත් ඵලය තෙක් නිව්‍යාණද්වාරය වේ.

ආනාපාන පච්චේදන නිමි.

මෙසේ ආශ්වාස ප්‍රශ්වාස වශයෙන් කායානුපස්සනාව විභාග කොට මෙ විට ඉරියවු වශයෙන් විභාග කරන්නට 'සුතවජරං' යනාදිය වදළ සේක. යෝගාවචර මහණ තෙම යන්නේ හෝ 'යෙමි' යි කියා සත්ත්ව දෘෂ්ටිය හරිමින් දනගනී; එ සේ ම සිටියේ හෝ 'සිටිමි' යි කියා ද, හුන්නේ හෝ 'හිඳිමි' යි කියා ද, නිදන්නේ හෝ 'නිදිමි' යි කියා ද දනගනී. ගමනාදි යම් යම් ආකාරයෙකින් ඔහු ගේ කය සිටියේ නම්, ඒ ඒ ආකාරයෙන් ඒ ඉරියවුව දන ගන්නේ වේ.

බල සිවල් ආදී සත්ත්වයෝ පවා ගමන් කරන්නාහු ඒකාන්තයෙන් ම ඇපි යමුයි දනගනිනි. එතෙකුදු වුවත් ඔවුන් ගේ ඒ දැනීම සත්ත්වදෘෂ්ටිය නො හරියි; ආත්ම සංඥාව නො නසයි ; කම්සථානයක් හෝ සහිපධාන භාවනාව හෝ නො වේ. මේ ඊයඹාපථ දේශනාව එබඳු දැනීමක් සඳහා නො වදළ සේක. මේ යෝගාවචරයා ගේ දැනීම වනාහි සත්ත්ව දෘෂ්ටිය හරියි; ආත්ම සංඥාව නසයි; කම්සථානය හා සහිපධාන භාවනාව ද වේ. මේ වූ කලි කවරෙක් යේ ද? කවරකු ගේ ගමනෙක් ද? කුමන කරුණෙකින් යේ ද යි මෙබඳු දැනීම සඳහා වදළ සේක. එහි කවරෙක් යේ ද යි යනාදිය සැලකීමෙහි කිසි සත්ත්වයෙක් හෝ පුද්ගලයෙක් හෝ නො යෙයි; එසේ ම කිසි සත්ත්වයකු ගේ හෝ පුද්ගලයකු ගේ හෝ ගමනකුත් නො වෙයි, විත්තක්‍රියා වායෝධාතූහු ගේ පැතිරීම හෙකු කොටගෙන ගමන සිද්ධ වෙයි. එහෙයින් මේ යෝගාවචර තෙමේ මෙසේ දනගන්නේ වේ.

1. යම් විටෙක 'යන්නෙමි' යි සිතක් උපදී නම්, ඒ සිත වායෝධාතුව උපදවයි. වායෝධාතුව ගමනාකාරය හභවන කායවිඤ්ජනිය උපදවයි. විත්තක්‍රියා වායෝධාතූහු ගේ පැතිරීමෙන්

සියලු ශරීරය ඉදිරියට එළවයි. එය 'ගමන' යැයි කියනු ලැබේ. සිටීම ආදියෙහි ද මේ ක්‍රමයයි. එහි - 2. 'සිටීම' යි උපන් සිතට අනුරූප ව වායෝධාතුව ද, එයින් කායවිඤ්ඤානිය ද උපදවයි. විත්තක්‍රියා වායෝධාතුව ගේ පැතිරීමෙන් සියලු කය කෙළවර පටන් ඔසවයි. එය 'සිටීම' යැයි කියනු ලැබේ. 3. 'හිඳීම' යි උපන් සිතට අනුව වායෝධාතුව ද එයින් කායවිඤ්ඤානිය ද, උපදවයි; විත්තක්‍රියා වායෝධාතුවගේ පැතිරීමෙන් යට කය හකුළුවා උඩ කය පමණක් ඔසවයි, එය 'හිඳීම' යැයි කියනු ලැබේ. 4. 'නිඳීම' යි සිතක් උපන් කල එයින් වායෝධාතුව ද, වායෝධාතුවෙන් නිදන ආකාරය හභවන කායවිඤ්ඤානිය ද උපදවයි. විත්තක්‍රියා වායෝධාතුව ගේ පැතිරීමෙන් සියලු ශරීරය සරසට දිගු කෙරෙයි, එය ශයනය හෙවත් 'නිඳීම' යැයි කියනු ලැබේ. මෙසේ දැනගන්නා වූ ඕනට මෙබඳු සිතෙක් වෙයි; 'සත්තව තෙමේ' යන්නේ ය, සිටින්නේ යැයි කියනු ලැබේ; එහෙත් කිසි සත්තවයෙක් යන්නේ හෝ සිටින්නේ හෝ නැති; යම්සේ ගැලක් යයි ගැලක් සිටී යැයි කියන තමුදු යන්නාවූ හෝ සිටින්නාවූ හෝ ගැලක් නැත්තේ ද, එහෙත් ගොනුන් යොද දක්ෂ රියකරුවකු පදවන කල්හි ගැල යෙයි, ගැල සිටී යැයි ව්‍යවහාර මාත්‍රයක් වේ ද; එසේ ම මේ කය ගැලක් මෙනි, විතෘප වාතයෝ ගොනුන් මෙනි, සිත රියැදුරා මෙනි. යන්නෙමි යි, සිටින්නෙමි, යි සිතක් උපන් කල්හි කායවිඤ්ඤානිය උපදවමින් වායෝධාතුව උපදී; විත්තක්‍රියා වායෝධාතුවගේ පැතිරීමෙන් ගමනාදිය පවතියි; එහෙයින් සත්තවයා යයි; සත්තවයා සිටියි, මම යමි, මම සිටිමි, යනාදිය ව්‍යවහාර මාත්‍රයෙක් වේ' යැයි.

මෙසේ හෙතුප්‍රත්‍යයන්ගේ වශයෙන් ම පැවති ගමනාදිය සලකන්නා වූ මේ යෝගාවචර තෙමේ යැම් සිටිමි ආදී සතර ඉරියවු පවත්වන්නේ සත්තවුද්ගලාදියෙන් තොර කොට ඒ ඒ ඉරියවු පවත්වන්නෙමි' යි දැනගනී.

මෙ පරිද්දෙන් තමාගේ කයෙහි හෝ අනිකකු ගේ කයෙහි හෝ කලින් කල තමා ගේ ද අනුන් ගේ ද කයෙහි හෝ සතර ඉරියවු සැලකීමෙන් කය අනුව බලමින් කායානුපස්සනා භාවනාවෙහි යෙදී වාසය කරයි. රූපාදි ස්කන්ධයන් ගේ උදය ව්‍යය බලමින් වාසය කරන අයුරු සියලු තැන්හි ම පළමු ආනාපාන සතියෙහි කී ලෙසින් සැලකිය යුතුයි. විශේෂයෙන් මෙහි සතර ඉරියවු විමසන්නා වූ සිහිය දු:බසත්‍යය වෙයි; ඒ සිහිය උපදවන සුඵ තෘෂ්ණාව සමුදය සත්‍යය වෙයි. ඒ දෙ වැදෑරුම් ස්මෘතීන් ගේ නොපැවැත්ම තිරෝධ සත්‍යය වෙයි; දුක

දනගන්නා වූ සමුදය දුරුකරන්නා වූ නිරෝධය අරමුණු කරන්නා වූ ආයතීම්මාදීය මාගී සත්‍යය වේ. මෙසේ වතුස්සත්‍ය වශයෙන් උත්සාහ කොට නිවනට පැමිණෙන්නේ වේ යැයි සැලකිය යුතුය. මේ ඉරියවු පරිග්‍රහණය කරන්නාවූ එක් හික්‍ෂු කෙනෙකු ගේ අර්භත්වය තෙක් නිව්‍යාණද්වාරය වේ.

ජයභාසථ පටිය නිමි.

මෙසේ ඉරියවු වශයෙන් කායානුපස්සතාව විභාග කොට නැවත සතරසම්ප්‍රජන්‍ය වශයෙන් විභාග කරන්නට 'සුතවපරං' යනාදිය වදළ සේක. (මේ කායානුපස්සතාවෙහි දී) යෝගාවචර මහණ තෙමේ ඉදිරියට යෑමෙහි ද ආපසු ඊමෙහි ද නුවණින් දනකරන්නේ වෙයි; එසේ ම අභිමුඛය බැලීමෙහි හා භාත්පස බැලීමෙහි ද, අත්පා හැකිළීමෙහි හා දිගු කිරීමෙහි ද, සහල සිවුරු දරීමෙහි ද, කෑම පීම් ආදියෙහි ද, මල - මුත්‍ර පහ කිරීමෙහි ද, ගමනෙහි සිටීමෙහි හිඳීමෙහි නිඳීමෙහි නොනිඳීමෙහි කථා කිරීමෙහි හා කථා නොකිරීමෙහි ද ප්‍රඥවෙන් යුක්ත ව ම සියලු කටයුතු කරනසුලු වූයේ වේ.

වතුර්විධ සම්ප්‍රජන්‍යය

මෙසේ යෑම් ඊම් ආදි සියල්ල නුවණින් සලකා ඒ ඒ කටයුතු කිරීම ද කිසි තැනෙකත් නුවණින් විරහිත නොවීම ද මෙහි කායානුපස්සතාව වේ. නුවණින් දන කටයුතු කිරීම යැයි කියන ලද ඒ සම්ප්‍රජන්‍යය සතර වැදෑරුම් වේ. 1. සාර්ථක සම්ප්‍රජන්‍යය, 2. සත්ප්‍රාය සම්ප්‍රජන්‍යය, 3. ගෝචර සම්ප්‍රජන්‍යය, 4. අසම්මෝහ සම්ප්‍රජන්‍යය යයි කියායි. 1. ඉදිරියට යෑමෙහි සිතක් උපන් කල්හි සිතූ විගස ම නො ගොස් ඒ ගමනින් මට වැඩක් ඇද්ද? නැද්ද යි වැඩ අවැඩ සලකා අර්ථ පරිග්‍රහණය සාර්ථක සම්ප්‍රජන්‍යය නම්. එහි අර්ථය නම්: වෛත්‍ය දර්ශන බෝධි දර්ශන සධ්‍ය දර්ශන අශුභ දඹිනාදි වශයෙන් ධම් වශයෙන් වැඩීමයි. වෛත්‍යයක් දක බුදුගුණ සිහි කිරීමෙන් බුධාලම්භන ප්‍රීතිය උපදවා ඒ ප්‍රීතිය ම ඤය වශයෙන් මෙනෙහි කරන්නේ රහත් බවට ද පැමිණෙයි. එහෙයින් වෛත්‍ය දඹිතය සාර්ථක වෙයි. බෝධි දඹිනාදියෙහි ද ඒ ඒ පරිද්දෙන් සාථික බව සැලකිය යුතු යි. 2. නැවත ඒ ගමනෙහි ද පහසු නොපහසු සලකා සියලු ආකාරයෙන් ම පහසු විධිය ගැනීම සත්ප්‍රාය සම්ප්‍රජන්‍යය නම්. ඒ කෙසේ ද යත්: වෛත්‍ය දඹිතය හැම ලෙසින් ම සාථි වෙයි. එතෙකුදු වුවත් වෛත්‍යයට මහත් වූ පුජා පවත්වන කල්හි ඒ ස්ථානයට මහත් වූ සෙනාව රැස් වේ නම්, එහි ස්ත්‍රී පුරුෂයෝ ස්වකීය සම්පත්තියට සුදුසු සේ වස්ත්‍රාභරණයෙන්

සැරසී හැසිරෙති; ඒ පිරිස් අතුරෙහි හැසිරෙන මේ යෝගාවචරයා හට ඉෂ්ට වූ අරමුණෙහි ලෝභයත් අනිෂ්ට අරමුණෙහි කෝපයත් නො සම ව බැලීමෙන් මෝහයත් උපදී නම්, කායසංසථාපත්තියටත් පැමිණිය හැකි නම්, ජීවිතයට හෝ බ්‍රහ්මචරියාවට විපත් සිදු විය හැකි නම්, එබඳු වූ වෛතසයානාය සුව නො වෙයි; එබඳු කිසි විපතක් නැති කල්හි සුව වේ. සඩ්ධ දැනීමකින් ද මෙසේ ම සලකා බැලිය යුතුයි.

අශුභ දැනීම වස්තුව

අශුභ දැනීම ද සාථී වෙයි; මේ කතා වස්තුවෙන් ඒ බව දක යුතු යි: එක් තරුණ හික්කු කෙනෙක් හෙරණ පැවිද්දකු සමඟ දැනටී දඩු පිණිස ගියේ ල; හෙරණන්ද මගින් ඇත්ව ඉදිරියට යන්නේ අශුභ නිමිත්තක් දක ප්‍රථම ධ්‍යානය උපදවා ඒ ධ්‍යානය ම පාදක කොට සංස්කාරයන් මෙනෙහි කරමින් අනාගාමී ඵලයට පැමිණ රහත් මඟ පිණිස කමටහන් ගෙන සිටිදැ ය. තරුණ හික්කුන් වහන්සේ සාමණේරයන් නො දක 'සාමණේරය' යි හඬගැසේක. හෙතෙම 'මා පැවිදි වූ තැන් පටන් හික්කුවක් සමඟ දෙවරක් කථා කළ විරු නම් තැන, එහෙයින් අන් දිනෙක රහත් මඟ උපදවන්නෙමි'යි සිතා කිම වහන්සැ යි පිළිතුරු දින. තැවත 'එව' යි කියන ලද්දේ එක බසින් ම අවුත් සාමානික! පළමු කොට මේ මගින් ගොස් මා සිටි පෙදෙසෙහි සිට පෙර දිගට හැරී බැලුව මැනවැ'යි කී ය. හික්කුන් වහන්සේත් එසේ කොට ඒ හෙරණන්දැ සේ ම ධ්‍යාන උපදවා අනාගාමී ඵලයට පැමිණ සේක. මෙසේ එක ම අශුභය දෙ දෙනාට ම වැඩ පිණිස වූයේ ය. මෙ පරිද්දෙන් සාථී වූ ද, මේ අශුභය පුරුෂයෙකුට මාගමී අශුභය ද මාගමකට පුරුෂ අශුභය ද නො සුව වෙයි; සභාග වූ අශුභය ම සුව වේ. මෙසේ සත්ප්‍රාය - අසත්ප්‍රාය වන පරිදි සලකා සත්ප්‍රාය වූවක් ම ගැනීම සත්ප්‍රාය සම්ප්‍රජන්‍යය නමැයි දකයුතු යි.

හරණපචාහරණ චතුකකය

3. තැවත අඩු තැනි ව ගන්නා ලද සාථීක සත්ප්‍රාය යන සම්ප්‍රජන්‍යයන් ඇත්තහු ගේ අටකිස් කමටහන් අතුරින් තමා ගේ සිතට රුවි වූ කම්භානා සඬ්ඛ්‍යාන ගෝචරයක් ඉගෙන පිටු පිණිස හැසිරීමෙහි දී ඒ කම්භානාය අත් නො හැර යෑම ගෝචර සම්ප්‍රජන්‍යය නම්. එය ප්‍රකට වීම පිණිස මේ හරණපචාහරණ චතුකකය දකයුතු යි. 1. මේ ශාසනයෙහි එක් මහණෙක් කම්භානාය ගෙන යයි. ආපසු නො ගෙනෙයි. 2. එකෙක් පිටු පිණිස හැසිරෙන විට කම්භානාය නො ගෙන යයි, පෙරලා එත කල්හි ගෙන එයි; 3. අනෙකක් ගෙන යන්නේත් පෙරලා ගෙන එන්නේත් නො වෙයි; 4. එකෙක් වනාහි ගෙන යන්නේත්

ද ආපසු ගෙන එන්නේ ද වේ. 1. ඒ මහණන් සතර දෙනා අතුරින් යම් කෙනෙක් දහවල් කාලයෙහි සක්මන් ආදියෙන් යුක්ත ව නිවරණයන්ගෙන් සිත පිරිසුදු කොට රාත්‍රියෙහි යාම තුන ද සුදුසු පරිද්දෙන් ගෙවා අලුයම සැමළ බෝමළ ආදියෙහි වත් පිළිවෙත් කොට පිඬු පිණිස හැසිරෙන වේලාවෙහි පාසිවුරු ගෙන බුදු ගුණ මෙනෙහි කරමින් වෛත්‍යසථානාදියට පැමිණ බුධාලම්බන ප්‍රීතිය උපදවා වැඳ තමා පුරුදු කළ කම්සථානය අත් නො හැර පිඬු පිණිස ගමට පිවිසෙයි. මනුෂ්‍යයෝ ඒ හික්කුළු දෑක අප ගේ ආයතීයත් වහන්සේ වැඩිසේකැයි පෙර ගමන් කොට පාත්‍රය ගෙන බුහුමන් සහිත ව ගෙයි වඩා හිඳුවා කැඳ අවුළු බත් ආදිය පිළිගන්වති; එහි දී කම්සථානයෙන් වෙන් වූ ධම්මකථාවක් නම් නැතැයි යනාදිය සිතමින් බණ කීම් ආදියෙන් කල්යවා ඇතුළු ගම දී මැ වළඳා පස්වරුයෙහි විහාරයට පැමිණෙයි. මේ හික්කුළුවක් තමා පළමු ගෙන ගිය කම්සථානය නොගෙනෙන්නේ යැයි කියනු ලැබේ.

2. පළමු කී සෙයින් උදෑසන ම වත්පිළිවෙත් පුරන්තාවූ යම් හික්කුළුවක්හු ගේ බලවත් වූ ජයරාග්නිය අනුපාදින්නක කය හැරදමා උපාදින්නක කය ගෙන සිටී ද, ශරීරයෙන් ධහදිය වැගිරේ ද, කම්සථානයක් සිහි නො වේ ද, හෙතෙම උදෑසන ම පාසිවුරු ගෙන වහා වහා වෛත්‍යය වැඳ ගමට පිවිසෙයි. එහිදී කැඳක් හෝ ලැබ ආසන ශාලාවෙක පිවිස දෙතුන් වරක් බීමෙන් ම කම්ප් තෙජෝ ධාතුව හෙවත් බඩගින්න සන්සිදෙයි; දිය කළ සියයෙකින් නෑ කලක් මෙන් තෙජෝධාතූ පරිදහය නිවී කම්සථානය සිහි කරමින් ම කැඳ වළඳයි. පසුව අත් තැනෙක පිඬු සිඟා ආහාර වළඳා පිළිවෙළින් වැටහෙන්නාවූ කම්සථානය ගෙන ම ආපසු විහාරයට පැමිණෙයි. මේ මහණ තෙම කම්සථානය නො ගෙන යයි; එහෙත් පෙරළා ගෙන එන්නේ යැයි කියනු ලැබේ. ලක්දිව පෙර ගමක් පාසා ම හික්කුන් ගේ වැළැඳීම් ආදි ප්‍රයෝජනය පිණිස සාදන ලද ආසන ශාලා වී යැයි ද ඒ ඒ ආසන ශාලාවල ගණන් තැනි හික්කුහු කැඳ වළඳා හිඳ විදඹිතා වඩා රහත් පලට පැමිණියාහු යැයි ද හික්කුන් රහත් නො වූ ආසන ශාලාවක් නම් නො වී යැයි ද කියනු ලැබේ.

3. යම් මහණෙක් වනාහි ප්‍රමාද ව හැසිරෙන්නේ බහා තබන ලද වියඪී ඇතිව වත්පිළිවෙත් හැරදමා පඤ්චිධ විනිබන්ධනයෙන් බඳනා ලද සිත් ඇති ව වාසය කරන්නේ කම්සථානයක් නම් ඇතැයි යන හැඟීමකුත් තැනි ව ගමට වැඳ පිඬු සිඟා අනනුලොමික වූ ගිහිසංඝඨියෙන් යුක්තව කම්සථානයක් තැනිව ම විහාරයට පිවිසේ

ද ඒ මහණ තෙම කම්සථානය වෙත ගෙනයන්නේත් ආපසු නොගෙනෙන්නේත් වේ යැයි කියනු ලැබේ.

ගතපට්ඨාගතික වත

4. යම් මහණෙක් කම්සථානය ගෙන යන්නේත් ආපසු ගෙන එන්නේත් වේ නම්, හෙතෙම **ගතපට්ඨාගතික වත** වශයෙන් දන යුතුයි. ඒ එසේ මැයි තමහට වැඩ කැමැති කුල පුත්‍රයෝ ශාසනයෙහි පැවිදි ව දස දෙන ද විසි දෙන ද පනස් දෙන ද සියක් දෙන ද කතිකාවත් කොට ගෙන එක් ව වෙසෙහි; ඇවුන්නි! තෙපි ණයෙන් පීඩිත ව පැවිදි වූවාහු ද රාජ භයාදිය නියා පැවිදි වූවාහු ද දුර්භික්ෂාදියෙන් ජීවත්විය නොහැකි ව පැවිදි වූවාහු ද නො වන්නාහු ය. වැළි දුකින් මිදෙනු කැමති ව පැවිදි වූවාහු ය. එහෙයින් ගමනෙහි උපන් ක්ලේශය ගමනෙහි ම නිග්‍රහ කරවූ; සිටිම් හිඳිම් නිඳිම් යන ඒ ඒ ඉරියවුවෙහි උපන් ක්ලේශය ද ඒ ඒ ඉරියවුවෙහි දී ම නිග්‍රහ කරවූ යැයි කියායි. මෙසේ කතිකාවත් කොට වසන්නාවූ ඔවුහු පිටු පිණිස හැසිරෙන්නාහු කර්මසථාන මෙතෙහි කරමින් ම යෙකී; ඉදින් කිසිවකුට ගමනෙහි දී ක්ලේශයක් උපන්නේ නම්, එය එහිදී ම නිග්‍රහ කෙරෙයි; එසේ නොහැකි වන්නේ සිටී; එවිට පිටිපසින් එන හික්කු ව ද සිටී; ඒ උපන් කෙලෙස් ඇති හික්කු තෙම තට උපන් විතර්කය මේ පිටිපසින් සිටි හික්කු තෙමේ ද දැනගන්නේය. තට මෙබඳු විතර්කයක් ඉපදවීම සුදුසු නො වේ යැයි තමා හට චෝදනා කොට එහි දී ම විදසුන් වඩා ආයඝී භූමියට බැසගනී. එසේ නො හැකි වන්නේ හිඳගනී. එකල්හි පිටිපසින් එන තැනැත්තේ ද හිඳගනී. මේ ක්‍රමයෙන් ආයඝී භූමියට බැසගන්නට නො හැකි වන්නේ උපන් කෙලෙස් යටපත් කොට කර්මසථානය මෙතෙහි කරමින් ම යයි. කර්මසථානයෙන් වෙන් ව පියවරෙකුදු නො තහයි; ඉදින් හියේ නම් ආපසු පළමු සිටි පෙදෙසට ම එන්නේ යි. ආරක්ෂකවාසී මහාචූයසඳේව තෙරුන් මෙනි.

මහා චූයසඳේව තෙර

උන්වහන්සේ වනාහි එකුත් විසි වසරක් ගතපට්ඨාගතික වත පුරමින් විසුහ. අතරමග සීසැම් ආදි කර්මාන්තවල යෙදුන මනුෂ්‍යයෝ එසේ යන්නා වූ තෙරුන් වහන්සේ දැක මේ තෙරුන් වහන්සේ නැවත නැවත එහා මෙහා යන සේක. කිමෙක මං මුළා වීමෙන් ද? නොහොත් කිසිවක් නැති වීමෙන් දෙහෝයි කථා කෙරෙහි. උන්වහන්සේ ඒ කථාව නො ගෙන කර්මසථානයෙහි යෙදුණ සිතින් ම මහණදම් පුරමින් විසි වසරක් ඇතුළත රහත් ඵලයට පැමිණි සේක. රහත් බවට පැමිණි කල්හි උන්වහන්සේට සක්මන් කෙළවර අරක්ගෙන සිටි දෙවතා දුව

ඇතිලිවිලින් පහත් දල්වා සිටියා; සතරවරම් මහ රජතු ද ශක්‍ර දේවෙන්ද්‍ර තෙමේ ද සහම්පති මහාබ්‍රහ්ම තෙමේද උපසාධානයට පැමිණියාහු ය. වනවාසි මහා තියා නම් තෙර කෙනෙක් ඒ ආලෝකය දක දෙවන දවස් තෙරුන් විවාලහ - රාත්‍රියෙහි ආයුෂ්මතුන් සම්පයෙහි තිබූ ආලෝකය කීමෙක් දැයි. එවිට තෙරුන් වහන්සේ ආලෝකය නම් පහත් ආලෝකය ද මැණික් ආලෝකය ද වේ යැයි කථාව වික්ෂේප කළ සේක. නැවත ඔබ එය වසන සේකැයි පෙරැත්ත කොට අසන කල්හි එසේ යැයි ප්‍රතිඥා කොට කරුණු දැන්වූ සේක.

මහානාග තෙර

කළුචුල්මඩු වැසි මහානාග සඨවිරයෝ ද ගතපට්ටාගතික වන පුරන්තාහු පළමු කොට භාග්‍යවතුන් වහන්සේ ගේ මහා ප්‍රධානය පුදන්තෙමිසි සත් අවුරුද්දක් සිටීම හා සක්මන ම අධිෂ්ඨාන කර ගත්හ. නැවත සොළොස් අවුරුද්දක් ගතපට්ටාගතික වන පුරා රහත් වූ සේක. උන්වහන්සේ කර්මසාධනයෙහි යෙදුණ සිතින් ම පය නගිති; යම් විටෙක කර්මසාධනයෙන් වෙන් ව පය නහන ලද්දේ නම් නැවතී කමටහන් සිහිකරමින් ම පය නගති. ගම් සම්පයට පැමිණ ධබරාවෙන් දිය පෙරා පාත්‍රය සෝද ජලයෙන් මුඛය පුරවා ගනී, ඒ කුමට ද යත් හික්කාව දෙන්තට හෝ වදින්තට පැමිණි මිනිසුන්ට 'දිගා වචු' යයි කියන පමණකිනිදු කර්මසාධන වික්ෂේපයක් නොවේ වයි කියායි ඉදින් යමෙක් තිථි ආදිය විචාරන ලද්දේ නම් ජලය ගිල පිළිතුරු දෙයි. එසේ නැති කල්හි ගමින් නික්මෙන කල්හි ගම් දෙර කාරා දමා යන්නේ ය.

ගලඹතොට පතසක් හික්කුහු

ගලඹතොට විහාරයෙහි වස් එළැඹ සිටි පතසක් හික්කුහු ඇසළ පුණු පොහෝ දින කතිකාවතක් කළාහු ය. රහත්ඵලයට නො පැමිණ ඔවුනොවුන් කථා නො කරන්නෙමු'යි කියා යි. පිඩු සිහන කාලයෙහි ද පළමු මහානාග තෙරුන් මෙන් හැසුරුණාහු ය. එගම්වැසි මනුෂ්‍යයෝ කීමෙක් දෙ හෝ මේ හික්කුහු අප සමග ම කථා නො කෙරෙත් ද ඔවුනොවුනුන් කථා නො කෙරෙත්'යි සිතා ඔවුනොවුන් කථා නො කෙරෙත් නම් හටගත් කලහයෙකින් විය යුතු යැ වරෝ යම්හ ඔවුනොවුන් ක්ෂමා කරවමු යැයි සියල්ලෝම විහාරයට ගියාහු ය. එහි ද පතසක් හික්කුහු අතුරෙන් දෙදෙනකුන් එක් නැතෙක තුදුටුවාහු ය. ඒ මිනිසුන් අතුරෙහි තුවණැති මනුෂ්‍යයෝ 'පින්වත්ති!

කලහකරුවන් වසන තැනෙක මෙබඳු නො වෙයි; සෑම එ බෝමළු හමදනා ලදහ. මුසුන් සකස් කොට තබන ලදහ. පැන් එළවා තබන ලදී ඔවුහු එයින් ම නැවතුණාහු ය. ඒ හික්කුහු ද කුන්මස ඇතුළත රහත් බවට පැමිණ මහා පවාරණයෙන් විශුඬිපවාරණය පැවරූ හ.

මෙසේ කළුවැල්මඩු වැසි මහානාග තෙරුන් මෙන් ද, ගලඹතොට පනසක් හික්කුන් මෙන් ද කර්මසානායෙහි යෙදුන සිතින් ම පිය නගමින් ගම සම්පයට පැමිණ වීථි සලකා රාසොඩුන් ධුතියන් කලහ කරුවන් වණ්ඩ වූ ඇත් අස් ආදීන් තැනි වීථියකට බැස ගෙපිළිවෙළින් පිටු සිභාගෙන යම් පහසු තැනෙක හිඳ කම්සානාය මෙනෙහි කරමින් ම ආහාරයෙහි ප්‍රතික්කල සංඤ්ච උපදවා අකබ්බකස්ථන - වණාලෙපන - පුත්තමංස යන උපමාවන් ගේ වගයෙන් ප්‍රත්‍යාවේක්‍ෂා කරමින් අධග අටෙකින් යුත් පිණ්ඩපාතය වළඳන්නේ ද ; එය ක්‍රීඩා පිණ්ඩ ද මද වැඩිම පිණ්ඩ ද සැරසීම පිණ්ඩ ද අඩුතැන් පිරිම පිණ්ඩ ද නො වන්නේ ය. වළඳ අවසානයෙහි ද මොහොතක් බත් විධාව සන්හිඳුවා පෙර සේම කම්සානාය මෙනෙහි කෙරේ ද?, මේ මහණ තෙමේ වනාහි කර්මසානාය ගෙන යන්නේත් ආපසු ගෙන එන්නේත් වේ යැයි කියනු ලැබේ.

ගහපට්ටාගතික වතෙහි අනුසස්

මෙ ගහපට්ටාගතික වත පුරන තැනැත්තේ හේතු සම්පත් ඇත්තේ වී නම්, පළමු වයසෙහි හෝ මධ්‍යම වයසෙහි හෝ මැරෙන කාලයෙහි හෝ රහත් බවට පැමිණෙයි. එසේ නොහැකි වන්නේ පසුව දිව්‍ය පුත්‍රයකු වූ රහත් බවට පැමිණෙයි; එසේත් නොහැකි වන්නේ බුදු කෙනෙකුත් නූපන් කල්හි මිනිස් ලොවූ ඉපිද පසේ බුදුබවට පැමිණෙයි; පසේ බුදුබවට හෝ නොපැමිණියේ නම් අනතුරු බුදු කෙනෙකුත් සම්පයෙහි දරුවීරිය තෙරුන් මෙන් බිප්පාහික්කුද හෝ වෙයි; සැරියුත් තෙරුන් මෙන් මහා ප්‍රාඤ්ඤා හෝ වෙයි; මුලලත් තෙරුන් මෙන් මහත් සාද්ධි ඇත්තේ හෝ වෙයි; මහසුප් තෙරුන් මෙන් ධුතවාදී හෝ වෙයි; අනුරුද්ධ තෙරුන් මෙන් දිවැස් ඇත්තේ හෝ වෙයි; උපාලි තෙරුන් මෙන් චිතයධර හෝ වෙයි; මනනාතිපුත්ත පුණ්ණ තෙරුන් මෙන් ධර්මකපික හෝ වෙයි; රේචන තෙරුන් මෙන් ආරණ්‍යයක හෝ වෙයි; අනඳ තෙරුන් මෙන් බහුග්‍රැත හෝ වෙයි; රහල් තෙරුන් මෙන් ශික්‍ෂාකාමී හෝ වේ යැයි. යම් මහණෙක් මේ හරණපට්ටාහරණ වතුෂ්කය අතුරින් පසු ව කී ගහපට්ටාගතික වත පුරන්නේ නම් ඔහුට ගෝචරසම්ප්‍රජන්‍යය මුදුන් පැමිණියේත් වන්නේ යි.

නැවත ඉදිරියට යෑම් ආදියෙහි නොමුළා වීම අසමමාන සම්ප්‍රජන්‍ය නම් වේ. ඒ මෙසේ දත යුතුයි; මේ ශාසනයෙහි යොගා වචර

මහණ තෙම ඉදිරියට යන්නේ හෝ ආපසු එන්නේ හෝ බාල පෘථග්විද්‍යාවක මෙන් යෑම් ආදියෙහි ආත්මය ඉදිරියට යයි, ආත්මය විසින් යෑම නිපදවන ලද, මම යම්, මා විසින් යෑම නිපදවන ලදයි කියා හෝ මූලාවට නො පැමිණ යෑමට සිතක් උපන් කල්හි ඒ සිත සමග ම ගමනකාරය හඟවන විකෘතවෘත වායෝ ධාතුව කායවිඤ්ඤානිය උපදවමින් පහළ වෙයි; මෙසේ විකෘත ක්‍රියා වායෝධාතූහු ගේ පැතිරීම් වශයෙන් මේ කාය සංඛ්‍යාත ඇට සැකිල්ල අභිමුඛයට යයි; මෙසේ යන්නා වූ ඒ ඇටසැකිල්ල එක් එක් පියවරක් නැඟීමෙහි දී පට්ඨධාතූ-ආපෝධාතූ යන දෙදෙන මඳ ව දුච්ච වෙති; තේජෝ ධාතූ-වායෝ ධාතූ දෙදෙන අධිකව බලවත් වෙති. අතිහරණ යැයි කියන ලද පය ඉදිරියට ගෙන යාමෙහි ද විනිහරණ නම් වූ පය එහා මෙහා කිරීමෙහි ද එසේ මැ යි. වොස්සජන යැයි කියන ලද පය පොළොවට පහත් කිරීමෙහි තේජෝ වායෝ ධාතූහු මඳ ව දුබල වෙති. ඉතිරි ධාතූහු අධික ව බලවත් වෙති; සන්නිකෂේපණ යැයි කියන ලද පය බිම තැබීමෙහිද සන්නිරූමහණ යැයි කියන ලද පොළොව හා පය එකට ගැටීමෙහි ද එසේ මැයි. එහි දී පය නැඟීමෙහි පැවැති රූපාරූප ධර්මයෝ අතිහරණයට නො පැමිණෙති, එසේ ම විනිහරණාදී ඒ ඒ අවස්ථාවෙහි පැවැති රූපාරූප ධර්මයෝ ඒ ළඟ ළඟ අවස්ථාවට නො පැමිණ පය නැඟීම් ආදී ඒ ඒ අවස්ථායෙහි ම පුරුක් පුරුක් සන්ධි සන්ධි කොටස් කොටස් වී රත් වූ කබලෙක දැමූ අඛ මෙන් තට තට යන ශබ්දයෙන් බිඳීයෙත්. එහි කවරෙක් අභිමුඛයට යන්නේ ද? කවරකුගේ යෑමක් ද? පරමාථී වශයෙන් ඒ ඒ කොටසෙහි ම රූපය සමග ධාතූන්ගේ ම ගමන ද සිටීම ද හිඳීම ද නිඳීම ද වේ යැයි මෙසේ ඒ ඒ ඉරියවුවෙහි නොමුළා වීම අසම්මොහ සම්ප්‍රජන්‍යය නම් වේ.

මේ අභිකමන - පටික්කමනයෙහි සමපජාතකාරීත්වයයි

නැවත ආලෝකන විලෝකන යයි කියන ලද ඉදිරිය හා අවටත් බැලීමෙහි දී ද බැලීම පිණිස සිතක් උපන් කල්හි ඒ සිත උපන් විගස ම නො බලා එහි ප්‍රයෝජනය විමසා බැලීම සාථසම්ප්‍රජන්‍ය නම් වේ. තව ද මේ ආලෝකිත - විලෝකිතයෙහි දී ද පළමු කී ලෙස වෛතෘ දඹිනාදීන් ගේ වශයෙන් ම සාථසම්ප්‍රජන්‍යය ද; සන්ප්‍රාය සම්ප්‍රජන්‍යය ද දක්වයි. සාධකීය කර්මස්ථානය අත් නො හැර ඉදිරිය හා අවට බැලීම ගොචරසම්ප්‍රජන්‍යය නම් වේ.

අභ්‍යන්තරයෙහි අභිමුඛය හා අනුදික් ආදිය බලන්නා වූ ආත්මයෙක් නම් නැත. එහෙත් බලන්නෙමියි කියා සිතක් උපන් කල්හි

ඒ සිත සමග ම චිත්තසමුට්ඨාන වායොධාතුව බලන ආකාරය හභවන කායවිඤ්ජනිය උපදවමින් පහළ වෙයි; මෙසේ චිත්තක්‍රියා වායොධාතුවු ගේ පැතිරීම් වශයෙන් ම යට ඇස් පිය පහතට බසී; උඩ ඇස් පිය ඉහළට නඟී; යන්ත්‍රයෙකින් විවෘත කරන්නා වූ කිසිවෙක් නම් නැති, අනතුරු ව වක්‍ෂුවිඤ්ජනය දඹිත කෘත්‍යය සිහිකරමින් උපදී යැයි මෙසේ මනා කොට දැනගැනීම අසමෘතසම්ප්‍රජන්‍යය නම් වේ.

තව ද, මූල පරිඤ්චයෙන් හා ආගන්තුකභාව තාවකාලික භාවයන් ගේ වශයෙන් ද අසම්මෝහසම්ප්‍රජන්‍යය දනවුණු යි. එහි මූල පරිඤ්ච වශයෙන් - 1. හවාධග චිත්තය 2. පඤ්චචාරාවර්ජනය, 3. ඒ රූපාලම්බනය ප්‍රත්‍යක්‍ෂයෙන් දක්නා වූ වක්‍ෂුවිඤ්ජනය, 4. රූපාලම්බනය පිළිගන්නා වූ සම්ප්‍රත්‍යේෂණ චිත්තය, 5. මනා කොට සලකන්නා වූ සන්තීරණ චිත්තය, 6. එම අරමුණ නියම කරන්නා වූ ව්‍යවසථාපන චිත්තය, 7. ජවන චිත්තය යැයි මෙසේ පිළිවෙළින් දක්වූ චිත්ත වීථියෙහි 1. හවාධග චිත්තය උපප්‍රාප්තිභාවයට අධග කෘත්‍යය සිඬ කරමින් පවතී; 2. ඒ හවාධග චිත්තය සිදු ක්‍රියා මනෝධාතුව ආවර්ජන කෘත්‍යය සිදු කරමින් ද; 3. ඒ ක්‍රියා මනෝධාතුවු ගේ නිරුද්ධ වීමෙන් වක්‍ෂුවිඤ්ජනය දඹිත කෘත්‍යය ද; 4. වක්‍ෂුවිඤ්ජනයා ගේ නිරුද්ධ වීමෙන් විපාක මනෝධාතුව සම්ප්‍රත්‍යේෂණය හෙවත් පිළිගැනීම් කෘත්‍යය ද; 5. විපාක මනෝධාතුවු ගේ නිරුද්ධ වීමෙන් විපාක මනෝවිඤ්ජනය සන්තීරණය හෙවත් මනා කොට සැලැකීම් කෘත්‍යය ද; 6. විපාක මනෝවිඤ්ජන ධාතුවු ගේ නිරුද්ධ වීමෙන් ක්‍රියා මනෝවිඤ්ජන ධාතුව ව්‍යවසථාපනය හෙවත් නියම කිරීම් කෘත්‍යය ද සිදු කරමින් පවතී; 7. ඒ ක්‍රියා මනෝවිඤ්ජන ධාතුවු ගේ නිරුද්ධ වීමෙන් පසු සත් වරක් එකුන්නිස් (29) කාමාවචර ජවනයන් අතුරින් යම් කිසි ජවනයෙක් දිවෙයි. ඒ භාවාධගාදි චිත්තයන් අතුරෙහි ද ප්‍රථම ජවනයෙහි දී මෝ සත්‍රිය මේ පුරුෂ යැයි ඇලීම් - දුෂ්‍ය වීම් - මූලා වීම් වශයෙන් ආලෝකන - විලෝකනයක් නම් නො වෙයි; දෙවෙනි ජවනයෙහි පටන් රාගාදි වශයෙන් ආලෝකන විලෝකනය වේ යැයි මෙසේ මූලපරිඤ්ච වශයෙන් අසම්මෝහ සම්ප්‍රජන්‍යය දනවුණු යි.

නැවත වක්‍ෂුවාරයෙහි රූපයක් අරමුණු බවට පැමිණි කල්හි හවාධගවලනයෙන් මන්තෙහි තම තමන් හට අයත් කෘත්‍යය සිඬ කරමින් ආවර්ජනාදිය ඉපැද නිරුඬ වූ කල්හි අවසානයෙහි ජවන් සිත උපදී; වක්‍ෂුවාරය ආවර්ජනාදි චිත්තයට ගෙයක් වැනි වෙයි; ආවර්ජනාදිය වක්‍ෂුවාර නමැති ගෙයි ස්වාමියන් වැනි වෙයි; පසුව උපදනා ජවන් සිත එහි ආගන්තුක පුරුෂයකු වැනි වෙයි; අනිකකු

ගේ ගෙදරට කිසිවක් ඉල්ලා ගන්නට පැමිණි ආගන්තුක පුරුෂයා විසින් ගෙහිමියන් කපා නොකරන කල්හි අණකිරීම යම්සේ අයුතු වේ ද; එපරිද්දෙන් වක්ෂුර්වාරයෙහි ගෙහිමියන් වැනි වූ ආවර්ජනාදිය ඉපැද රාගයෙන් නොඇලෙන කල්හි ද්වේෂයෙන් දුෂ්‍ය නොවන කල්හි මෝහයෙන් මූලා නොවන කල්හි ආගන්තුකයක්හු වැනි ජවනයට පැමිණ ඇලීම - දුෂ්‍ය වීම, මූලා වීම අයුතු යයි ආගන්තුකභාව වශයෙන් අසම්මෝහ සම්ප්‍රජන්‍යය දත යුතුයි.

නැවත වක්ෂුර්වාරයෙහි ව්‍යවසථාපන චිත්තය අවසන් කොට ඇති ආවර්ජනාභාදිය යම් ඒ සිත් කෙනෙක් උපදිත් ද, ඔවුහු සම්ප්‍රයුක්ත ධර්මයන් සමග ඒ ඒ තැන්හි ම බිඳී නැසියෙහි එකෙක් අතිකකු නො දකියි. එහෙයින් සෙස්සෝ තාවකාලික වෙත්. එහි එක් ගෙයෙක මිනිසුන් මළ කල්හි ඉතිරි ව සිටි එකෙණෙහි ම මැරෙන සුළු එකකුට තෘත්‍යාගීතාදියෙහි ඇලීම් යම් සේ නො යෙදේ ද එසේ ම එක් වාරයෙක සම්ප්‍රයුක්ත ධර්මයන් සමග ආවර්ජනාදි චිත්තයන් ඒ ඒ තැනම නැසීගිය කල්හි අවශේෂ වූ එකෙණෙහි ම නැසෙන සුලු වූ තාවකාලික වූ ජවනයට ද ඇලීම්, දුෂ්‍ය වීම් මූලා වීම් වශයෙන් අහිරනියක් තම් නො යෙදේ යැයි මෙසේ තාවකාලික භාව වශයෙන් ද අසම්මෝහ සම්ප්‍රජන්‍යය දතයුතු යි.

තවද ස්කන්ධායතන ධාතු ප්‍රත්‍යයන් ප්‍රත්‍යවේක්‍ෂා කිරීම් වශයෙන් ද මේ අසම්මෝහ සම්ප්‍රජන්‍යය වේ; මෙහි වනාහි ඇස හා රූපය ද රූපස්කන්ධයයි. දඹිතය විඤනස්කන්ධයයි. ඒ විඤනය හා සම්ප්‍රයුක්ත වූ වේදනා වේදනාස්කන්ධයයි; එබඳු වූ ම සංඥා සංඥාස්කන්ධයයි, ස්පඨ්ඵදීහු සංස්කාරස්කන්ධයයි; මෙසේ මේ පඤ්චස්කන්ධයන් ගේ එක් වීම ඇති කල්හි ආලෝකනය හා විලෝකනයන් පැනෙයි. එහි හුදු කවරෙක් ආලෝකනය කෙරේ ද? විලෝකනය කෙරේ ද? කිසිවෙක් නැති, එසේ ම - ඇස වක්ෂුරායතනයයි, රූපය රූපායතන යයි, දඹිතය මනායතන යයි වේදනාදිය හා සම්ප්‍රයුක්ත ධර්මයෝ ද ධර්මායතනයයි; මෙසේ මේ සතර ආයතනයන්ගේ එක් වීම ඇති කල්හි ආලෝකන-විලෝකනය පැනෙයි. එහි දු කවරෙක් ආලෝකනය කෙරේ ද? කවරෙක් විලෝකනය කෙරේ ද? කිසිවෙක් නැති. එපරිද්දෙන් ම ඇස වක්ෂුරායතන වෙයි, රූපය රූප ධාතු වෙයි, දඹිතය වක්ෂුරායතන ධාතු වෙයි; ඒ වක්ෂුරායතන හා එක් ව යෙදුණා වූ වේදනාදි ධර්මයෝ ධර්මධාතු වේ. මේ මේ සතර ධාතූන් ගේ එක් වීම ඇති කල්හි ආලෝකනය හා විලෝකනය පැනෙයි. එහි ද හුදු කවරෙක්

ආලෝකනය කෙරේ ද කවරෙක් විලෝකනය කෙරේ ද? එබඳු කිසිවෙක් නැති. එසේ ම ඇස නිශ්‍රය ප්‍රත්‍යය වෙයි. රූපය ආරම්භණ ප්‍රත්‍යය වෙයි; ආවර්ඡනය අනන්තර - සමන්තර - උපනිශ්‍රයම - නායකි - විගත ප්‍රත්‍යයි. ආලෝකනය උප නිශ්‍රය ප්‍රත්‍යයි. වේදනාදිහු සහජාත ප්‍රත්‍යයෝ වෙති. මෙසේ මේ ප්‍රත්‍යයන් ගේ එක් වීම ඇති කල්හි ආලෝකනය හා විලෝකනයන් පැනෙයි. එහි ද හුදු කිසිවෙක් ආලෝකනය කෙරේ ද? කිසිවෙක් විලෝකනය කෙරේ ද? එබඳු කිසිවෙක් නැතැයි මෙසේ යක්‍ෂධ - ආයතන - ධාතු - ප්‍රත්‍යයන් ප්‍රත්‍යවෙක්‍ෂා කිරීම් වශයෙන් ද අසම්මෝහ සම්ප්‍රජන්‍යය දත යුතුයි.

මේ ආලෝකන විලෝකනයෙහි සමපජාත කාරිත්වයයි.

පථියන් ගේ හැකිළීම යැයි කියන ලද සම්මිඤ්ජනයෙහි හා දිගු කිරීම යැයි කියන ලද පසාරණයෙහි දී ද සිත් වශයෙන් ම හැකිළීම හා දිගු කිරීමක් නො කොට අත් පා හැකිළීම ආදියෙන් සිදු වන අථානථි සලකා අථිපරිග්‍රහණය සාධක සම්ප්‍රජන්‍යය නම් වේ. එහි අත් පා බොහෝ වේලාවක් හකුළුවාගෙන ම හෝ දිගු කොට ම හෝ සිටින්නහුට විටින් විට වේදනා උපදියි; සිත අරමුණෙහි එකඟ නො වෙයි; කර්මසථානය දුරු වෙයි; ධ්‍යානාදි විශෙෂයක් නො ලබයි; විටෙක අත් පා හකුළුවන්නහුට විටෙක දිගු කරන්නහුට එසේ වේදනා නූපදී; සිත අරමුණෙහි එකඟ වෙයි; කර්මසථානය වැඩෙයි; ධ්‍යානාදි විශෙෂයටත් පැමිණේ යැයි මෙසේ අථානර්ථ සලකන අයුරු දතයුතු යි.

අථියන් ඇති කල්හි දු සැප නොසැප බව සලකා සන්ප්‍රාය පරිග්‍රහණය සන්ප්‍රාය සම්ප්‍රජන්‍යය නම් වේ. එහි මේ ක්‍රමයයි. මහ සෑ මළුවෙහි හිඳ තරුණ හිකුණු ධර්මය හදරති; ඔවුන් ගේ පිටුපසින් හිඳ තරුණ හිකුණු ධර්මය අසති; ඔවුන් අතුරින් එක් තරුණ හිකුණුවක් සිහි නො එළවා අත දිගු කරන්නේ මෙහෙණක හා කායසංසභියට පැමිණ ඒ කරුණින් ම හෙතෙම ගිහි විය. අනෙක් හික්ෂුවක් එසේ ම පය දිගු කොට ගින්නෙහි වැටීමෙන් ඇටය දක්වා පය දවුණේ ය. අනිකෙක් කුඹසකට පය දිගු කොට සඳීයකු විසින් දෂට කරන ලද්දේ විය. තවෙකෙක් චීවරකුටියෙහි දණ්ඩක ගැටුණේ මිනී නයකු විසින් දෂට කරන ලද්දේ ය. එහෙයින් මෙබඳු අසන්ප්‍රාය සථානයෙහි අත් පා දිගු නො කොට සන්ප්‍රායස්ථානයෙහි ම දිගු කළ යුතු යි. මේ මෙහි සන්ප්‍රාය සම්ප්‍රජන්‍යයයි.

මහ තෙරුවන් වහ

ගෝවර සම්ප්‍රජන්‍යය වනාහි මහ තෙරුන් ගේ වස්තුවෙන් දක්විය යුතු යි. ඒ මහ තෙරුණුවෝ එක් දිනක් දිවාසථානයෙහි වැඩහුන්නාහු

අතවැසියන් සමග කථා කරමින් වහා අත හකුළුවා නැවත පළමු කුඩු තැන්හි ම තබා සෙමින් හැකුළු ල. එකල්හි අතවැසියෝ 'සවාමීනී,! මෙසේ කුමක් හෙයින් කළ සේක් ද'යි ඇසූ හ. ඇවැත්නි! මම යම් දිනෙක පටන් කර්මසථානය මෙනහි කරන්නට ආරම්භ කෙළෙමි ද, එතැන් පටන් මා විසින් කම්සථානය හැර අත නොහකුළුවන ලද්දේ ය; දැන් නොප සමග කථා කරමින් සිට කර්මසථානය සිහි නො කොට අත හකුළුවන ලද්දේ ය. එහෙයින් මෙසේ කෙළෙමියි කීහ. එකල අතවැසියෝ සාධු සාධු සවාමීනී! හික්කුළුවක් විසින් නම් මෙ බන්දකු වියයුතු යැයි ප්‍රශංසා කළාහු ය. මෙසේ මෙහි ද කර්මසථානය නොහැරීම ගොවර සම්ප්‍රජන්‍යය නම් වේ යයි දත යුතු යි.

අභ්‍යන්තරයෙහි හකුළුවන්නා වූ හෝ දිගු කරන්නා වූ හෝ කිසිවෙක් නම් නැති. එතෙකුදු වත් පළමු කී ලෙස චිත්තක්‍රියා වායෝධාකුහු ගේ පැතිරීමෙන් - නූල ආද්ද කල්හි දරු යන්ත්‍ර රූපයාගේ අත් පා සෙලවීමක් මෙන් මේ ශරීරයා ගේ අත් පා හැකිළීම හා දිගුකිරීම වේයැයි මෙසේ දනගැනීම මෙහි අසම්මුඛ සම්ප්‍රජන්‍යය නම් වේ යයි දතයුතුයි.

මේ සම්මිඤ්ජන පසාරණයෙහි සමපජාතකාරීත්වයයි.

සධ්‍යාවිපතතවිටරධාරණය නම්; සහළ සිවුරු හැඳීම් පෙරැවීම් වශයෙන් ද පාත්‍රය ආහාර පිළිගැනීමාදි වශයෙන් ද පරිභෝග කිරීමයි. සහළ සිවුරු දරීමෙහි හැඳගෙන පෙරෙවගෙන හැසිරෙන්නහු ගේ ආමිස ලාභය ද 'සීතසා පටිඝාතය' යනාදීන් භාග්‍යවතුන් වහන්සේ විසින් වදළ ප්‍රයෝජනය ද, අර්ථය නම් වෙයි; ඒ අර්ථයා ගේ වශයෙන් සාථසම්ප්‍රජන්‍යය දතයුතු යි. නැවත උණුසුම් ප්‍රකෘති ඇත්තහුට ද දුර්වලයාට ද සියුම් සිවුරු සුව වෙයි; සීතල බහුල වුවහු හට ඝන සිවුරු සුව වෙයි; එයින් වෙනස් වූ කල නොසුව වෙයි; කිසිවකුට දිරු සිවුරු නොසුව වෙයි; අණ්ඩ දූමීම් ආදියෙහි ඔහුට පළිබොධ කර වෙයි; එබඳු ලෝභ කටයුතු සිවුර වනයෙහි එකලාව වසන්නහුට නිවාසාන්තරය ජීවිතාන්තරය ද වන හෙයිනි. යම් සිවුරක් නිමිත්තකර්මාදි මිථ්‍යා ජීව වශයෙන් උපන්නේ නම් ඒ සිවුර ද නොසුව වෙයි; එබඳු සිවුර සෙවුනා හට අකුලල ධර්මයන් වැඩි කුලල ධර්මයන් පිරිහෙන හෙයිනි. මෙයින් වෙනස් වූ විවරය ම හික්කුළුවට සුව වෙයි; ඒ විවරයා ගේ වශයෙන් සත්ප්‍රාය සම්ප්‍රජන්‍ය ද, කර්මසථානය අත් නොහැරීම් වශයෙන් ගොවර සම්ප්‍රජන්‍යය ද දත යුතු යි. අභ්‍යන්තරයෙහි සිවුරු පෙරවන්නා වූ කිසි අත්මයෙක් නම් නැති. පළමු කී ලෙස චිත්ත ක්‍රියා වායෝධාකුහු ගේ

පැතිරීම් වශයෙන් ම සිවුරු පෙරැවීම වෙයි. එහි විවරයක් අවේනන යැ, කයක් අවේනන යැ, මා විසින් කය පෙරවන ලදැයි සිවුර නො දනී; කයක් මම සිවුර විසින් පොරෝනා ලදුයෙමි යි නො දනී; ධාතුහු මැ ධාතු සමූහයක් වසති; පට කඩෙකින් පොතලු රූපයක් වැසීම මෙනි. එහෙයින් යහපත් සිවුරක් ලැබ යොමිතසක් හෝ අයහපත් සිවුරක් ලැබ දෙමිතසක් හෝ අයහපත් සිවුරක් ලැබ දෙමිතසක් හෝ නොකට යුතු යි. යම් සේ කුඹස් වෛත්‍ය වෘක්‍ෂාරාමාදියෙහි කිසිවෙක් මල් ගඳ දුම් ආදියෙන් අපකාර හෝ කෙරෙත් ද, එකල ඒ කුඹස් ආදීහු යොමිතසක් හෝ දෙමිතසක් හෝ නො කෙරෙත් ද, එ සේ ම මහණා විසින් යහපත් සිවුරෙහි යොමිතස හෝ අයහපත් සිවුරෙහි දෙමිතස හෝ නො කටයුතු යයි මෙසේ ප්‍රත්‍යවේක්‍ෂා කිරීම් වශයෙන් මෙහි අසම්මෝහ සම්ප්‍රජන්‍යය දන යුතු යි.

පාත්‍ර පරිභෝගයෙහි ද වහා ම පාත්‍රය නො ගෙන මේ පාත්‍රයෙන් පිඬු පිණිස හැසිර හික්‍ෂාව ලබන්නෙමි' යනාදීන් එයින් ලැබිය යුතු ප්‍රයෝජනයා ගේ වශයෙන් සාථසම්ප්‍රජන්‍යය ද; කාය දුච්ච වුවහුට බර පාත්‍රය නොසුව වෙයි. විවරයෙහි කී ලෙස ම ලෝභ කටයුතු පාත්‍රය ද නොසුව වෙයි. නිමිත්ත කර්මාදීන් ගේ වශයෙන් ලැබූ පාත්‍රය අකුසල් වැසීමට ද කුසල් පිරිහීමට ද හේතු වන හෙයින් නොසුව වෙයි. මෙයින් වෙනස් වූ පාත්‍රය සුව වේ යැයි, මෙසේ සන්ප්‍රාය සම්ප්‍රජන්‍යය ද; කර්මසථානය නොහැරීම් වශයෙන් ගෝවර සම්ප්‍රජන්‍යය ද දන යුතුයි. අභ්‍යන්තරයෙහි පාත්‍රය ගන්නාවූ කිසි ආත්මයෙක් නම් නැති එතෙකුදු වුවත් උක්ත ප්‍රකාර වූ චිත්ත ක්‍රියා වායෝධාතුහු ගේ පැතිරීමෙන් පාත්‍රය ගැනීම වෙයි; එහි පාත්‍රය ද සිත් නැත්තෙක, හස්තයෝ ද සිත් නැත්තාහු ය; එහි පාත්‍රය තෙමේ මම හස්තයන් විසින් ගන්නා ලදුයෙමි යි ද, 'හස්තයෝත්' අප විසින් පාත්‍රය ගන්නා ලද්දේ යැයි ද නො දනිත්. අඬුයෙකින් ගින්නෙන් රත් වූ බඳුනක් ගන්නාක් මෙන් 'ධාතුහු මැ ධාතු රැසක් ගනිත් යැ' යි මෙසේ පැවති ප්‍රත්‍යවේක්‍ෂා කිරීම් වශයෙන් මෙහි අසම්මෝහ සම්ප්‍රජන්‍යය දන යුතු යි.

තවද - යම් සේ සිදුණු අත් පා ඇති වණ මුඛවලින් වැගිරෙන ලේ සැරව පණුවන් ඇති අවට ගැවසීගත් නිලමැස්සන් ඇති අම්බලමෙක සිටි අනාථ මිනිසුන් දක කරුණා බහුල මනුෂ්‍යයෝ වණ වසන රෙදිකඩ හා බෙහෙත් කබල් ආදිය දෙන්නාහු නම්, එහි දී කිසිවකුට සියුම් රෙදිකඩ ද කිසිවකුට සන වූ රෙදිකඩ ද කිසිවකුට

මනා සටහන් ඇති බෙහෙත් කබල් ද කිසිවකුට නොමනා සටහන් ඇති බෙහෙත් කබල් ද ලැබිය හැකි යි, එහෙත් ඔවුහු එහි සොම්නසක් හෝ දෙමිනසක් හෝ නො කෙරෙහි; එකල්හි ඔවුන හට වණ වැසීමට ප්‍රමාණ වූ රේදිකඩින් ද බෙහෙත් ගැනීමට ප්‍රමාණ වූ කබලින් ද සපුයොජන වන හෙයිනි. එපරිද්දෙන් ම යම් මහණෙක් වණ වසන කඩක් මෙන් සිවුර ද, බෙහෙත් කබලක් මෙන් පාත්‍රය ද, කබලෙහි බෙහෙත් මෙන් පාත්‍රයෙහි හික්කාව ද; සලකන්නේ නම් මේ මහණ තෙමේ සහළ පා සිවුරු දැරීමෙහි අසම්මුඛ සම්ප්‍රජන්‍යයෙන් උතතම සමපජාතකාරී වූයේ යැයි සැලකිය යුතු යි.

මේ සධ්‍යාවපතන විවරධාරණයෙහි සමපජාතකාරීත්වය යි

‘අසීතා’ දියෙහි - ‘නෙව දවාය’ යනාදීන් වදළ ආහාරයෙහි අට වැදැරුම් ප්‍රයොජනය ම අඵයයි; ඒ අඵයා ගේ වශයෙන් සාඵ සම්ප්‍රජන්‍යය දත යුතු යි. නැවත රුක්ක - ප්‍රණිත - තික්ත - මධුරාදීන් අතුරින් යම් හෝජනයෙක් යමකුට නොසුව නම්, ඒ හෝජනය ඕහට අසත්ප්‍රාය වෙයි; එසේ ම අකුසල් වැඩීමට හා කුසල් පිරිහීමට ද හෙතු වූ නිමිත්ත කර්මාදී වශයෙන් ලත් හෝජනය ද එකාන්තයෙන් ම අසත්ප්‍රාය වෙයි; එයින් වෙනස් වූයේ සත්ප්‍රාය වෙයි; ඒ සත්ප්‍රාය හෝජනයා ගේ වශයෙන් සත්ප්‍රාය සම්ප්‍රජන්‍යය ද, කර්මසඵානය නොහැරීම් වශයෙන් ගෝටර සම්ප්‍රජන්‍යය ද දතයුතු යි.

අභ්‍යන්තරයෙහි වලදින්නා වූ කිසි ආත්මයෙක් නම් නැති, එහෙත් පළමු කී අසුරු විත්ත ක්‍රියා වායෝධාතුහු ගේ පැතිරීම් වශයෙන් ම පාත්‍රය පිළිගැනීම ද, පාත්‍රයෙහි අත බහාලීම ද, බත් පිඬු කිරීම ද, පිඬු නැඟීම ද, මුඛය විවර වීම ද, වෙයි; කිසිවෙක් හතූ ඇට යතුරෙකින් විවෘත නො කෙරෙයි; විත්ත ක්‍රියා වායෝ ධාතුහු ගේ පැතිරීම් වශයෙන් ම ආලෝපය මුඛයෙහි තැබීම ද, උඩු දත් හා යටි දත්වලින් ද මොහොලෙකින් හා වංගෙඩියකින් මෙන් ආලෝපය පෙළීම ද, අතක් මෙන් දිව හැසිරීම ද වෙයි; මෙසේ ඒ ආලෝපය දිවග තුනී කෙළ ද, දිවමුල බොල් කෙළ ද සමග මිශ්‍රව යට දත් නමැති වනෙහි ලා දිව නමැති අතින් පෙළා කෙළ නමැති ජලයෙන් හනා උඩ දත් නමැති මොහොලින් කොටා කෙනෙස්සෙකින් හෝ හන්දෙකින් හෝ ඇතුළත ප්‍රවෙශ කරන කිසිවෙක් නැති. වායෝධාතුව හේතුකොටගෙන ම පිවිසෙයි; එසේ පිවිසි පිවිසි ආලෝපය වායෝධාතූ වශයෙන් ම පිහිටා සිටී, එසේ සිටි ආලෝපය ද කුස තුළ උදුනක් කොට ශිනි දල්වා පිසන්නාවූ කිසිවෙක් නැති, තෙජෝධාතුව විසින් ම එය පැසවනු ලැබෙයි; පැසුණු පැසුණු ආලෝපය දණ්ඩෙකින් බැහැර කරන

කිසිවෙක් නම් නැති, වායෝධාතුව ම බැහැර කෙරේ. මෙසේ වායෝධාතූ තොමෝ පෙරටුවට ගෙන යන්නී ද සරසට ගෙන යන්නී ද ධරන්නී ද පෙරළන්නී ද සුණු කරන්නී ද වියළවන්නී ද බැහැර කරන්නී ද වෙයි; පෘථිවි ධාතුව ධරන්නී ද පෙරළන්නී ද සුණු කරන්නී ද වියළවන්නී ද වෙයි; ආපෝ ධාතුව ඇතුළත පිවිසි ආහාරය පැසවන්නී වෙයි; ආකාශ ධාතුව මාභීය වෙයි; විඤන ධාතුව ඒ ඒ තැන්හි මනාකොට යොදවමින් පාලනය කරන්නී වේ යැයි මෙසේ පැවැති ප්‍රත්‍යවේක්‍ෂා වශයෙන් මෙහි අසම්මෝහ සම්ප්‍රජන්‍යය දතයුතු යි.

තවද - ගමන - පයෝෂණ - පරිභෝග - නිධාන - නොපැසීම් පැසීම් - ඵල - වැගිරීම් - වැකීම් යන මේ දස වැදෑරුම් පිළිකුල් බව ප්‍රත්‍යවේක්‍ෂා කිරීම් වශයෙන් ද මෙහි අසම්මෝහ සම්ප්‍රජන්‍යය දතයුතු යි.

මේ සිතාදියෙහි සම්පජනකාරිත්වයයි.

උච්චාරපස්සාවකර්මයෙහි වනාහි-පැමිණි කාලයෙහි මල මුත්‍ර නොකරන්නහු ගේ ශරීරයෙන් ධනදිය ගලයි. ඇස් බමයි, සිත එකඟ නො වෙයි, අත්‍යවුන් රෝගයේ උපදිත්. පැමිණි කල්හි මල මුත්‍ර කරන්නහුට ඒ කිසිවක් නො වේ. මේ එහි ප්‍රයෝජනයයි; මේ ප්‍රයෝජනයා ගේ වශයෙන් සාථ සම්ප්‍රජන්‍යය දතයුතු යි. නැවත අසථානයෙහි මල මුත්‍ර කරන්නහුට ඇවැත් වෙයි, අපකීර්ති උපදී, ජීවිතාන්තරය හෝ වේ. සුදුසු තැන්හි කරන්නහුට ඒ කිසිවක් නො වේ. මේ මෙහි සත්ප්‍රාය බවයි, ඒ සැපයා ගේ වශයෙන් සත්ප්‍රාය සම්ප්‍රජන්‍ය ද කර්මසථානය නොහැරීම් වශයෙන් ම ගෝචර සම්ප්‍රජන්‍යය ද දත යුතු යි.

අභ්‍යන්තරයෙහි මල මු කිස කරන්නා වූ කිසි ආත්මයෙක් නම් නැති. එකෙකුදු වුවත් චිත්තක්‍රියා වායෝධාතූහු ගේ පැතිරීමෙන් ම මල මුත්‍ර කිරීම වෙයි; ගඬපොළ පැසුණු කල ඒ ගඬය බිඳීමෙන් නොකැමති සේ ම යම් සේ ලේ සැරව වැගිරේ ද, එපරිද්දෙන් පක්වාසයෙහි හා මුත්‍ර වස්තියෙහි ද රැස්වූ මලත් මුත්‍රත් වාත වේගයෙන් පෙළෙන ලදුව නො කැමැති සේ ම නික්ම යෙත්. එසේ නික්මෙන්නාවූ මල මුත්‍ර තෙමේ ඔහු ගේ ආත්මය අයත් වූයේ නො වෙයි, අනිකකු ගේ ද නො වෙයි, හුදෙක් සිරුරින් වැගුරුණේ ම වේ. කුමක් මෙන් ද යත්? දිය කොතලයෙකින් පරණ දිය බැහැර කරන කල්හි ඒ වතුර යම්සේ ආත්මීය නො වේ ද; අනිකකු ගේත් නො වේ ද; හුදෙක් පිළිදැගීම් පමණ වේ ද; එපරිද්දෙනැයි මෙසේ ප්‍රත්‍යවේක්‍ෂා කිරීම් වශයෙන් මෙහි අසමමෝහ සම්ප්‍රජන්‍යය දතයුතු යි.

පළමු රියාසාපට පවසෙහි 'ගවුන්තෝ වා ගවුන්තී පජානාති' යනාදීන් දීර්ඝ රියාසාපටයෝද, අභික්කන්තෙ පටික්කන්තෝ යනාදි කැන්හි මධ්‍යම රියාසාපටයෝ ද, මෙහි 'ගතෙධිකෝ' යනාදීන් කුඩා වූ රියාසාපටයෝ ද, වදරන ලද්දහු වෙති මේ තුන් කැන්හි ම නුවණින් දන ඒ ඒ ඉරියවු පවත්වන බව දකුණු යි.

ත්‍රිපිටක මහාසීව සඵට්ටරයන් වහන්සේ වනාහි මෙසේ කී සේක. 'යමෙක් බොහෝ වේලාවක් ගමන් කොට හෝ සක්මන් කොට හෝ පසුව සිටියේ සක්මන් කරන කාලයෙහි රූපාරූප ධර්මයෝ එහි ම නිරුඳ වුවාහු යැයි ප්‍රත්‍යාවේක්‍ෂා කෙරේ නම්, මේ තෙම ගමනෙහි නුවණින් දන ඉරියවු පවත්වනසුලු වූයේ වෙයි යමෙක් බොහෝ වේලාවක් සිටගෙන පාඩම් කොට හෝ ප්‍රශ්න විසඳ හෝ කර්මසථානයක් මෙනෙහි කොට හෝ පසු ව හිඳගත්තේ 'සිටි කාලයෙහි පැවැති රූපාරූප ධර්මයෝ එහි ම නිරුඳ වුවාහු යැයි ප්‍රත්‍යාවේක්‍ෂා කෙරේ නම්, හෙතෙම සිටීමෙහි සමපජානකාරී වෙයි. යමෙක් බොහෝ වේලාවක් හිඳගෙන ම හැදෑරීම් ආදිය කොට පසුව වැද හොත්තේ 'හුන් කාලයෙහි පැවැති රූපාරූප ධර්මයෝ එහි ම නිරුඳ වුවාහු යැයි ප්‍රත්‍යාවේක්‍ෂා කරන්නේ නම් හෙතෙම හිඳීමෙහි සමපජානකාරී වෙයි. යමෙකුත් වැදහෙව පාඩම් කිරීම් ආදිය කරමින් නින්දට බැස පසුව නින්දෙන් නැහිට 'නිඳන කල්හි පැවැති රූපාරූප ධර්මයෝ එහි ම නිරුඳ වුවාහු යැයි සලකන්නේ නම් හෙතෙම නින්දෙහි ද නිඳි දුරුකිරී මෙහි ද සමපජානකාරී වෙයි. එහි ක්‍රියාමය විත්තයන් ගේ නොපැවැත්ම නින්ද නම් වෙයි; පැවැත්ම නිඳි දුරු කිරීම නම් වේ.

තවද-යමෙක් කථා කරමින් 'මේ ශබ්දය නම් තොල් ද දන් ද නිසා දිව ද තල්ල ද නිසා විත්තයා ගේ ඊට අනුරූප වූ ප්‍රයෝගය නිසා හටගනී යැයි සිහි ඇති ව නුවණැති ව බෙණේ ද, යළිදු බොහෝ වේලාවක් හැදෑරීම ආදිය කොට පසුව තුෂ්ණිමිභූත වූයේ කථා කරන කාලයෙහි පැවැති රූපාරූප ධර්මයෝ එහි ම නිරුඳ වූ හ' යි සිහිකරන්නේ නම් හෙතෙම බිණීමෙහි සමපජානකාරී වෙයි; යමෙකුත් කථා නො කොට බොහෝ වේලාවක් ධර්මය හෝ කර්මසථානයක් හෝ මෙනෙහි කරමින් පසු ව 'නො බැණ සිටි කාලයෙහි පැවැති රූපාරූප ධර්මයෝ මෙහි ම නිරුඳ වූ හ. උපාදන රූපයන් ගේ පැවැත්ම ඇති කල්හි 'බිණීම නම් වෙයි, නැති කල්හි නොබිණීම නම් වේ' යැයි මෙනෙහි කරන්නේ තුෂ්ණිමි භාවයෙහි සමපජානකාරී නම් වේ යැයි' ඒ මේ මහාසීව තෙරුන් විසින් කියන ලද අසම්මෝහ ධුරය

මේ සනිපට්ඨාන සුත්‍රයෙහි අදහස් කරන ලදී. එහෙයින් විශේෂයෙන් මෙහි අසමමාන සම්ප්‍රජන්‍යයා ගේ වශයෙන් ම සමපජානාකාරී බව දැනගත යුතු යි.

මෙසේ සතර සම්ප්‍රජන්‍යය සැලකීමෙන් තමා ගේ කයෙහි හෝ අනුන් ගේ කයෙහි හෝ කලින් කල තමාගේ ද අනුන් ගේ ද කයෙහි හෝ කය අනුව බලමින් වෙසෙයි එසේ ම රූපස්කන්ධයා ගේ සමුදය ද, ව්‍යය ද කලින් කල සමුදය ව්‍යය දෙක ම ද බලමින් වෙසෙයි. කය වනාහි ආත, සත්ත්ව පුද්ගලයාදී කිසිවෙක් නැතැ යි ද මතු මත්තෙහි නුවණ හා සිතියන් වැඩීම පිණිස කය සලකන සිතිය එළඹ සිටියාත් වෙයි ස්කන්ධාදී කිසි ධර්මයක් තිත්‍යාදී වශයෙන් නොගන්නේත් වේ. මෙසේත් මේ ශාසනයෙහි යෝගාවචර මහණ තෙමේ කායානුපසස්‍යනා භාවනාවෙහි යෙදී වාසය කරන්නේ වේ.

මෙහි සතර සම්ප්‍රජන්‍යය පරිග්‍රහණය කරන්නා වූ ස්මානීය දුඃඛ සත්‍යය වෙයි, ඒ සිතිය උපදවන පුරිම තෘෂණාව සමුදය සත්‍යය වෙයි, ඒ ස්මානී තෘෂණා දෙදෙනා ගේ නොපැවැත්ම නිරෝධ සත්‍යය වෙයි, උක්ත ප්‍රකාර වූ ආයච්චි මාර්ගය මාර්ග සත්‍යය වේ යැයි මෙසේ වතුසස්‍යනා වශයෙන් උත්සාහ කොට නිවනට පැමිණෙන්නේ යි. මේ එක් වතුසස්‍යම්ප්‍රජන්‍ය පරිග්‍රහකයකු ගේ වශයෙන් අර්හත්වය තෙක් නිව්‍යාණවාරයයි.

වතුසස්‍යම්ප්‍රජන්‍ය පථය හිමි.

මෙසේ වතුසස්‍යම්ප්‍රජන්‍ය වශයෙන් කායානුපසස්‍යනාව විභාග කොට නැවත ප්‍රතික්කුල මනසිකාර (- පිළිකුල් බව මෙනෙහි කිරීම්) වශයෙන් විභාග කරන්නට 'සුත්තවපරං' යනාදිය වදළ සේක.

මේ ශාසනයෙහි යෝගාවචර මහණ තෙම-පාදතලයෙන් උඩ කෙස්මතුයෙන් යට සරසින් සිටි සම කෙළවර කොට ඇති කෙස්ලොම් ආදී නන් වැදැරුම් අසුචි පිරිම ඇති කේශාදී අසුචිතට ද වක්‍රුරොගාදී සියගණන් රෝගයන්ට ද උත්පත්තිසථාන වූ හෙයින් 'කාය' නම් වූ මේ බඹයක් පමණ ඇති ශරීරය ම නුවණින් විමසා බලයි. කෙසේ ද? උක්ත ප්‍රකාර වූ මේ ශරීරයෙහි ගලවළුසෙහි පටන් තළල හිමි කොට දෙකන් සිඵවෙන් උඩ හිස්කබල මතුයෙහි පිහිටි සම පිට අඩුකුන් කෙළක් පමණ කේශයෝ ඇත්තාහු ය, එසේ ම - අකුල් පතුල් හැර සෙසු සියලු කයෙහි පිහිටි නවානුදහසක් පමණ ලෝමයෝ ය,

කුණු මස්ති පිළිපොකු සෙයින් ඇතිලි අග පිහිටි විසි නියපොකු ය' මැටි සකෙක හිඳු වූ ලබු ඇට පෙළක් මෙන් දෙනිකවෙහි හටගත් දෙතිස් දත්ඇට ය, දඬුරුවක් වසාලු සම්පැට්ටියක් මෙන් මේ දුමාංසය වසා සිටිනා සම ය, දඬු බිත්තියෙක් හි දුන් මැටිපිඩු සෙයින් ඇටසැකිලි වසා සිටි නවසියයක් මස්පිඩු ය, සියලු සිරුරෙහි ඇට සම් මස් වැලඳ සිටුනා වූ නවසියයක් හහර ය, සෙවිලි නොකළ මැටි නොගැසූ ගෙයක් මෙන් ඇඟ ඇතුළත් සිටිනා තුන්සියයක් ඇටසැකිලි ය, ඉදිගිය වේබඩයක් මෙන් ඇටකුළල් පුරා සිටිනා ඇටමිදුලු ය, ගලවළයෙන් නික්ම එක තටුයේ පලගත් ඉදුණු අඹ දෙකක් මෙන් දෙ තන මැද හදවත වට කොට සිටිනා වකුගඩු යැ පිට පොත්ත හළ යටිහුරු කළ රත්තෙළුම් කැකුළක් මෙන් දෙනත මැද පිහිටි හදවත ය, කොබෝලිල පතෙක සටහනින් හදවතට දකුණුපස පිහිටි මද රක් පැහැති අක්මාව ය, හෙළ දුහුලක් මෙන් හදවත-වකුගඩු වසා සිටුනා දලබුට ය, කළු වස්සකු ගේ දිවක් මෙන් තිල් පැහැති හදවතට වම්පස පිහිටි බඩදිව ය, ඉතා නොපැසුණු දිඹුල් පලයක් මෙන් නො සම ව කැඩු ඝන සුවක සටහන් ඇති පසුමස යැ, ලේ මරුවෙක බහාලු හිස් සුන් සුදු; ගැරඩියකු මෙන් එක්විසි තැනෙකින් නැමුණු පුරුෂයන්හට දෙතිස් රියනක් හා සනීන් හට අටවිසි රියනක් වූ ගලවළයෙහි පටන් අධෝමාතීය දක්වා සිටි අඟුනුවැල ය, ඒ අඟුනුවැල පාපිස්තා බිස්සක් වෙළු ලනුවක් මෙන් එපිට මෙපිට යා නොදී බැඳ සිටිනා සුදු පැහැති අඟුනුබහන ය, පෙරහන්කඩෙක ලා ලිහිල් කොට බඳනා ලද සහලක් මෙන් උදරයෙහි වූ නො පැසුණු අහර ය, හුණුකුඹලෙක ලු, පඩුවන් මැටියක් මෙන් පක්වාසය පුරා සිටි පැසුණු අහර ය හදවත හා පසුමසත් අතර අක්මාව ඇසුරු කොට වැටකොලු එලයෙක පිරු ඝනවූ මීතෙලක් සෙයින් සිටි පිත ය, උදරපටලයෙහි පටන් උගුර දක්වා කැලිය පොත්තක බෙලසුලක් මෙන් උගුර පුරා සිටුනා සෙම ය, කණු කටු ආදියෙන් පහළ තැන්හි ද ගඩපොළ ආදියෙහි ද ඉදුණු කොළ පැහැති ලේ පැසුණු සැරව ය, කෙස් ලොම් නිය දත් හැර සෙසු සියලු කය කුළ පැතිර සිටිනා ලාරස වන්ලේ ය, හිරු රස් ආදියෙන් තැවුණු කල්හි තැවුම් වලදෙක වත්කළ දියක් පිටතින් වසින්නාක් මෙන් රොමකුආදියෙන් නික්මෙන්නා වූ තලතෙල් පැහැති සෝදිය ය, කසා රැඳු රෙද්දක් දෙකුත් වැනි කළාක් මෙන් සම් මස්-අතරෙහි සිටිනා මේදය ය, සොම්නස් දෙම්නස් ආදියෙන් ඉපිද ඇස්පුරා සිටිනා පහන් තල තෙල් පැහැති කඳුළු ය, බතින් පෙරු කැඳින්කක් පිට ඉසි තෙලින්කක් මෙන් ගිනි අවු ආදියෙන් තැවුණු කල්හි අකුල් පකුල් නාසා ආදි තැනින් පිටත් වන්නා වූ වූරුණු තෙල් ය, ආහාර දැකීම් ආදියෙන්

ගං ඉවුරෙක සැරු ලිඳෙකින් මෙන් දෙකපොල්බිනින් එන්නා වූ පෙණ වත් කෙළ ය, හැඩිම් ආදියෙන් හිස් මුල් සිදුරු තැනින් කුණු සෙම් බවට පැමිණ ගල බසින නාසා පිරුණු තල් ලොඳ පැහැති සොටු ය, එක්සිය අසුවක් සන්ධි තැන පිහිටි කිණිහිරි ගසෙක ලාටු වැනි සඳමිදුළු ය, නමා තිබූ කළයෙක පිරු කරදියක් මෙන් වස්ති පුවට පුරා සිටිනා මුත්ත ය යන මේ දෙකිස් කුණපයෝ මේ ශරීරයෙහි ඇත්තාහු ය. යම් සේ ඇස් ඇති පුරුෂයෙක් හැල් ය, වී ය, මුං ය, මෑ ය, තල ය සහල් ය, යන නත්වැදැරුම් ධාන්‍ය පිරු දෙපස මුඛ ඇති මල්ලක් ගෙන මේ හැල් ය, මේ වී ය, මේ මුං ය, මේ මෑ ය, මේ තල ය, මේ සහල් යැයි විමසන්නේ ද එපරිද්දෙන් ම මේ ශාසනයෙහි යෝගාවචර මහණ තෙම-පාදතලයෙන් උඩ කෙස් මතුයෙන් යට සම කෙළවර කොට ඇති නත් වැදැරුම් අසුව පිරුණා වූ මේ කය ම සිහි කරයි. කෙසේ ද? මේ ශරීරයෙහි කෙස්-ලොම්-නිය-දත්-සම්-මස්-නහර-ඇට-ඇටමිදුළු-පෙනහැලි-හදවන-අක්මාව-දලබුව-බඩදිව-පපුමස-අතුනුවැල-අතුනුබහත්-නොපැසුණු අහර-පැසුණු අහර-පින්-සෙම්-සැරව-ලේ-ඩහදිය-මේද කේල කළු එවුරුණු තෙල්-කෙළ-සොටු-සඳමිදුළු-මුත්ත-යන මේ දෙකිස් කුණපයෝඇත්තාහු යැයි.

කායගතාසති කම්සථානය.

මෙසේ සැකවින් වදළ මේ කායගතා සති කම්සථානය වඩනු කැමති ආදි කාමීම්කයා විසින් පළමු කොට කල්‍යාණමිත්‍ර ආවායඝීවරයකු සමීපයෙන් කම්සථානය ඉගෙනගත යුතු යි. ඒ ආවායඝීයන් විසින් ද ඕනට සත් පරිද්දෙකින් උද්ග්‍රහ කෞශලය ද, දස පරිද්දෙකින් මනසිකාර කෞශලය ද, ඉගැන්විය යුතු යි. එහි - 1 වචනයෙන් ද, 2. සිතින් ද, 3. වණි වශයෙන් ද, 4. සටහන් වශයෙන් ද, 5. දිශා වශයෙන් ද, 6. අවකාශ වශයෙන් ද, 7. පරිච්ඡේද වශයෙන් දැයි සත්පරිද්දෙකින් කම්සථානය ඉගැනීමෙහි සමථ විය යුතුයි.

මහදේව තෙරුන්ගේ අභාවැසියෝ.

1. යමෙක් ත්‍රිපිටකධාරී වුවද ඔහු විසිතුදු මේ පටික්කල මනසිකාර සධ්ධ්‍යාන කායගතාසතිය මෙනෙහි කරන කල්හි පළමු කොට වචනයෙන් කියා පාඩම් කළ යුතු යි. කිසිවකුට එසේ පාඩම් කරන කල්හි ම කම්සථානය ප්‍රකට වෙයි. මලය වැසි මහාදේව තෙරුන් සමීපයෙහි කමටහන් ඉගෙනගත් තෙරවරුන් දෙදෙනාට මෙහි. තෙරුන් වහන්සේ වනාහී ඔවුන් විසින් කමටහන් ඉල්ලන ලද්දහු 'සාරමසක් මෙය ම පාඩම් කරවු යැ'යි එක්ති-සාකාර පාලිය දුන් සේක. ඔවුන්ට ද සහි දෙකක් තුනක් ප්‍රගුණවී ය. එතෙකුදු වුවත්

ආවායඹී අවවාදය දකුණතින් ගන්නා බව හෙයින් සාරමසක් වත්තිංසාකාරය පාඩම් කරන්නාහු මි සෝවාන් පලයට පැමිණියාහු ය. එහෙයින් පළමු කොට කම්සථානය වචනයෙන් පාඩම් කළ යුතු යි.

එසේ පාඩම් කරන්නහු විසින් ද තව පඤ්චකාදිය වෙන්කොට අනුලෝම පටිලෝම වශයෙන් පාඩම් කළ යුතුයි. ඒ මෙසේ යි; 'කේසා ලෝමා නඛා දන්තා තචෝ' යි පිළිවෙළින් කියා නැවත පටිලෝම වහයෙන් 'තචෝ දන්තා නඛා ලෝමා කේසා' යි කිය යුතු යි. (තව පඤ්චකයයි.)

අනතුරු ව වක්කපඤ්චකයෙහි - 'මංසං නභාරු අට්ඨි අට්ඨිමිඤ්ජං වක්කං' යි අනුලෝමයෙන් ද, නැවත - 'වක්කං අට්ඨිමිඤ්ජං අට්ඨි නභාරු මංසං, තචෝ දන්තා නඛා ලෝමා කේසා' යි පටිලෝමයෙන් ද කිය යුතුයි; (වක්ක පඤ්චකයයි.)

නැවත පජ්ජාස පඤ්චකයෙහි 'හදයං යකනං කිලෝමකං පිහකං පජ්ජාසං' යි අනුලෝමයෙන් ද, 'පජ්ජාසං පිහකං කිලෝමකං යකනං හදයං වක්කං අට්ඨිමිඤ්ජං අට්ඨි නභාරු මංසං තචෝ දන්තා නඛා ලෝමා කේසා' යි පටිලෝමයෙන් ද කිය යුතු යි. (පජ්ජාස පඤ්චකයයි)

නැවත මත්ඵලුච්ච පඤ්චකයෙහි 'අත්තං අන්තගුණං උදරියං කරියං මත්ඵලුච්චං' යි අනුලෝමයෙන් ද, නැවත 'මත්ඵලුච්චං කරියං, උදරියං, අත්තගුණං, අන්තං, පජ්ජාසං පිහකං කිලෝමකං, යකනං, හදයං වක්කං, අට්ඨිමිඤ්ජං අට්ඨි නභාරු, මංසං තචෝ දන්තා නඛා කේසා' යි පටිලෝම වශයෙන් ද කිය යුතු යි. මත්ඵලුච්ච පඤ්චකයයි.)

නැවත මේද ජකකයෙහි - 'පිත්තං, සෙමහං, පුබ්බෝ, ලෝහිතං, සේදෝ, මේදෝ' යයි අනුලෝමයෙන් ද, නැවත 'මේදෝ, සේදෝ, ලෝහිතං, පුබ්බෝ, සෙමහං, පිත්තං, මත්ඵලුච්චං, කරියං, උදරියං අන්තං, අන්තගුණං පජ්ජාසං පිහකං කිලෝමකං යකනං හදයං වක්කං අට්ඨි මිඤ්ජං අට්ඨි නභාරු මංසං, තචෝ දන්තා නඛා ලෝමා කේසා' යයි ප්‍රතිලෝම වශයෙන් ද කිවයුතු යි. (මේද ජකක යි.)

නැවත මුත්ත ජකකයෙහි - අසු, වසා, බෙලෝ, සිංසානිකා, ලසිකා, මුත්තං' යි අනුලෝම වශයෙන් ද, නැවත - 'මුත්තා ලසිකා, සංසානිකා, බෙලෝ, වසා, අසු, මේදෝ සේදෝ, ලෝහිතං පුබ්බෝ, සෙමහං, පිත්තං, මත්ඵලුච්චං, කරියං, උදරියං, අන්තගුණ අන්තං, පජ්ජාසං, පිහකං, කිලෝමකං යකනං, හදයං, වක්කං අට්ඨිමිඤ්ජං, අට්ඨි, නභාරු, මංසං, තචෝ, දන්තා,

තබා ලෝමා කේසා. යයි ප්‍රතිලෝම වශයෙන් ද කිය යුතු යි. (මුත්ත ඡක්ක යි.)

මෙසේ අනුලෝම - පටිලෝම වශයෙන් සියක්වර දහසක්වර ලක්ෂයක් වර ද වචනයෙන් කියා පාඩම් කළ යුතු යි. කුමක් හෙයින් ද යත්; වචනයෙන් පාඩම් කිරීමෙන් කමසථාන පාලිය ප්‍රගුණ වෙයි. සිත ඔබමොබ නො දුවයි, කොටස් ප්‍රකට වෙයි, අනෙහි ඇතිලි මෙන් ද වැටෙක ඉතිමෙන් ද වැටුනෙයි. (මේ වචනයෙන් පාඩම් කිරීමෙහි ප්‍රයෝජනයි.

2. වචනයෙන් මෙන් ම සිතිනුදු හදළ යුතු යි. වචනයෙන් පාඩම් කිරීම සිතින් හදැරීමට ද, සිතින් හදැරීම අශුභ ලක්ෂණයා ගේ පිළිකුල් ස්වභාවය ප්‍රතිවේධ බවට ද ප්‍රත්‍ය වන හෙයිනි. 3. වණ වශයෙන් යනු - කේශාදීන් ගේ පැහැය නියම කටයුතු යි. 4. සටහන් වශයෙන් යනු - ඒ කේශාදීන් ගේ ම සටහන මෙබඳු යයි නියම කටයුතු යි. 5. දිශා වශයෙන් යනු - මේ ශරීරයෙහි නාභියෙන් උඩ උපරිම දිසා යයි ද, යට හෙයීම දිසා යයි ද කියනු ලැබේ. ඒ කේශාදී දෙතිස් කොටස අතුරින් මේ නම් කොටස මෙ නම් දිශාවෙහි පිහිටියේ යැයි නියම කටයුතුයි. 6. අවකාස වශයෙන් යනු - මේ කොටස මෙ නම් අවකාසයෙහි පිහිටියේ යැයි නියම කිරීමයි. 7. පරිවේද වශයෙන් යනු - සභාග පරිවේදය විසභාග පරිවේද යයි පරිවේදයෝ දෙදෙනෙකි. එහි කේශාදීන් අතුරින් මේ කොටස යට ද උඩ ද සරස ද මෙනම් මෙනම් දැයෙකින් පිරි සිටිනුයේ යයි මෙසේ 'සභාග පරිවේදය' දත යුතුය. කේශයෝ රෝමයෝ නො වෙති, රෝමයෝත් කේශයෝ නො වෙත් යයි මෙසේ අමිශ්‍රභාව වශයෙන් 'විසදභාග පරිවේදය' දත යුතු යි. මේ සත් ආකාරයෙන් උද්ග්‍රහ කෞශල්‍යය දතයුත්තේ යි.

අනතුරුව දස පරිද්දෙකින් මනසිකාර කෞශල්‍යය ඉගෙන ගත යුතු යි. එනම් - 1. අනුප්‍රවීයෙන් ද, 2. ඉතා ශීඝ්‍ර නො වී මෙන් ද, 3. ඉතා සෙමෙන් නොවීමෙන් ද, 4. විකෂෙප ප්‍රතිබාහනයෙන් ද, 5. ප්‍රඥප්ති ඉක්මවීමෙන් ද, 6. අනුප්‍රවීය හැරීමෙන් ද, 7. අර්පණ වශයෙන් ද, 8. අධිවිත්ත, 9. ධිතිභාව, 10. බෝධ්‍යධන කෞශල්‍යය, යන තුන් සූත්‍රාන්ත වශයෙන් දැයි කියා යි.

1. එහි අනුප්‍රවීයෙන් යනු - මේ කම්සථානය පාඩම් කිරීමෙහි පටන් 'කේසා ලෝමා තබා දන්නා' යනාදී වශයෙන් පිළිවෙළින් මෙනෙහි කළ යුතු යි. 'කේසා තබා තවෝ' යනාදීන් මෙනෙහි නො කළ යුතු යි. කුමක් හෙයින් යත්; යම්සේ හිණි පෙති දෙතිසක් ඇති හිණිමහකට

නහින පුරුෂයෙක් අතරින් අතර හිණිපෙනි හරිමින් නහින්තේ වෙහෙසට පැමිණේ ද, ඔහුගේ නැඟීමක් සිදු නො වේ ද; එසේම කම්සථානය අතරින් අතර මෙනෙහි කරන්නේ භාවනා සමපතති වශයෙන් ලැබිය යුතු ආසවාදයට නො පැමිණ විත්තපීඩාවට පැමිණෙන හෙයින් හා භාවනාවක් සමපාදනය නො වන හෙයින්.

2. පිළිවෙළින් මෙනෙහි කරන්නහු විසින් ද ඉතා යුහුසුළු මෙනෙහි නොකළ යුතු යි. තුන්යොදුන් මගට පිළිපත් පුරුෂයෙක් යායුතු නො යායුතු තැන් නො දන සියක් වරකුත් එහා මෙහා දුවන්නේ මාභීය කෙළවර වුවත් අතිකකු ගෙන් විවාරා ම යායුතු වේ ද එපරිද්දෙන් ම යුහුසුළු ව මෙනෙහි කරන්නහුට කම්සථානය කෙළවර වුවත් අතිත්‍යාදී වශයෙන් ප්‍රකට නො වෙයි, විශේෂයකුත් නො ලබයි. එහෙයින් වහා වහා මෙනෙහි නො කළ යුතු යි.

3. එසේ ම ඉතා සෙමෙන්ද මෙනෙහි නො කළ යුතු යි. තුන් යොදුන් මගට බට පුරුෂයා ඒ ඒ තැන නැවති නැවතී යන්නේ නම් දවස් කීපයෙකින් මග කෙළවර කළ යුතු වෙයි එසේ ම සෙමෙන් මෙනෙහි කරන්නහුට කම්සථානය කෙළවර නො වෙයි, විශේෂාධිගමයට ද ප්‍රත්‍යය නො වේ.

4. කම්සථානය හැර බාහිර නොයෙක් අරමුණෙහි යා නොදී රැ කගැන්ම වික්ෂේප ප්‍රතිගාතය යි. අඩියක් පළලැති ප්‍රපාතමාභීයෙක යන පුරුෂයෙක් නොසැලකීමෙන් වට පිට බල බලා පියවර තබන්නේ නම් ඔහු පියවර වැරදීමෙන් පුරුෂ ප්‍රමාණ සියයක් ගැඹුරු වූ මහා ප්‍රපාතයෙහි වැටිය යුතු වෙයි; එසේ ම බාහිර අරමුණෙහි විසුරුණු සිත් ඇත් කල්හි කම්සථානය පිරිහෙයි; වැනසෙයි. එහෙයින් නොවිසුරුණු සිතින් යුක්ත ව මෙනෙහි කළ යුතු යි.

5. කෙස්-ලොම් යනාදී වූ ප්‍රඥප්තිය හැර දමා ප්‍රතික්කල සංඥව සිත්හි තැබීම ප්‍රඥප්තිය ඉක්මවීම යි. තියං කාලයෙහි ජලය දුලිභ වූ කල්හි වනයෙහි ජලය ඇති තැනක් දක මනුෂ්‍යයෝ එහි යම් කිසි සලකුණක් තබා ඒ සලකුණු අනුසාරයෙන් ගොස් පැන් පානාදිය කෙරෙහි, පසුව නිතර යෑම ඊමෙන් පා සලකුණු පිහිටි කල්හි පළමු තැබූ ලකුණු ප්‍රයෝජන නො වෙයි; කැමැති කැමති කල්හි එහි යා හැකි වේ. එසේ ම පුච්චාගයෙහි 'කේසා ලෝමා' යනාදී වශයෙන් මෙනෙහි කරන්නහුට පසු ව පිළිකල් බව ප්‍රකට වෙයි, එකල්හි 'කෙස්-ලොම්' යනාදී ප්‍රඥප්තිය හැර පිළිකල් බැවිහි සිත තැබිය යුතුයි.

6. දෙතිස් කොටස් අතුරින් යම් යම් කොටසක් නො වැටහේ නම් එය හැර දැමීම අනුප්‍රවේශ සැමරීමයි. ඒ එසේ මැයි - 'කේසා' යි මෙතෙහි කරන්නා වූ ආදි කම්මිකයා ගේ ඒ මෙතෙහි කිරීම ගොස් 'මුත්තං' යන අවසාන කොටසට හැපී සිටියි, එසේ ම 'මුත්තං' යි මෙතෙහි කරන්නහු ගේ ඒ මෙතෙහි කිරීම ද 'කේසා' යන ආදි කොටසට හැපී සිටියි; එකල්හි කම්පථානය මෙතෙහි කරන්නාවූ ඔහුට කිසි කොටසක් වැටහෙයි, කිසි කොටසක් නො වැටහෙයි; ඔහුට යම් යම් කොටසක් වැටහිණි නම්, ඒ ඒ කොටසෙහි මනසිකාරය නැවැත්විය යුතු යි. යම් විටෙක කොටස් දෙකක් වැටහිණි නම් එයින් වැඩියක් වැටහුණු කොටස නැවත නැවත මෙතෙහි කරමින් අර්පණා ඉපදවිය යුතුයි.

එහි මෝ උපමාවකි; තල්ගස් දෙතිස්ක් ඇති තල් වනයක් වෙයි, එහි සැහවී සිටි වඳුරකු අල්ලාගනු කැමති වැද්දෙක් ආදියෙහි පිහිටි තල්ගස කොළයකට ඊතලයෙකින් විද හඬනගයි. වඳුරා පිළිවෙළින් ඒ ඒ තල් ගසට පැන කෙළවර තල් ගසට යන්නේ ය; වැද්ද එහි ද ගොස් පළමු සෙයින් ම කළ කල්හි නැවත වඳුරා ආදියෙහි වූ තල් ගසට එන්නේ ය; ඒ වඳුරා මෙසේ නවැන නවැන වැද්ද විසින් එළවනු ලබන්නේ ශබ්ද කළ කළ තැනින් පැන ගොස් එක් තල් ගසෙක සැහවී එහි මැද පිහිටි තල් ගොබය අල්ලාගෙන, විදින කල්හි ද නො සැලී සිටී. එහි ඖෂමය සංසඤ්ජනය මෙසේ යි: මේ කයෙහි 'කේස' ලොමි' ආදි දෙතිස් කොටස තල් වනයෙහි තල් ගස් දෙතිස් මෙහි සිත වඳුරා මෙහි; යෝගාවචර තෙම වැද්ද මෙහි; යොගීහු සිත දෙතිස් කොටසින් යුත් කයෙහි හැසිරීම, වඳුරා තල් වනයෙහි විසීම මෙහි; යෝගාවචරයා විසින් 'කේසා' යන විසින් මෙතෙහි කිරීම පටන්ගත් කල්හි පිළිවෙළින් ගොස් අවසාන කොටසෙහි සිත පිහිටීම, වැද්ද ආදියෙහි සිටි තල් ගසේ කොළයට ඊයෙන් විද ශබ්දකළ කල්හි වඳුරාගේ ගසින් ගසට පැන අවසාන ගසට යෑම මෙහි; ආපසු ඊමෙහි ද මෙසේ මැයි; නැවත නැවත මෙතෙහි කරන්නහුට යම් කොටසක් වැටහෙන කල්හි නොවැටහෙන කොටස් හැරදමා වැටහෙන කොටස් මෙතෙහි කිරීම, නැවත පලවා හරිනු ලබන වඳුරාගේ ශබ්ද කළ තැනින් පැනගැම මෙහි; අන්තයෙහි කොටස් දෙකක් වැටහෙන කල්හි වැඩියක් වැටහෙන කොටස නැවත නැවත මෙතෙහි කොට අර්පණා ඉපදවීම, වඳුරා පිළිවෙළින් ගොස් එක් තල් ගසෙක සැහවී එහි ගොබය දඩ ව අල්ලාගෙන විදින කල්හිත් නො සැලී සිටීම මෙහි. මෙහි ලා දෙතිස් කුල ගමෙක පිටු පිණිස හැසිරෙන හික්කුව ගේ උපමාව ද සලකා බැලිය යුතු යි.

7. අර්පණා වශයෙන් යනු - අර්පණාව කොටස් වශයෙන් උපදනේය, දෙතිස් කොටස් අතුරින් එක් එක් කොටසෙහි ම අර්පණා වන්නේ යැයි අර්ථය සැලකිය යුතු යි.

8. අධිවිත්තාදි ත්‍රිවිධ සුත්‍රාන්තයෝ වියහී - සමාධි දෙක සම ව යෙදීම පිණිස දත යුත්තාහු ය. එහි 'අධිවිත්තමනුසුත්තෙන හික්ඛවෙ! හික්ඛනා තීනි නිමිත්තානි කාලෙන කාලං මනසිකාතබ්බානි' යනාදීන් වදළ සුත්‍රය අධිවිත්ත සුත්‍රාන්ත යයි.

9. 'එහි හික්ඛවෙ! ධමමෙහි සමන්තාගතො හික්ඛු සබ්බෙ අනුත්තරං සීනිභාවං සවණිකාතු' යනාදීන් වදළ සුත්‍රය සීනිභාව සුත්‍රාන්ත යයි.

10. බොධාධනකොසලය වනාහි 'ඵවමේව බෝ හික්ඛවේ! යස්මිංසමයේ ලීතං විත්තං හෝති අකාලෝ, තස්මිං සමයේ පසුසධි සම්බොජ්ඣධනස්ස භාවනාය' යනාදීන් අර්පණාකොසලය කථාවෙහි වදළ පරිදි මැ යි.

මෙසේ පළමු දක්වූ සත්වූ වැදෑරුම් උද්ග්‍රහ කොසලය මනා කොට ඉගෙන මේ දස වැදෑරුම් මනසිකාර කොසලය ද මනා කොට සලකා භාවනා කරන්නහු විසින් මෙකී දෙවිධියෙන් කම්මාසථානය මැනවින් ඉගෙනගත යුතු යි. පසු ව විවේක සථානයෙක හිඳ ප්‍රතික්කල මනසිකාර භාවනාව කටයුතු යි. මෙතෙහි කරන්නහු විසින් ද පළමු කොට කේශයන්හි නිමිත්ත ගත යුතු යි. ඒ මෙ සේ යි. කෙස් ගසක් හෝ දෙකක් ගලවා අල්ලෙහි තබා පළමු කොට වණිය සැලකිය යුතු යි. කෙස් බහා දමූ තැනෙක කෙශයන් බැලීම ද වටී; දිය බඳුන් ආදියෙන් බැලීම ද මැනවි. කළු කෙස් ඇති කල්හි කළු වූවාහු යයි ද පැසුණු කල්හි සුදු වූවාහු යයි ද මිශ්‍ර ව ඇති කල්හි වැඩි වූවන් ගේ වශයෙන් ද මෙතෙහි කළ යුතු යි. කේශයන්හි මෙන් සියලු තව පඤ්චකයෙහි ම දකීමෙන් ම නිමිත්ත ගතයුතු යි.

මෙසේ නිමිති ගෙන සියලු කොට්ඨාසයන් වණී වශයෙන් සටහන් වශයෙන් දිශා වශයෙන් අවකාශ වශයෙන් පරිවෙෂ්ඨ වශයෙන් නිශ්චය කොට වණී - සණ්ඨාන - ගක්ඛ - ආසය - අවකාශ වශයෙන් පස් ආකාරයෙකින් පිළිකුල් බව සැලකිය යුතු යි. ඒ ඒ කොටස්වල පැහැ සටහන් ආදිය ඉතා සැකවින් යට දක්වන ලදී. (147 පිට බලනු.)

මෙසේ කේශාදි කොටස් වණීදි වශයෙන් නිශ්චය කොට පිළිවෙළින් ඉතා යුහුසුලු නොවීම් ආදි ක්‍රමයෙන් පස් ආකාරයෙකින් පිළිකුල් වූවාහු යැයි මෙතෙහි කරන්නහුට කේස ය. ලෝම ය යනාදි ප්‍රඥප්තිය ඉක්මවීම, අවසානයෙහි එක නුලෙක අමුණන ලද දෙතිස්

පැහැයෙකින් යුත් මල් මලාවක් බලන්නාවූ පුරුෂයකුට සියලු මල් එක විට ප්‍රකට වන්නාක් මෙන් අත්පි ඉමස්මිං කායේ කේසා යි මේ කය බලන්නහුට ඒ කෙස් - ලොම් ආදී සියලු ම ධර්මයෝ එකවිට ප්‍රකට වෙත්. මනසිකාර කෞශල්‍යයෙහි කේසා යැයි මෙනෙහි කරන්නා වූ ආදී කාමීම්කයාගේ මනසිකාරය මුත්තං යන අවසාන කොටසෙහි හැපී සිටී යැයි කියන ලද්දේ එහෙයිනි.

සවකීය සන්නාතය හැර බාහිර අරමුණෙක සිත එළවන්නේ නම් ඔහුට සියලු කොටස් ප්‍රකට වූ කල්හි ඇවිදින මිනිස්-නිරිසන් ආදීහු ද සත්වාකාරය හැර කෙස් - ලොම් ආදී කොටස් රාශියක් වශයෙන් ම වැටහෙයි; ඔවුන් වළඳන ආහාර පාන ද දෙතිස් කොටස ඇතුලෙහි බහා ලන්නාක් මෙන් වැටහෙයි; ඊට පසු අනුසුඵය හැරීම් ආදී වශයෙන් නැවත නැවත පිළිකුල් බව මෙනෙහි කරන්නහුට අර්පණා උපදී. එහි කෙසාදීන් ගේ පැහැ-සටහන් ආදී වශයෙන් වැටහීම උද්ග්‍රහ නිමිත්ත නම්. සියලු ලෙසින් පිළිකුල් බව වැටහීම පටිභාග නිමිත්ත වෙයි. ඒ පටිභාග නිමිත්ත නැවත නැවත වඩන්නහුට අර්පනා උපදියි. මෙසේ මේ කායගතා සති කර්මසථාතය වඩන්නා වූ යෝගාවචර තෙම අරති රතිවිගතාදී අනුසස් හා සතර ධ්‍යානයන් ලබන්නේ ද ඡඩහිඤ්චන් ප්‍රතිවේධ කරන්නේ ද වේ.

තවද - මේ කායගතාසති කර්ම සථාතය බුධොත්පාද කාලයෙක හැර අන් කලෙක නො ලැබෙයි, නීත්ථිකයනට අවිෂ්ප වූයේ ද වෙයි; තථාගතයන් වහන්සේ විසිනුදු ඒ ඒ සුත්‍රාන්තයන්හි එකධමෙමෝ හිකබ්වේ; භාවිතෝ බහුලීකතෝ මහතෝ සංවේගාය සංවතනති යනාදීන් මහණෙනි! කායගතාසති සඩ්ධ්‍යාන එක ධර්මයක් වඩන ලද්දේ මහත් වූ සංවේගය පිණිස මහත් වූ අරීය පිණිස මහත් වූ යෝගකෂමෙය පිණිස මහත් වූ සිහි නුවණ පිණිස විද්දීනා ප්‍රඥව ලැබීම පිණිස ඉහාත් ම සූප විහරණය පිණිස විදු විමුක්ති ඵල ප්‍රත්‍යක්‍ෂ කිරීම පිණිස පවත්නේ යයි ද-එසේ ම කායගතාසතිය වඩන තැනැත්තේ නිව්භාමානය වළඳන්නේ ය යනාදිය ද වදාරන ලද්දේ ය. මෙසේ මහත් වූ ආනිශංස ඇති මේ ප්‍රතික්කල මනසිකාර කායගතාසති යන නම් ඇති කායානුපස්සනා සතිපට්ඨානය වැඩීමට සැදහැනි සියලු ගිහි පැවිද්දන් විසින් උත්සාහ වැඩිය යුතු යි.

මෙසේ තමාගේ කයෙහි හෝ අනිකකු ගේ කයෙහි හෝ කලින් කල තමා ගේ ද අනුන්ගේ ද කයෙහි හෝ කය අනුව බලමින් වෙසෙයි, එසේ ම කයෙහි ඉපැදීම් ස්වභාවය හා නැසීම් ස්වභාවය ද අනුව බලමින් වෙසෙයි. කේසාදී කොට්ඨාස සංඛ්‍යාත කය ම ඇතැයි ද

සත්ත්ව පුද්ගලාදියෙක් නැතැයි ද සිහිය එළඹ සිටියා වෙයි. ලෝකයෙහි රූපාදි කිසි ධර්මයක් නිත්‍යාදී වශයෙන් නො ගනී. මෙසේ ප්‍රතික්කලමනසිකාර වශයෙන් ද කායානුපසුනා භාවනාවෙහි යෙදී වාසය කරන්නේ වේ. මෙහි දෙතිස් ආකාරය සලකන සිහිය දුඃඛ සත්‍යය වෙයි, යනාදීන් වතුරායඹී සත්‍යය යොද නිව්චාණුවාරය සැලකිය යුතු යි.

ප්‍රතික්කල මනසිකාර පචයයි.

ධාතු මනසිකාරය

පටික්කල මනසිකාර වශයෙන් කායානුපසුනාව විභාග කොට ධාතු මනසිකාර වශයෙන් දක්වන්නට නැවතත් 'පුත්තවපරං' යනාදිය වදළ සේක. මේ ශාසනයෙහි යෝගාවචර මහණ තෙම මේ කය ම සතර ඉරියවු වශයෙන් සිටි පරිදි එහෙයින් ම පිහිටි පරිදි නො ඉක්ම ධාතු වශයෙන් මෙනෙහි කරයි; මේ ශරීරයෙහි පෘථිවි ධාතුව ඇත, ආපෝ ධාතුව ඇත, තෙජෝ ධාතුව ඇත. වායෝ ධාතුව ඇතැයි කියා යි. දක්‍ෂ වූ ගව සාතකයෙක් හෝ ඔහුගේ ම බත් වැටුපින් වැඩුණු අතැවැසියෙක් හෝ ගවයකු නසා කොටස් වශයෙන් බෙද සතර මංසන්ධියෙක්හි තබා සිටින්නේ යම්සේ ද; එසේ ම යෝගවචර තෙමේ ද මේ ශරීරයෙහි පඨවි ධාතු - අපෝ ධාතු - තෙජෝ ධාතු - වායෝ ධාතු ඇතැයි නුවණින් සලකන්නේ වේ.

මෙයින් කුමක් දක්වන ලද ද යත්? ගවයකු පොෂණය කරන්නාවූ ද වධසභානයට ගෙන යන්නා වූ ද එහි බැඳ තබන්නාවූ ද නැසූ මළ සිරුර දක්නා වූ ද; ඒ ගෝඝාතකයාට ගවයෙක යන සංඥාව පවතී. එතෙකුදු වුවත් යම් කලෙක කොටස් වශයෙන් බෙදන ලද්දේ මම ගවයකු විකුණමි, මොවුහු ගවයකු ගෙන යෙහි යි මෙබඳු කලපනාවක් නූපදී, 'මම මස් විකුණමි, මොවුහු මස් මිලදී ගෙන යෙහි' යි මිහට කල්පනා වේ. එසේ ම යෝගාවචරයාට ද බාල පෘථග්ජන කාලයෙහි සත්ත්වයෙක පුද්ගලයෙක යන සංඥාව අතුරුදහන් නො වෙයි, ධාතු වශයෙන් ප්‍රත්‍යාවේක්‍ෂා කරන්නහුට වනාහි සත්ත්ව සංඥාව අතුරුදහන් වෙයි, ධාතු වශයෙන් ම සිත පිහිටයි. මේ උපමාවෙහි යොගී තෙම ගෝඝාතකයා මෙනි, සත්ත්ව සංඥාව ගවසංඥාව මෙනි. සතර ඉරියවු සතර මංසන්ධිය මෙනි, ධාතුවශයෙන් මෙනෙහි කිරීම ගවයා කොටස් වශයෙන් බෙද සිටීම මෙන් වේ.

සධෙවපධාතු මනසිකාරය

ධාතු මනසිකාරය ධාතු කම්ප්‍යානය වතුධාතු වචනථානය යන මේ කම්ප්‍යානය වනාහි සංකෛප වශයෙන් ය, විස්තර වශයෙන් යැයි දෙපරිද්දෙකින් ආයේ ය; මේ සතිපට්ඨාන සූත්‍රයෙහි සංකෛප වශයෙන් වදරන ලදී; මහා න්‍යාසදෝපම සූත්‍රානතාදියෙහි විස්තර වශයෙන් වදරන ලද්දේයි, මේ සංකෛප ක්‍රමය තියුණු නුවණ ඇති යෝගාවචරයා හට වදරන ලද්දේ ය. එහෙයින් එබඳු යෝගාවචරයා විසින් විවේක සථානයක හිඳ එකඟ වූ සිතින් යුක්තව තමා ගේ සියලු ම රූප කායය මෙතෙහි කොට මේ කයෙහි යම් තදබවක් හෝ රළුබවක් වේ නම් මෙය පයවි ධාතු යැ, යම් හාත්පසින් බදින බවක් හෝ දුව බවක් හෝ වේ නම් මෙය ආපෝධාතු යැ, යම් පැසවන බවක් හෝ උණුසුම් බවක් හෝ වේ නම් මෙය තෙජෝ ධාතු යැ. යම් පුරවන බවක් හෝ පැතිරෙන බවක් හෝ වේ නම් මෙය වායෝධාතු යයි මෙසේ ධාතුන්ගේ ලක්ෂණවශයෙන් හා කෘත්‍ය වශයෙන් ද සංක්ෂේපයෙන් නුවණින් වෙන් කොටගෙන අභි ඉමස්මිං කායේ පයවිධාතු, ඵදධතාවො බරහාවො වා, ආපෝධාතු දුවහාවෝ ආබන්ධනහාවෝ වා, තෙජෝධාතු උණ්හතාවෝ පරිපාවනහාවෝ වා, වායෝධාතු විභ්මහණහාවෝ සමුදිරණහාවෝවා" යයි සියක්වර දහස්වර නැවත නැවත මෙතෙහි කළ යුතු යි. මෙසේ මෙතෙහි කරන කල්හි ලක්ෂණාදීන් අතුරින් යමක් අතිශයින් ප්‍රකට වේ නම් එය ම ගෙන ඒ ප්‍රකට වූවහු සමග නැවත නැවත ධාතු මාත්‍රයක් වශයෙන් නිසාත්‍යව - නිජ්ජීව වශයෙන් මෙතෙහි කළ යුතු යි. මෙසේ වැයම් කරන්නා වූ ඕනට ධාතුන් ගේ ස්වභාව ලක්ෂණ ප්‍රකට කරන්නා වූ භාවනා ප්‍රඥාවෙන් පරිගෘහිත වූ උපචාර සමාධිය උපදියි.

විභ්වා ධාතු මනසිකාරය

විස්තර වශයෙන් ආවා වූ ධාතු මනසිකාර කම්ප්‍යානය වඩනු කැමැති තියුණු නුවණ නැති යෝගීහු විසින් දෙසාලිස් ආකාරයෙන් විස්තර වශයෙන් ධාතුන් ඉගෙන සුදුසු සෙනසුනෙක වෙසෙමින් 1. සසම්භාර සංකෛපයෙන් ද, 2. සසම්භාර විභාගයෙන් ද, 3. සලක්ෂණ සංකෛපයෙන් ද, 4. සලක්ෂණ විභාගයෙන් දැයි සතර ආකාරයෙකින් කර්මස්ථානය වැඩිය යුතු යි.

1. එහි සසම්භාර සංකෛපයෙන් භාවනා කරන කල්හි කෙසාදි විසි කොටසෙහි ආබන්ධනාකාරය අපොධාතු යයි ද, සන්තාපනාදි සතර කෘත්‍යය ඇති සතර කොටසෙහි වූ පැසවන තේජස තේජෝ ධාතු යයි ද, උඩධගමචානාදි සවැදෑරුම් කොටසෙහි විභ්මිභනාකාරය වායෝධාතු

යයි ද, නිශ්චය කෙරෙයි ; එකල්හි මිහට ධාතුහු ප්‍රකට වෙති; ඒ ධාතූන් නැවත නැවත මෙනෙහි කරන්නහුට පළමු කී ලෙස උපචාර සමාධිය උපදී.

2. යමකුට මෙසේ භාවනා කරන කල්හි කම්පයානාය සමාදානො වේ නම්, ඔහු විසින් සසම්භාර වීභාගයෙන් වැඩිය යුතු යි. කෙසේ ද? ඔහු විසින් පටික්කුලමනසිකාරයෙහි කී පරිද්දෙන් සත් වැදෑරුම් උද්ග්‍රහ කෞශලයාය දස වැදෑරුම් මනසිකාර කෞශලයාය අනුලෝම පටිලෝම වශයෙන් පාමි කිරීමය යනාදි සියල්ල කළ යුතුයි. වෙනස නම් එහි කේශාදිය වණ්ණාදි වශයෙන් මෙනෙහි කොට පටික්කුල වශයෙන් සිත පිහිටුවීම හා මෙහි ධාතු වශයෙන් සිත පිහිටුවීමත් වේ. එහෙයින් වණ්ණ සංසඨානාදි පස් පස් ආකාරයෙන් කෙස් ලොම් ආදි කොටස් මෙනෙහි කොට අවසානයෙහි 'මේ කේශයෝ හිස්කබල මතු පිට සමෙහි හට ගත්තාහු ය, යම් සේ තුඹසක් මතුයෙහි තණකොළ හටගත් කල්හි තුඹස මා මතුයෙහි තණකොළ හට ගත්තේ යැ කියාත්; තණ කොළ අපි තුඹස මතුයෙහි හටගත්තෙමුයි කියාත් නො දනී ද, එසේ ම හිස් කබල මතුයෙහි වූ සම මා කෙරෙහි කේශයෝ හට නො දනිති; මේ සම් - කෙස් යන භූතෝපාදය ධර්මයෝ ඔවුනොවුන් සැලකීමී රහිත වූවාහු ය; මෙසේ කේශයෝ නම් මේ ශරීරයෙහි වෙන ම කොටසෙක, වෙනතා රහිත ය, අව්‍යාකෘත ය, ආතමශුන්‍යය, එහෙයින් නිසසත්වය එහෙයින් ය පඨවිධාතු වූයේ යයි ලෝමාදී දෙකිස් කොටසෙහි ම මෙසේ ධාතු භාවය මෙනෙහි කළ යුතු යි.

මෙසේ පඨවි-ආපෝ ධාතු කොටස්වල ධාතු භාවය මෙනෙහි කොට අනතුරු ව මේ ශරීරයෙහි යම් තේජසෙකින් ජීවර රෝගාදි ආකාරයෙන් ශරීරය නැවේ ද, මේ තේජස සිරුරෙහි වෙන ම කොටසෙක, අවෙනන ය, අව්‍යාකෘත ය, ශුන්‍ය ය, නිසසත්ව ය, තේජෝ ධාතු වූයේ යයි ද, එසේ ම යම් තේජසෙකින් මේ ශරීරය දිරා ද, ඉන්ද්‍රිය වීකල බවට බල හානියට හා විලිපිලි ආදි භාවයටත් පමුණුවා ද; කිපුණා වූ යම් තේජසෙකින් ශරීරය දවා ද; යම් තේජසෙකින් කෑ ආහාරපානාදිය පැසීමට යේ ද, ඔවුන් ගේ ද ධාතුභාවය පළමු සෙයින් ම සැලකිය යුතුයි.

අනතුරු ව මේ ශරීරයෙහි ඔක්කාර - හික්කාදිය පවත්වන, උධධනම වාතය ද, මල මුත්‍රාදිය බැහැර කරන අධෝගම වාතය ද අතුනුවලින් පිටත හැසිරෙන කුස්ස්සය වාතය ද, අතුනු ඇතුළත හැසිරෙන කොඨසය වාතය ද, ධමනි අනුසාරයෙන් සියලු සිරුරෙහි හැසිරෙන අධගමධනානුසාරී වාතය ද, නැහැ සිදුරින් ඇතුළත පිවිසෙන

ආශ්වාසය ද, පිටත නික්මෙන ප්‍රශ්වාසය ද, යන සවැදූරුම් වායෝධාතු අතරින් එක් එක් ධාතුව පිළිබඳව පළමු සෙයින් ම ධාතුභාවය මෙතෙහි කළ යුතුයි. මෙසේ මෙතෙහි කරන්නහුට ධාතුහු ප්‍රකට වෙති; ඔවුන් නැවත නැවත මෙතෙහි කරන්නහුට උපචාර සමාධිය උපදී.

3. මෙසේ භාවනා කරන යමකුට කම්සථානය සමෘධි නොවේ නම් ඔහු විසින් සලකුණ සංකෂේපයෙන් භාවනා කටයුතුයි කෙසේ ද? කෙශාදී විසි කොටසෙහි ස්තබ්ධ (- තද) ලක්ෂණය පඨවි ධාතු යයි සැලකිය යුතු යි, එහි ම ආබන්ධන (- භාත්පසින් බඳින) ලක්ෂණය අපෝධාතු යයි ද, පරිපාවන (- පැසවන) ලක්ෂණය තෙජෝ ධාතු යයි ද, විත්ථමිඛන (- පිරවීම්) ලක්ෂණය වායෝධාතු යයි ද; පිත්තාදී දෙළොස් කොටසෙහි ආබන්ධන ලක්ෂණය ආපෝ ධාතු යයි ද, එහි ම පරිපාවන ලක්ෂණය තෙජෝ ධාතු යයි ද, විත්ථමිඛන ලක්ෂණය වායෝ ධාතු යයි ද, ස්තබ්ධ ලක්ෂණය පඨවි ධාතු යයි ද, තේජස් සතර කොටසෙහි පරිපාවන ලක්ෂණය තෙජෝධාතු යයි ද, ඒ තේජසින් නො වෙන් වූ විත්ථමිඛන ලක්ෂණය වායෝ ධාතු යයි ද, එම ලක්ෂණය පඨවි ධාතු යයි ද, ආබන්ධන ලක්ෂණය ආපෝ ධාතු යයි ද; වා කොටස් සයෙහි විත්ථමිඛන ලක්ෂණය වායෝ ධාතු යයි ද එහි ම ස්තබ්ධලක්ෂණය පඨවි ධාතු යයි ද, ආබන්ධන ලක්ෂණය ආපෝධාතු යයි ද, පරිපාවන ලක්ෂණය තේජෝ ධාතු යයි ද, සැලකිය යුතුයි. එකල මිහට ධාතුහු ප්‍රකට වෙති. එය නැවත නැවත මෙතෙහි කරන්නහුට පළමු කී සෙයින් උපචාර සමාධිය උපදී.

4. එසේත් භාවනා කරන්නා වූ යමකුට කම්සථානය සමෘධි නො වේ නම් ඔහු විසින් සලකුණ විභාග වශයෙන් භාවනා කටයුතු යි. කෙසේ ද? පළමු කී පරිද්දෙන් ම කේශාදිය පරිග්‍රහණය කොට කේශයෙහි ස්තබ්ධ ලක්ෂණය පඨවි ධාතු යයි ද, ආබන්ධන ලක්ෂණය අපෝධාතු යයි ද, පරිපාවන ලක්ෂණය තෙජෝ ධාතු යයි ද, විත්ථමිඛන ලක්ෂණය වායෝ ධාතු යයිද, වෙන් කොට සැලකිය යුතුයි. සියලු කොට්ඨාසයන්හි ම මෙසේ සලකන්නහුට ධාතුහු ප්‍රකට වෙති. නැවත නැවත මෙතෙහි කරන්නහුට උපචාර සමාධිය උපදී.

වැළිදු-වචනාථී වශයෙන් ද, කලාප වශයෙන් ද, වූණී (- පරමාණු ප්‍රමාණයෙන් සුණු වීම්) වශයෙන් ද, ලක්ෂණාදීන් ගේ වශයෙන් ද, සමුච්චාන වශයෙන් ද, නානත්ත - ඒකත්තතා වශයෙන් ද, විනිබ්භෝග - අවිනිබ්භෝග වශයෙන් ද, සභාග විසභාග වශයෙන් ද, ආධ්‍යාත්මික බාහිර විශේෂ වශයෙන් ද, සච්ච්‍රහ වශයෙන් ද, ප්‍රත්‍යය වශයෙන් ද, අසමන්තාභාර වශයෙන් ද, ප්‍රත්‍යය විභාග වශයෙන් දැයි මේ ආකාරයන් ගෙන් ධාතුහු මෙතෙහි කළ යුත්තාහු

ය. මෙසේ මෙනෙහි කරන්නහුට එක් එක් වාරයෙකින් ධාතුහු ප්‍රකට වෙත්. ඒ ධාතූන් නැවත මෙනෙහි කරන්නහුට උපචාර සමාධිය උපදී. එය වතුධාතු-වචණාන යයි ද කියනු ලැබේ. මේ වතුධාතුවචණානායෙහි යෙදුණ මහණ තෙමේ ශුණ්‍යතාවට බැසගනී, සත්ත්වසංඥාව තසයි, එහෙයින් ව්‍යාල මාග යක්‍ෂ රාක්‍ෂසාදී විශේෂයක් නොදක්නේ භය හෙරව ඉවසන්නේ වෙයි, අරතිරති ඉවසන්නේ වෙයි, මහත් වූ ප්‍රඥා ඇත්තේ ද වෙයි; නිව්‍යාණය කෙළවර කොට ඇත්තේ හෝ සුගතිපරායණ වූයේ හෝ වන්නේයි.

මෙසේ සතර ධාතූන් සැලකීමෙන් තමා ගේ කයෙහි හෝ අනිකකු ගේ කයෙහි හෝ කලින් කල තමා ගේ ද අනිකකුගේ ද; කයෙහි හෝ කායානුපසස්‍යතාව භාවනාවෙන් යුක්ත ව වසන්නේ ය; කයෙහි උත්පත්ති විනාශ ස්වභාවයන් අනුව බලමින් හෝ වසන්නේ ය; ස්කන්ධලෝකයෙහි රූපාදි කිසි ධර්මයක් ආකමාදි වශයෙන් නොගන්නේ ද වේ. මෙසේත් යෝගාවචර මහණ තෙම කායානුපසස්‍යතා භාවනාවෙහි යෙදී වාසය කරන්නේ වේ.

ධාතු මනසිකාර පච්ඡයයි

මෙසේ ධාතු මනසිකාර වශයෙන් කායානුපසස්‍යතාව විභාග කොට තව සිව්වික පච්ඡයන් ගෙන විභාග කරන්නට 'සුතවපරං' යනාදිය වදළ සේක සිව්වික යනු සොහොනට නමකි, සොහොනෙහි දමන ලද විවිධාකාර වූ මළ සිරුරු බලා තමා ගේ කය හා නුවණින් සම කොට බලමින් සිහිය පිහිටුවීම මෙහි කායානුපසස්‍යතා භාවනා ක්‍රමය වේ.

1. ඔවුනතුරින් පළමුවන සිව්විකයෙහි-යෝගාවචර මහණ තෙම සොහොනෙහි දමන ලද, මැරී එක්දිනක් ඉක්මුණා වූ හෝ දෙ දිනක් ඉක්මුණා වූ හෝ, තුන් දිනක් ඉක්මුණා වූ හෝ මරණින් මත්තෙහි සුළං පිරු කඹුරුසමක් (= මයින හමක්) මෙන් ක්‍රම ක්‍රමයෙන් හටගත් ඉදිමිම් ඇති නොහොත් කුත්සිත වූ පිළිකුල් වූ ඉදිමුණු බව ඇති, සුදු රතු ආදී මිශ්‍ර වණි ඇති හෙවත් මස් උස්ව ගිය තැන්නි රතුපාට වූ සැරව හටගත් තැන්නි සුදුපාට වූ නිල් සඵලෙකින් පොරවන ලද්දකුමෙන් බොහෝ සෙයින් නීලවණි වූ නොහොත් කුත්සිත වූ පිළිකුල් වූ මිශ්‍රවණි ඇති, නව වුණ මුඛයෙන් හෝ බිඳුණු තැනින් හෝ වැගිරෙන සුයා ඇති, මළ සිරුරක් දක්නේ වේ ද; හෙතෙම ඒ මළ සිරුර හා තමා ගේ මේ කය ම නුවණින් සමාන කොට බලයි. කෙසේ ද? මා ගේ මේ කය ද මේ මළ සිරුර මෙන් ම ඉදිමිම් ආදි ස්වභාව ඇත්තේ ය මෙබඳු ස්වභාවට පැමිණෙන සුළු ය, මේ ඉදිමිම් ආදි ස්වභාව නොඉක්මවන ලද්දේ යයි කියා යි.

මෙසේ තමා ගේ කයෙහි හෝ අනිකකු ගේ කයෙහි හෝ කලින් කල තමා ගේද මෙරමා ගේ ද කයෙහි හෝ කය අනුව නැවත නැවත නුවණින් බලමින් එසේ ම කයෙහි ඉපැදීමේ නැසීමේ ස්වභාවය අනුව බලමින් වෙසෙයි; සිතිය හා නුවණද වැඩිම පිණිස කය ඇතැයිද සත්ත්ව පුද්ගලාදියෙක් නැතැයිද සිතිය උපදනේ වෙයි; තෘෂ්ණා දෘෂ්ටි වශයෙන් අනිශ්‍රිත වූයේ ද වෙයි; පඤ්චස්කන්ධ සධ්ධාත ලෝකයෙහි රූපාදි කිසි ධර්මයකුත් මා ගේ ආත්ම යැයි කියා හෝ ආත්මය පිළිබඳ යැයි කියා හෝ දැඩි කොට නොගනී. මෙසේ මේ පළමුවන දෙවන ආදි සිව්විකයෙහි වශයෙන් කායානුපසස්සනා සතිපට්ඨාන භාවනාවෙහි යෙදී වාසය කරන්නේ වේ.

මේ පළමුවන සිව්විකයයි.

(එක් එක් සිව්විකය සඳහා පිළිවෙළින් යොදන ලද ප්‍රතිරූපයන් ද බලා නුවණින් විමසිය යුතුයි.)

2 දෙවන සිව්විකයෙහි-කායානුපසස්සනා භාවනාවෙහි යෙදුණු යොගාවචර තෙම පළමුසේ ම සොහොනෙහි දමන ලද්ද වූ කවුඩන් විසින් හෝ, උකුස්සන් විසින් හෝ, ගිජු ලිහිණියන් විසින් හෝ ශුනකයන් විසින් හෝ, සිවලුන් විසින් හෝ, උදර ආදි තැන්හි හිඳ උදරමස් තොල්මස් ඇස්ගල ආදිය ගළවගළවා කනු ලබන්නා වූ තන් වැදැරුම් ප්‍රාණි සමුහයා විසින් හෝ කනු ලබන්නාවූ මළ සිරුරක් දක්නේ වේ ද; හෙතෙම ඒ මළ සිරුර තමා ගේ කය හා සමාන කොට බලයි; මා ගේ මේ කය ද මෙසේ ම කවුඩු - උකුසු- ගිජුලිහිණි-බලු සිවල් ආදීන් විසින් ඒ ඒ තන්හි හිඳ මස් ගළව-ගළවා කන ස්වභාව ඇත්තේ ය, මෙසේ ම වන සුලු ය, මේ ස්වභාවය ඉක්මවන ලද්දේ යයි කියා යි. මෙසේ මේ දෙවන සිව්විකයා ගේ වශයෙන් ද කායානුපසස්සනා භාවනාවෙහි යෙදී වාසය කරන්නේ යි.

මේ දෙවන සිව්වික යයි.

3. තුන්වන සිව්විකයෙහි - යෝගාවචර තෙම සොහොනෙහි දමන ලද කුණු වීමෙන් ඉතිරිව සිටි මස් ලේ සහිත වූ තහර වැලින් බැඳුණා වූ ඇටසැකිලි වූ මළ සිරුරක් යම්සේ දක්නේ ද, හෙතෙම ඒ මළ සිරුර තමා ගේ කය හා නුවණින් සමාන කර බලයි; කෙසේ ද? මා ගේ කය ද මස් ලේ සහිත තහර වැලින් බැඳුණු ඇට සැකිලි ස්වභාව ඇත්තේ ය, මෙසේ කුණු වන සුලු ය, මේ ස්වභාව නො ඉක්මවන ලද්දේ යයි කියා යි. මෙසේ මේ තුන්වන සිව්විකයා ගේ වශයෙන් ද කායානුපසස්සනා භාවනාවෙහි යෙදී වාසය කරන්නේ යි.

මේ තුන්වන සිව්විකය යි.

4. සතරවන සිව්ඵකයෙහි - යෝගාවචර තෙම සොහොනෙහි දමන ලද මස් කෂය ව යැමෙන් පසුව ද නො වියැළුණු ලෙසින් වැකුණු තහර වැලින් බැඳුණා වූ ඇටසැකිලි වූ මළ සිරුරක් යම් සේ දක්නේ ද, හෙතෙම ඒ මළසිරුර තමා ගේ කය ද නුවණින් සමාන කොට බලයි; කෙසේ ද? මා ගේ මේ ශරීරය ද මෙබඳු වූ මස් රහිත ලෙසින් වැකුණු තහරවැලින් බැඳුණු ඇටසැකිලි සහිතව ඇත්තේ ය, මෙසේ කුණු වන සුලු ය; මේ සහිතව නො ඉක්මවන ලද්දේ යයි කියා යි. මෙසේත් කායානුපසස්සනා භාවනාවෙහි යෙදී වාසය කරන්නේ යි.

මේ සතරවන සිව්ඵකය යි.

5 පස් වන සිව්ඵකයෙහි - යෝගාවචර තෙම සොහොනෙහි දමනලද පහව ගිය මස් ලේ ඇති තහරවැලින් බැඳුණා වූ ඇටසැකිලි වූ මළ සිරුරක් යම්සේ දක්නේ ද, හෙතෙම ඒ මළ සිරුර හා තමා ගේ කය නුවණින් සමානකර බලයි. කෙසේ ද? මා ගේ මේ ශරීරය ද මස්ලේ පහව ගිය තහරවැලින් බැඳුණු ඇටසැකිලි සහිතව ඇත්තේ ය. මෙසේ ඇටසැකිලි සහිතවට පැමිණෙන සුලු ය. මේ සහිතව නොඉක්මවන ලද්දේ යයි කියා යි. මෙසේත් යෝගාවචර තෙම කායානුපසස්සනා භාවනාවෙහි යෙදී වාසය කරන්නේ යි.

මේ පස් වන සිව්ඵකයයි.

6. සවන සිව්ඵකයෙහි - යෝගාවචර තෙම සොහොනෙහි දමන ලද මළ සිරුරක් යම් සේ දක්නේ ද - කෙබඳු මළ සිරුරක් ද යත්; පහව ගිය තහර බැඳුම් ඇති දිශානු දිශාවන්හි විසිරගිය ඇට කැබැලි ය, අත් දිශාවෙක විසිරගිය සුසැටක් හෙද ඇති අත් ඇට ය, එසේ ම අත්දිශාවෙක විසිරගිය සුසැටක් පමණ පා ඇට ය, අත් තැනෙක වූ කෙණ්ඩා ඇට ය, අත් තැනක වූ කළවා ඇට ය, අත් තැනෙක වූ පිටකටුව ය, අත් තැනෙක වූ හිස් කබල ය යන මෙබඳු වූ මළ සිරුරෙකි-හෙතෙම එබඳු මළ සිරුර දක එය හා තමා ගේ මේ සිරුර ද නුවණින් සමාන කර බලන්නේ ය, කෙසේ ද? මා ගේ මේ ශරීරය ද මෙසේ ම පහවගිය තහර බැඳුම් ඇති විසුරුණු ඇටසැකිලි සහිතව ඇත්තේ ය, මෙසේ වන සුලු ය, මේ සහිතව නො ඉක්මවන ලද්දේ යයි කියා යි. මෙසේත් යෝගා වචර තෙම කායානුපසස්සනා භාවනාවෙහි යෙදී වාසය කරන්නේ යි.

මේ සවන සිව්ඵකයයි.

7. සත් වන සිව්ඵකයෙහි යෝගාවචර තෙම සොහොනෙහි දමන ලද මළ සිරුරක් යම් සේ දක්නේ ද; කෙබඳු සිරුරක් ද යත්? යම් මළ සිරුරෙක ඇට කැබැලි සුදු වූයේ සක්ගෙඩියක් මෙන් පැහැ ඇත්තේ වේ ද, එබඳු සිරුරෙකි. හෙතෙම ඒ මළ සිරුර දක එය හා තමා ගේ මේ කය ද නුවණින් සමාන කොට බලන්නේ ය, කෙසේ ද? මාගේ මේ කය ද සක් ගෙඩියකට බඳු පැහැ ඇති සුදු වූ ඇට සැකිලි ස්වභාව ඇත්තේ ය, මෙබඳු ඇට සැකිලි බවට පැමිණෙන සුලු ය, මේ ස්වභාව නොඉක්මන ලද්දේ යයි කියා යි. (7 වෙනි ප්‍රතිරූපය බලනු.) යෝගාවචර මහණ තෙම මෙ පරිද්දෙන් ද කායානුපස්සනා භාවනාවෙහි යෙදී වාසය කරන්නේ යි.

මේ සත්වන සිව්ඵකයයි

8. අට වැනි සිව්ඵකයෙහි යෝගාවචර තෙම සොහොනෙහි දමන ලද මළ සිරුරක් යම් සේ දක්නේ ද; කෙබඳු මළ සිරුරක් ද යත්? යම් සිරුරෙක ඇටකැබැලි තැන් තැන්වල රැස් වූවාහු අවු සුළං වැදීමෙන් කුණුව වසක් ඉක්මුණාහු වෙත් ද, එබඳු මළ සිරුරෙකි. හෙතෙම ඒ සිරුර හා තමා ගේ කය නුවණින් සමාන කොට බලයි; මාගේ මේ ශරීරය ද වසක් ඉක්ම කුණු වූ තැන් තැන්වල රැස්ව ගිය ඇටසැකිලි ස්වභාව ඇත්තේ ය. මෙසේ කුණු වූ ඇටසැකිලි බවට පැමිණෙන සුලුය, මේ ස්වභාව නො ඉක්මවා සිටියේ යයි කියා යි. (8 වෙනි ප්‍රතිරූපය බලනු.) මෙපරිද්දෙන් ද යෝගාවචර තෙමේ කායානුපස්සනා භාවනාවෙහි යෙදී වාසය කරන්නේ යි.

මේ අටවැනි සිව්ඵකයයි.

9. නවවැනි සිව්ඵකයෙහි - යෝගාවචර තෙම සොහොනෙහි දමන ලද මළ සිරුරක් යම් සේ දක්නේ ද; කෙබඳු මළ සිරුරක් ද යත්, යම් සිරුරෙක ඇට කැබැලි කුණු වූයේ සුණු සුණුව විසුරුණේ වේ ද, එබඳු සිරුරෙකි. හෙතෙම ඒ සිරුර තමා ගේ මේ කය හා නුවණින් සමාන කොට බලන්නේ වෙයි; කෙසේ ද? මා ගේ මේ කය ද මෙසේ ම කුණු වූ සුණුව විසිරී ගිය ඇටසැකිලි ස්වභාව ඇත්තේ ය, මෙසේ වන සුලු ය, මේ ස්වභාව නො ඉක්මවා සිටියේ යයි කියා යි. (9 වෙනි ප්‍රතිරූපය බලනු.)

මෙසේ කුණු ව සුණු සුණු වී විසිරී යන ඇටසැකිලි ඇති බව සැලකීමෙන් තමා ගේ කයෙහි හෝ අනිකකුගේ කයෙහි හෝ කලෙක තමා ගේ ද කලෙක අනිකකු ගේ ද කයෙහි හෝ කය අනුව බලමින් හෙවත් කායානුපයුතා භාවනාවෙන් යුක්ත ව වාසය කෙරෙයි; කයෙහි පස්විසි ආකාරයෙකින් ඉපදීම් ස්වභාව අනුව බලමින් හෝ එසේ ම නැසීම් ස්වභාව අනුව බලමින් හෝ කලෙක ඉපදීම ස්වභාව ද කලෙක නැසීම් ස්වභාව ද නැවත නැවත බලමින් හෝ වාසය කෙරෙයි; මතුමත්තෙහි නුවණ වැඩීම පිණිස ද සිහිය වැඩීම පිණිස ද කය වනාහි ඇතැයි ද සත්ත්ව පුද්ගලාදියෙක් නැතැයි කියා ද මහු ගේ සිහිය එළඹ සිටියා වෙයි; තෘෂ්ණා දෘෂ්ටි වශයෙන් අනිශ්‍රිත වූයේ වෙසෙයි: පඤ්චස්කන්ධ ලෝකයෙහි රූපාදි කිසි ධර්මයක් ආත්ම - ආත්මීය වශයෙන් නො ගනී; මෙපරිද්දෙන් ද යෝගාවචර තෙමේ කය අනුව බලමින් හෙවත් කායානුපයුතා භාවනාව සිත්හි කෙරෙමින් වාසය කරන්නේ වේ.

මේ නව වැනි සිව්විකයයි.

එහි නව සිව්විකයන් සලකන්නා වූ සිහිය දු:බසත්‍ය යැ, ඒ සිහිය උපදවන්නා වූ පුඵ තෘෂ්ණාව සමුදය සත්‍ය යැ, ඒ ස්මෘති - තෘෂ්ණා දෙදෙනා ගේ නොපැවැත්ම නිරෝධ සත්‍ය යැ, දුක දනගන්නා වූ සමුදය දුරුකරන්නා වූ නිවන් අරමුණු කරන්නා වූ ආයඪී මාගීය මාගී සත්‍ය ය නම් වේ යයි මෙසේ වකුසුසත්‍ය වශයෙන් උත්සාහ කොට නිවනට පැමිණෙන්නේ යි. මේ නව සිව්විකයන් මෙතෙහි කරන්නාවූ හික්කුන් ගේ රහත් බව තෙක් නිව්ණවාරය වේ.

නව සිව්වික පචය යි.

මෙතෙකින් ආනාපාන පචය, ඊයඪීපච පචය, වකුසුම්ප්‍රජන්‍ය පචය, ප්‍රතික්කුලමන්සකාර පචය, ධාතුමනසිකාර පචය, නවසිව්වික පචයයි කුදුස් පුරුකක් ඇති කායානුපයුතාව නිමවන ලද්දේ වේ. ඒ කුදුස් පචයන් අතුරෙහි ආනාපාන-ප්‍රතික්කුලමනසිකාර දෙක ම අර්පණා කම්සථානයෝ යැ, සිව්විකයන් ආදි නවානුපයුතා වශයෙන් වදළ හෙයින් සෙසු දෙළොස ම උපචාර කම්සථානයෝ මැ යි.

කායානුපයුතා සහිතයාන තිමි.

මෙසේ කුදුස් ආකාරයෙකින් කායානුපයුතා සහිතයාන වදරා මෙ විට නව ආකාරයෙකින් වේදනානුපයුතාව වදරනු පිණිස 'කචඤ්ච හිකඛවේ!' යනාදිය වදළ සේක.

මේ ශාසනයෙහි යෝගාවචර මහණ තෙම ඒ ඒ වේදනාවන් අනුව බලමින් වාසය කරන්නේ වෙයි, කෙසේ ද? 1. කායික වූ හෝ වෛතසික වූ හෝ සුව වේදනාවක් විඳින්නේ මම මෙබඳු සුව වේදනාවක් විඳිමි යි දනගනී; එසේ ම 2. කායික වූ හෝ වෛතසික වූ හෝ දුක් වේදනාවක් විඳින්නේ දුක් වේදනාවක් විඳිමි යි කියා ද, 3. කායික වූ හෝ වෛතසික වූ හෝ උපෙක්‍ෂා වේදනාවක් විඳින්නේ උපෙක්‍ෂා වේදනාවක් විඳිමි යි කියා ද, 4. පඤ්චකාම ගුණාමිෂ නිශ්‍රිත වූ සච්චදැරුම් ගෙහසිත සොමිතස් වේදනාවක් හෝ විඳින්නේ සාමිෂසුඛ වේදනාවක් විඳිමි යි කියා ද, 5. නිරාමිෂ වූ හෙවත් නෛෂ්ක්‍රමය නිශ්‍රිත සොමිතස් වේදනාවක් හෝ විඳින්නේ නිරාමිෂසුඛ වේදනාවක් විඳිමි යි කියා ද, 6. එසේ ම පඤ්චකාම ගුණාමිස සහිත වූ දෙමිතස් වේදනාවක් හෝ විඳින්නේ සාමිෂ දුක්ඛ වේදනාවක් විඳිමි යි කියා ද, 7. නෛෂ්ක්‍රමයනිශ්‍රිත දුක් වේදනාවක් හෝ විඳින්නේ නිරාමිෂ දුක්ඛ වේදනාවක් විඳිමි යි කියා ද, 8. එසේ ම පඤ්චකාමගුණාමිෂ සහිත වූ උපෙක්‍ෂා වේදනාවක් හෝ විඳින්නේ සාමිෂ උපෙක්‍ෂා වේදනාවක් විඳිමි යි කියා ද, 9. නෛෂ්ක්‍රමයනිශ්‍රිත උපෙක්‍ෂා වේදනාවක් හෝ විඳින්නේ නිරාමිෂ උපෙක්‍ෂා වේදනාවක් විඳිමි යි කියා ද සත්ත්වදෘෂ්ටිය හරිමින් දනගන්නේ යි.

උඩුකුරුව හෝනා ළදරුවෝ පවා කිරිබොන අවසාදියෙහි සුව විඳින්නාහු අපි සුවයක් විඳිමු යයි දනගනිනි; එහෙත් මෙහි දැක්වූ යෝගාවචරයා ගේ දනගැනීම ළදරුවකු ගේ හෝ එබන්දකු ගේ දැනීමට සමාන නො වෙයි, ඒ ළදරු ආදීන් ගේ දනගැනීම සත්ත්වදෘෂ්ටිය නො හරී, සත්ත්වයෙක යන සංඥාව නුගුළුව යි; කම්සථානය හෝ සතිපට්ඨාන භාවනාව හෝ නො වේ. මේ යෝගාවචරයාගේ දැනීම වනාහි සත්ත්වදෘෂ්ටිය දුරු කෙරෙයි, සත්ත්වසංඥාව ගළවාපියයි; කම්සථානය ද සතිපට්ඨාන භාවනාව ද වේ. ඒ එසේ මැ යි මේ වේදනාව කවරෙක් විඳී ද? කවරකු ගේ විඳීමෙක් ද? කුමන කරුණෙකින් වූ වේදනාවක් ද යි මෙසේ නුවණින් දන විඳීම සඳහා මේ වදරන ලද්දේ වේ. එහි කවරෙක් විඳී ද? යනු-සත්ත්වයෙක් හෝ පුද්ගලයෙක් හෝ නො විඳී; කවරකුගේ විඳීමෙක් ද? යනු-සත්ත්වයකු ගේ හෝ පුද්ගලයකු ගේ හෝ විඳීමෙක් නො වේ, කවර කරුණෙකින් වූ වේදනාවෙක් ද? යනු-සුඛාදි වස්තුවක් අරමුණු කොට වේදනාව වන්නී ය. මේ යෝගාවචර තෙමේ කුමක් හෙයින් මෙසේ දනගනී ද යත්; ඒ ඒ වස්තුව අරමුණු කොට වේදනා නොමෝ ම විඳී, ඒ වේදනාව ගේ පැවැත්ම ගෙන 'මම විඳිමි' යි ව්‍යවහාර මාත්‍රයෙක්

වේ යයි මෙසේ වස්තුව අරමුණු කොට 'වේදනා තොමෝ ම විදීය' යි සලකන්නා වූ යෝගාවචර තෙම සුඛ ආදී වේදනාව විදිමිසි නුවණින් දැනගනී ය'යි දත යුතුයි. සිතුල් පවුචෙහි විසූ එක්තරා තෙර කෙනෙක් මෙහි නිදහිත යි.

සිතුල් පවු වැසි තෙරණුවෝ

මේ තෙරනූ වනාහි රෝගයෙකින් පෙළෙන කල්හි බලවත් වේදනාවෙන් තනනමින් ඔබමොබ පෙරළෙහි. එක් තරුණ හික්කුවක් උන් වහන්සේට මෙසේ කියා; ස්වාමීනි, ඔබ ගේ කවර තැනක් රුජා කෙරේ ද යි, ඇවැත්නි වෙන ම රුජා කරන තැනෙක් නැත, කාය සඬඛ්‍යාත වස්තුව අරමුණු කොට වේදනා තොමෝ විදී; ස්වාමීනි, මෙසේ දන්නා කල ඉවසන්නට වී නු? ඇවැත්නි, ඉවසමී; ඉවැසීම උතුම් වේ යයි තෙරුන් වහන්සේ ඉවසූ සේක. ඇතුළත හටගත් වාතයෙන් ළය දක්වා පැළිණි; ඇදෙහි අකුනු රැස්ව ගියේ ය. තෙරුන් වහන්සේ ඇවැත්නි, මෙතෙක් ඉවසීම වී ද? යි ඒ හික්කුවට දක්වූහ. හෙතෙම කුෂණිමිභූත විය. තෙරුන් වහන්සේ වීයඝීසමත්ථවය යොද සිවිපිලිසිඹියා සමග රහත් බවට පැමිණ සමසීසිව පිරිනිවන් පෑ සේක.

විවිධ කම්සාන්තය

භාග්‍යවතුන් වහන්සේ මෙසේ මෙහි වේදනා වශයෙන් අරූප කම්සාන්තය වදළ සේක. ඒ එසේ මැයි-කම්සාන්තය දෙවැදෑරුම් වෙයි රූප කම්සාන්තය අරූප කම්සාන්තය යයි කියා යි. රූපපරිග්‍රහ අරූපපරිග්‍රහ යනු ද මේ දෙවැදෑරුම් කම්සාන්තයට නම් වේ. එයින් රූපකම්සාන්තය දක්වන භාග්‍යවතුන් වහන්සේ සංකෂේප වශයෙන් හෝ විස්තර වශයෙන් හෝ වතුධාතු වචන්ථාන්තය වදරන සේක. එය කායානුපසන්තාවෙහි ධාතු මනසිකාර වණිනාවෙහි විස්තර කරන ලද්දේය.

අරූප කම්සාන්තය

අරූප කම්සාන්තය දක්වන සේක් බොහෝ සෙයින් වේදනා වශයෙන් වදරන සේක. ඒ අරූප කම්සාන්තයෙහි පිහිටීම ත්‍රිවිධ වෙයි; ස්පෂී වශයෙනි, වේදනා වශයෙනි, චිත්ත වශයෙනැයි කියා යි. ඒ කෙසේ ද යත්: ඇතැම් යෝගාවචරයකුට සංකෂේපයෙන් හෝ විස්තරයෙන් හෝ රූප කම්සාන්තය ප්‍රගුණ වූ කල්හි රූපාලම්බනයෙහි චිත්ත වෛතසිකයන් ගේ පළමුවන බැසගැනීම වෙයි. එකල ඒ අරමුණ ස්පෂී කරමින් උපදනාවූ ස්පෂීය ප්‍රකට වෙයි; කිසිවකුට ඒ අරමුණ විදිමින් උපදනාවූ වේදනා තොමෝ ප්‍රකට වෙයි; ඇතැම් කෙනෙකුන්ට

ඒ අරමුණ පරිග්‍රහණය කොට දැනගනිමින් උපදනාවූ විඥනය ප්‍රකට වේ. ඔවුන් තිදෙනා අතුරෙහි යමකුට ස්පෂීය ප්‍රකට වේ ද, හෙතෙම භුදු ස්පෂීය ම නුපදී, ස්පෂීය සමග ඒ අරමුණ ම විදිමින් වේදනාව ද, හැඳින ගනිමින් සංඥව ද, සිතමින් චේතනාව ද, දැනගනිමින් මනසිකාරය ද උපදී යයි ස්පෂීය පස්වෙනි කොට ඇති ධර්මයන් ම සලකන්නේ ය; වේදනාව ප්‍රකට වූ තැනැත්තේ ද භුදෙක් වේදනාව ම නුපදී, ඒ වේදනාව සමග අරමුණ ස්පෂී කරමින් ස්පෂීය ද, හැඳින ගනිමින් සංඥව ද; සිතමින් චේතනාව ද, දැනගනිමින් විඥනය ද උපදී යයි ස්පෂී පඤ්චමක ධර්මයන් ම පරිග්‍රහනය කෙරෙයි; යමකුට විඥනය ප්‍රකට වේ ද, හෙතෙමේන් භුදු විඥනය ම නො ව විඥනය සමග ඒ අරමුණ ම ස්පෂීකරමින් ස්පෂීය ද අරමුණු රසය විදිමින් වේදනාව ද, හැඳින ගනිමින් සංඥව ද, සිතමින් චේතනාව ද උපදී යයි ස්පෂී පඤ්චමක ධර්මයන් ම පරිග්‍රහනය කෙරෙයි අනතුරුව හෙතෙම මේ ස්පෂී පඤ්චමක ධර්මයෝ කුමක් ඇසුරු කළාහු ද යි විමසන්නේ හදවත ඇසුරු කළාහු යැයි දැනගනී. හෘදය වස්තුව නම් කරජකය යැ, ඒ කරජකය අඵ හෙයින් සතර මහා භූතයන් හා උපාදය රූපයෝ ද වෙති; මෙසේ මෙහි වස්තුව රූපය යැ, එසසපඤ්චමක ධර්මයෝ නාම යැයි නාම රූප මාත්‍රයක් ම දකී. තව ද මෙහි රූපය රූප ස්කන්ධ යැ, නාමය සතර අරුපී ස්කන්ධයෝ යැයි පඤ්චස්කන්ධය පමණක් වෙයි; හෙතෙම මේ පඤ්චස්කන්ධයෝ කුමක් හේතු කොට ගෙන හටගන්නාහු ද? විමසන්නේ අවිදුදී ප්‍රත්‍යය දකී. ඉක්බිති මේ නාමරූපය ප්‍රත්‍යය හා ප්‍රත්‍යුත්පන්න ධර්මය ද වෙයි, සත්ත්වයෙක් හෝ පුද්ගලයෙක් හෝ නැති, ශබ්ද වූ සංකාර රාශියක් ම යයි ප්‍රත්‍යය සහිත නාමරූපයා ශේ වශයෙන් ත්‍රිලක්ෂණයට නගා විදගීනා පිළිවෙළින් අනිත්‍යය දුඃඛය අනාත්ම යයි සිහි කරමින් හැසිරෙන්නේ අද අද ප්‍රතිවේධය වේ යයි කැමති වෙමින් සෘතු පහසුව ආදී යම් කිසි පහසුවක් ලබා විදගීනාව මස්තක ප්‍රාප්ත කොට එලය තෙක් කම්සථානය කියන ලද්දේ වේ.

මෙහි භාග්‍යවතුන් වහන්සේ අරූප කම්සථානය වදරන සේක් වේදනා වශයෙන් වදළ සේක. ස්පෂී වශයෙන් හෝ විඥාන වශයෙන් වදළ කල්හි ප්‍රකට නොවන හෙයින්, වේදනා වශයෙන් වදළ කල්හි ප්‍රකට වෙයි. සුව දුක් වේදනාවක් උපදී නම්, එකල සියලු ශරීරය අලලමින් මඩිමින් පැතිරෙමින් වගුරුවමින් සියක්වර සේදු ගිතෙලක් කවන කලක් මෙන් සියක්වර පැසුණු තෙලක් ගල්වන කලක් මෙන් දිය කළ දහසෙකින් පරිදහය නිවන කලක් මෙන්, අහෝ! සුව යැ

අහෝ! සුව යැයි වචන කියවමින් ම උපදී; දුක් වේදනාව උපදින කල්හි ද සියලු සිරුර අලලමින් මඩමින් පැතිරෙමින් වගුරුවමින් රත් කළ සීවැලක් ප්‍රවේශ කරන කලක් මෙන් කකියන ලෝදිය ඉසින කලක් මෙන් වියළි කැලෑවෙක්හි ගිනි හුලක් දමන කලක් මෙන් අහෝ! දුක යැ අහෝ! දුක යැයි විලාප කියවමින් ම උපදී; මෙසේ සුව දුක් දෙදෙනා ගේ ඉපදීම ප්‍රකාශ වේ. එතෙකුද වත් උපේක්ෂා වේදනාව දුක සේ දක්විය යුතුයයි අප්‍රකාශ යැ; මී තොමෝ සුව දුක දෙක පහවූ කල්හි සුව දුක් දෙකට මධ්‍යස්ථාකරයෙන් උපදින්නී උපේක්ෂා වේදනාව යයි නය වශයෙන් ගන්නහුට ප්‍රකට වේ.

මීගපද වලකඳුප් න්‍යාය

ගල්තලයක් මත්තට නැගී පලාගිය මුවා ගේ පිය අනුව යන්නා වූ මුව වැදී තෙම ඒ ගල්තලයෙන් එපිට ද මෙපිට ද මුවා ගේ පියවර දක මැද නොදක්නේ නමුදු මෙතැනින් ගලට නැංගේ ය. මෙතැනින් බැස්සේ ය, මැද ගල් පිට මේ පෙදෙසින් ගියේ වනැයි නය වශයෙන් දනගන්නේ ය. එපරිද්දෙන් ම ගලට නැගී තැනිති මුවාගේ පිය මෙන් සුඛ වේදනාවගේ උත්පත්තිය ද බට තැනිති පිය මෙන් දුක් වේදනාව ගේ උත්පත්තිය ද ප්‍රකට වෙයි මෙතනින් නැගී මෙතනින් බැස මැද මෙසේ ගියේ වනැයි නය ගැනීමෙන් සැප දුක් දෙක පහව යාමෙහි ඊට ප්‍රතිපක්ෂ වශයෙන් මධ්‍යස්ථාකාර ව උපදනා උපේක්ෂාව යයි සලකන්නහුට ඒ උපේක්ෂා වේදනාව ප්‍රකට වන්නී ය. මෙසේ හඟාවකුත් වහන්සේ පළමු කොට රූප කම්ප්‍යාතය වදරා පසුව අරූප කම්ප්‍යාතය වේදනා වශයෙන් විචිච්ඡිතය කොට දක්වූ සේක.

තවද වේදනාවන් නුවණින් දනගැනීමෙහි අතිකුල ක්‍රමයක් වේ. එනම්: සුඛ වේදනාව උපන් කෙණෙහි දුක් වේදනාවක් නැති හෙයින් 'සුඛ වේදනාවක් විදිමි' යි දනගනී. පළමු උපන් විරූ යම් දුක් වේදනාවක් වී නම් එය දත් නැති හෙයින් ද, දත් පවත්නා මේ සුවයන් මෙයින් පළමු නො වූ හෙයින් ද වේදනාව නම් අනිත්‍ය යැ, අසථිත යැ, නැසෙන සුලු යැයි නුවණින් දනගන්නේ වේ.

මෙසේ ඒ යෝගාවචර තෙම සුඛ වේදනාදිය පිරිසිඳ ගැනීමෙන් තමා ගේ වේදනාවන්හි හෝ අනිකෙකු ගේ වේදනාවන්හි හෝ කලෙක තමා ගේ ද කලෙක අනිකකු ගේ ද වේදනාවන්හි හෝ වේදනා අනුව බලමින් වෙසෙයි; වේදනාවන්හි අවිදුදීන් ගේ වශයෙන් පස් ආකාරයකින් ඉපදීම ද, එසේම විනාශය ද කලින් කල ඉපදීම-නැසීම් දෙක ම හෝ නැවත නැවත නුවණින් බලමින් වෙසෙයි; මිහට සිහිය හා නුවණින්

වැඩිම පිණිස වේදනාව වනාහි ඇතැයි ද එය විදින්නාවූ සත්ත්වජුද්ගලාදියෙක් නැතැයිද සිහිය එළඹ සිටියා වෙයි; තෘෂ්ණාදෂ්ටීන් අනාශ්‍රිතව ද වෙසෙයි; ලෝකයෙහි රූපවේදනාදී කිසි ධර්මයක් ආත්මාදී වශයෙන් දැඩි කොට නොගන්නේ වෙයි; මෙසේ මේ යෝගාවචර තෙම වේදනාව අනුව බලමින් හෙවත් වේදනානුපය්‍යනා සතිපට්ඨානසෙහි යෙදී වාසය කරන්නේ වේ.

වේදනානු පය්‍යනාව නිමි.

මෙසේ නව ආකාරයෙකින් වේදනානුපය්‍යනා සතිපට්ඨානස වදරා දැන් සොළොස් ආකාරයෙකින් විත්තානුපය්‍යනාව වදරනු පිණිස 'කටඤ්ච හික්ඛවේ' යනාදිය වදළ සේක. මේ ශාසනයෙහි යෝගාවචර මහණ තෙම සරාගාදී සොළොස් වැදෑරුම් විත්තයෙහි සිත අනුව බලමින් කෙසේ වාසය කෙරේද යත්; හෙතෙම 1. අට වැදෑරුම් ලෝභ සහගත සිත එනම් 1. මානසික සුඛ වේදනාව හා එක්ව ඉපිද නැසී යන නිත්‍යාදි වශයෙන් ගන්නා විපරිත දෘෂ්ටියෙන් යුක්ත වූ තමා විසින් හෝ මෙරමා විසින් හෝ කරන ලද සුචී ප්‍රයෝග රහිත හෙයින් අසංස්කාරික වූ සිත ය, 2. එබඳු වූ ම සුචීප්‍රයෝග සහිත වීමෙන් වෙනස් වූ අසංස්කාරික සිත ය, 3. 4. විපරිත දෘෂ්ටි රහිත වීමෙන් වෙනස් වූ අසංස්කාරික-සසංස්කාරික චිත්තයුගල ය 5. 6. උපේක්‍ෂා වේදනාව හා එක්ව ඉපිද නැසී යන විපරිතාහිනි වේසස්වභාව වූ මිථ්‍යාදෘෂ්ටියෙන් යුත් අසංස්කාරික-සසංස්කාරික චිත්තයුගල ය, 7. 8. එබඳු වූ ම මිථ්‍යාදෘෂ්ටි රහිත වූ අසංසකාරික-සසංසකාරික චිත්තයුගල ය යන සරාග චිත්තය හෙවත් අටවැදෑරුම් ලෝභ සහගත චිත්තය සරාගචිත්ත යැයි දනගනී; 2. එසේ ම චිත්තරාග චිත්ත හෙවත් පහ වූ රාගය ඇති ලෞකික කුශල-අව්‍යාකෘත චිත්තය චිත්තරාගචිත්ත යැයි දනගනී; මේ විත්තානුපය්‍යනා සතිපට්ඨානස වනාහි ධර්ම සමමභී නයෙකි, ධර්මසමෝධානයෙක් හෙවත් සියලු ධර්මයන් එක්රැස් කොට දක්වීමක් නො වේ; එහෙයින් මෙහි එක් පදයෙක්හි දු ලෝකෝත්තර චිත්තය නො ලැබේ.

3. මානසික දුක්ඛවේදනාව හා එක්ව ඉපිද නැසී යන අරමුණෙහි ගැටෙමින් උපදනා වූ අසංස්කාරික-සසංස්කාරික වශයෙන් දෙවැදෑරුම් වූ දෙමිනස් සහගත සදෝසචිත්ත යයි කියා ද 4. පහවූ දෙමිනස් ඇති ලෞකික කුසලව්‍යාකෘතචිත්තය චිතදෝස චිත්ත යැයි කියා ද දනගනී. 5. උපේක්‍ෂාසහගත වූ බුධාදී අට තැන්හි උපදනා සෑකය ලක්‍ෂණ කොට ඇති විචිකිට්ඨාවෙන් හා, අරමුණෙහි නොසන්සුන් බව යැයි කියන ලද උච්චවයෙන් ද යුක්ත වූ දෙ සිත සමෝභවිත්ත යැයි ද, 6.

පහවූ මෝහය ඇති ලෞකිකකුලාචාරාකෘත චිත්තය විතමොගචිත්ත යැයි ද දනගනී, 7. චිතමිධයට බැසගැනීමෙන් හැකුළුණා වූ සිත සධබිත්ත චිත්ත යයි ද, 8. උඩවටසහගත හෙයින් විසුරුණා වූ සිත විකබිත්තචිත්ත යයි ද දනගනී. 9. රූපාවචර වූ අරූපාවචර වූ සිත මහද්ගතචිත්ත යැයි ද, 10. කාමාවචර සිත අමහද්ගත චිත්ත යැයි ද 12. රූපාවචර වූ ද අරූපාවචර වූ ද සිත අනුතතර යැයි ද, එහි රූපාවචර සිත සඋතතර චිත්ත යැයි ද, අරූපාවචර සිත අනුතතර චිත්ත යයි ද දනගනී. 13. අභීණාසමාධියෙන් හෝ උපචාර සමාධියෙන් එකඟ වූ සිත සමාහිත චිත්ත යැයි ද, 14. උභය සමාධි රහිත වූ සිත අසමාහිත චිත්ත යැයි දනගනී. 15. තදඛගචිමුක්තියෙන් හා විෂ්කම්භණ චිමුක්තියෙන් කෙලෙසුන් කෙරෙන් මිදුණා වූ සිත විමුක්ත චිත්ත යැයි ද, 16. උභයචිමුක්තියෙන් වෙන් වූ සිත අචිමුක්ත චිත්ත යැයි ද දනගනී. සමුච්ඡද්දි සෙසු චිමුක්ති තුන ද මේ චිත්තානුපය්‍යනාවෙහි නො යෙදෙත්.

මෙසේ සරාගාදි චිත්තයන් පිරිසිදු දනගැනීමෙන් යම් යම් ඇසිල්ලෙක යම් යම් සිතක් පවතී නම් ඒ ඒ සිත නුවණින් සලකමින් තමා ගේ සිතෙහි හෝ අනෙකකු ගේ සිතෙහි හෝ කලින් කල තමා ගේද අනිකකු ගේ ද සිතෙහි හෝ සිත අනුව බලමින් චිත්තානුපය්‍යනා සතිපට්ඨානයෙන් යුක්ත ව වෙසෙයි; එසේ ම අවිදුද්දී පස් පස් ආකාරයෙකින් චිත්තයා ගේ ඉපැදීම ද නැසීම ද බලමින් වෙසෙයි; මෙසේ හෙතෙම චිත්තානුපය්‍යනා සතිපට්ඨානයෙහි යෙදී වාසය කරන්නේ වේ.

මෙහි ඒ ඒ චිත්තයන් සලකන්නා වූ ස්මෘතිය දුක්ඛසත්‍යය යි ඒ සිහිය උපදවන පුච්ඡානඡණාව සමුදය සත්‍ය යි, සමෘති-තෘෂ්ණා දෙදෙනාගේ නො පැවැත්ම නිරොධසත්‍ය ය යි, දුක් දනගන්නාවූ සමුදය දුරුකරන්නා වූ නිරොධය අරමුණු කොට ඇති ආයඝී මාගීය මාගී සත්‍ය ය යි. මෙසේ වතුස්සත්‍ය වශයෙන් වැයම් කොට නිවනට පැමිණෙන්නේ වේ. මේ චිත්තපරිශ්‍රාහක හික්කුහුගේ රහත්මාගීය තෙක් නිචාණචාරය යි.

චිත්තානුපය්‍යනා සතිපට්ඨානය නිමි.

මෙසේ සොළොස් ආකාරයෙකින් චිත්තානුපය්‍යනාව වදරා දත් පස් ආකාරයෙකින් ධම්මානුපය්‍යනාව විභාග කරන්නට 'කථඤ්ච හික්කච්චේ!' යනාදිය වදළ සේක. වැලිදු - භාග්‍යවතුන් වහන්සේ විසින්

කායානුපසයනාවෙහි ශුඛරූප පරිග්‍රහය ද වේදනානුපසයනා-
චිතනානුපසයනා දෙකෙහි ශුඛ අරූපපරිග්‍රහය ද වදරන ලදී;
අනතුරුව රූපාරූප මිශ්‍රක පරිග්‍රහය වදරනු පිණිස ධම්මානුපසයනාව
දෙශනා කළ සේක. නොහොත්-කායානුපසයනාවෙහි රූපස්කන්ධයා
ගේ ද වේදනානුපසයනාවෙහි වේදනාස්කන්ධයා ගේ ද, චිතනානු-
පසයනාවෙහි විඤ්ඤාස්කන්ධයා ගේ ද, පරිග්‍රහය වදරා සංඤ්ඤාස්කන්ධ
සංස්කාරස්කන්ධයන් ගේ පරිග්‍රහය වදරනු පිණිසද මේ ධම්මානුපසයනාව
දක්වූ සේක.

කාමච්ඡන්දනීවරණය

ශාසනික යෝගාවචර තෙම පඤ්චනීවරණ ධර්මයන්හි ඒ ඒ
නීවරණ ධර්මයන් අනුව බලමින් වාසය කෙරෙයි. ඒ කෙසේ ද යත්:
හෙතෙම අධ්‍යානමයෙහි හෙවත් තමා ගේ සිත තුළ නිතර පැවතීමී
වශයෙන් විද්‍යමාන වූ කාමච්ඡන්දනීවරණය වනාහි මාගේ සිත තුළ
කාමච්ඡන්දනීවරණය ඇතැයි දනගනී සිතෙහි නො හැසිරීම් වශයෙන්
අවිද්‍යමාන වූ කාමච්ඡන්දනීවරණය හෝ මාගේ සිත තුළ කාමච්ඡන්ද
නීවරණය ඇතැයි දනගනී; සිතෙහි නො හැසිරීම් වශයෙන් අවිද්‍යමාන
වූ කාමච්ඡන්දනීවරණය හෝ මාගේ සිත තුළ කාමච්ඡන්දනීවරණය
නැතැයි දනගනී යම් කරුණෙකින් නූපත් කාමච්ඡන්දය උපදී නම් එය
ද, යම් කරුණෙකින් උපත් කාමච්ඡන්දය ප්‍රතීණ වේ නම් එය ද, යම්
කරුණෙකින් ප්‍රතීණ වූ කාමච්ඡන්දය නැවත නූපදී නම් එය ද
දනගන්නේ වේ.

එහි-ශුභ නිමිත්තෙහි අයෝනිසෝමනසිකාරය හේතු කොටගෙන
කාමච්ඡන්දයා ගේ ඉපැදීම වෙයි; ශුභයත් ශුභාරම්මණයත් ශුභනිමිත්ත
නම් වෙයි; අයෝනිසෝමනසිකාරය නම් අනුපායමනසිකාරයයි,
කුසල් දහම් පැවැත්වීමට හේතු නො වූ මෙතෙහි කිරීම යැ;
අනිත්‍යයෙහි නිත්‍ය යැ, දුකෙහි සුව යැ, අනාත්මයෙහි ආත්ම යැ,
අශුභයෙහි ශුභ යැයි මෙතෙහි කිරීම යි; ඒ සුභාරම්මණය බහුල
වශයෙන් නුනුවණින් මෙතෙහි කරන්නහුට කාමච්ඡන්දය උපදනේ යි.

නැවත අශුභ නිමිත්තෙහි යෝනිසෝමනසිකාරය හෙවත්
නුවණින් මෙතෙහි කිරීම හෙතු කොට ගෙන කාමච්ඡන්දය ප්‍රතීණ වෙයි;
අශුභයත් අශුභාරම්මණයත් අශුභනිමිත්ත යැ යි කියනු ලැබේ.
යෝනිසෝමනසිකාරය නම් උපායමනසිකාරයැ යි කුසල් දහම්
පැවැත්මට හේතු වූ මෙතෙහි කිරීම යි. අනිත්‍යයෙහි අනිත්‍ය යැ දුකෙහි
දුක යැ, අනාත්මයෙහි අනාත්මයැ, අශුභයෙහි අශුභ යැයි මෙතෙහි
කිරීම යි; ඒ අශුභාරම්මණයෙහි යෝනිසෝමනසිකාරය බහුල
වශයෙන් පවත්වන්නහුට කාමච්ඡන්දය ප්‍රතීණ වේ.

තවද-ධර්මයේ සඳෙනෙක් කාමව්ජ්ජයා ගේ ප්‍රභාණය පිණිස පවත්නාහ. එනම්: 1. අශුභාරමමනය ඉගැනීම ය, 2. අශුභභාවනාවෙහි යෙදීම ය, 3. ඡඩිත්ථියන්හි වැසු දෙර ඇති බව ය, 4. හෝජනයෙහි පමණ දන්තා බව ය, 5. අසුභකම්මික නියස තෙරුන් වැනි කලයාණ මිත්‍රයන් ඇති බව ය, 6. සත්ප්‍රාය කථාව ය යන මොහුයි. මේ ධර්මයන් සඳෙන හෙතු කොට ගෙන රහත් මහින් ප්‍රතීණවූ කාමව්ජ්ජනීවරණය මත්තෙහි නුපදනේ යැයි දනගන්නේ යි. ව්‍යාපාද නිවරණය: නැවත ඒ යෝගාවචර කෙම තමා ගේ සිත තුළ නැවත නැවත හැසිරීම් වශයෙන් විදමාන වූ ව්‍යාපාදය මා ගේ සිත තුළ ව්‍යාපාද නිවරණය ඇතැයි කියා ද අසුමදවාර වශයෙන් ප්‍රතීණ වූ බැවින් අවිදමාන වූ ව්‍යාපාදය හෝ මා ගේ සිත තුළ ව්‍යාපාද නිවරණය නැතැයි කියා ද දනගනී. යම්සේ නුපත් ව්‍යාපාදයා ගේ ඉපැදීමෙක් වේ නම් එය ද, යම් කරුණෙකින් උපත් ව්‍යාපාදය ප්‍රතීණ වේ නම් එය ද, ප්‍රතීණ වූ ව්‍යාපාදය යම් කරුණෙකින් නැවත නුපදී නම් එය ද දන, ගන්නේ යි.

එහි-අරමුණෙහි ගැටෙමින් උපදනා වූ ප්‍රතිසය හා ප්‍රතිසාරමමණ යැ යි කියන ලද පටිසතිමිත්ත නුනුවණින් මෙනෙහි කිරීම හේතු කොට ගෙන ව්‍යාපාදයා ගේ ඉපැදීම වෙයි; ඒ ව්‍යාපාදය ඉපැදීමට කරුණු වූ අරමුණෙහි බහුල වශයෙන් අයෝනියෝමනසිකාරය හෙවත් නුනුවණින් මෙනෙහි කිරීම පවත්වන්නහුට ව්‍යාපාදය උපදනේ ය, මෙතො වේතෝවිමුක්තිය නුවණින් මෙනෙහි කිරීමෙන් ඒ ව්‍යාපාදයා ගේ ප්‍රභාණය වේ.

තවද - ධර්මයේ සඳෙනෙක් ව්‍යාපාදයා ගේ නැසීම පිණිස පවත්නාහ. එනම්: 1. ඕදියෝචරණ-අනෝදියෝචරණ-දියාචරණ යන් ගේ වශයෙන් ම ත්‍රෛතිමිත්ත ඉගැනීම ය, 2. ඕදියෝචරණාදීන් ගේ වශයෙන් ම නැවත නැවත මෙහි භාවනාවෙහි යෙදී වාසය කිරීම ය, 3. කම්ම සවකිය කොට ඇති බව මෙනෙහි කිරීම ය, එනම්: තෙපි ඔහුට කිපිනාහු කුමක් කරන්නාහු ද? කිම මොහු ගේ ශීලාදී ගුණයන් නසන්නට පොහොසත් වන්නාහු ද? තෙපි තමා ගේ කම්මයන් ඉපිද තමා ගේ කම්මයෙන් ම පරලොව නොයන්නහු ද? මෙරමා හට කිපීම නම් ගිනිඅඟුරු රත් වූ ලොහො ගුළි ආදිය ගෙන අතිකකුට ගසනු කැමතිබව මෙන් වෙයි; මේ තෙමින් තට කිපියේ කුමක් කරන්නේ ද? කිම තා ගේ ශීලාදී ගුණයන් නසන්නට හැකි වන්නේ ද? මේ කෙමේ තමා ගේ කම්මයන් ඉපිද තමා ගේ කම්මයෙන් ම පරලොව යන්නේ ය, නොපිළිගත් පඬුරක් මෙන් ද උඩුසුළඟට දමූ ධූලි මෙන් ද, මේ ක්‍රෝධය මොහු ගේ මුදුනෙහි ම වැටෙන්නේ යැයි මෙසේ තමා ගේ ද මෙරමා

ගේ ද කම්ප ස්වකීය කොට ඇතිබව නුවණින් මෙනෙහි කරන්නනුට ව්‍යාපාදය ප්‍රහීණ වෙයි 4. එසේ ම කම්පස්වකීයභාවය ප්‍රත්‍යාවේක්‍ෂා කොට බහුල වශයෙන් නුවණින් විමසීමෙහි යෙදුණහුට ද, 5. අසාධාරණ තෙරුන් වැනි මෙත්‍රීභාවනාවෙහි ඇලුණු කල‍යාණම්ත්‍රයන් සෙවනය කරන්නනුට ද, 6. හිඳීම් සිටීම් ආදියෙහි මෙත්‍රී නිශ්‍රිත කථා පවත්වන්නනුට ද ව්‍යාපාදය ප්‍රහීණ වේ. මේ කරුණු සය හෙතු කොටගෙන අනාගාමී මාච්ඡියෙන් ප්‍රහීණ වූ ව්‍යාපාදනීවරණය මත්තෙහි නුපදනේ යයි දැනගන්නේ යි.

චිතමිධ නිවරණය

ඒ යෝගාවචර තෙම නිතර තමා ගේ සිත තුළ හැසිරීම් වශයෙන් විද්‍යමාන වූ චිතමිධ නිවරණය මා ගේ සිත්හි චිතමිධය ඇතැයි කියා ද, අවිද්‍යමාන වූ චිතමිධය මා ගේ සිත තුළ චිතමිධය නැතැයි කියා ද දැනගනී. යම් කරුණෙකින් නුපත් චිතමිධයා ගේ ඉපැදීම වේ නම් එය ද උපන් චිතමිධයා ගේ ප්‍රභාණය වේ නම් එය ද, ප්‍රහීණ වූ චිතමිධයා යම් කරුණෙකින් නැවත නුපදී නම් එය ද දැනගන්නේ යි.

එහි අධිකුසල ධර්මයෙහි නොඇල්ම යැයි කියන ලද අරතිය; කායයා ගේ අලසබව යයි කියන ලද තර්දය, ශරීරයා ගේ නැවත නවැන කම්පා වීම යයි කියන ලද විජමහිතාව ය, හත්ත සමමද නම් වූ බත්මත ය, ලීනචිත්තසංඛධ්‍යාත සිතෙහි හැකුළුණු ආකාරය, යනාදියෙහි බොහෝ සෙයින් නුනුවණින් මෙනෙහි කරන්නනුට චිතමිධය උපදී. ප්‍රථමාරම්භ වීයභීසඛධ්‍යාත 'ආරම්භ ධාතු' ය, කුසිතභාවයෙන් නික්මෙන හෙයින් ඊට වඩා බලවත් වූ 'නික්කමධාතු' ය, මතුමත්තෙහි විශේෂයට පැමිණෙන හෙයින් ඊට ද වඩා බලවත් වූ 'පරක්කමධාතු' ය, යන ත්‍රිවිධ වූ වීයභීයෙහි බහුල වශයෙන් නුවණින් මෙනෙහි කිරීම පවත්වන්නනුට චිතමිධය ප්‍රහීණ වේ.

තවද-ධර්මයෝ සදෙනෙක් චිතමිධයා ගේ ප්‍රභාණය පිණිස පවත්නාහු ය. එනම්: 1. මෙනෙක් වැලඳු කල්හි චිතමිධයට හෙතු නො වේ යයි හෝජනයෙහි පමණ දන්නනුට චිතමිධය නුපදී, ඒ එසේ මැයි - බොහෝ කොට කා නැහී සිටිය නො හී අත දෙවයි කියන 'ආහරහත්පක' ය, වළඳ නැහීසිටිය නො හී එහි ම පෙරළෙන 'තනුවට්ටක' ය, වැළැඳීමෙන් තද ව ගිය කුස ඇති බැවින් වහු හැඳගත නොහෙන 'අලංසාටක' ය, කවුඩන් විසින් ගත හැකි සේ මුවදෙර දක්වා බුදින 'කාකමාසක' ය, වළඳ නො දැරිය හැකි ව එහි ම වමනය කරන 'භුත්තවමිතක' ය යන මොවුන් මෙන් අධික ව වළඳ

රාත්‍රියාන-දිවාසානාදියෙහි හිඳ මහණදම් කරන්නහුට ඊතමිධය මහ ඇතකු මෙන් මඩිමින් පැමිණෙයි; එහෙත් සතරපස් පිඩකට අවකාස තබා පැන් බී යැපෙන සුලුවුවහුට ඒ ඊතමිධය නූපදී.

2. ඉරියවු පරිවර්තනය, එනම්: යම් ඉරියවුවෙකින් සිටියහුට ඊතමිධය බැසගනී නම් අන්‍ය ඉරියවුවකට පැමිණෙන්නට ද, 3. රාත්‍රියට සඳඵලිය පහත්ඵලිය පන්දම් ඵලිය හා දවාල් ඉර ඵලිය යන මොවුන් ගේ වශයෙන් ආලෝක සඤාව මෙනෙහි කරන්නහුට ද 4. ඵලිමහත් තැන වාසය කරන්නහුට ද 5. ප්‍රභීණ කළ ඊතමිධය ඇති මහකසුප් තෙරුන් වැනි කලාමාත්‍රයන් සෙවනය කරන්නහුට ද 6. හිඳිම් සිටීම් ආදියෙහි ධුතාඩගනිශ්‍රීත සැප කථාවෙන් සිටින්නහුට ද, ඊතමිධය ප්‍රභීණ වේ. මෙසේ ප්‍රභීණවූ ඊතමිධය රහත්මහින් මත්තෙහි නූපදනේ වන්නේ යි.

උඩවටකුක්කු වටනීවරණය

නැවත ඒ යෝගාවචර නෙම අධ්‍යාත්මයෙහි තිතර පැවැත්මෙන් විදමාන වූ උඩවටකුක්කු වට නීවරණය වනාහි මාගේ සිත තුළ උඩවටකුක්කු වටය ඇතැයි කියා ද, අවිදමානවූ උඩවටකුක්කු වටය මා ගේ සිත තුළ උඩවටකුක්කු වටය නැතැයි කියා ද දැනගනී. එසේ ම යම් කරුණෙකින් නූපත් උඩවටකුක්කු වටය නූපදී නම් එය ද, උපත් උඩවටකුක්කු වටයත් ප්‍රභීණ වේ නම් එය ද, ප්‍රභීණ වූවහු ගේ නැවත නො ඉපැදීමකුත් වේ නම් ඒ කාරණය ද දැනගන්නේ යි.

එහි විතතයා ගේ නො සන්නන් ආකාර යයි කියන ලද අවුපසමයෙහි බහුල වශයෙන් අයෝනිසෝමනසිකාරය පවත්වන්නහුට නූපත් උඩවට කුක්කු වටය උපදී. නැවත සමාධිසධ්‍යාන වූ විතතයා ගේ සන්සිදීමෙහි නුවණින් මෙනෙහි කිරීම හේතු කොට ගෙන උපත් උඩවටකුක්කු වටයා ගේ ප්‍රභාණය වේ, තවද-කරුණු සයක් උඩවටකුක්කු වටයා ගේ ප්‍රභාණය පිණිස පවත්නේ ය. එනම්: 1. එක්සභියක් හෝ දෙකක් තුනක් සතරක් හෝ සහි පස ම හෝ පෙළ වශයෙන් අවුවා වශයෙන් ඉගෙන බහුශ්‍රැත වීමෙන් උඩවට කුක්කු වටය ප්‍රභීණ වෙයි, 2. කැප නො කැප දෙය පිළිවිසිම් බහුල කොට ඇති බැවින් ද, 3. විනය ප්‍රඥප්තියෙහි හෙතු කොටගෙන ද, 4. වැඩිහිටි

මහලු තෙරුන් කරා එළැඹීමෙන් ද; උපාලි තෙරුන් වැනි විනයධර කලාශාණ මිත්‍රයන් සෙවනය කිරීමෙන් ද 6. කැප නො කැප දෙය පිළිබඳව කරන සත්ප්‍රාය කථාවෙන් ද උඩවටකුක්කුවටනීවරණය ප්‍රහීණ වේ. මේධමීයන් සඳෙනා හෙතු කොට ගෙන ප්‍රහීණ වූ උඩවටකුක්කුවට නීවරණයෙහි උඩවටය රහත් මහින් ද කුක්කුවටය අනගමී මහින් ද මත්තෙහි නුපදනේ වේ.

විවිකිච්ඡා නිවරණය

නැවත-හෙතෙම අධ්‍යාත්මයෙහි විද්‍යාමාන වූ විවිකිච්ඡානිවරණය මා ගේ සිත තුළ විවිකිච්ඡාව ඇතැයි කියා ද, අවිද්‍යාමාන වූ විවිකිච්ඡාවත් මා ගේ සිත තුළ විවිකිච්ඡාව නැතැ යි කියා ද, දනගනී. එසේ ම යම් කරුණෙකින් නුපත් විවිකිච්ඡාව උපදී නම් හෙ ද, උපත් විවිකිච්ඡාවත් ප්‍රහීණ වේ නම් එය ද, ප්‍රහීණ වූවහු ගේ නැවත නොඉපදීමකුත් වේ නම් ඒ කාරණය ද දනගන්නේ යි.

එහි-බුධාදී අට තැන්හි නැවත නැවත සැක කිරීමට කරුණු වූ විවිකිච්ඡාවෙහි ම නුනුවණින් මෙතෙහි කිරීම හෙතු කොටගෙන නුපත් විවිකිච්ඡාව උපදනේ ය. කුශලාකුසල ධර්මාදියෙහි නුවණින් මෙතෙහි කිරීමෙන් උපත් විවිකිච්ඡාව ගේ ප්‍රභාණය වේ. යළිදු-ධමීයෝ සඳෙනෙක් විවිකිච්ඡාව ප්‍රහීණ වීම් පිණිස පවත්නාහු ය. එනම්: 1. එක් සහියක් ආදී වශයෙන් පෙළහෙයින් ද අටුවා හෙයින් ද ඉගැනීමෙන් වූ බහුශ්‍රුත භාවයෙන් ද, 2. රත්නත්‍රය අරබයා පිළිවිසීම බහුල කොට ඇති බැවින් ද, 3. විනයෙහි ප්‍රගුණ භාවයෙන් ද 4. රත්නත්‍රයෙහි ඔකප්පතිය ශ්‍රධා සඬබ්‍යාන අධිමෝක්‍ෂය බහුල කොට ඇති බැවින් ද; 5. ශ්‍රධා විමුක්තවූ වකකලී තෙරුන් වැනි කලාශාණ මිත්‍රයන් සෙවනයෙන් ද, 6. හිඳීම් සිටීම් ආදියෙහි රත්නත්‍රයා ගේ ගුණ ය පිළිබඳ සැප කථාවෙන් ද විවිකිච්ඡාව ප්‍රහීණ වේ. මේ ධමීයන් සඳෙන හෙතු කොට ගෙන ප්‍රහීණ වූ විවිකිච්ඡාව සෝවාන් මහින් මත්තෙහි නුපදනේ වේ යයි දනගනී.

මෙසේ පඤ්ච නිවරණ ධමීයන් සැලකීමෙන් තමාගේ නීවරන ධමීයන්හි හෝ අනිකකු ගේ නිවරණ ධමීයන්හි හෝ කලෙක තමා ගේ ද කලෙක මෙරමාගේ ද නිවරණ ධමීයන්හි හෝ ධමීයන් නැවත නැවත බලමින් වෙසෙයි. පළමු කී සෙයින් ශුභනිමිත්ත අශුභ නිමිත්තාදියෙහි අයෝනිසෝමනසිකාර-යෝනිසෝමනසිකාරයන් ගේ වශයෙන් ඉපැදීම් නැසීම් දෙක අනුව බලමින් හෝ වෙසෙයි. මෙපරිද්දෙන් හෙතෙම නිවරණ ධමීයන් මෙතෙහි කිරීමෙන් ධම්මානුපසුසනා සනිපට්ඨානයෙහි යෙදී වාසය කරන්නේ යි. මෙහි

නිවරණයන් පිරිසිදු දනගන්නා සිහිය දුඃඛ සත්‍යය වෙයි. ඒ සිහිය උපදවන සුඵ නෂණාව සමුදය සත්‍යය වෙයි. ඒ ස්මෘති-නෂණා දෙදෙනා ගේ නිරෝධය නිරෝධ සත්‍ය වෙයි, දුක දනගනීමත් සමුදය දුරු කරමින් නිරෝධය අරමුණු කරමින් උපදනා වූ ආයතීය මාගී සත්‍යය වේ. මේ නිවරණ ධර්මයන් පරිග්‍රහණය කරන්නා වූ හික්කුහුගේ රහත්මග තෙක් නිව්ණවාරය වන්නේ යි.

නිවරණ පථය නිමි.

නැවත ශාසනික යෝගාවචර තෙම පඤ්චෝපාදනස්කන්ධ ධර්මයන්හි ඒ ඒ ධර්මයන් අනුව බලමින් වාසය කෙරෙයි. කෙසේ ද යත්? හෙතෙම ශිතාදියෙන් පීඩා වීම ලක්ෂණ කොට ඇති පට්ඨි-ආදි සතර මහාභත රූපය වකු-සෝතාදි සුච්චි උපාදය රූපයයි. මෙසේ අට්ඨි වැදැරුම් වූයේ රූපස්කන්ධ යැ, මෙතෙක් ම රූප යැ, මෙයින් මත්තෙහි රූපයක් නැතැයි සභාව වශයෙන් රූපය දනගනී; මෙසේ අවිද්‍යා සමුදයාදීන් ගේ වශයෙන් පස් ආකාරයෙකින් රූපයා ගේ ඉපැදීම වේ යයි ද; අවිද්‍යානිරෝධාදීන් ගේ වශයෙන් පස් ආකාරයකින් රූපයාගේ නිරෝධය වේ යයි ද දනගනී.

විදීම ලක්ෂණ කොට ඇති සුව දුක් සොම්නස් දෙමිනස් උපේක්ෂා යැයි සභාව වශයෙන් පස්වැදැරුම් වූවා වේදනාස්කන්ධ යැ; මෙතෙක් වේදනාව යැ, මෙයින් මත්තෙහි වේදනාවක් නැතැයි ද; අවිද්‍යාසංඛාරාදි පස් ආකාරයෙකින් වේදනාව ගේ ඉපැදීම වේ යයි ද; අවිද්‍යානිරෝධාදි වශයෙන් පස් ආකාරයෙකින් වේදනාව ගේ නිරෝධය වේ යැයි ද දනගනී.

හැදිනීම ලක්ෂණ කොට ඇති සියලු එකුනානු චිත්තයෙහි යෙදීමෙන් කුශලාකුශල අව්‍යාකෘත වශයෙන් ත්‍රිවිධ වූවා සංඥාස්කන්ධ යැ මෙතෙක් ම සංඥාව යැ, මෙයින් මත්තෙහි සංඥාවක් නැතැයි ද ; අවිද්‍යා සමුදයාදියෙන් සංඥාව ගේ ඉපැදීම වේ යයි ද; අවිද්‍යානිරෝධාදියෙන් සංඥා නිරෝධය වේ යයි ද දනගනී.

කුශලාදී සංස්කාරයන් ගේ රැස් කිරීම ලක්ෂණ කොට ඇති කුශලාකුශල අව්‍යාකෘත වශයෙන් ම ත්‍රිවිධ වූ එසස වේදනාදීන් ගේ වශයෙන් සමපනස් ගේද ඇත්තේ සංස්කාරස්කන්ධ යැ මෙතෙක් ම සංස්කාර යැ, මෙයින් මත්තෙහි සංස්කාරයක් නැතැ යි කියා ද; අවිද්‍යාසමුදයාදි පස්ආකාරයෙකින් සංස්කාරයන්ගේ ඉපැදීම වේ යයි ද; අවිද්‍යානිරෝධාදියෙන් සංස්කාරයන්ගේ නිරෝධය වේ යයි ද දනගනී.

දැනගැනීම ලක්ෂණ කොට ඇති කාමාවචරාදි භූමි වශයෙන් වතුරවිධ වූ එකුත් අනු විත්තය විඥනස්කන්ධ යැ. මෙතෙක් ම විඥන යැ, මෙයින් මත්තෙහි විඥනයෙක් නැතැයි කියා ද; අවිද්‍යා සමුහයාදි වශයෙන් පස් ආකාරයෙකින් විඥනයා ගේ ඉපැදීම වේ යයි ද; ඒ අවිද්‍යාදීන් ගේ නිරෝධයෙන් විඥනයා ගේ නිරෝධය වේ යැයි ද දැනගන්නේ යි.

මෙසේ පඤ්චස්කන්ධ පරිග්‍රහණයෙන් තමා ගේ ස්කන්ධ ධර්මයන්හි හෝ අන්‍යයා ගේ ස්කන්ධ ධර්මයන්හි හෝ කලින් කල තමා ගේ ද අන්‍යා ගේ ද ස්කන්ධ ධර්මයන්හි හෝ ධම්මානුපස්සනා භාවනාවෙන් යුක්ත ව වෙසෙයි; එක් එක් ස්කන්ධ ධර්මයන් පස් පස් ආකාරයෙකින් ඉපැදීම හා නැසීම ද වන හෙයින් පස්විසි ආකාරයෙකින් ඉපැදීම් ස්වභාවය ද, එසේ ම පස්විසි ආකාරයෙකින් නැසීම් ස්වභාවය ද නැවත නැවත බලමින් වෙසෙයි; ස්කන්ධ ධර්මයෝ ඇත්තානු යැ යි ද සත්ත්ව පුද්ගලාදියෙක් නැතැයි ද මිහට සිහිය එළැඹ සිටියා වෙයි; තෘෂ්ණාදීන් අනිශ්‍රිත ව ද වෙසෙයි; රූපාදි කිසි ධර්මයක් ආත්මාදි වශයෙන් ද නො ගනී; මෙසේ ඒ යෝගාවචර තෙම පඤ්ඤාපාදනස්කන්ධ ධර්මයන්හි ධම්මානුදර්ශී වූ හෙවත් ධම්මානුපස්සනා සතිපට්ඨානයෙන් යුක්ත ව වාසයකරන්නේ වේ. මෙහි ද ස්කන්ධයන් පිරිසිදු දැනගන්නා වූ සිහිය දු:බසන්‍ය යැයි මෙපරිද්දෙන් වතුසස්සන්‍යය යෝජනා කොට ස්කන්ධපරිග්‍රහක හික්කුහු ගේ රහත් මග තෙක් නිව්වාණද්වාරය දතයුතු යි.

ස්කන්ධ පචය තිමි.

නැවත යෝගාවචර මහණ තෙම සවුදරුම් ආධ්‍යාත්මික-බාහිරායතන ධර්මයන්හි ඒ ඒ ධර්මයන් නැවත නැවත බලමින් වාසය කෙරේ යි; කෙසේ ද? හෙතෙම වක්ඛු:ප්‍රසාදය හා බාහිර වූ වතුසමුධ්‍යානික රූපයන් ද; ශ්‍රෝතප්‍රසාදය හා බාහිර වූ ශබ්ද-ලමබන්‍යන් ද සුරාණ ප්‍රසාදය හා වතුසමුධ්‍යානික ගන්ධායතනය ද, ජීව්වාප්‍රාසාදය හා වතුසමුධ්‍යානික රසායතනය ද, කායප්‍රසාදය හා වතුසමුධ්‍යානික ස්ප්‍රෂට්ව්‍යාතනය ද, මනායතනය හා මනෝ විඥෙය වූ රූපා රූප ධර්මයන් ද, යන ආධ්‍යාත්මික - බාහිර ෂඩායතනයන් අවිපරිත වූ හෙවත් නොවෙනස් වූ තමා ගේ ස්වභාවලක්ෂණ වශයෙන් දැනගනී.

එසේම - ඒ ඇස හා රූපය ද, කන හා ශබ්දය ද, නාසය හා ගන්ධය ද, දිව හා රසය ද, කය හා ස්ප්‍රෂට්ව්‍යය ද, සිත හා රූපා රූප ධර්මයන් ද යන මොවුන් නියා උපදනා වූ කාමරාග - ප්‍රතිස

- මානා - දෘෂ්ටි - විවිකිත්සා - ශීලවුතපරාමශී - භවරාග - ඊෂ්ඨා
 - මාත්සයාභී අවිදු යන දස වැදෑරුම් සංයෝජන කෙනෙක් වෙන් ද
 ඒ දශ සංයෝජනයන් අවිපරිත වූ සාධකීය සාහායවලක්ෂණ වශයෙන්
 දැනගනී.

මේ දශ සංයෝජනය කෙසේ උපදී ද යත්: පිළිවෙළින් කියනු
 ලැබේ: පළමු කොට වක්ෂ්‍රඳ්වාරයෙහි හමු බවට පැමිණියා වූ ඉෂ්ට
 වූ රූපාලම්බනය කාමාසාද වශයෙන් ආසාදය කරන්නනුට සතුටු
 වන්නනුට කාමරාග සංයෝජනය උපදී, එසේ ම අනිෂ්ටාලම්බනයෙහි
 කිපෙන්නනුට පටිස සංයෝජන ද, මා තබා අත් කවරෙක් තෙල අරමුණ
 නුවණින් සලකන්නට සමථ වේ දැයි සිතන්නනුට මාන සංයෝජනය
 ද, මෙසේ මේ රූපාරම්බණය නිත්‍යය සථිර යැයි ගන්නනුට දිට්ඨි
 සංයෝජනය ද, මෙපරිද්දෙන් මේ රූපාලම්බණය සත්ත්වයෙක් දෝ
 සත්ත්වයා ගේ දෝ යි සැක උපදවන්නනුට විවිකිට්ඨා සංයෝජනය ද;
 සම්පත්තිභාවයෙහි අපට එකාන්තයෙන් මේ රූපාරම්බණය සුලභ
 වූයේ වනැයි භවය ප්‍රාථිතා කරන්නනුට භවරාග සංයෝජනය ද,
 මතුමත්තෙහිත් මෙබඳු රූපාරම්බණයක් ශීලවුත සමාදන් වැ ලබන්නට
 හැක්කැයි ශීලවුත සමාදන්වන්නනුට සිලබ්‍රතපරාමාස සංයෝජනය ද,
 මේ රූපාරම්බණය අන්‍යයෝ නො ලබන්නනු නම් ඉතා යෙහෙකැයි
 ඊෂ්ඨා කරන්නනුට ඊෂ්ඨා සංයෝජනය ද, තමා ලත් රූපාරම්බණය
 අනිකකුට ලැබීම මසුරු කරන්නනුට මච්ඡරිය සංයෝජනය ද, මේ
 සියල් සමභ යෙදුණා වූ අවිද්‍යාව ගේ වශයෙන් අවිජ්ජා සංයෝජනය
 ද උපදී.

යම් කරුණෙකින් අසමුද්වාර වශයෙන් නූපත් ඒ දසවැදෑරුම් වූ
 ම සංයෝජනයා ගේ ඉපැදීම වේ ද, ඒ කරුණක් දැනගනී; ප්‍රභීණ
 නොකළ හෙයින් සමුද්වාර වශයෙන් හෝ උපන්නා වූ දශ
 සංයෝජනයා ගේ යම් කරුණකින් ප්‍රභීණ වේ නම් ඒ කරුණක්
 දැනගනී; තදඛන - විෂකම්භ ප්‍රභාණයන් ගේ වශයෙන් ප්‍රභීණ වූ ඒ
 දශසංයෝජනය යම් කරුණෙකින් මත්තෙහි නූපදනේ වේ ද හෙද
 දැනගනී. කවර කරුණකින් ඒ දශසංයෝජනයාගේ මත්තෙහි නො
 ඉපැදීම වේ ද යත් : එහි - දිට්ඨි - විවිකිට්ඨා - සිලබ්‍රතපරා -
 මාස - ඉෂ්ඨා - මච්ඡරිය යන සංයෝජන පස සෝවාන් මගින්
 මත්තෙහි නූපදනනු වෙති, ඖදරික වූ කාමරාග - පටිස යන
 සංයෝජනයෝ දෙදෙන සකෘදගාමී මාගීයෙන් මත්තෙහි ද; බල බිදුණා
 වූ ඔවුහුම අනාගාමී මාගීයෙන් මත්තෙහි ද නූපදනනු වෙති, රූපරාග
 - අරූපරාග - අවිජ්ජා යන සංයෝජනයෝ තිදෙන රහත් මගින්
 මත්තෙහි නූපදනනු වෙත්.

මෙපරිද්දෙන් ඒ යෝගාවචර තෙම ආධ්‍යාත්මිකායතනයන් සැලකීමෙන් තමා ගේ ආයතන ධර්මයන්හි හෝ බාහිරායතනයන් සැලකීමෙන් අන්‍යයා ගේ ආයතන ධර්මයන්හි හෝ කලෙක තමා ගේ ද කලෙක අනිකකු ගේ ද ආයතන ධර්මයන්හි හෝ ඒ ඒ ආයතන ධර්මයන් නැවත නැවත බලමින් වෙසෙයි; වක්‍රාරාදි ආයතනයන් ගේ ඉපැදීමේ නැසීමේ ස්වභාවය අනුව බලමින් හෝ වෙසෙයි; ආයතන ධර්මයේ ඇත්තානු යැයි ද සත්ත්වපුද්ගලාදියෙක් නැතැ යි ද ඔහුගේ සිහිය එළඹ සිටියා වෙයි; තෘෂ්ණා-දෘෂ්ටිත් අනාශ්‍රිත වූයේ ද ස්කන්ධලොකයෙහි කිසි ධර්මයක් ආත්මාදී වශයෙන් නො ගත්තේ ද වේ. මෙසේ හෙතෙම ආයතන ධර්මයන්හි ධම්මානුපසස්සනා සතිපට්ඨානයෙන් යුක්ත ව වාසය කරන්නේ වේ. මෙහි ආයතනයන් පිරිසිදු දැනගන්නා වූ සිහිය දුෂ්චර්‍යය වේ යයි පළමු කී සෙයින් වතුසසත්‍ය යෝජනා කටයුතුයි. මේ ආයතන පරිග්‍රාහක හික්‍රණුගේ රහත්මග තෙක් නිර්මාණවාරයයි.

ආ ය ත න ප ච ච ය නි මි .

මෙසේ සවුදරුම් ආධ්‍යාත්මික - බාහිරායතනයන් ගේ වශයෙන් ධම්මානුපසස්සනාව විභාග කොට අනතුරු ව බෝධ්‍යාංගයන් ගේ වශයෙන් දක්වන සේක් 'පුනවපරං' යනාදිය වදළ සේක. එහි - ආරබ්ධ විදුෂිකයා පටන් යෝගාවචර තෙමේ මනා කොට අවබෝධ කෙරේ නු යි 'සමෙබ්බි' නම් වේ; නොහොත් ඒ යෝගාවචර තෙම යම් ධර්මසාමග්‍රියක් හේතු කොට ගෙන සත්‍යාවබෝධය කෙරේ ද ස්මෘති ආදී ඒ ධර්මසමූහය ම 'සමෙබ්බි' නම් වේ; ඒ විවිධ සමෙබ්බිනු ගේ අඩගනුයි 'සමෙබ්බිඝට්ඨනං' යයි කියනු ලැබේ. නැවත මේ ශාසනික යෝගාවචර තෙම වතුසසත්‍යාවබෝධය කරන සත්ත්වයා ගේ අඩග වූ සප්තබෝධ්‍යධන ධර්මයන්හි ඒ ඒ බෝධ්‍යධන ධර්මයන් නැවත නැවත නුවණින් බලමින් ධම්මානුපසස්සනා සතිපට්ඨානයෙහි යෙදී වාසය කෙරෙයි. කෙසේද යත්;

ස්මෘති සමෙබ්බිධ්‍යධනය.

ඒ යෝගාවචර මහණ තෙම තමා ගේ සිත තුළ ප්‍රතිලාභ වශයෙන් විදුමාන වූ ස්මෘති සමෙබ්බිධ්‍යධනය මාගේ සිත තුළ ස්මෘති සමෙබ්බිධ්‍යධනය ඇතැයි දැනගනී; නො ලැබීම වශයෙන් අවිද්‍යමාන වූ ස්මෘති සමෙබ්බිධ්‍යධනය හෝ මා ගේ සිත තුළ ස්මෘති සමෙබ්බිධ්‍යධනය නැතැයි දැනගනී; යම් කරුණෙකින් නූපත් සතිසමිබ්බිධ්‍යධනය උපදී නම් ඒ කරුණ ද දැනගනී; උපත් සතිසමිබ්බිධ්‍යධනය යම් කරුණෙකින් භාවනාවෙන් සම්පූර්ණ වීමට පැමිණේ නම් ඒ කාරණය ද දැනගනී.

ඒ ස්මෘතිසමබෝධාධනයට කරුණු වූ ධර්මයන් නුවණින් මෙනෙහි කරන්නහුට ස්මෘතිසමබෝධාධනය උපදී; ඊට කරුණු වූ ධර්ම නම් ස්මෘතිය මැයි, ඒ ස්මෘතියෙහි යෝනියෝමනසිකාරය බහුල වශයෙන් පවත්වන්නහුට සහිපමිබෝධාධනය උපදනේ ය. තවද ධර්මයෝ සතර දෙනෙක් සහිපමිබෝධාධනයා ගේ ඉපදීමට කරුණු වෙති; එනම් 1. පළමු කායානුපස්සනාවෙහි කී පරිදි ඉදිරියට යෑම් ආදී සත්තූන්හි සාථිතාදී සසර සම්ප්‍රජනායෙන් යුක්ත වීමෙන් ද, 2. බත් සහවා තැබූ කවුඩුවකු මෙන් මුළා සිහි ඇති පුද්ගලයන් දුරු කිරීමෙන් ද, 3. තිසාදත තෙරුන් වැනි එළැඹී සිටි සිහි ඇති පුද්ගලයන් සෙවනය කිරීමෙන් ද, 4. හිඳිම් සිටිම් ආදියෙහි සිහි ඉපදවීම් පිණිස නැමුණු සිත් ඇති බැවින් ද, යන මේ කරුණු සතර යි. මෙසේ ස්මෘති සමබෝධාධනය රහත් මගින් වැඩීමෙන් සම්පූර්ණ වීමට පැමිණේ යැයි ද දනගනී.

ධර්මවිවය සබෝධාධනය.

වතුසාන්‍යයන් විමසන ධර්මවිවය සමබෝධාධනය තමා කෙරෙහි විද්‍යමාන වූයේ එය මා ගේ සිත තුළ ඇතැයි කියා ද, අවිද්‍යමාන වූයේ නැතැයි කියා ද දනගනී; යම් කරුණෙකින් නූපත් ධර්මවිවය සමබෝධාධනය උපදී නම් එය ද, උපන්නහු ගේ වැඩීමෙන් සම්පූර්ණවීමකුත් වේ නම් එය ද දනගනී (මත්තෙහි බෝධාධනයන් ගේ ප්‍රජනනය මෙපරිද්දෙන්ම සැලකිය යුතු යි.)

කුශලාකුශල ධර්මයන්හි යෝනියෝමනසිකාරය බහුල වශයෙන් පවත්වන්නහුට ධර්මවිවය සමබෝධාධනය උපදී. තවද-ධර්මයෝ සත් දෙනෙක් ධර්මවිවය සමබෝධාධනයා ගේ ඉපදීම් පිණිස පවත්නාහු ය. එනම් 1. ස්කන්ධ - ධාතු - ආයතන - ඉන්ද්‍රිය - බල - බෝධාධන - මාභීඩන - ධුතාධන - ශමඵ - විදඝීනා යන මොවුන් පිළිබඳ ව බහුල වශයෙන් පිළිවිසීම යැයි කියන ලද පරිපූරකතා ව යි.

වස්තුවිසද ක්‍රියා

2. වස්ථුවිසදක්‍රියා නම් වූ ආධ්‍යාත්මික - බාහ්‍යවස්තූන් පිරිසිදු කරන බව ය; ඒ එසේ මැයි - යම් විටෙක කෙස් - නිය - ලොම් ඉතා දික් වෙයි ද, ශරීරය හෝ උත්සන්න වූ වාතාදි දෝෂ ඇත්තේ ද ධන මල වැකුණේත් වේ ද, එකල්හි ආධ්‍යාත්මික වස්තුව අපිරිසිදු වෙයි; යම් විටෙක සිවුරු දිරුයේ කිලිටි ව දුහඳ වේ ද, සේනාසනය හෝ කසළ වූයේ ද එකල බාහිර වස්තුව අපිරිසිදු වූයේ වෙයි; එහෙයින් - කේශාදිය සිඳීමෙන් ද, ඌර්ධ්වවිථේවන අධෝවිථේවනාදියෙන් ශරීරය සැහැල්ලු කිරීමෙන් ද, ඇඟ ඉලීමෙන් හා නෑමෙන් ද,

ආධ්‍යාත්මික වස්තුව පිරිසිදු කළ යුතුයි. මැසීම සේදීම රැඳීම ආදියෙන් බාහ්‍යවස්තුව නිමිල කළ යුතුයි. ඒ එසේ මැයි - අපිරිසිදු ආධ්‍යාත්මික - බාහිරවස්තු ඇතිවිට චිත්තවෛතසිකයන් උපන් කල්හි ඥානයන් අපිරිසිදු වෙයි; අපිරිසිදු පහන්වැටී - තෙල් නිසා උපන් පහන් සිඵවෙහි එළිය මෙනි; නැවත පිරිසිදු වූ උභය වස්තුව ඇති විට චිත්තවෛතසිකයන් උපන් කල්හි ඥානයන් නිර්මල වෙයි; පිරිසිදු පහන්වැටී - තෙල් නිසා උපන් පහන් සිඵවෙහි ආලෝකය මෙනි.

ඉන්ද්‍රිය සමත්තිය

3. ශ්‍රධාදි ඉඳුරන් සම කිරීම යැයි කියන ලද ඉන්ද්‍රියසමත්ත-පටිපාදනාව ය: ඒ මෙසේයි - මේ යෝගාවචරයා හට ශ්‍රද්ධෙන්ද්‍රිය බලවත් වූව හොත් අනිත් ඉන්ද්‍රියයෝ හීන වෙති. ඒ වියඹාදි ඉන්ද්‍රියයෝ තම තමන් ගේ කටයුතු කිරීමෙහි අපොහොසත් වෙති. එහෙයින් යම් යම් ඉන්ද්‍රියයක් අධික වූව හොත් හීන වූ ඉන්ද්‍රියයන් වැඩීමෙන් සමාන බවට පමුණුවා ගත යුතු යි. විශේෂයෙන් මෙහි ශ්‍රධා ප්‍රඥවත් මහින් ද සමත්තිය කැමති වෙත්. ඒ එසේ මැයි බලවත් ශ්‍රධා ඇති මඳ ක්‍රවණැත්තේ නො දන පහදී, නො පැහැදියෙහි නො පැහැදිය යුත්තෙහි පහදී; බලවත් ප්‍රඥව ඇති මඳ වූ ශ්‍රධාව ඇත්තේ කෙරොටික වෙයි, බෙහෙදින් උපන් රෝගයක් මෙන් පිළියම් නො කළ හැකි වෙයි, සිතු පමණෙකින් ම කුශල් වේ යයි අනිධාවනය කොට දනාදී කුසල් නොකරන්නේ නිරයෙහි උපදී, ශ්‍රධා - ප්‍රඥ දෙක සමාන වූ කල්හි වඤ්ඤාවෙහි ම පහදී. ඔෟධත්‍ය පක්ෂයෙහි වූ වියඹිය අධික වූ කල්හි සමාධිය මැඩ පවත්වයි, කෞමිද්‍යපක්ෂයෙහි වූ සමාධිය අධික වූ කල්හි වියඹිය මැඩපවත්වයි, එහෙයින් අභීණාවට නො පැමිණෙයි; වියඹි සමාධි දෙදෙනා ගේ අන්‍යෝන්‍යයෝගය ඇති කල්හි උඩඟුබැවිහි හා කුසිත බැවිහි නො පවතී, මෙසේ හෙයින් ශ්‍රධා - ප්‍රඥ දෙක හා සමාධි වියඹි දෙක ද සමාන වූ කෘත්‍යය ඇති කළ යුතු යි. සමාධි, ප්‍රඥ දෙක අතුරින් වනාහි ශමඵකම්ප්‍යානිකයාට සමාධිය ද, විදුෂිතා කම්ප්‍යානිකයාට ප්‍රඥව ද බලවත් විය යුතු යි. එතෙකුදු වුවත් සියලු තැන්හි ම බලවත් වූ ස්මෘතිය වටනේ ය; මී සිහිය උඩඟු බැවින් හා කුසිත බැවින් සිත රක්තා හෙයින්. මෙසේ මී ස්මෘතිය සියලු ව්‍යක්ෂ්‍යයෙකැහි ලුණු හා තෙල් මෙන් ද, සියලු රාජකායඹියන්හි සඵ කාර්මිකාමාත්‍යයා මෙන් ද; හැම තැන්හි ම කැමැති විය යුත්තී ය. යම් හෙයකින් සුත සිහිය පිහිට කොට ඇත්තී ද සිහිය ආරක්ෂාව වැටහීම් කොට ඇත්තී ද, සිහියෙන් වෙන් ව චිත්තයා ගේ ප්‍රග්‍රහ, නිග්‍රහ දෙක නොවේ ද, එහෙයින්.

4. එසේ ම ඍනධාදි ධම් හේදයෙහි බැසගත් නුවණ නැති දුෂ්ප්‍රාඥපුද්ගලයන් දුරකිරීම ය, 5. උදව්‍යය ඥනයෙන් යුත් ප්‍රඥවන් පුද්ගලයන් සෙවනය කිරීම ය" 6. ගම්ගිරිඤ්ඤාචරිය පටවටෙකඛනා යයි කියන ලද ගැඹුරු නුවණැත්තන් විසින් අවබෝධ කටයුතු ඍනධාදි වූ හෝ ශුන්‍යතා ප්‍රතිසංයුක්ත සුත්‍රාන්තයන් මෙනෙහි කිරීම ය, 7. හිදීම් සිටීම් ආදියෙහි ධම්විචය සමෝධ්‍යඛගය ඉපදවීම පිණිස නැමුණු අවනත වූ නැඹුරු වූ සිත් ඇති බව යැ යි කියන ලද තදධිමුත්තතාව ය, යන ධර්මයෝ සත් දෙන ධම්විචය සමෝධ්‍යඛගය රහත් මගින් වැඩීමෙන් පිරිමට පැමිණේ යැ යි දැනගනී.

වියඹි සමෝධ්‍යය.

ආරම්භධාතු - නික්කමධාතු - පරක්කමධාතු යන ත්‍රිවිධ වියඹි හේදයෙහි යෝනිසෝමනසිකාරය බහුල කොට ඇති බව වියඹි සමෝධ්‍යඛගයා ගේ ඉපදීමට හේතු වෙයි; තව ද-ධම්යෝ එකොළොස් දෙනෙක් වියඹිසමෝධ්‍යඛගයා ගේ ඉපදීමට පිණිස පවතින්. එනම් 1. නරකය ආදි සතර අපායෙහි ඒ ඒ දුක් සලකා එහි උපන් කල වියඹි සමෝධ්‍යඛගය නො වැඩිය හැකි, දන් මේ ඊට කල්හි වේ යයි අපාය ගය සිහිකරන බව ය, 2. වියඹියා ගේ අනුසස් දක්නා බව ය, 3. තා විසින් බුදු - පසේබුදු - මහසවුචන් ගිය මග යායුතු යැ, හේද කුසිත වූවහු විසින් යා නො හැක්කැයි යායුතු මග ප්‍රත්‍යාවේසාකිරීම ය, 4. තට පිණ්ඩපාතයෙන් උපසථාන කරන මනුෂ්‍යයෝ තා ගේ නැයෝ නො වෙති, දසාදීහු ද නො වෙති, තා නිසා ජීවත්වන්නමෝ යයි ද නො දෙති. වැලි මහත් එලබව සලකා ම දෙති. සඵඤයන් විසිනුදු ප්‍රත්‍යය වළඳ මහණදම් කොට සසර දුකින් මිදීම පිණිස තට ප්‍රත්‍යය අනුදන්තා ලද, දන් තෙපි කුසිත වැ පිණ්ඩපාතයට බුහුමන් නො කරව, පටන් ගත්, වියඹි ඇත්තහුගේ පිණ්ඩපාතයට පිදීම වේ යැයි පිණ්ඩපාතාපව්‍යය සිහිකිරීම ය, යනුයි. මෙය මහමිත්ත තෙරුන්ගේ පථිය මෙනි.

ඒ මිත්ත තෙරුන් වහන්සේ කසුසක් නම් ලෙනෙහි වාසය කරන සේක. එක් මහා උපාසිකාවක් ඒ තෙරුන් පුතකු මෙන් පොෂණය කරයි; දිනක් උපාසිකා කොමෝ වනයට යන්නී දුටුණියනට මෙසේ කීව; 'දරුව' අසවල් අසවල් තැන පරණ සහල් කිරි - ගිතෙල් - පැණි ආදිය ඇත. එය නුඹගේ සොහොවුරු මිත්ත තෙරුන් වැඩිකල්හි දන් දෙව; නුඹත් වලඳව මම ඊයේ පැසු හිල්බත් කැඳ සමග වැළඳීම' යි. මැණියනි! නුඹ දවල් කුමක් වළඳන්නෙහි ද? පලාකොළ බහා සුන්සහලින් ඇඹුල් කැඳක් පිස තබව යි' මී කීවාය. තෙරුන්වහන්සේ

දිවකනින් ඒ ශබ්දය අසා - උපාසික තොමෝ කැඳ සමග හීල්බත් වැළඳු ල. දහවල් සුන්සහලින් පැසු ඇඹුල් කැ වළඳෙන්නි ය. එහෙත් තා පිණිස පරණ සහල් ආදිය නියම කරයි. ඕ තොමෝ තා ගෙන් කෙත්වත් ආදියක් නොකැමති වෙයි. ත්‍රිවිධ සමපත් කැමතිව දන්දෙන්නී ය; තෙපි උපාසිකාවට ත්‍රිවිධ සමපත් දෙන්නට හැකි වන්නෙහි නම් රාගාදී කෙලෙස් සහිත ව; මේ පිණිසපාතය නො වැළැඳිය යුතු යැයි, පිණිසපාතය පිනිස යැම නවතා ලෙනට වැදී වීයසීධිඡයාන කොට හුන්හ. මෙසේ උන්වහන්සේ පෙරබත්හි ම විදසුන් වඩා රහත් බවට පැමිණියහ. පිපෙන පියුමක් මෙන් සකුටු මුහුණින් යුක්ත ව මා විසින් සසර දුක් ඉක්මවන ලද යි සිතා පහළ කරමින් නික්මුණාහ. ලෙන්දෙර රුකෙහි අධිපති දෙවතා තොමෝ ද තෙරුනට ප්‍රශංසා කොට නමස්කාර කළා. උපාසිකාව ගේ දුවණියෝ ද තෙරුන් එන මග බලා සිට වැඩි කල්හි ගිතෙල් සකුරු ආදියෙන් කළ කිරිබතින් පාත්‍රය පුරවා පිළිගැන් වූ ය. තෙරුන් වහන්සේත් සුව වේවා යි අනුමෙවෙනි කොට නික්ම ගියහ. ඕ දරි ද තෙරුන්ගේ එදින විශෙෂයෙන් බබළන ඡවිචණිය මුඛ ශෝභාදිය දැක සවස්ති ගෙට ආ උපාසිකාවට දන්වූ; ඕ තොමෝත් අද මාගේ පුත්‍රයා ගේ පැවිදි කිය මුදුන් පැමිණියේ වනැයි සිතා ඒ බව දුවණියට ද දන්වූ ය.

5. සප්තායඝිධනයෝ ශාඤ්ඤාත් වහන්සේ ගේ මහත් වූ දයාද ය යැ. එය කුසිත වූවහු විසින් නො ලැබිය හැක. වරදවා හැසිරෙන පුත්‍රයා විසින් මවුපියන්ගේ දයාදය මෙනි; එහෙයින් ආයඝි ධන දයාදය පිණිස වීයඝී වැඩුව මැනවැ යි දයාද මහත්වය සැලකීම ය, 6. තාගේ ශාඤ්ඤාත් වහන්සේ ශීලාදී ගුණයෙන් මහත් වූ සේක. මවකුස පිළිසිදීම් ආදියෙහි දශසහස්‍රලෝකධාතුව කමපා විය, උන්වහන්සේගේ ශ්‍රාවක වැ සිට කුසිත වන්නට නොසුදුසු යයි ශාඤ්ඤාමහත්වය සැලකීම ය. 7. ශක්‍ය වංශයෙහි උපන් සච්ඤයන් ගේ පුත්‍රයෙමිසි ජාතිමහත්තවය ප්‍රත්‍යාවේක්‍ෂා කිරීම ය, 8. සැරියුන් මුගලන් දෙදෙනා වහන්සේ හා අසු මහ සවුචෝ ද වීයඝීයෙන් ලෝකොත්තරධමීය ප්‍රතිවේධ කළාහු ය, තා විසිනුදු ඒ සමුසම්පරුන් ගිය මග යා යුතු යයි සමුත්චාර මහත්තවය සැලකීම ය, 8. කුස පුරවා නිදන පිඹුරකු වැනි කායික-වෛතසික වීයඝී රහිත කුසිත පුද්ගලයන් දුරුකරන බව ය, 10. ආරබධ වීයඝී ඇති පුද්ගලයන් සෙවුනා බව ය, 11. හිදීම් සිටීම ආදියෙහි වීයඝීය ඉපැදීම පිණිස නිමිත ප්‍රවණාගිමුඛ කළ සිත් ඇති තද්ධිමුත්තාව ය, යන එකොළොස් ධමීයන් ගෙන් වීයඝීසම්බෝධායධනය උපදී. එය රහත් මගින් වැඩිමෙන් පිරිමට පැමිණේ යයි ද දනගනී.

ප්‍රීතිය ම නුවණින් මෙනෙහි කරන්නනුට ප්‍රීතිය සම්බෝධාධනය උපදී; එසේ ම - ධර්මයෝ එකොළොස් දෙනෙක් ප්‍රීතියම්බෝධාධනය යා ගේ ඉපැදීම පිණිස පවත්නාහු ය. එනම් 1. බුධානුස්මානි ය, 2. ධර්මානුස්මානි ය, 3. සධ්‍යානුස්මානි ය, 5. නායාගානුස්මානි ය, 6. දේවනානුස්මානි ය, 7. උපගමානුස්මානි ය, 8. රත්නත්‍රයෙහි ප්‍රසාද නැමැති ස්තේනයක් නැති බැවින් කොටඵවා ගේ පිටෙහි ධූලි වැනි කර්කශ පුද්ගලයන් දුරු කරන බව ය, 9. රත්නත්‍රයෙහි ප්‍රසාද බහුල කොට ඇති මොළොක් සිතැති සිතිඳු පුද්ගලයන් සේවනය කරන බව ය, 10 රත්නත්‍රය ගුණ ප්‍රකාශක වූ ප්‍රසාද එළවන සුත්‍රාන්තයන් ප්‍රත්‍යාවේක්‍ෂා කරන බව ය, 11. හිඳිම් සිටීම ආදියෙහි ප්‍රීතිය ඉපැදවීම පිණිස නිමිත ප්‍රවණාහිමුබහාවය, යන මොහු යි, මෙසේ උපන් ප්‍රීතියම්බෝධාධනය රහත් මහින් වැඩිමෙන් පිරිමට පැමිණේ යැයි දැනගනී.

ප්‍රග්බධි සම්බෝධාධනය.

ප්‍රග්බධිසම්බෝධාධනයා ගේ ඉපැදීම පිණිස චිත්තයා ගේ සන්සිදුණු දරථ ඇතිබව යයි කියන ලද චිත්තප්‍රග්බධිය කරුණු වෙයි; තවද - ධර්මයෝ සන්දෙනෙක් ප්‍රග්බධිසම්බෝධාධනයා ගේ ඉපැදීම පිණිස පවත්නාහු ය, එනම් 1 ප්‍රණීත වූ සිතිඳු ආහාර වළඳන බව ය, 2 සුව වූ සෘතු සේවන ය, 3. සුව වූ ඉරියවු සේවන ය, 4. කම්ය සවකිය කොට ඇති බව මෙණෙහි කිරීම යැයි කියන ලද මධ්‍යස්ථ ප්‍රයෝග ඇති බව ය, 5. මෙරමා වෙහෙසන දරථ සහිත කය ඇති පුද්ගලයන් දුරු කිරීම ය, 6. සංවර වූ කය ඇති පුද්ගලයන් සේවනය කිරීම ය, 7. නිතර ප්‍රග්බධිය ඉපැදවීම පිණිස නැමුණු සිත් ඇති බව ය යන මොහු යි. මෙසේ උපන් ඒ ප්‍රග්බධි සම්බෝධාධනය රහත් මහින් වැඩිමෙන් පිරිමට පැමිණේ යැ යි දැනගන්නේ ය.

ප්‍රග්බධි සම්බෝධාධනය

ශමථ නිමිත්තය අවික්ෂේපාථයෙන් අව්‍යගනනිමිත්තය යන නම් ඇති ශමථය ම නැවත නැවත නුවණින් මෙනෙහි කිරීම සමාධි සම්බෝධාධනයා ගේ ඉපැදීම පිණිස පවත්නේ ය, තවද-ධර්මයෝ එකොළොස් දෙනෙක් ඒ සමාධිය ගේ ඉපැදීම පිණිස පවත්නාහු ය. එනම් 1. වස්තු විශද ක්‍රියාව ය, 2. ඉන්ද්‍රියශමනී ප්‍රතිපාදන ය (මේ දෙක ම යට විස්තර කරන ලදී.) 3. ධ්‍යානෝත්පත්තියට හෙතු වූ කසින නිමිත්ත ඉගැනීමෙහි දක්‍ෂ බව ය. 4. සුදුසු කාලයෙහි සිත නිග්‍රහ කරනු බව ය, 6. සුදුසු කාලයෙහි සතුටු කරන බව ය, 7. සුදුසු කාලයෙහි මධ්‍යස්ථ වන බව ය, 8. සමාධි රහිත පුද්ගලයන් දුරු කරන බව ය,

9. සමාධිගත සිත් ඇති පුද්ගලයන් සෙවන ය කරන බව ය, 10. ධ්‍යාන විමෝක්‍ෂයෙන් ප්‍රත්‍යාවේක්‍ෂා කරන බව ය. 11. තදධිමුක්තභාවයය; යන මොහු වෙති. මෙසේ උපන් සමාධි සම්බෝධාධගය රහත්මගින් වැඩිමෙන් පිරිමට පැමිණේ යැයි දැනගනී.

උපේක්‍ෂා සම්බෝධාධගය

උපේක්‍ෂාව ම යෝනියෝමනසිකාරයෙන් මෙනෙහි කරන්න හුට උපේක්‍ෂා සම්බෝධාධගය උපදනේ ය. තවද - ධම්මයෝ පස් දෙනෙක් මේ උපේක්‍ෂා සම්බෝධාධගයා ගේ ඉපැදීම පිණිස පවත්නාහු ය. එනම් 1. සත්ත්වමධාසථාව ය 2. සංස්කාරමධාසථාවය, 3. සත්ත්වකේලායනසංස්කාර කෙලායන (: මමත්වය කරන) පුද්ගලයන් දුරු කරන බව ය, 4. සත්ත්වසංස්කාර මධාසථ පුද්ගල සෙවනය කරනබව ය, 5. තත්ධිමුක්තතාව ය, යන මොහු යි. ඒ පඤ්චධම්මයන් අතුරෙහි දෙ පරිද්දෙකින් සත්ත්වයන් කෙරෙහි මධාසථ බව උපදවයි; තමා ගේ හා අත්‍යයා ගේ ද කමීය සවකීය කොට ඇතිබව මෙනෙහි කිරීමෙන් ද, පරමාථී වශයෙන් සත්ත්වයෙක් නැති, කවරකුට මමත්වය කෙරෙහි දැයි නිසසත්වභාවය මෙනෙහි කිරීමෙන් ද යන දෙ පරිද්දෙනි; සංස්කාර මධාසථභාවය ද දෙපරිද්දෙකින් උපදවයි මේ විවරය පිළිවෙළින් පැහැය වෙනස් ව දිරිමට පැමිණ පාපිස්තා කඩක් වැ සැරයටියෙන් ඉවත දැමිය යුතු වන්නේ ය, ඒ විවරයට ස්වාමියෙක් වේ නම්, එසේ විනාශ වන්නට නොදෙන්නේ යැයි අස්වාමිකභාවය මෙනෙහි කිරීමෙන් ද, එය කල් නොපවත්නේ යැයි තාවකාලික බව මෙනෙහි කිරීමෙන් දැ යන දෙ පරිද්දෙනි; (පාත්‍ර ආදියෙහි මෙසෙයින් සැලකිය යුතු යි.)

එසේ ම යමෙක් ගිහි වූයේ තමා ගේ දු පුත් ආදීන් හෝ පැවිදි වූ අතැවැයි ආදීන් කෙරෙහි හෝ මමත්වය කෙරේ ද, සියතින් ම ඔවුන් ගේ හිසකේ කැපීම් සිවුරු මැසීම් ආදිය කෙරේ ද, මොහොතකුත් නොදක්නෙ අසුවල් සාමණේරයා කෙරෙහි යැ අසුවල් හික්‍ෂුව කොහි යැ; යි ප්‍රාන්ත වූ මුවකු මෙන් ඔබ්බෙනබ බලා ද, අනිකකු විසින් හිසකේ කැපීම් ආදිය සඳහා අසුවලා මොහොතකට එවුව මැනවයි කියන ලද්දේ, අපි දු ඔහු ලවා අපේ කටයුත්තකුත් නො කරවමු, තෙපි ඔවුන් ගෙන වෙහෙසවන්නහු යැයි නො දෙන්නේ ද, මේ තෙම සත්ත්වකෙලායන පුද්ගලයා නම් වෙයි; යමෙක් වනාහි සිවුරු, පාත්‍ර තලිතැටි - ආදිය මමත්වය කෙරේ ද; අනිකකු ගේ අතින් අල්ලන්නට පවා නො දේ ද, තාවකාලික ව ඉල්ලන ලද්දේ අපිත් මෙය මමත්වය කරමින් පරිභෝග නො කරමු. කිම? තොපට දෙන්නෙමු දැ? යි කියා ද, මේ

තෙම සංස්කාරකේලායන පුද්ගලයා නම් වේ. මෙබඳු පුද්ගලයන් දුරු කරන්නහුට උපේක්ෂා සමබෝධාධනය උපදනේ යැයි කියන ලදී. ඒ පළමු දැක් වූ පසුව ධර්මයන් හෙතු කොටගෙන උපන්නා වූ උපේක්ෂා සමබෝධාධනය රහත් මගින් වැඩිමෙන් සම්පූර්ණ වීමට පැමිණේ යැයි දැනගන්නේ යි.

මෙසේ ඒ යෝගාවචර තෙම තමා ගේ හෝ අනිකකු ගේ හෝ කලින් කල තමා ගේ ද අන්‍යයා ගේ ද බෝධාධන ධර්මයන් නුවණින් පිරිසිදු දැන බෝධාධන ධර්මයන් අනුව බලමින් වාසය කරන්නේ ය; එසේ ම බෝධාධනයන් ගේ ඉපැදීම් නිරුඬ වීම් වශයෙන් උදයව්‍යය බලමින් හෝ වාසය කරන්නේ ය; මෙහි බෝධාධනයන් පිරිසිදු දැනගන්නා වූ සිහිය දු:බසන්‍යය යි, යනාදීන් වතුසස්‍යන්‍යය යොද ගත යුතු යි. මෙසේ බෝධාධන පරිශ්‍රාහක හික්ෂුහු ගේ රහත් මග තෙක් නිව්‍යණ වාරය සැලකිය යුතුයි.

බෝධාධන පචය යි.

මෙ සේ බෝධාධන වශයෙන් ධම්මානුපසසනා සහිතවිධානය විභාග කොට දැන් වතුසස්‍යන්‍යය වශයෙන් විභාග කරනු පිණිස 'සුතවපරං' යනාදිය වදල සේක. නැවත යෝගාවචර මහණ තෙම වතුරායඝී සන්‍යා ධර්මයන්හි ආයඝීසන්‍යා ධර්මයන් අනුව බලමින් ධම්මානුපසසනා සහිතවිධානයෙහි යෙදී වාසය කරන්නේ ය. කෙසේ ද යත්; තෘෂ්ණාව හැර ත්‍රෙහුමක ධර්මයන් මේ දුක යැයි තත් වූ පරිද්දෙන් දැනගනී; නැවත ඒ දු:බයා ගේ මව වූ, උපදවන්නී වූ සුචිතෘෂ්ණාව මේ දුකබසමුදය යිද, ඒ දු:බ - දු:බසමුදය දෙදෙනා ගේ නොපැවැත්ම වූ නිව්‍යණ ය මේ දු:බනිරෝධය යි ද, දුක දැනගන්නා වූ සමුදය දුරු කරන්නා වූ නිරෝධය පසක් කරන්නා වූ ආයඝීමාඝීය මේ දු:බනිරෝධගාමිනි ප්‍රතිපදව යැයි ද ඒ වූ පරිද්දෙන් දැනගන්නේ යි.

දු:බ සන්‍යය

එහි දු:බායඝීසන්‍යය කවරේ ද? ජාතිය හෙවත් ඉපැදීම ද, ජරාව ද, ව්‍යාධිය ද, මරණය ද, ශෝක ය; වැලපීම ය, දුක ය, දෙමිතස ය, දැඩි වෙහෙස ය, යන මොහු ද, අප්‍රිය වස්තූන් හා එක් වීම ද, ප්‍රිය වස්තූන් ගෙන් වෙන් වීම ද, කැමති යමක් නො ලැබීම ද, කොටින් ම රූපාදී උපාදනස්කකධ පස ද දුක් වන්නේ ය. එහි ජාතිය නම් ඒ ඒ සත්ත්වයන් ගේ ඒ ඒ සත්ත්ව කොට්ඨාශයෙහි යම් ඉපදීමෙක් - සම්පූර්ණ අවයවයන් හටගැනීමෙක් - මවුකුසට බැස ගැනීමෙක් ප්‍රකටව - පහළවීමෙක් - ස්කන්ධයන් ගේ පහළවීමෙක්-ආයතනයන් ගේ ලැබීමෙක් වේ ද, එය ජාති නමු. ජරා නම් ඒ ඒ සත්ත්වයන් ගේ

ඒ ඒ කොටසෙහි යම් දිරිමෙක් දිරන බවෙක් - දත් වැටීමෙක් - කෙස් පැසීමෙක් - ඇඟ රැළී වැටීමෙක් ආයු පිරිහීමෙක් - ඉඳුරන් ගේ මේරීමෙක් වේ ද, ඒ වනාහි ජරා නම්. මරණ නම් ඒ ඒ සත්ත්වයන් ගේ ඒ ඒ සත්ත්වනිකායයෙන් යම් වුන වීමෙක් - වුනවන බවෙක් - ස්කන්ධයන් ගේ වෙන්වීමෙක් - අතුරු දහන් වීමෙක් - මරණයෙක් - කලුරිය කිරීමෙක් - ස්කන්ධයන් ගේ බිඳීමෙක් කලෙබරයා ගේ බහාලීමෙක් වේ ද මෙය මරණ යයි කියනු ලැබේ. ශෝක නම් දැනට ව්‍යාප්තවී එක්තරා ව්‍යාප්තයකින් යුක්ත වූවනු ගේ ද එක්තරා දුකක් විඳින්නනු ගේ ද යම් ශෝක කිරීමෙක් ශෝක කරන ආකාරයෙක් - ශෝක කරන බවෙක් - ඇතුළත ශෝකයක් - භාත්පසින් ශෝක කිරීමෙක් වේ ද, මේ තෙමේ ශෝක යයි කියනු ලැබේ.

පරිදේව නම් යම් කිසි ව්‍යාප්තයෙකින් යුක්ත වූවනු ගේ ද යම් කිසි දුකට සුවභාවයක් ඇත්තනු ගේ ද යම් නම කියා හැඳීමෙක් ගුණ කියා හැඳීමෙක් - හඬන ආකාරයෙක් - හඬන බවෙක් වේ ද, මෙය පරිදේව යැයි කියනු ලැබේ.

දුක නම් කයෙහි හටගත් යම් දුකෙක් - නොසුවයක් වේ ද කායස්පෘෂ්ටයෙන් හටගත් යම් දුකෙක් - අමුදුර වූ කර්කශ වූ වේදනාවෙක් වේ ද, මෙය දුක යැයි කියනු ලැබේ.

දෙමිනස නම්; යම් සිතෙහි හටගත් දුකෙක් - සිතෙහි හටගත් නොසුවයෙක් වේ ද, චිත්තස්පෘෂ්ටයෙන් උපන් දුකෙක් නොසුවයෙක් රළු වේදනාවෙක් වේ ද, මෙය දෙමිනස යැයි කියනු ලැබේ.

උපායාසය නම්; එක්තරා ව්‍යාප්තයෙකින් දුකට සුවභාවයෙකින් යුක්ත වූවනුගේ යම් බවෙක් වේ ද, මෙය උපායාස යැයි කියනු ලැබේ.

කැමති වූ යමක් නොලැබීම නම් ජාති - ජරා - මරණාදිය ස්වභාව කොට ඇති සත්ත්වයනට මෙබඳු ආශාවක් උපදී, අපි ජාති ජරාදිය ස්වභාව කොට ඇත්තමෝ නොවන්නෙමු නම්; අප කරා ජාති - ජරාදිය නො එන්නේ නම් ඉතා යෙහෙකැ යි කියා යි; එහෙත් මෙය කැමැති වූ පමණෙකින් නො ලැබිය හැකි වෙයි, මෙය වනාහි කැමති යමක් නො ලැබීම දුක් වේ යයි කියන ලද දුක් කොටස වන්නේ ය.

රූප - වේදනා - සංකෘත - සංකාරා - විකෘතණ යන උපාදන සත්ත්වයෝ පස්දෙන ම සංකෘතයෙන් දුක් වූ වාහු යැයි කියනු ලැබෙත්. මේ දක්වන ලද්දේ දුකායභිසත්‍ය වේ යැයි.

දුක සත්‍ය නිර්දේශය යි.

සමුදය සත්‍යය

දු:බ සමුදයායඪී සත්‍ය තමි කවරේ ද යත්: නැවත නැවත සසර ඉපැදීම ඇති කරන්නා වූ ඒ ඒ තැන්හි ඇලෙන නන්දි සඩඛ්‍යාන රාගය සමඟ පවත්නා වූ ඒ ඒ ආත්මභාවයෙහි හෝ රූපාදි අරමුණෙහි ඇලෙන්නා වූ පඤ්චකාමගුණික රාග යැයි කියන ලද කාම තෘෂ්ණාව ය, ශාශ්වතදෘෂ්ටිය සමඟ පවත්නා වූ රූපාරූප ධ්‍යාන නිකානති යැයි කියන ලද භව තෘෂ්ණාව ය, උචෙඡ ද දෘෂ්ටිය සමඟ පවත්නා වූ විභව තෘෂ්ණාව ය, යන එක්සිය අටක් ප්‍රභේද ඇති යම් ත්‍රිවිධ තෘෂ්ණාවක් වේ ද, ඒ වනාහි දු:බ - සමුදයායඪී සත්‍යය තමි වේ.

ඒ ත්‍රිවිධ තෘෂ්ණාව වනාහි ලෝකයෙහි ප්‍රිය වූ මධුර වූ ස්වභාව ඇති යමක් වේ නමි එහි උපදන්තේ ය; එහි පිහිටා සිටින්නේ ය; ලෝකයෙහි ප්‍රිය-මධුර වූවාහු නමි; ඇස - කන නාසය - දිව කය - සිත යන ආධ්‍යාත්මික ආයතන සය ද, රූප - ශබ්ද ගන්ධ රස - ස්ප්‍රෂ්ටව්‍ය - ධම් යන බාහිරායතන සය ද, වකුඛු විඤ්ඤාණාදි විඤ්ඤ සය ද, වකුඛු සම්ඵසාදි ස්පඪී සය ද, ඇසෙහි රූපය ස්පඪීයෙන් භටගත් වේදනාව ආදි වේදනා සය ද, රූප සංඤ - ශබ්ද සංඤ දි සචුදරුරුමි සංඤව ද, රූපය අරමුණු කොට උපන් වේතනාව ආදි කොට ඇති වේතනා ෂට්කය ද, රූපතෘෂ්ණාදි තෘෂ්ණා ෂට්කය ද රූපාලම්බන විතර්කය ආදි විතඪී සය ද, රූපවිචාරය ආදි විචාර සය ද, යන මොවුහු ලෝකයෙහි ප්‍රිය වූ මධුර වූ ස්වභාවය ඇත්තාහු ය, ත්‍රිවිධ තෘෂ්ණාව මේ ධම්යන් විෂය කොට උපදින්නී ද පිහිටා සිටින්නී ද වන්නී ය, මෝ තොමෝ යට දැක් වූ සියලු සසර දුක් උපදවන හෙයින් දු:බ සමුදය තමි වන්නී ය.

සමුදයායඪීසත්‍ය නිර්දේශ යයි

නිරෝධ සත්‍යය

දු:බ නිරෝධායඪී සත්‍යය තමි කවරේ ද යත්; යට දැක් වූ කාම තෘෂ්ණාදි ත්‍රිවිධතෘෂ්ණාව ගේ ම යමි නිරවශේෂයෙන් ප්‍රභාණයක් වේ ද, හැරීමෙක් - දුරලීමෙක් - මිදීමෙක් - නොඇලීමෙක් වේ ද, එය දු:බනිරෝධායඪී සත්‍යය තමි වේ. මේ ත්‍රිවිධ තෘෂ්ණාව ද ඒ සමුදය සත්‍යයෙහි දැක් වූ වඤ්ඤාරායනතාදි තැන්හි ම ප්‍රහීණ වන්නී ය, නිරුඬ වන්නී ය, මෙසේ මේ තෘෂ්ණාව ගේ ප්‍රභාණය දු:බ නිරෝධායඪී සත්‍ය තමි වේ.

නිරෝධසත්‍ය නිර්දේශය යි

මාගී සත්‍යය

දූඛ නිරෝධගාමිනි ප්‍රතිපදයා සත්‍යය නම් කවරේදයත්. සමාන්දාෂ්ටි ය, සමාන්සංකල්ප ය, සමාන්චචන ය, සමාන් කමාන්ත ය, සමාන්ආජීව ය, සමාන් ව්‍යායාම ය, සමාන් සමානි ය, සමාන්සමාධි ය, යන ආයාසී අෂටාධිගිත මාගීය මැයි. එහි සමමා දිට්ඨි නම්: දුක ය, දුක් ඉපදීම ය, දුක් නැසීම ය, දුක් නැසීමේ මාගීය, යන සිව්වසස්හි යම් දැනීමක් වේ ද, මෝ තොමෝ සමාන් දාෂ්ටි නමු.

සමාසංකප්ප නම්: නෛෂ්ක්‍රමාසධිකල්ප ය, අව්‍යාපාද සධිකල්ප ය, අචිංසා සංකල්ප ය, යන මේ තෙමේ සමාන් සධිකල්ප නම් වේ.

සමාවාචා නම්: බොරු කීම ය, කේලාමිකීම ය, පරුෂ චචන ය, නිෂඵල චචන ය යන මෙයින් වැළැකීම සම්මා වාචා නමු.

සමාකමන්ත නම්: පරපණ නැසීම ය, සොරකම් කිරීම ය, කාමයෙහි වරදවා හැසිරීම ය, යන මෙයින් වෙන් වීම සමාන් කමාන්ත නම්.

සමමා ආජීව නම්: ශාසනයෙහි ආයාසී ශ්‍රාවක තෙම මිඤ්ඤා ආජීවය හැර සමාන් ආජීවයෙන් ජීවිකාව කෙරෙයි. මෙය සමාගාජීව නම් වේ.

සමාවායාම නම්: ශාසනික යෝගාවචර මහණ තෙම නුපන් ලාමක අකුශලයන් ගේ නොඉපැදීම පිණිස ද උපන් අකුශලයන් ගේ දුර්ලිම පිණිස ද, නුපන් කුශලයන් ගේ නොනැසීම බහුල වීම මහත් වීම වැඩිම පිරිම පිණිස ද, ජන්දය උපදවයි, වෑයම් කෙරෙයි. වියාරිමිහ කෙරෙයි, සිත දැඩි කොට ගනී. ප්‍රධන්වියා කෙරෙයි; මේ තෙමේ සමාන් ව්‍යායාම නම් වේ.

සමමා සහි නම්: ශාසනික යෝගාවචර මහණ තෙම කය අනුව බලමින් වේදනා අනුව බලමින් සිත අනුව බලමින් ධර්මයන් අනුව බලමින් වෙසෙයි, කෙලෙස් තවන වියාසී ඇතිව නුවණැති ව සිහි ඇති ව කායාදී සධ්‍ධාන ලෝකයෙහි ලෝභය හා දෙමිතස දුරු කොට වෙසෙයි, මෙය සමාන්සමානි නමු.

සමමා සමාධි නම්: ශාසනික යෝගාවචර මහණ තෙම පඤ්ච නිවරණයන් ගෙන් වෙන්ව විතක්ක - විචාර සහිත විචේකයෙන් උපන් ප්‍රීතිය හා සුවය ඇති පළමු වන දැහැනට ද, විතර්ක - විචාරයන් ගේ සන්සිදීමෙන් අධ්‍යාන්මයෙහි පැහැදීම ඇති සිතෙහි එකඟ බව ඇති විතර්ක - විචාර රහිත වූ සමාධියෙන් උපන් ප්‍රීතිය හා සුවය ඇති දෙවන දැහැනටද, ප්‍රීතිය ගේ ද නොඇල්මෙන් උපේක්ෂාවෙන් යුක්ත ව සිහිනුවණින් යුක්ත ව කායික සුවය ද විදිමින් ආයාසීයන් වණිනා

කළ තුන්වන දැහැනට ද, සුව දුක් දෙදෙනා ගේ දුරැලීමෙන් පළමු මැ සොම්නස් දෙමිනසුන් ගේ අතුරුදහන් වී මෙන් දුක් නොවූ සුව නොවූ උපේක්ෂාව හා ස්මෘතිපාරිශුද්ධිය ඇති සතරවන දැහැනට ද, එළැඹ වාසය කෙරෙයි; මෙය සමාස් සමාධි නම් වේ. මේ දක්වන ලද ආයඝී අෂටාධිතිකමාගීය දුකක - නිරෝධගාමිනි ප්‍රතිපදායඝී සත්‍යය යි කියනු ලැබේ.

මෙසේ ඒ යෝගාවචර තෙම තමා ගේ වතුසත්‍ය ධර්මයන් හෝ පිරිසිඳ දැන අතිකකු ගේ හෝ කලෙක තමා ගේ හෝ කලෙක අනෙකකු ගේ හෝ වතුසත්‍යයන් පිරිසිඳ දැන ධර්මානුපසුන්තාවෙහි යෙදී වාසය කෙරෙයි; වතුසත්‍යයන් ගේ අවිපරිත ස්වභාවයෙන් ඉපැදීම - නැසීම දෙක හෝ බලමින් වෙසෙයි; මතු මත්තෙහි සිහි නුවණ වැඩීම පිණිස ධර්මයේ ඇත්තානු යැයි ද මහු ගේ සිහිය එළැඹ සිටියා වෙයි; ලෝකයෙහි රූපාදී කිසිවක් ආත්මාදී වශයෙන් නොද ගනී; මෙසේ හෙතෙම වතුරායඝීසත්‍ය ධර්මයන් අනුව බලමින් යෙදී ධර්මානුපසුන්තා සහිතයානයෙහි වාසය කරන්නේ යි.

මෙහි සිව්සස් පිරිසිඳ දැනගන්නාවූ සිහිය දුඃඛ සත්‍යය වෙයි. ඒ සිහිය උපදවන සුචී තෘෂ්ණාව සමුදයයි, ඒ සමෘති - තෘෂ්ණා දෙදෙනා ගේ නො පැවැත්ම නිරෝධය යි, දුක දැනගන්නා වූ සමුදය දුරු කරන්නා වූ නිවන් අරමුණු කරන්නා වූ ආයඝී මාගී සත්‍යය වේ. මේ වනාහි සත්‍යපරිග්‍රාහක හික්කුණුගේ නිව්‍යාණය අරමුණු කොට සංසාර වෘත්තයෙන් නික්ම යන ද්වාරය වේ යැයි දන යුතු යි.

වතුසත්‍ය පච්චය නිමි.

මෙතෙකින් ආනාපානසති ය, සතර ඊයඝීපච ය, සතර සම්ප්‍රප්‍රත්‍ය ය, චතතිංසාකාර ය, ධාතුවචත්ථාන ය, නවසීවච්චකයෝ ය, වේදනානුපසුන්තාව ය, චිත්තානුපසුන්තාව ය, නිවරණ පරිග්‍රහ ය, ස්කන්ධ පරිග්‍රහ ය, ආයතන පරිග්‍රහ ය, බෝධධන - පරිග්‍රහ ය, වතුසත්‍ය පරිග්‍රහ ය යි. එක්විසි කම්පථාන කෙතෙක් වදරන ලද්දහු මැ යි.

යම් කිසි මහණෙක් හෝ මෙහෙණක් හෝ උපාසකයෙක් හෝ උපාසිකාවක් හෝ මේ සතර සහිතයානයෙන් මූල පචන් කියන ලද භාවනා ක්‍රමය නොඉක්මවා සත් අවුරුද්දක් භාවනා කරන්නේ නම් ඕනට ඉහතමයෙහි රහත් ඵලය හෝ උපාදනස්කන්ධයන් ගේ ශේෂය ඇති කල්හි අනාගාමිඵලය හෝ යන දෙඵලයන් අතුරින් එක්තරා ඵලයක් කැමැතිවිය යුත්තේ ය.

සත් අවුරුද්දක් තිබියේවා; සය අවුරුද්දක් භාවනා කරන්නේ නම්; ඕනට ඉහාත්මයෙහි රහත් ඵලය හෝ උපාදනස්කන්ධයන් ගේ ශේෂය ඇති කල්හි අනාගාමී ඵලය හෝ යැ යන දෙ පලයන් අතුරින් එක්තරා ඵලයක් ඇති වියැ යුත්තේ යැ.

සය අවුරුද්දක් තිබියේ වා පස් අවුරුද්දක් භාවනා කරන්නේ නම්; ඕනට ඉහාත්ම භාවයෙහි රහත් ඵලය හෝ උපාදනස්කන්ධයන් ගේ ශේෂ ඇති කල්හි අනාගාමී ඵලය හෝ යැ යන දෙ පලයන් අතුරින් එක්තරා ඵලයක් ඇති වියැ යුත්තේ ය.

පස් අවුරුද්දක් තිබියේ වා සතර අවුරුද්දක් භාවනා කරන්නේ නම් ඕනට ඉහාත්ම භාවයෙහි රහත් ඵලය හෝ උපාදනස් කන්ධයන් ගේ ශේෂය ඇති කල්හි අනාගාමී ඵලය හෝ යන දෙ ඵලයන් අතුරින් එක්තරා ඵලයන් ඇති වියැ යුත්තේ යැ.

සතර අවුරුද්දක් තිබියේ වා තුන් අවුරුද්දක් භාවනා කරන්නේ නම් ඕනට ඉහාත්මභාවයෙහි රහත් ඵලය හෝ උපාදනස්කන්ධයන්ගේ ශේෂය යන දෙ ඵලයන් අතුරින් එක්තරා ඵලයක් ඇති වියැ යුත්තේ යැ.

තුන් අවුරුද්දක් තිබියේ වා අවුරුද්දක් භාවනා කරන්නේ නම්; ඕනට ඉහාත්ම භාවයෙහි රහත් ඵලය හෝ උපාදනස්කන්ධයන් ගේ ශේෂය ඇත් කල්හි අනාගාමී ඵලය හෝ යන දෙ ඵලයන් අතුරින් එක්තරා ඵලයක් ඇති වියැ යුත්තේ ය.

දැඅවුරුද්දක් තිබියේ වා එක් අවුරුද්දක් භාවනා කරන්නේ නම් ඕනට ඉහාත්ම භාවයෙහි රහත් ඵලය හෝ යන දෙඵලයන් අතුරින් එක්තරා ඵලයක් ඇතිවිය යුත්තේ යැ.

එක් අවුරුද්දක් තිබියේ වා එකොලොස් මසක් භාවනා කරන්නේ නම්; එකොළොස් මසක් තිබියේ වා, දස මසක් භාවනා කරන්නේ නම් දස මසක් තිබියේ වා, නව මසක් භාවනා කරන්නේ නම්; නව මසක් තිබියේ වා, අට මසක් භාවනා කරන්නේ නම්; අට මසක් තිබියේ වා, සත් මසක් භාවනා කරන්නේ නම්; සත් මසක් තිබියේ වා, සමසක් භාවනා කරන්නේ නම්; සමසක් තිබියේ වා, පස් මසක් භාවනා කරන්නේ නම්; පස් මසක් තිබියේ වා, සිවු මසක් භාවනා කරන්නේ නම්; සිව් මසක් තිබියේ වා තුන් මසක් භාවනා කරන්නේ නම්; තුන්

මසක් තිබියේ වා; දෙ මසක් භාවනා කරන්නේ නම් දෙ මසක් තිබියේ වා; එක මසක් භාවනා කරන්නේ නම්; එක මසක් තිබියේ වා; අඩ මසක් භාවනා කරන්නේ නම්; එසේ අඩ මසක් තිබියේ වා; සත් දවසක් භාවනා කරන්නේ නම්; හෝ මිහට ඉහාත්ම භාවයෙහි රහත් ඵලය හෝ උපාදනස්කන්ධයන් ගේ ශේෂය ඇති කල්හි අනාගාමී ඵලය හෝ යන දෙඵලයන් අතුරින් එක්තරා ඵලයක් ඇති විය යුත්තේ යැ.

සතිපට්ඨාන සූත්‍ර වර්ණනාව තිමි.